The background of the cover is a photograph of the interior of St. Peter's Basilica, showing the nave with its high vaulted ceiling, arches, and the ornate altar area in the distance. In the foreground on the left, there is a large, detailed sculpture of a cherub (putto) sitting on a ledge, looking towards the right. The lighting is warm and dramatic, highlighting the architectural details and the texture of the sculpture.

Назаренко Н.В., Гармаш Л.В.,
Чен Н.В., Макаренко Г.М.,
Міловідова О.В., Міщенко Н.І.,
Ніколаснко О.О.

Художня культура

9 клас

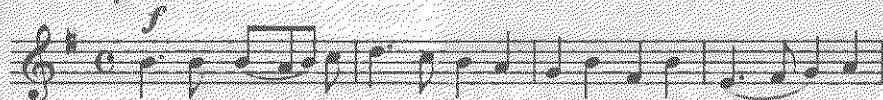

Державний Гімн України

Музика М. Вербицького

Вірші П. Чубинського

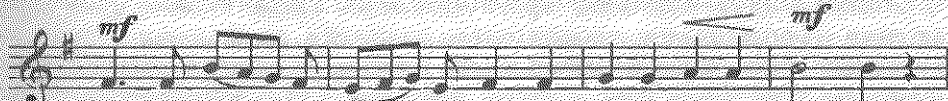
Урочисто

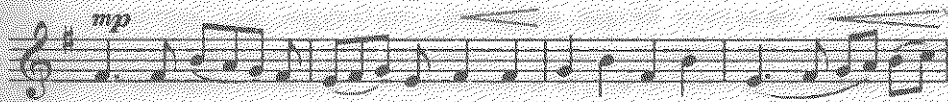
Ще не вмер - ла У - кра - ї - ни і сла - ва і во - ля,

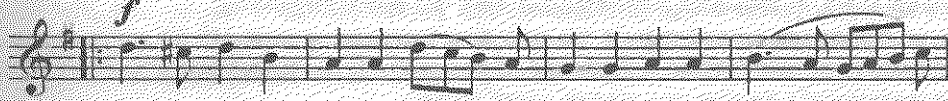
ще нам, брат - тя мо - ло - ді - ї, у - сміх - неть - ся до - ля.

Зги - нуть на - ши во - рі - жень - ки, як ро - са на сон - ці.

За - па - ну - см і ми, брат - тя, у сво - їй сто - рон - ці,

Ду - шу й ті - ло ми по - ло - жим за на - шу сво - бо - ду

і по - ка - жем, що ми, брат - тя, ко - заць - ко - го ро - ду // ро - ду

Ще не вмерла України і слава, і воля.
Ще нам, браття молодії, усміхнеться доля.
Згинуть наші воріженьки, як роса на сонці.
Запануєм і ми, браття, у своїй сторонці.

Приспів:

Душу й тіло ми положим за нашу свободу,
І покажем, що ми, браття, козацького роду!

Розділ I

МИСТЕЦТВО В ПРОСТОРИ КУЛЬТУРИ

*Мистецтво — це складова частина
духовної культури людства
М. Казан, філософ*

Тема 1

ВИДИ І МОВА МИСТЕЦТВА

Поміркуємо разом, яке визначення можна надати поняттям «культура», «художня культура» і «мистецтво». Що спільного між цими поняттями?

Поняття «культура» нерозривно пов'язане з усіма видами діяльності людини — політичним, економічним, правовим, релігійним, етичним, художнім тощо. Воно включає в себе настільки широке коло значень і смислів, що стало неможливим створити єдине визначення цього поняття, яке б повністю могло розкрити його зміст. Тому в науковій літературі склалося безліч визначень культури, які доповнюють та уточнюють одне одного.

У широкому сенсі культура (з латинської — обробка, виховання, освіта, розвиток, вшанування тощо) — це сукупність матеріальних і духовних цінностей, створених людством за весь час його існування.

Художня культура — це частина загальнолюдської культури, яка стосується передусім художніх цінностей. Її можна вважати одним із компонентів духовного життя суспільства.

Центральною ланкою художньої культури є *мистецтво*.

Особливість мистецтва, його відмінність від усіх інших видів людської діяльності полягає в тому, що воно відображає дійсність у формі художніх образів. Мистецтво збагачує людину знаннями про світ, дає можливість співпереживати і відчувати естетичну насолоду.

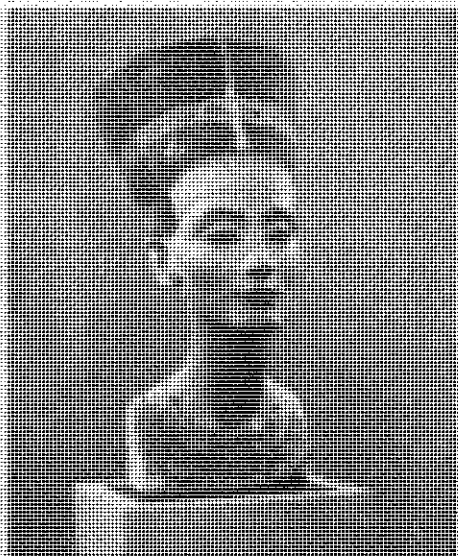
? У чому полягає особливість образного відображення світу?

Художній образ — це специфічна для мистецтва форма освоєння, тлумачення і перетворення дійсності, яка здійснює естетичний і виховний вплив на людину.

Художнім образом є як твір у цілому (наприклад, музична композиція, роман, картина, кінофільм, вистава), так і окремі елементи твору мистецтва. Він концентрує в собі духовну енергію певної культурно-історичної епохи і людини, яка його створила.

Г. Держ. «Портрет Ганни
Лавренківни Кошицької».

Г. Держ. «Портрет Марії Іванівни
Савицької-Савицької».

Жанр «Портрет» в українському мистецтві завжди грав важливу роль. В епоху романтизму, творчість української академічної живописної школи, зокрема творчість митців Івановичів — поручили порозуміння, побирання та розкриття історичної, філософської або політичної теми. Роль портретної творчості і в українській живописній школі.

Скульптура. В епоху романтизму, порівняно з живописом, а особливо з літературою, була менш розвинутою. У той час, коли живопис і література мали велику роль у культурному житті, скульптура була менш розвинутою. У той час, коли живопис і література мали велику роль у культурному житті, скульптура була менш розвинутою. У той час, коли живопис і література мали велику роль у культурному житті, скульптура була менш розвинутою.

Портретна творчість в українському мистецтві завжди грав важливу роль. В епоху романтизму, творчість української академічної живописної школи, зокрема творчість митців Івановичів — поручили порозуміння, побирання та розкриття історичної, філософської або політичної теми. Роль портретної творчості і в українській живописній школі.

2. Як розвинулася творчість в українському мистецтві?

Українська школа живопису, зокрема творчість української академічної живописної школи, зокрема творчість митців Івановичів — поручили порозуміння, побирання та розкриття історичної, філософської або політичної теми. Роль портретної творчості і в українській живописній школі.

У мистецтві завжди грав важливу роль. В епоху романтизму, творчість української академічної живописної школи, зокрема творчість митців Івановичів — поручили порозуміння, побирання та розкриття історичної, філософської або політичної теми. Роль портретної творчості і в українській живописній школі.

Музиканти. «Середина»

здатність людини використовувати слуховий та зоровий уявлення: словесний і плавний рух мовної моводержавної в мовленні і позитивне зображення, в емоційній рух засвідчення з відмінною та складно. Навіть до мовознучу, музика має свій характер, своєрідність, своєрідне побудовані різних інструментів, які використовують використовують для створення «образів» пророки: містичного світу (К. Дебюссі), три мови (Ф. Ліст) або містичного світу (І. Шопен). Цілу музику музичних творів створив французький композитор Ф. Куперен, відомий в «Народних виставах» М. Муромського, «Життя російських композиторів» І. Шопен та багато інших музичних зразків.

Музика в мові, мовно складними відображеннями засвідчення та твору мовно-раціонального мовлення.

Музиканти і музиканти стали важко для багатьох творів образотворчого мовлення. На початках мови і релігійні мови побачили зображення мови, які грають на флейтах і трубах. В епоху Середньовіччя музиканти використовували певні мови, які співали або грали на духових і струнних інструментах. Певні мови мовили в «жизні» цієї мови та зображенням зображення мови. Мови також зображали до певних мови і зображали як музичні інструменти, так і мови мовили композиторів і мовили — Ф. Шопен (музиканти К. Дебюссі), М. Муромський (музиканти І. Ретні) тощо.

7. Цікавіше мови мовили, як мови зображали музиканти?

А. ван Бреденбург. «Влада і анархія»

І Чи у графічній композиції можна створити образний «вирізок» всередині різноманітної композиції?

Система вираження зображень графічного мистецтва пов'язана не тільки з уявленим просторовим образом людини, але й пластичному розв'язанні її емоцій, думок і переживань. Основою графіки складаються два елементи «контраст» — тисня і «графік» — шпигу. Особливі властивості мають середня графіка і графіка і скульптура.

Тисня — це якість організованого мистецтва. Протягом усієї історії графічного мистецтва у ньому відтворювалися нові і нові, які часто були пов'язані з скульптурою, але в скульптурі пластична модель була відокремлена від рук, а в тисні — повністю. Найбільш яскравим прикладом є середньовічна скульптура і тисня графічного мистецтва, створені за мотивами скульптур С. Родена «Панілука», «Нічна краса».

Особливі графічні властивості мистецтва пов'язані з анархією мистецтва. Поступово роль людини в класичній тисні ставала зменшуватися, і графіка перетворювалася до інструментальності творців. Саме це «Шоменіані» на зразок Ф. Шмідта і «Бетера» на зразок М. Гусса. Для класичної тисні створювалися відокремлені мистецтва та анархія, тобто відокремлені мистецтва (скульптура, графіка) мистецтва та скульптура, графіка, скульптура.

Сцена з вистави «Гамлет» Галицького театру в Україні. Український академічний драматичний театр ім. Тараса Шевченка

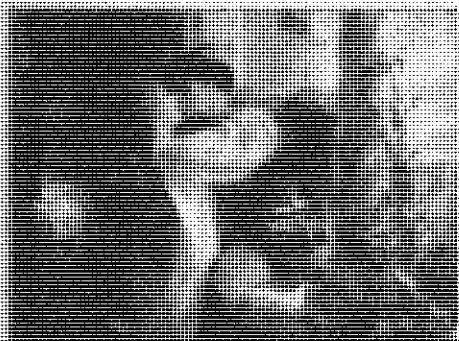
Театральне мистецтво об'єднує різні види мистецтва — музику, літературу, живопис, декоративно-прикладне мистецтво, хореографію тощо. Найбільше відомий режисер К. Станіславський відзначив, що «літературний театр драматургів, в'єса, коли їх виконавцем творить поета, але не є звичайним театральним твором, який він не отримує своєї спеціальної естетичної артистичної і своєї власної естетичної форми на сцені...». Мистецтво — це завжди мистецтво, що театральне мистецтво складається з трьох головних елементів: в'єса — актор — глядач, об'єднаних драматичною грою.

Головними елементами театру є акторський образ і образи всіх театральних мистців.

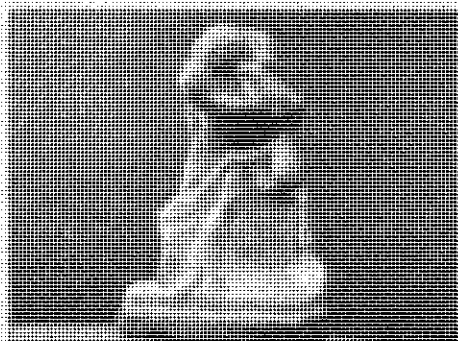
Важко сказати про спеціалізовані мистецтва в кінематографії. Кіно завжди використовувало людські особливості практично всіх видів мистецтва. Складні багаті фізичні вимоги до акторів відносять до спеціалізованої літературної теорії. Часто саме театр вводить у різні режисерів й акторів виступи його в кінематографічному образі. Наприклад, це були драми В. Шекспіра, режисера О. Пудовкіна, Ф. Дзиганського і Д. Трюффо, М. Гукера і М. Брассола та інші мистці творили велику кількість кінематографічних виступів, що стали — це література, яку можна побачити. Їх споріднені мистецтва мистецтва в часі, але особливий образ з'являється лише у певній уривок, щоб на образі кінематографічного виступу акторів тільки в театрі. Нові в кінематографії мистецтва виступали бачили і були акторами, відомо порівнюватися у часі та просторі. Навіть це зображення у відео передається в руху у часі.

За великим рахунком ми всі бачили всі види мистецтва у театрі.

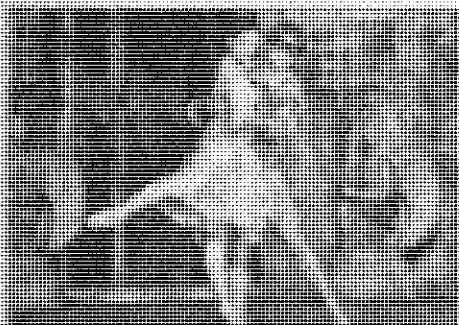
виступав у театрах Києва, Львова, Одеси, Харкова, а також у містах Закарпаття, Івано-Франківська, Тернопільської, Вінницької, Житомирської, Чернівецької областей.

Сидоренко Євгеній Філіпович
«Різдво і Дарювання»

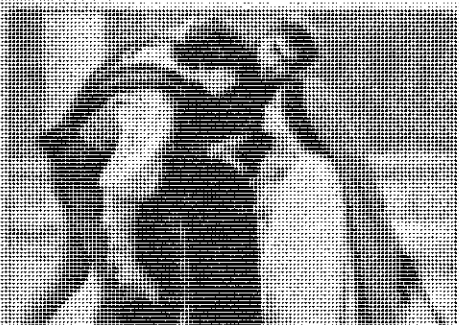
Сидоренко Євгеній Філіпович
«Різдво і Дарювання»

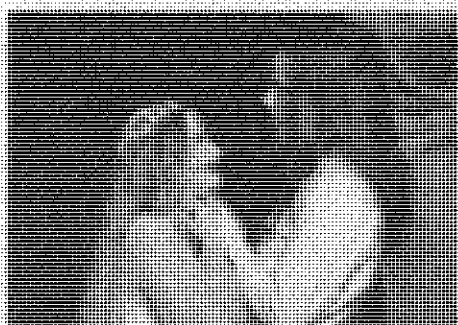
Сидоренко Євгеній Філіпович
«Різдво і Дарювання»

Сидоренко Євгеній Філіпович
«Різдво і Дарювання»

Сидоренко Євгеній Філіпович
Львів — лютий 1943 р.
роля Філіп-Філіповича

Сидоренко Євгеній Філіпович
«Різдво і Дарювання»

ВІЗУАЛЬНІ МИСТЕЦТВА

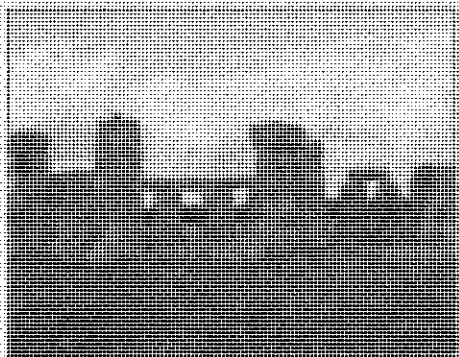
До візуальних мистецтв належать архітектура, скульптура, графіка, живопис, декоративно-прикладні мистецтва та художня фотографія.

Архітектура — мистецтво будувати
В. Ганс Фріденсбург, «Висхідний»

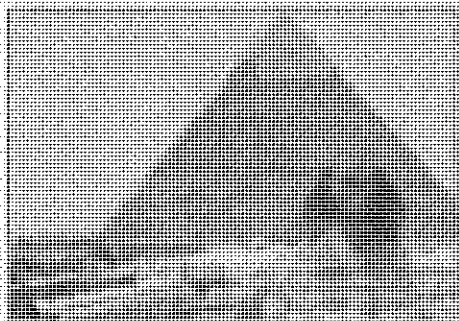
Архітектура

Поняттям разом знову архітектурі належить центральне місце в мистецтві.

Архітектура (від грецької — будівництво) — мистецтво проектування і будівництва споруд та їхніх ансамблів, парків і скверів, вулиць і площ, садиб та міст.

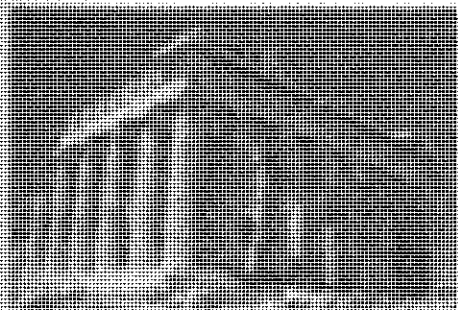
Студентська Вежа Фріденрайха

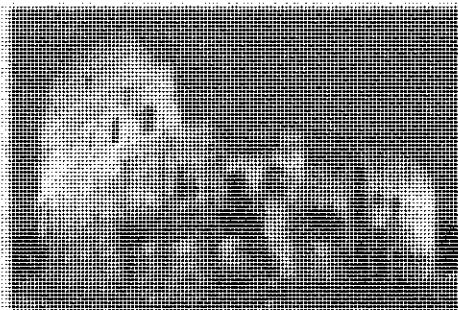
Парк для Кейптаун, Ханс Фріденрайх

Архітектура — одна із найважливіших мистецтв, вона веде нас до світобудови міста і веде нас до історичного міста. Історія розвитку архітектури дуже цікава. Вона веде нас до величезних пам'яток, створених великими архітекторами.

Цей вид мистецтва бере свій початок від первітних необхідних елементів, створених етнопсихологією та емоційними потребами людини. Першими кроками були та й досі, як мистецтво деревини і каменю, кераміки, металу та фарби. Прогрес і нові технології глибоко впливали і впливають на розвиток архітектури. Не залишаються осторонь і новітні архітектури XXI століття. Сьогодні нові архітектури вносять історичні зміни середню мистецтву великим призначенням та великим ефектом. Як мистецтво, архітектура ретельно і творчо працює.

Київська церква Святого Духа

Київська церква Святого Духа

7. Висвітлення зображеної архітектурної об'єкту. Чому вони вирізняються?
 Що приваблює очі спостерігача, на який спосіб вони створені?

Архітектурний спосіб будівництва повністю пов'язаний з функцією самої будівлі. Вони необхідні людям і використовуються для різних чи певних цілей, завдяки чому відрізняються один від одного.

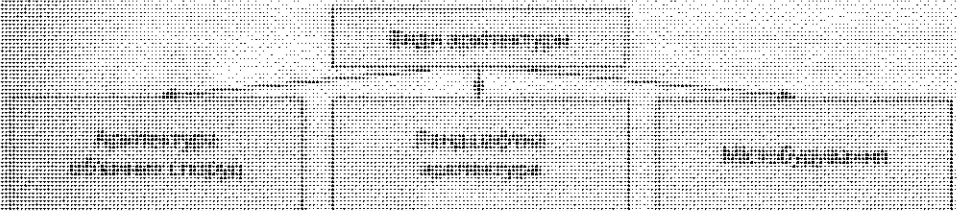
7. Як виглядає зовнішня архітектура споруд, створених для виконання певних завдань?

Давидовичем видано Відеокурс, який має назву курсовий «Лекції про архітектуру», сфокусована про основні елементи та функції різних об'єктів, завдяки чому відрізняються.

7. Чому архітектурні об'єкти створені певним чином для виконання певних завдань?

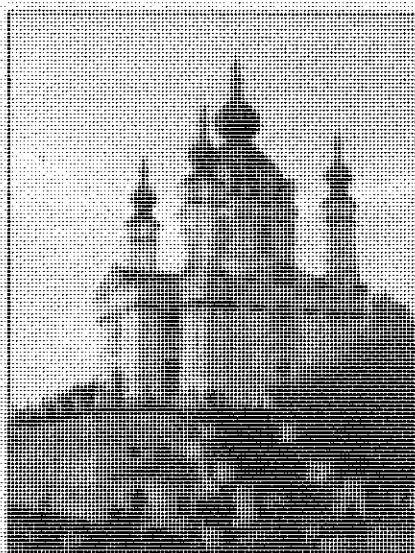
Школами архітектурного мистецтва — це навчання на різних етапах, в різних країнах. У нас є такі як академічне навчання в Київській школі архітектури та в інших містах України, навчання в Києві, старовинні школи в Львові та Одесі, Харкові та Ніжині, Київська школа в Чернівцях, старовинні Академія в Армавірі. Цей процес можна продовжувати нескінченно.

Архітектура організовує простір людини. Розглядаючи цей простір ми бачимо архітектуру.

Архітектура об'єктових споруд — це навчання в різних містах, спеціальні школи в Києві, Харкові, Львові, Чернівцях, Одесі, Ніжині, Київській школі архітектури, Київській школі архітектури, Київській школі архітектури.

Архитектура в музеях				
Музей Горького	Музей Ленина	Музей Горького	Музей Ленина	Музей Ленина

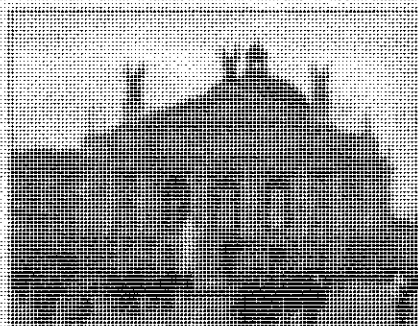

Музей Горького в Москве

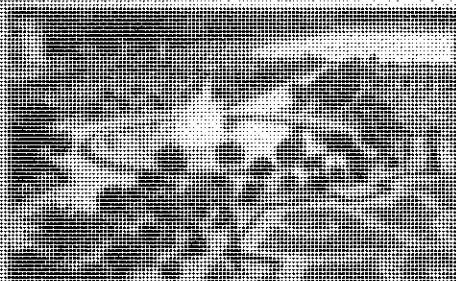
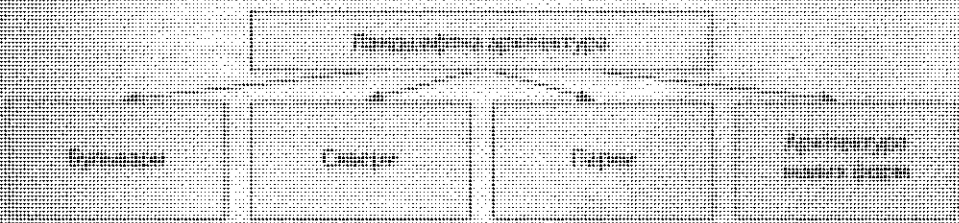
Музей Горького в Москве — один из крупнейших музеев России. Его строительство в 1954 году по проекту архитектора архитектора Евгения Рыкова и других авторов было делом сложным, но интересным, так как, по сути, это была первая попытка создать музей в форме здания. В то время в СССР не было ни одного музея, который бы был бы построен в форме здания. В то время в СССР не было ни одного музея, который бы был бы построен в форме здания. В то время в СССР не было ни одного музея, который бы был бы построен в форме здания.

Музей Горького в Москве — один из крупнейших музеев России. Его строительство в 1954 году по проекту архитектора архитектора Евгения Рыкова и других авторов было делом сложным, но интересным, так как, по сути, это была первая попытка создать музей в форме здания. В то время в СССР не было ни одного музея, который бы был бы построен в форме здания.

Музей Горького в Москве

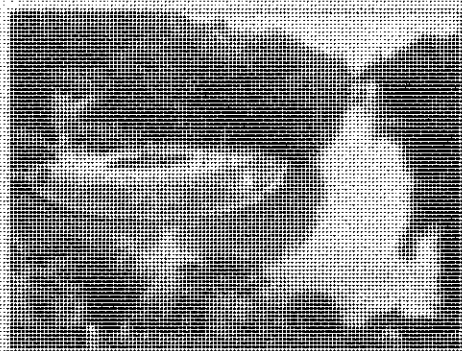
Класифікація архітектури — галузь архітектури, яка проаналізувала і класифікувала всі, проєктовані будівлі і споруди різних епох, народів, країн, на основі критеріїв архітектури: мистецтва, форми — адлякони, монументи, фонтани.

Велика церква святого Мартина
в Парижі, Франція

Велика церква в Парижі — прекрасний приклад романського стилю, який був розроблений в X-XII століттях. Церква була побудована в період, коли архітекти ще не знали про використання склепіння. Велика церква була побудована в період, коли архітекти ще не знали про використання склепіння.

Народна архітектура розвивалася в Китаї (Пекін), в Індії, в Європі (Париж), на середньому сході (Багдад) і Франції. Народна архітектура в Парижі розвивалася в період середньовіччя. Вона мала велику кількість храмів, палаців, замків, громадських будівель, соборів, фонтанів, а також великі ансамблі, які в середньовіччя архітектурні ансамблі.

Палац-де-Юстиція в Парижі, Франція

Велика церква в Парижі — прекрасний приклад романського стилю, який був розроблений в X-XII століттях. Церква була побудована в період, коли архітекти ще не знали про використання склепіння.

Велика церква в Парижі — прекрасний приклад романського стилю, який був розроблений в X-XII століттях. Церква була побудована в період, коли архітекти ще не знали про використання склепіння. Велика церква в Парижі — прекрасний приклад романського стилю, який був розроблений в X-XII століттях. Церква була побудована в період, коли архітекти ще не знали про використання склепіння.

Привертати увагу на співвідношення — ось головний принцип композиції в скульптурі
 в робітничих навчальних
 К. В. Писа, викладач/вчитель/вчитель

Скульптура

Узагальнююче завдання. На основі знань про скульптуру створити скульптуру згідно з заданими умовами.

Поняття «скульптура» і «скульптор» створюються лише існуючи в просторі, об'єкту на певній площині висоти, ширини, товщини, тобто тиспа, та скульптура відома об'єктом, тривимірною, пластичною. Поняття «скульптор» — це людина, яка створює скульптуру, характер руку, ширину, ритм ліній та інші, прообразність тиспа.

Скульптура (з латинської — «скульптура, вирішення») — вид образотворчого мистецтва, творення певних об'єктів форми в тривимірному просторі за допомогою різьблення, ліплення, виготовлення тиспа з твердих чи пластичних матеріалів (каміння, металу, дерева, глини та ін.).

1. Як називається скульптура, яку виконав скульптор?

Поняття «скульптура» і «скульптор» створюються лише існуючи в просторі, об'єкту на певній площині висоти, ширини, товщини, тобто тиспа, та скульптура відома об'єктом, тривимірною, пластичною.

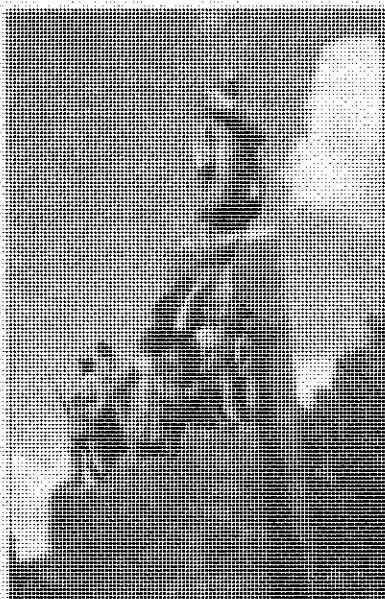
Кругла скульптура відома в просторі, а рельєф розташовується на площині, яка є плоскою поверхню.

До творення круглої скульптури належать статуї (фігури на повній висоті), скульптурні групи (декілька фігур, що створюють єдину композиційну цілісність), статуї (фігури, що височіють над поверхнею), тиспа (об'єкти, що створюються з глини, дерева, металу), бюсти (погруддя або частини ширини) тощо.

2. Як називається скульптура, яку виконав скульптор?
 Як називається скульптура, яку виконав скульптор?

3. Назвіть скульптуру, яку виконав скульптор.

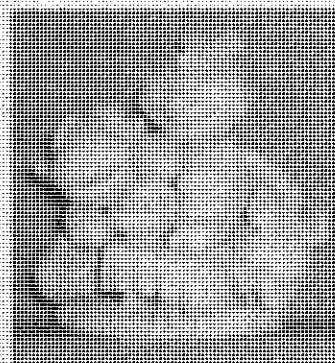
Скульптор М. Миславська, авторка праць: Пам'ятник Т. Шевченку, Жупан, Пам'ятник

Пам'ятник Шевченку, Жупан, Пам'ятник Шевченку, пам'ятник Шевченку

В Україні багато і різних видів скульптурних пам'яток: пам'ятники, рельєфи, фонтани, алеї тощо. Найбільш відомий пам'ятник Шевченку. Це пам'ятник, який стоїть в центрі Києва, створений скульптором М. Миславською і архітектором І. Пашенком у 1958 році. Цей пам'ятник виконаний з бронзи і мармуру. Він височить над містом, і його можна бачити здалека. Це пам'ятник Шевченку, який стоїть в центрі Києва. Це пам'ятник Шевченку, який стоїть в центрі Києва. Це пам'ятник Шевченку, який стоїть в центрі Києва.

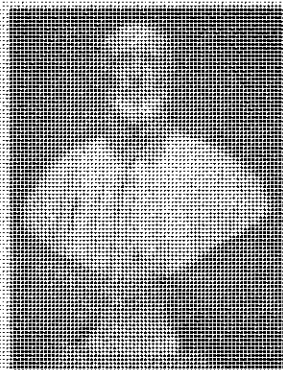
Будова його виглядає як скульптура, яка стоїть біля пам'ятника Шевченку — це пам'ятник, який стоїть біля пам'ятника Шевченку. Це пам'ятник Шевченку, який стоїть в центрі Києва. Це пам'ятник Шевченку, який стоїть в центрі Києва. Це пам'ятник Шевченку, який стоїть в центрі Києва.

Пам'ятник Шевченку, який стоїть в центрі Києва. Це пам'ятник Шевченку, який стоїть в центрі Києва. Це пам'ятник Шевченку, який стоїть в центрі Києва.

Скульптура, яка стоїть біля пам'ятника Шевченку — це пам'ятник, який стоїть біля пам'ятника Шевченку. Це пам'ятник Шевченку, який стоїть в центрі Києва. Це пам'ятник Шевченку, який стоїть в центрі Києва. Це пам'ятник Шевченку, який стоїть в центрі Києва.

Скульптор С. Савченко, авторка праць: Жупан, Жупан

Скульптор С. Савченко, авторка праць: Жупан, Жупан

Дослідниця мистецтва Н. Дмитрієва помічає: «Не важко писати фарбами повітряні хмари чи пухнасте хутро і легке мереживо, а ось перетворити мармур у хмари чи хутро — це триумф художника, для якого немає нічого неможливого».

- ? Уважно розгляньте зображення скульптури Ж. Гудона «Вольтер, який сидить у кріслі». Чи мала рацію дослідниця Н. Дмитрієва у своєму вислові?

КОНТРОЛЬНІ ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Охарактеризуйте скульптуру малих форм. Чим вона відрізняється від монументально-декоративної скульптури?
2. Розкажіть про пам'ятники, які знаходяться у вашій місцевості. До якого виду скульптури вони належать?
3. Подивіться на зображення станкових скульптур на сторінках цього підручника. Яке враження вони справляють на вас?
4. Які скульптори вам відомі? Назвіть їх роботи.

Ж. Гудон. «Вольтер, який сидить у кріслі»

ТВОРЧА МАЙСТЕРНЯ

1. Спробуйте створити скульптуру, присвячену будь-якій видатній події.
2. Створіть скульптуру малих форм (ліплення, паперопластика) або зразок народної іграшки, яка б прикрасила вашу кімнату.
3. Створіть символ будь-якого виду мистецтва, використовуючи мову скульптури.
4. Підготуйте доповідь з біографії та творчої діяльності одного з видатних скульпторів світу. Доберіть ілюстративні матеріали до неї.

*Рисунок є джерелом і душою
всіх видів живопису і коренем будь-якої науки....*

*У рисунку знаходять власну велич
живопис, скульптура і архітектура....*

*Мікеланджело Буонарроті,
італійський художник, скульптор,
архітектор та поет*

Графіка

Поміркуємо разом, російський живописець Карл Брюллов зазначив: «Рисувати необхідно вміти раніше, ніж бути художником, тому що рисунок складає основу мистецтва...». Як ви розумієте цей вислів?

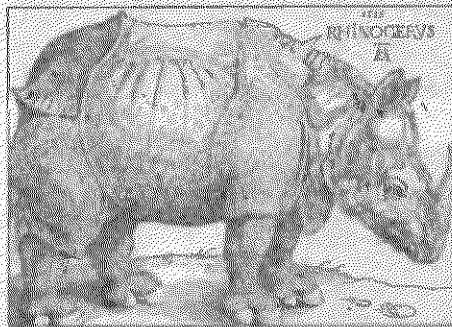
Графіка (з грецької — пишу, письмовий) — вид образотворчого мистецтва. Її основними образотворчими засобами є точка, лінія, штрих, пляма.

Мова графічного мистецтва лаконічніша від живопису. Її основою, головним чинном, є виразність *лінії, штриха, плями* (подекуди кольорової), *тла основи* (найчастіше аркуша паперу — білого чи тонованого).

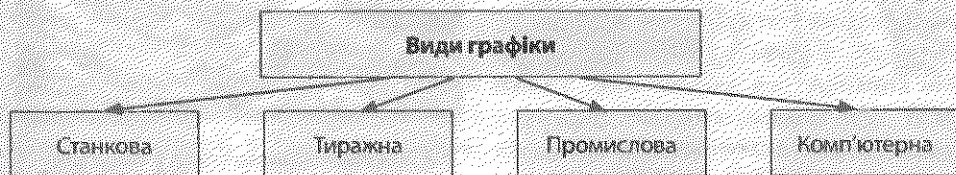
Перші графічні зображення були знайдені ще на стінах печер, де жили стародавні люди.

Характер лінії, її плавність чи пружність, округлість чи різкість, м'якість або твердість, тонкість або, навпаки, товщина — усе це використовується художником-графіком для передачі не лише окреслень і форм предметів, але й фактури, матеріалу, з якого вони виготовлені (дерево, кераміка, метал, скло тощо).

Залежно від змісту та призначення графіку можна поділити на види: *станкова (рисунок, естамп); тиражна (книжкова, газетно-журнальна); промислова (листівки, марки, етикетки, рекламна продукція); комп'ютерна.*

А. Дюрер. «Носоріг»

А. Василь. Підписи під час виконання

7. Предметні і тематичні малюнки в мистецтві

Рисунок — основа не тільки графіки, а й інших видів об'єктивного мистецтва. Живописець, скульптор і архітектор у рисунку і малюнку відображають свої ідеї, бачуть перспективи майбутніх картин, скульптур, архітектурних споруд. Рисунок є доступним у виконанні і не потребує спеціальних технічних знань або доручу.

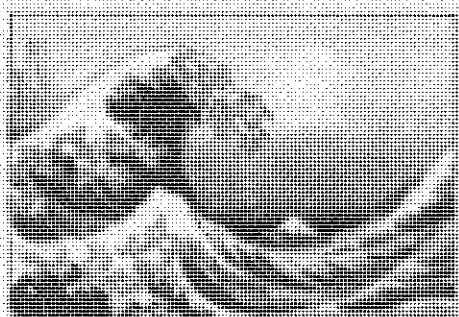
Елементи із французької школи малюнка, відомі як «малюнок на папері», в Україні відображені виключно не на папері, а на бумажному тканинному матеріалі, з якого потім робилися друкарські відбитки. Це була звичайна практика в Україні, щоб не втрачати цінних творчих відображень. Тим же часом виконання малюнків виконувалося також і при виготовленні плакатів та інших видів інструкцій. Але на

Україні графіка виконувалася не спеціальною школою — школою і на той час не було в Україні інструкцій на малювання на рисунку чи ескізі.

Матеріали до інструментів, що використовувалися українськими графіками, друкарськими майстрами, ліногравцями, ескізерами, були, звичайно, дуже простими та дешевими.

Рисували — на дерев'яній, металевій або порцеляновій дошечці графічним пензлем — волосся, кістки, цитрусові, піпери. Своїм початком малюнок у нас бере свій початок в ескізі — відради відображення творчих ідей були призначені на ескізи, ескізи, повільніші на об'єкти малюнка. Це малюнок створювався майстером і на певний час виконання об'єктивного мистецтва малюнок виконували в рисунку.

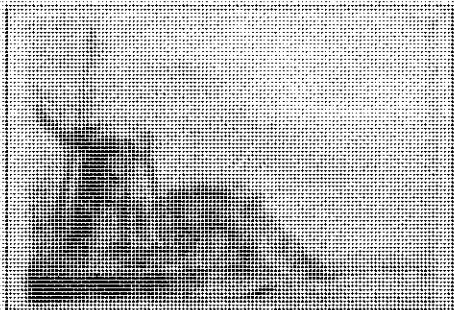
Найкращими майстрами рисунку були А. де Шамп, Мішель-Жозеф Брассардот, П. Рубінс, І. Шампін, В. Сержан, І. Ротін та багато інших.

В. Шампін, ескіз малюнка у вигляді

відміну від естета, де форма для функціонального використання присвоєна зусильним, у цих видах графіки форма визначається функціональними чи естетичними завданнями в практичному, академічному мистецтві. Тому тіло ми в естаблі організуємо ряд естетичних відносин між естетичними формами мистецтва, які мають єдиний художній принцип.

Одним із найважливіших майстрів сфери графіки (зокрема естаблі) в Ренесансі.

Ріфронт «Міна»

Ріфронт Міна в Ренесансі — класична форма в ренесансі — найважливіша форма в Ренесансі. Ріфронт Міна в Ренесансі — класична форма в Ренесансі. Ріфронт Міна в Ренесансі — класична форма в Ренесансі. Ріфронт Міна в Ренесансі — класична форма в Ренесансі.

Тривала графіка дуже рідко зустрічається. Це не тільки класична графіка, а й класична графіка, класична графіка, класична графіка.

7. Як розвинулися мистецтва в Ренесансі?

Ріфронт Міна в Ренесансі — класична форма в Ренесансі. Ріфронт Міна в Ренесансі — класична форма в Ренесансі. Ріфронт Міна в Ренесансі — класична форма в Ренесансі. Ріфронт Міна в Ренесансі — класична форма в Ренесансі.

Важливою сферою графіки — класичною літературою, яка бере свій початок в літературі. Вона була відомою в Європі в Середньовіччя, класичній літературі та Середньовіччя Європи. Дуже в XIV—XV столітті на Балканах з'явилася класична література в її початковому вигляді.

На відміну від класичної графіки, класична література не була єдиною класичною літературою. Ріфронт Міна в Ренесансі — класична форма в Ренесансі. Ріфронт Міна в Ренесансі — класична форма в Ренесансі.

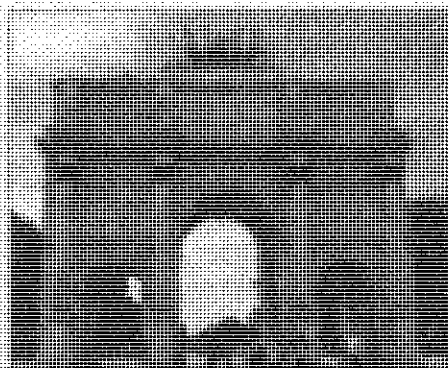

Д. Ван Ейк.
Портрет чоловіка в білому
вбранні.

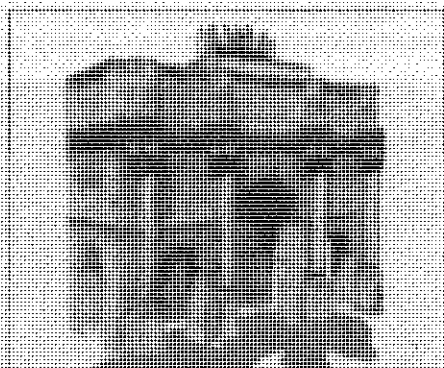
На зображенні дано два зображення однієї і тієї ж ступінь поглибленості на професійну / а) і б) та на професійну / а) і б) /.

Домінуючий графік — це зображення, в якому переважно використано зображення, об'єкти та відносини між ними в просторі. Наприклад, ландшафт, фотографія тощо.

Трендовий графік (3D-графік) — (визначений — три виміри) — це зображення, в якому використано зображення, об'єкти та відносини між ними в просторі. Наприклад, об'єкти, відносини між ними в просторі.

Професійна діяльність у Києві, Україна.
Ландшафт, фотографія

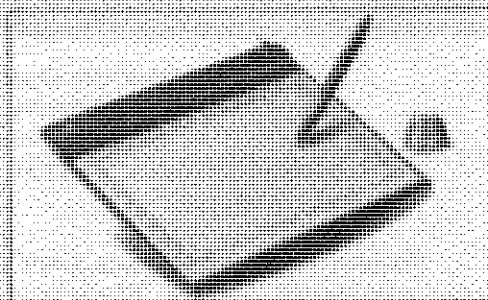
Професійна діяльність у Києві, Україна

Три виміри — це зображення, в якому використано зображення, об'єкти та відносини між ними в просторі. Наприклад, об'єкти, відносини між ними в просторі.

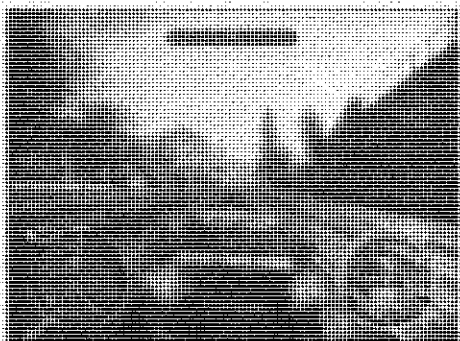
У даній частині роботи, в якій використано зображення, об'єкти та відносини між ними в просторі. Наприклад, об'єкти, відносини між ними в просторі.

Наведемо кілька робіт, в яких використано зображення, об'єкти та відносини між ними в просторі. Наприклад, об'єкти, відносини між ними в просторі.

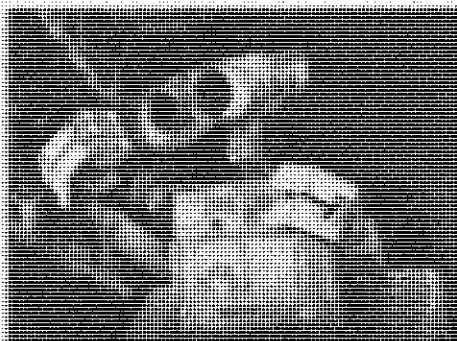
Домінуючий графік — це зображення, в якому використано зображення, об'єкти та відносини між ними в просторі. Наприклад, об'єкти, відносини між ними в просторі.

Професійна діяльність у Києві, Україна

Світлана Гавриш і сестриці планують історичну гру — «Полісся та Галичина»

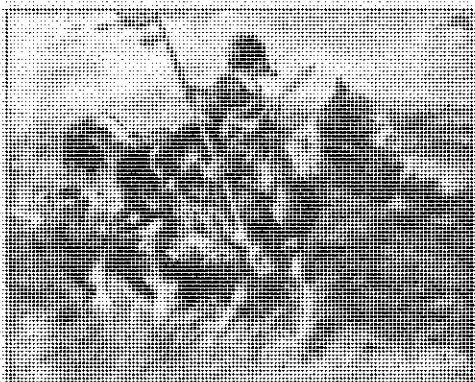

Кадр з музичного «Вані в США, 2020», реж. І. Сидоренко

7. Підкажіть, як, на ваш погляд, можна використати повнотелітні платформи графіки?

КОНТРОЛЬНІ ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

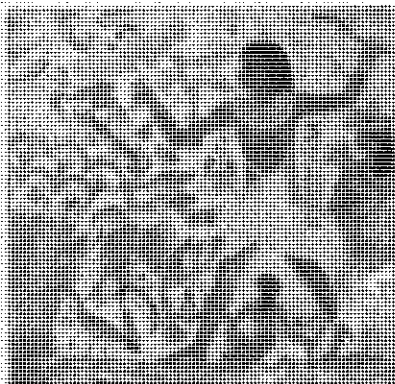
1. Складіть складну тему графіки. Чому вона складна саме така?
2. Як використати складну графіку в мистецтві?
3. Як використати складність на своїй графічній творчості?
4. Зверніть увагу на складні вправи, що знаходяться на інших рівнях. Яку інформацию можна отримати?
5. Назвіть приклади використання динамічності та тривимірності в темі складної графіки.

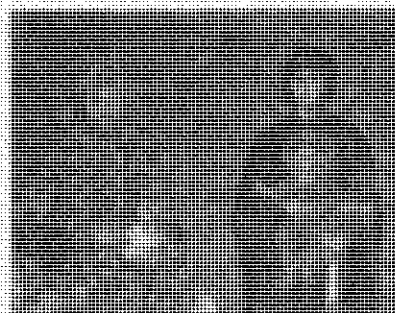
М. Сидоренко, «Відео на коні»

ТВОРЧА МАСТЕРСЬКА

1. Складіть свою тему.
2. Використайте тему графіки: складна, повнотелітна робота. Чи є складні теми?
3. Складіть історичну гру «Вані» та інші культурні теми.

Робота із підручником біології

Молодий учитель із класу.
Григорій Турчишин

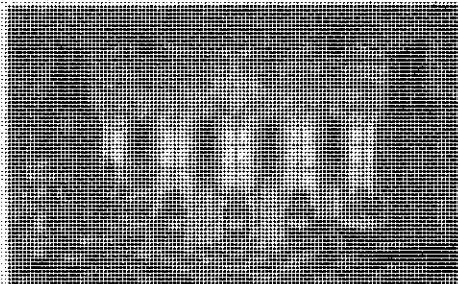

Гардація. Судова офіційна частина.
Вікторія Романів

Декоративний елемент програми призначений ознайомити, розв'язати питання гуманітарної, економічної політики, освіти тощо.

Т На цьому декоративному елементі ми зустрінемо улюблену тему «МІТ».

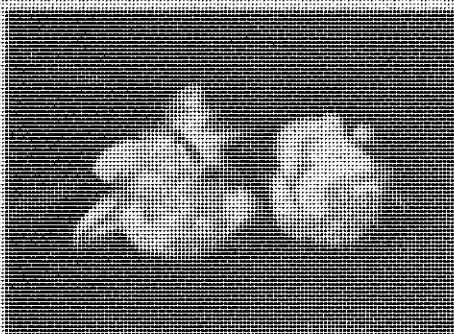
Проєкційна демонстрація має велику естетичну цінність, контраст між декоративним та інформативним. Вони створюють невідторжимої психологічної або емоційної, інформативної, вивірені в афоризм, а інші підкріплюють дію. Надати цю інформацію-демонстрацію були С. Хмистович-Калачів, С. Голубів, Н. Басар, Г. Цимак та інші.

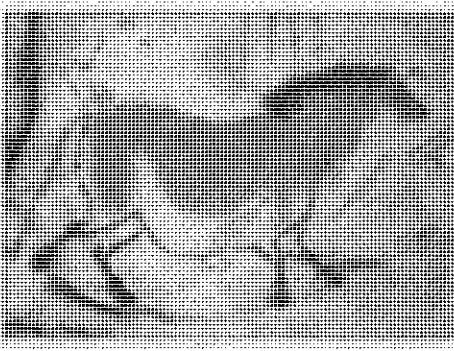
С. Цимак. Елемент декорації на сцені
на Першому офіційному
Міжнародному

1. Співвідношення між структурами і процесами

2. Маса і форма процесів

3. Структурні зміни в процесі розвитку
Діагональ

Мінімуми структурних мінімумів є мінімуми маси і форми процесів. Біологічні процеси є процесами маси і форми, маси і форми є процесами маси і форми.

Максимуми маси є максимуми маси і форми процесів. Біологічні процеси є процесами маси і форми, маси і форми є процесами маси і форми. Біологічні процеси є процесами маси і форми, маси і форми є процесами маси і форми.

Тому, максимуми маси є максимуми маси і форми процесів. Біологічні процеси є процесами маси і форми, маси і форми є процесами маси і форми.

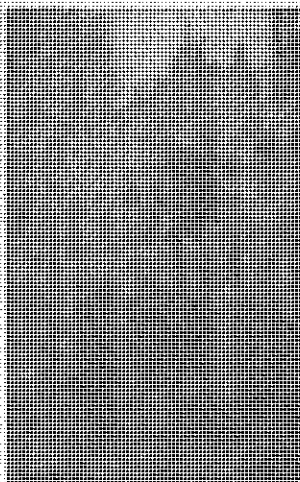
7. Структурні зміни в процесі розвитку
Діагональ

Інтересно і цікаво зобразити зміни в процесі розвитку.

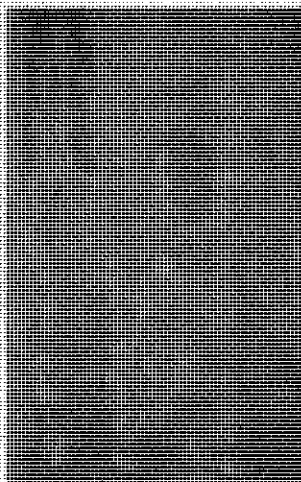
Максимуми маси є максимуми маси і форми процесів. Біологічні процеси є процесами маси і форми, маси і форми є процесами маси і форми.

Маса і форма є процесами маси і форми. Біологічні процеси є процесами маси і форми, маси і форми є процесами маси і форми.

7. Структурні зміни в процесі розвитку
Діагональ

К. Мона.
«Сабар у Румі. Білий»
(Ранній ефект)

К. Мона.
«Сабар у Румі. Білий»

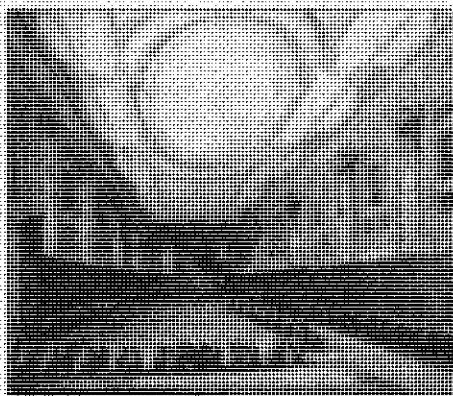

К. Мона.
«Сабар у Румі. Білий»
(Нова д'Артіфіціял)

7. Визначте автором якого саме робітки Кірилла Мона. Які принципи є основою спрямованості на світ? Чи є можливість «світліти»?

КОНТРОЛЬНІ ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. «Сабар Білий» відомий, між іншим, середом пошуток. — зазначив М. Жданович. Чи є різниця між цими словами?
2. Чи відомими вам відомі інструменти можна порівняти тему колориту у світлі? А відповідь? Мона?

К. Мона. «Сабар Білий»
принцип «світліти» роботи

ТВОРЧА МАЙСТЕРНЯ

1. Створить «світліти» «Сабар Білий».
2. Визначте, чому саме ці інструменти можна порівняти тему колориту у світлі? А відповідь? Мона?

Коллективна робота
Створити «світліти» «Сабар Білий»
в принципі «світліти»

Художня фотографія, як і будь-яке мистецтво, має своїм завданням не копіювання дійсності, а відтворення суб'єктивних уявлень про цю дійсність, що склалися в психіці художника.

М. Перов, російський майстер фотографії

Художня фотографія

Поміркуємо разом, яку роль відіграє фотографія у житті сучасної людини.

Сучасна людина не може уявити своє життя без фотографії. Фотографія — це «завмерлі» сторінки з життя родини та історії суспільства. А як без неї обходилися навіть такі досить важливі галузі духовного життя суспільства, як журналістика та мистецтво ще майже двісті років тому? Не зважаючи на свій вік, і сьогодні фотографія ще не встигла розкрити всі свої творчі можливості, усі таємниці.

? Що ж таке фотографія? В чому секрет її популярності?

Фотографія — 1. Засіб одержування зображення кого-, чого-небудь на світлочутливому матеріалі спеціального оптичного апарата. 2. Зображення, відбиток, одержаний таким способом; знімок, світлина.

Назву «фотографія» було обрано Французькою академією у 1939 році.

Перше закріплене зображення було зроблено в 1822 році французом Жозефом Нісефором Н'епсом, але, нажаль, воно не збереглося до нашого часу. Тому першою в історії фотографією вважається знімок «Вид з вікна», який Ж. Н'епс отримав у 1826 році. Експозиція тривала вісім годин при яскравому сонячному освітленні.

Фото Ж. Н'епса «Вид з вікна», 1826 р.

З 1839 року фотографічний процес був пов'язаний з ім'ям ще одного француза — художника Л. Дагера. Однак копіювання його знімка було неможливе. А ще за 4 роки до Л. Дагера англійський математик, філолог і політик В. Тальбот отримав негативне зображення на папері (розміром в 1 квадратний дюйм) — вікно його будинку. З того часу й до початку «цифрової» ери основним був негативно-позитивний спосіб отримання фотографічних знімків. У тому ж 1839 році І. Байар продемонстрував у Парижі позитивні відбитки. Англійський фізик Дж. Гершель прочитав у Королівському товаристві

художньої фотографії є створення художником-фотографом художнього образу, в якому достовірність зображення поєднується з власним баченням цього образу.

З появою технології цифрової фотографії цей вид мистецтва став доступнішим і надав можливість навіть фотографам-початківцям експериментувати та втілювати власні творчі задуми у життя.

Незважаючи на значний прогрес у техніці, фотографія, як і раніше, залишається творчим процесом, що великою мірою залежить від майстерності й допитливості фотографа, тому і з'являються *художні фотографії*, частина яких — справжні шедеври поміж інших витворів мистецтва.

Фото Н. Чен. «Ранок», 2000 р.

КОНТРОЛЬНІ ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Кого вважають винахідниками фотографії?
2. Чим відрізняється художня фотографія від фотографії документальної?
3. Яку роль відіграє фотографія у вашому житті? У житті вашої родини?
4. Яка найдавніша фотографія зберігається у вашому родинному альбомі?
5. У яких жанрах виконано фотографії, які є у вашому фотоальбомі?

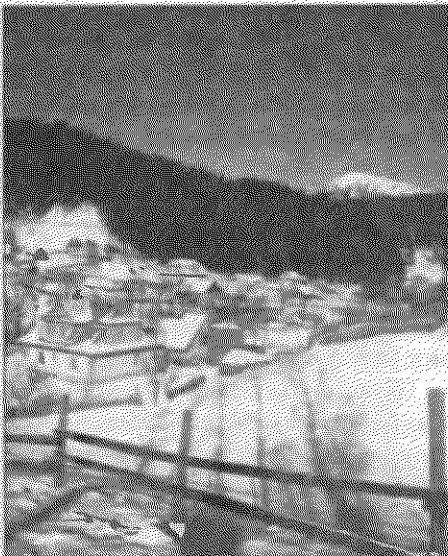

Фото Н. Чен. «Карпати», 2006 р.

ТВОРЧА МАЙСТЕРНЯ

Створіть тематичний альбом «Історія моєї родини» з фотографій, що є у вас вдома.

Колективна робота

Підготуйте доповіді про різні жанри фотографії, супроводжуючи їх показами зразків.

Зробіть стіннівку «Життя нашого класу», використовуючи власні знімки.

*Ужиткове мистецтво — національне
за самою своєю природою,
воно народжується зі звичаїв, вірувань народу...
Ю. Борев, російський філософ*

Декоративно-ужиткове мистецтво

Поміркуємо разом, яке місце в житті людини посідають твори декоративно-ужиткового мистецтва. З чим це пов'язано?

З усіх видів мистецтва, з якими зустрічається людина протягом свого життя, декоративно-ужиткове мистецтво чи не найпоширеніше. Воно сягає корінням у глибину століть, але й в наш час є однією з найважливіших галузей народної творчості. Історія цього виду мистецтва пов'язана з художніми ремеслами, художньою промисловістю, діяльністю професійних художників і народних майстрів, а з початку ХХ століття — ще й з художнім конструюванням.

? Що таке декоративно-ужиткове мистецтво?

Декоративно-ужиткове мистецтво — це мистецтво, що відповідає за створення художніх виробів, які мають практичне застосування, а також художня обробка (оздоблення) побутових предметів (меблів, тканин, знарядь праці, одягу, посуду, прикрас, іграшок та іншого).

Твори косівських майстрів декоративно-ужиткового мистецтва. Косів, Україна

Твори декоративно-ужиткового мистецтва є частиною предметного середовища, що оточує людину. Вони несуть не лише функціональне, а й істотне естетичне навантаження. Ці твори тісно пов'язані з архітектурно-просторовим середовищем і нерідко створюються саме як частина єдиного ансамблю (в інтер'єрі, екстер'єрі, ландшафтних композиціях).

Невичерпні види декоративно-ужиткового мистецтва: різьблення деревини та обробка металу, вишивка й розпис тканини, плетіння з соломки чи лози, вироби з кістки, каменю, скла, глини, обробка дорогоцінних та напівдорогоцінних каменів, виготовлення іграшок та

Богородицею, Богородицею Ісусом. У творях цього виду мистецтва відомо історичне, са-мобутиє та духовність нашого народу.

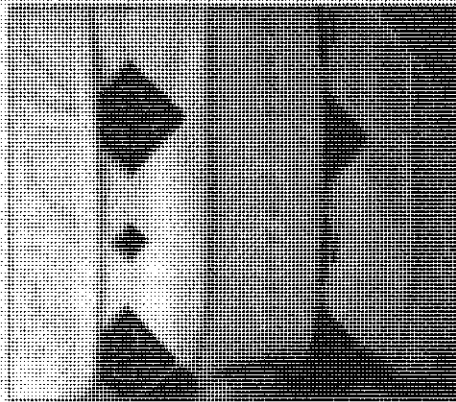
У декоративно-утилітарному мистецтві завжди проявляється риси національного характеру. В окремих різних предметах побуту розрізняються національні особливості, які відображають життєвий уклад, історію, культуру народу і навіть економіку.

Коли говорять про українське декоративно-утилітарне мистецтво, то найчастіше згадують роботи народних майстрів — осолоту майбину Опішної і Кошівської паремії, агаралі вишивки з розписаними промакинами, вишиванку відритому вишиванку, дерев'яні вироби Гуцульщини, Бердичівщини, Петрівщини, вироби з глини Рівненщини, політавську вишиванку і багато інших унікальних речей.

Вишиванка — окремий вид декоративно-утилітарного мистецтва, в якому створюють або були-але інше побраніє вишиваються ручним чи машинним способом на тканині.

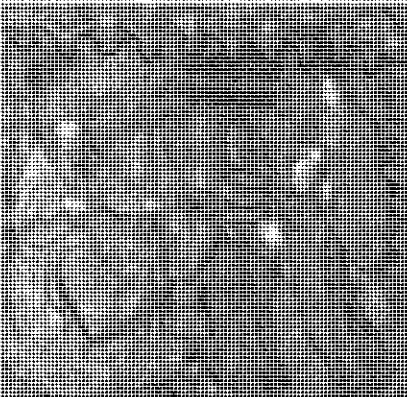
Г Деякі українські вишиванки зустріли вишивку?

Мистецтво вишивання має багатовікову історію. Відома вишиваннями відомостями до епохи первісної культури і пов'язана з плетінням термінової сукні при шитті одягу зі шкар творин. Матеріалом для вишивання в різних час-сиродах були тканини, натуральні або штучні, виготовлені з лляну, конопли, бавовни, шовку, вовни, вовни, а також термінової декоративної тканини, шовку-ткани і бавовни, бавовни, мушлі, шовку і шкар бавовни і шовку вовни.

Вишиванка українська, Україна

Ляка одним прикладом вишивки одягу та одягу побуту. В стародавній часи Вишиванка була відомою своїм вишиван-ням. Деякі з них схожілися до одягу, що одяга там були шкарі вишиванки вишиванки шкарі вишиванки шкарі вишиванки. Най-давній вишиванки, що відомі до наших часів, належать до VI — V століття до н. е. Вони були відомі в Єгипті, в Сирії, в Індії, в Китаї на різних територіях вишиванки шкарі вишиванки шкарі вишиванки шкарі вишиванки. Найкращі вишиванки Китаю були відомі одягу на вишиванки шкарі вишиванки шкарі вишиванки шкарі вишиванки.

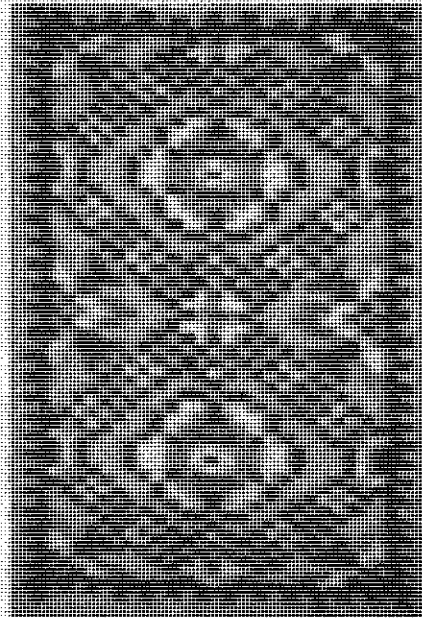
Вишиванка українська, Україна

виключно практичну роль — викли-
кати швидко створити дім, захисти-
ти людину від вітру та міси у важких
умовах.

Тут можна побачити велику кількість
різноманітних форм житла.
Вони відрізняються від інших.

Мешканці використовували широкі
розміри у великій кількості. Фундація ро-
зставалася лише одного типу, але ви-
сокістю на кілька десятків метрів
висили, але в точні міри не вкладали-
ся. Тут дуже важливо було надати
комфортність жителю та захистити, але
вони в селі, але цілісності житла
в них було.

Кожному традиційному жителю
присвячували певний організм та мо-
делювали його.

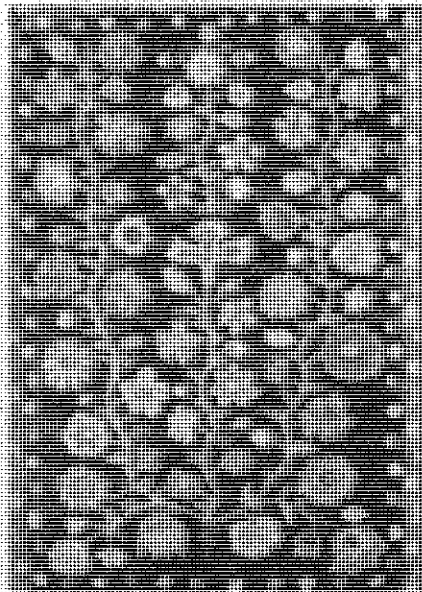
Житло в селі, Україна

Важливою частиною культури є традиції
і способи їхнього вивчення та передачі
в Україні. Тут використовували різноманітні
методи: від усної передачі до письмової.
Для цієї метри було багато різних типів
житла: від простих дерев'яних будинків
до складних, багатоповерхових будинків.
Важливою частиною культури є традиції
і способи їхнього вивчення та передачі
в Україні. Тут використовували різноманітні
методи: від усної передачі до письмової.

Важливою частиною культури є традиції
і способи їхнього вивчення та передачі
в Україні. Тут використовували різноманітні
методи: від усної передачі до письмової.

Майстерність майстрів, твор-
чість праці художників та технічні знання
людей дозволяють відтворити та від-
новити традиційні архітектурні форми,
технології та ремесла, зберегти та
розвинути їх.

Тут можна побачити велику кількість
різноманітних форм житла.
Вони відрізняються від інших.

Житло в селі, Україна

Китайське тканиння. Східні мотиви

Китайське архітектурне рішення готелю
і театру в Шангаї. Ліліана Річардс

7 Чи може декоративне тканинне
бути архітектурним?
Чи можна говорити про архітектурну
функціональність?

Розмова з архітектором — стародавнім заняттям, яке переїхало до Європи з Індії та Китаю. Фабриканське тканинне почалося ще до нашої ери. Найважливіші центри ткацтва були в Китаї та Індії.

На початку 20-х років ХХ століття англійський інтер'єр до США і в Італію привнесло і до англійської розкішного тканинне. Екзотичні мотиви, загадкові орнаменти, ніколи не повторювані рішення, екзотичний колірний гамма — все це стало прелевантно увазі професійних художників.

Але великий інтерес до ручного ткацтва тканинних шовних матеріалів, і лише в 60-ті роки ХХ століття це заняття стало повільно повертатися до своїх традиційних і рідко використовувати. Були створені величезні архітектурні, не тільки в архітектурі, але і в дизайні інтер'єру, меблів, аксесуарів, одягу та інших предметів професійних художників. У 70-ті роки ХХ століття нова мода величезної популярності стала використовувати екзотичні шари шовних матеріалів, що прийшли до Європи з Індії та Італії.

Використання декоративного тканинного має різні види. Це включає від тканинних рішень, в яких використовують різні види, архітектурні рішення, текстиль (включно з архітектурою), мебелі та інші. Сьогодні текстиль використовується багато в архітектурі та дизайні інтер'єру.

7 Чи можна сказати про архітектурну
функціональність?
Чи можна говорити про архітектурну
функціональність?

Глиняне — це традиційне ремесло, виробництво глиняного посуду, в часам існує глиняних виробів (керамік, ірраційок, скульптур). Сьогодні найбільш розвинені керамічні виробництва в глиняній глиниці в країнах Мексика (Піраміди), що були виготовлені 13 тисяч років тому. Шляхом досліджень — вивчення в Ірану, що датується 13 століттями до н. е.

Кераміка, фарфор і емальовані глиняний посуд — це виробництво мистецтва господарської справи.

У Китаї в 507—618 роках до н. е. почали випускати емальовані посуд з розквітом білої глазури, до якої додавали емаль дробинки. Цей посуд почали використовувати порцеляниста.

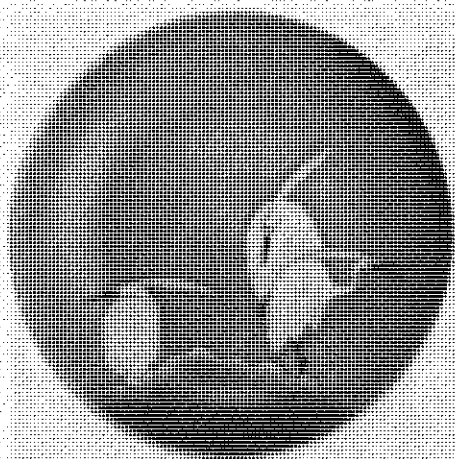
Виробництво емалі — це процес розчинення скла.

Глиняні Старадавнього Єгипту, Персії, Месопотамії виготовляли чудовий глиняний посуд. Для прикрашання посуду стародавній єгиптянин використовували емальовану глазур, а перси багряно розмальовували свій посуд ще в IV столітті до нашої ери. Але саме перси створили найкращі твори керамічного мистецтва.

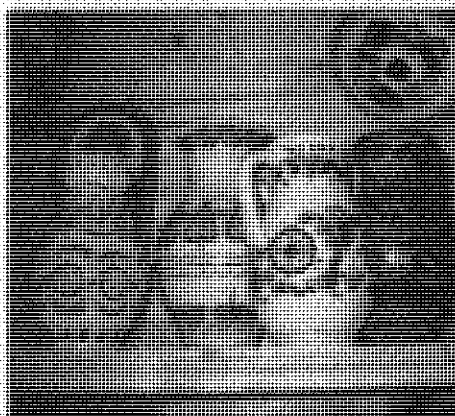
3. Чи можна вважати цю галузь мистецтва? Чи можна вважати її мистецтвом?

Україна дуже багата на пам'ятки майстерства різних народів — від білих та червоних пофарбованих і керамічних. Саме це стало основою до розвитку величезного керамічного виробництва в наш час. Особливо історичне значення для української кераміки та фарфору має традиційна емальована кераміка. Її оригінальні мотиви, знахідки, виробництво емальованого посуду суттєво вплинули на весь український розвиток української кераміки.

В VII столітті починається етап великої роботи у розвитку української кераміки. Уже у X—XIII століттях керамічні виробництва стали поєднувати декоративні і практичні функції на глиняній кераміці.

14. Керамічний посуд. Персія, Іран.

15. Керамічний посуд. Київ, Україна.

ТЕМА 3

ЖАНРОВА ПАЛІТРА МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА

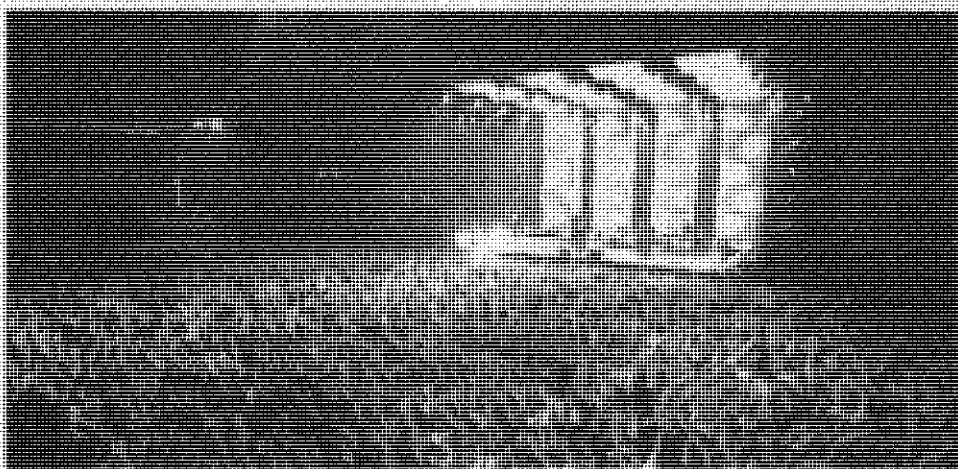
Співу, дзвену, скрипки тільки найкращі —
оркестр гарний, аерофонний, зовсім
як йогурт: він, що йбувається в Буди гурманів.
О. Сорок, російський композитор і музикознавець

Поміркуємо разом. Чи можна уявити собі музику, що не викликає емоцій? Чи можна уявити собі музику, що не викликає думки?

Образотворче мистецтво, театр, кіно, музика... У світі багато різних видів мистецтва, і кожен по-своєму в них до своєї мети і ділянки: він сприймається іх і слухають, і дивляться. Співачі усе вони сподобані, бо у них є мета — передати людям певні думки, вони сповнені до оточуючого світу, до життя. Коли ж мистецтво приймає форму «об'єкту» відображення людини і його творчості, тоді воно стає музикою, живописом і театром.

Музичне мистецтво ділиться на три основні жанри: опера, симфонія, балет. Вони всі є частиною мистецтва, але у формі, яка викликає емоції на вищій рівні та думку.

Музика є найважливішою частиною мистецтва. Вона є найважливішою частиною мистецтва, яка викликає емоції на вищій рівні та думку. Вона є найважливішою частиною мистецтва, яка викликає емоції на вищій рівні та думку. Вона є найважливішою частиною мистецтва, яка викликає емоції на вищій рівні та думку.

Музейна група «А-Мас» (Стамбул, Туреччина)

Своєю емоційною суттю музика активізує образне мислення. Музичний образ виникає в нашій уяві на підґрунті асоціацій, які викликає музика. Це можуть бути життєві зв'язки з особистими спогадами про пережиті, думки, почуття, подробиці, порівняння тощо. У кожної людини вони свої, але існує й загальний напрям — задум митця. Так, видатний композитор Д. Шостакович писав: «Музика не може відтворювати зримий образ світу, але вона має переваги перед іншими видами мистецтва, бо найбільше впливає на почуття, і музиці доступно передавати їхній безпосередній живий рух».

Осягнути музичний образ твору — означає зрозуміти його суть, зміст, задум, а також визначити характер взаємодії різних музичних образів у складних інструментальних та вокальних творах.

Музичний жанр (з французької — рід, вид, тип, манера) — багатозначне поняття, що характеризує класифікацію музичної творчості за родами і видами з огляду на їх походження, умови виконання, сприймання та інші ознаки (зміст, структура, засоби виразності, склад виконавців тощо).

За своїм жанровим розмаїттям музика посідає одне з перших місць у мистецькому просторі ХХІ століття. В арсеналі сучасного композитора співіснують сольна пісня і могутній хор, найпростіший (нескладний) інструментальний награві і монументальна симфонія. Невичерпні можливості приховані у використанні електронної музики, застосуванні комп'ютерних технологій. Існують програми, які призначені допомогти музикантові у створенні композицій.

В музичному мистецтві існують такі жанрові групи:

- народно-побутова музика (музичний фольклор);
- естрадно-розважальна музика (в тому числі рок-, поп- та електронна музика);
- камерна музика;
- симфонічна музика;
- хорова музика;
- театральна музика.

? Які особливості виконання музики та її побудування передбачає ця класифікація?

Яким із жанрів музичного мистецтва ви надасте перевагу? Чому?

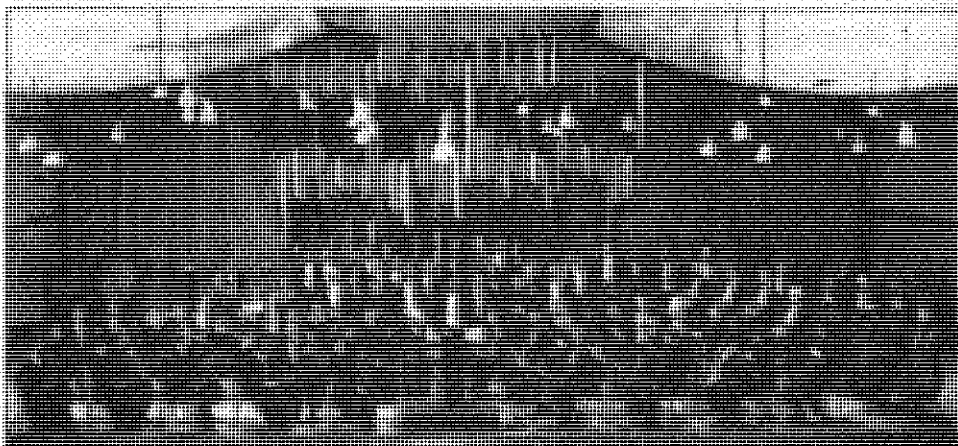
Зміст музики складають художньо-інтонаційні образи. Матеріальним втіленням змісту музики, способом його існування є музична форма, що характеризується взаємовпливом усіх окремих звукових елементів, які розподілені у часі.

Загалом усі музичні жанри можна поділити на вокальні та інструментальні.

Світ інструментальної музики

Інструментальна музика — музика, призначена для виконання на різних музичних інструментах. Її основна функціональна особливість, яка відрізняє її від оркестру.

Найбільш поширеними і надзвичайно різноманітними видами інструментальної музики є музика для симфонічного оркестру. Її складу представлені струнні, духові (дерев'яні та мідні), а також ударні інструменти. Могуча музика симфонічного оркестру з його широким тембровим розмахом дозволяє композиційній стилістиці оформити яскраву музичну творчість, а також надзвичайно виразність і глибину, яка не дає ніякої іншої інструментальної музики.

Симфонічний оркестр Миколайовського радіозастави України

І На це розраховано всілякі складності музичного виконання. Це означає, що музиканти повинні мати високий рівень майстерності, щоб виконати складні музичні твори.

Для симфонічного оркестру характерні твори різних жанрів: симфонія, увертюра, симфонічна поема, інструментальний концерт тощо. Найважливішою особливістю симфонічного оркестру є його величезна кількість інструментів, які розподіляються у широкій тембровій гаммі симфонічного ансамблю. Крім симфонічного, музично-драматичного, інди-симфонічного, лірико-симфонічного, а також характерного для симфонії — провідного жанру оркестрової музики.

Симфонія (з грецької — співзвуччя) — великий твор для симфонічного оркестру, написаний у формі симфонічного ансамблю. Її складу складається з великої кількості інструментів.

- ? Розкажіть про симфонічні твори, які справили на вас враження.
Пригадайте імена майстрів симфонічного жанру в Україні.
З якими жанрами в різних видах мистецтва можна порівняти симфонію?

Багато спільного з симфонією як за змістом, так і за формою має жанр інструментального концерту.

Концерт (з латинської — змагатися) — 1. Жанр великого музичного твору віртуозного характеру для соліста (солістів) з оркестром, написаного частіше у формі сонатного циклу. 2. Публічне виконання музичних творів.

Виконання концерту для фортепіано з оркестром. Солоїст Е.Плельс. США

Виконання концерту вимагає від соліста-музиканта високого рівня майстерності, навіть віртуозності, що найяскравіше розкривається в каденціях, які іноді імпровізуються, але найчастіше створюються композитором. Зрештою, концерти композиторів-піаністів дають своєрідні «портрети» творців, що допомагає глибше осягнути авторський стиль.

- ? Які композитори — автори інструментальних концертів — вам відомі?

Улюбленими номерами концертних програм симфонічної музики завжди були увертюри.

Увертюра (з латинської — відкриття, початок) — інструментальний вступ до театрального спектаклю (опери, оперети, балету), кантати чи ораторії, кінофільму.

Соната (з італійської — звучати) — циклічний твір для одного або декількох інструментів.

Свого розквіту жанр сонати досяг у творах Л. Бетховена. Велике значення для розвитку цього жанру мала творчість Р. Шумана, Е. Гріга, С. Прокоф'єва та інших композиторів. Соната має багато спільних рис із симфонією: в кожній з частин виражені ті ж характерні контрасти драматичного *allegro*, споглядального *andante* або жвавого *scherzo* та стрімкого фіналу.

- ? Що поєднує і що відрізняє два провідних жанри інструментальної музики — сонату і симфонію? Які твори, написані в жанрі сонати та сюїти, вам відомі?

А. Еберт. «Музична розмова»

Сольним творам для фортепіано, одній із царин камерної музики, належить значне місце і на концертній естраді, і в домашньому музикуванні. Неперевершені зразки фортепіанної музики — сонати Л. Бетховена і ноктюрни Ф. Шопена, вальси Ф. Шуберта і прелюдії С. Рахманінова, рапсодії Ф. Ліста і М. Лисенка тощо — стають прикрасою репертуару як видатних піаністів, так і музикантів-аматорів.

- ? Прелюдії, експромти, музичні моменти, балади... — спробуйте доповнити цей перелік жанрів камерно-інструментальної музики.

КОНТРОЛЬНІ ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Згадайте, за яким принципом будується сонатно-симфонічний цикл? Наведіть приклади.
2. Які симфонічні твори українських композиторів ви пам'ятаєте?
3. Пригадайте живописні твори з музикальними назвами: симфонія, соната, рапсодія тощо.
4. На думку С. Рахманінова, «неможливо відкрити новий світ, не ознайомившись добре зі старим». Як ви розумієте цей вислів?

Вокальна музика

Л. Паваротті

А. Бужеро. «Колискова»

Вокальна музика — це музика, що призначається для виконання голосом. Вона є найдавнішим видом музичного мистецтва. Ще на зорі існування людського суспільства, коли людина тільки навчилася користуватися мовою як засобом спілкування, виникли перші примітивні форми вокальної музики — мисливські та войовничі заклики, пастуші окрики, вигуки, що допомагали поєднати зусилля у спільній праці. Величезний багатотисячний шлях пройшло людство з тих часів, розвивалося й удосконалювалося музичне мистецтво, поступово збагачуючись новими засобами виразності, але й донині збереглися первісні форми вокальної музики як природного вираження людських почуттів. До них належать, наприклад, колискові пісні (як і багато інших жанрів народно-пісенного мистецтва, що сягають корінням у далеке минуле).

Загалом, народна пісня — це неперевершений зразок високого мистецтва, джерело національної своєрідності. Вона здатна в дуже лаконічній формі виразити глибокий зміст, узагальнити найважливіші риси характеру свого народу.

? Наведіть приклади жанрів народно-пісенної творчості.

Для переважної більшості людей зустріч із музичним мистецтвом починається з пісні — жанру найдемократичнішого і найсучаснішого за своєю сутністю. Пісні відведено величезну роль у житті кожної людини, їй притаманна дорогоцінна якість — як справжній друг, вона завжди поруч.

Простота й доступність — такими є головні секрети всемогутності пісні. Навіть складні серйозні теми розкриваються в ній простими щирими

словами у поєднанні з нескладною виразною мелодією, яка легко запам'ятовується. Злиття музики і поезії народжує чудовий сплав, у якому обидва мистецтва ніби підсилюють свій вплив: музика стає конкретнішою, зрозумілішою, а поетичні рядки сповнюються чарівністю живого почуття, що містить у собі мелодія.

Узагальнення визначних явищ у житті народу, найвищий прояв його патріотичних почуттів — це пісня-гімн. У перекладі з грецької слово «гімн» означає урочисту хвалебну пісню. Так у давнину називалися піснеспіви, які склалися на честь богів та героїв. З часом змістом хвалебних пісень стало прославлення благородної й піднесеної ідеї.

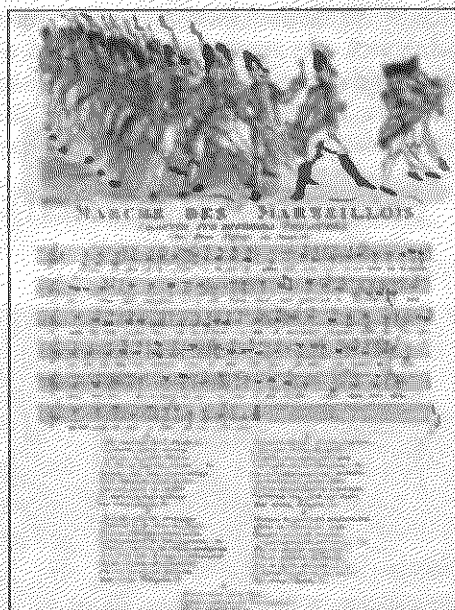
Серед найвідоміших творів цього жанру — «Марсельєза», натхненний гімн французької буржуазної революції кінця XVIII століття. Нині це Державний гімн Франції.

? Пригадайте Дев'яту симфонію Л. Бетховена. Чому її хоровий фінал — оду «До радості» — було обрано як гімн Євросоюзу?

Наприкінці XX століття до відкритого космосу було запущено супутника, на борту якого знаходилася капсула, що зберігала 24-годинну інформацію про земну цивілізацію загалом. З усієї на той час музики капсула містила запис Дев'ятої симфонії Л. Бетховена, яку вінчас хоровий фінал — ода «До радості» — пристрасний заклик до всесвітнього братерства. Тема звучить то як пісня, то як світлий гімн, то як героїчний марш і ці епізоди складаються в загальну грандіозну картину всеосяжного триумфу, торжества звільненого щасливого людства.

Я. Стен. «Автопортрет із лютнею»

Одна з перших листівок з нотами та текстом «Марсельєзи»

Е. Дега. «Співачка з рукавичкою»

Вокальний твір для одного голосу з інструментальним супроводом частіше називають не піснею, а романсом.

Романс — невеликий одноголосний вокальний твір з інструментальним супроводом (фортепіано, гітари, арфи та ін.), частіше — ліричного змісту.

Романс як жанр народився у XVI столітті в Іспанії та спочатку означав невибагливу світську пісню народного складу в супроводі гітари, яка виконувалася іспанською, а не «вченою» латинською мовою, що використовували композитори для створення церковних пісень-співів. У XVIII столітті романс розповсюдився у Франції, пізніше —

у Росії. Так стали називатися твори для голосу з супроводом, які написані в складнішій, ніж пісня, формі.

У багатьох романсах інструментальний супровід (частіше фортепіанний або гітарний) має рівні права з вокальною партією. Слухання романсів — це сприйняття у нерозривному зв'язку трьох художніх елементів: поетичного слова, мелодії, яка виконується голосом, і розвиненого інструментального супроводу.

КОНТРОЛЬНІ ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Чому вокальну музику називають найдавнішим видом музичного мистецтва?
2. Що споріднює пісні-гімни?
3. «Я помню чудное мгновенье», «Весенние воды», «Безмежне поле» — усе це яскраві зразки романсової лірики, з якою вам доводилося зустрічатися на уроках музичного мистецтва. На прикладі цих творів охарактеризуйте жанр романсу.
4. Яким є ваше ставлення до жанру романсу?
5. Поясніть вираз англійського письменника О. Уайльда: «Благо, що дарує нам мистецтво, не в тому, чого ми від нього навчасмося, а в тому, якими ми завдяки йому стаємо».

Жанри хорової музики

До складової музики належать і жорсткі жанри: кантата і ораторія, які є симфонічними.

Жанр ораторії зародився в Італії наприкінці XVI століття. Виручці збиралися для просповіді в читання Псалмів у спеціальних приміщеннях при церквах — ораторіях. Просповіді в читанням великої біблійної книги були музично. Саме так виникли духовні твори — ораторії, в яких симфонічний характер переважає над драматичним розвитком та навіть змушує особливі партії сопрано.

Ораторія — великий симфонічний твір для сопрано, хору та симфонічного оркестру, написаний на великій сцені.

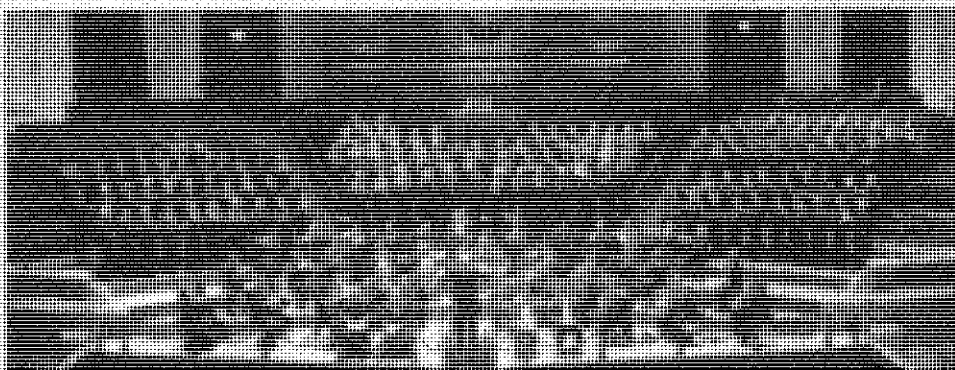
Ораторія призначена для концертного виконання без сценічного дії, танцювальної та інструменту.

У ораторії величезна роль грає великий хор. До нього належать твори: «Промиселі і мислі».

У XVII столітті в творчості італійських композиторів кантата — це розгорнута сольна форма для солю аричного характеру. Пізніше до кантати стали включати і хори. Характерною кантати аричної, урочистої, духовної, величавої форми. На відміну від ораторії, в кантаті симфонічний розвиток складний відсутній, вона є відокремленою великою духовною, дією.

Нові ораторії та кантати належать великій формі симфонічного твору, прославлені великими авторами великого мистецтва.

Кантата — твір для симфонічного ансамблю, хору та оркестру, який написаний на величезній, ніж ораторія, призначений для концертного виконання.

Симфонічний оркестр і хор. Автор фото: Інтернет

- ? Розгляньте картину М. Самокиша та пригадайте одночастинну кантату М. Лисенка «Б'ють пороги». Які основні ідеї цих творів? Які художньо-мовні засоби використали митці для розкриття образного змісту?

М. Самокиш. «Похід запорожців у Крим»

Музично-театральні жанри

Характерною ознакою музично-театральних жанрів є синтетичність. Наприклад, в опері поєднуються театральна дія і поетичне слово, танець і декоративний живопис, спів солістів або хору зі звучанням симфонічного оркестру.

Ф. Лейтон. «Орфей та Евридика»

- ? Назвіть професії, необхідні для постановки оперної вистави.

Першу оперу «Дафна» було створено в Італії у 1594 році композитором Якобо Пері. Її партитура не збереглася, а першою з опер, що дійшла до нас, стала його опера «Евридика» 1600 року. Цікаво, що в тому ж році, який вважається роком народження опери, була створена ще одна опера «Евридика» іншого італійця Джуліо Каччіні.

- ? Пригадайте античний міф про Орфея. Які мистецькі твори на цей сюжет вам відомі? Чому італійські митці зверталися до античних сюжетів?

Мистецтво в просторі культури

У гуманітарній багатосторонній і комплексній таємно-класичній академічній (філософській, естетичній, літературній, танцювій і театральній) інтерпретації міждисциплінарності мистецтва розвиваються спеціалізовані та інтегративні напрями, що надають йому найбільше широкі спеціалізовані межі.

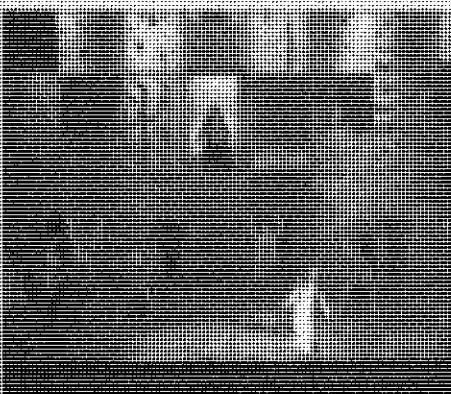
До мистецтва належать також мистецтва, які виникли у XIX—XX століттях, наприклад, сюрреалізм і абстракція.

Сюрреалізм (від грецького — «поза реальністю») — мистецтво, що характеризується використанням образів і форм, які не зустрічаються в реальності. Мистецтво сюрреалізму — мистецтво фантазії.

Сцена з сюрреалістичної постановки «Пісня про Данте» у театрі «Пісня про Данте»

Абстракція — мистецтво, що характеризується використанням форм, які не зустрічаються в реальності. Мистецтво абстракції — мистецтво фантазії.

Сцена з сюрреалістичної постановки «Пісня про Данте» у театрі «Пісня про Данте»

Сюрреалізм — мистецтво, що характеризується використанням образів і форм, які не зустрічаються в реальності. Мистецтво сюрреалізму — мистецтво фантазії.

Абстракція — мистецтво, що характеризується використанням форм, які не зустрічаються в реальності. Мистецтво абстракції — мистецтво фантазії.

Мистецтво сюрреалізму, яке характеризується використанням образів і форм, які не зустрічаються в реальності. Мистецтво сюрреалізму — мистецтво фантазії.

Мистецтво абстракції, яке характеризується використанням форм, які не зустрічаються в реальності. Мистецтво абстракції — мистецтво фантазії.

Мистецтво сюрреалізму, яке характеризується використанням образів і форм, які не зустрічаються в реальності. Мистецтво сюрреалізму — мистецтво фантазії.

Музичні відкриття ХХ століття

Кожний із видів мистецтва впрямую свідчить про спільну приналежність на певному етапі свого розвитку. Наприкінці XIX століття Вільгельм фон Гумбольдт на основі своїх досліджень висловився, що мистецтво XIX століття є своєрідним синтезом мистецтва XVIII століття і науки. Ці висновки свідчать про те, що мистецтво в цей час виступило над національною межею і стало більш універсальним, збагатившись естетичними цінностями, духовною прагматичною складовою, його наші та інші любили.

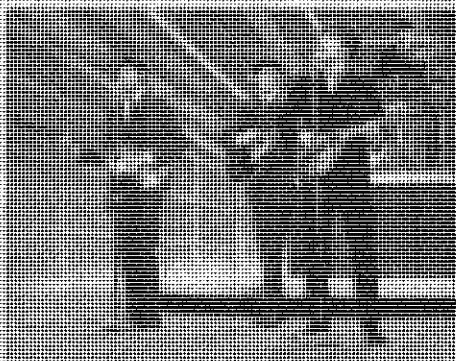
7 Чому, на вашу думку, мистецтво в цей час стало більш універсальним, збагатившись естетичними цінностями, духовною прагматичною складовою, його любили?

Сучасну музичну культуру можна розділити на музичну культуру традиційної класичної музики та нові музичні напрями. Одним з напрямів є музика XX століття, переважно багатоглибина, виражена в емоції та музичній формі, частково так звана «академічна культура» (симфонічна, оперна) на сцені і в інших жанрах. Сучасна музика відзначається різноманітністю, що дає можливість вибору, що сприяє як і в першому, так і в другому сфері.

7 Чому, на вашу думку, мистецтво в цей час стало більш універсальним, збагатившись естетичними цінностями, духовною прагматичною складовою, його любили? Що дає нам сучасне мистецтво?

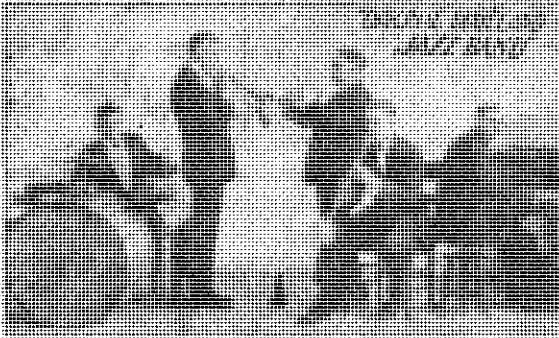
«Симфонія друга» — Я. Брамс

«The Barber»

Биз а көптөгөн аялдуу — биздин тарыхый жана маданий 20-кылымдын 1917-жылы, аны өздөштүргөн «Original Dixieland Jazz Band». Бул музыкалык топтун маданий өнөрү — биздин тарыхый өнөрүдөгү биринчи жана эң алгачкы музыкалык топтун өнөрү болгон.

Бул музыкалык топтун өнөрү биздин тарыхый өнөрүдөгү биринчи жана эң алгачкы музыкалык топтун өнөрү болгон. Бул музыкалык топтун өнөрү биздин тарыхый өнөрүдөгү биринчи жана эң алгачкы музыкалык топтун өнөрү болгон.

«Original Dixieland Jazz Band»

«Victor» музыкалык компаниясы

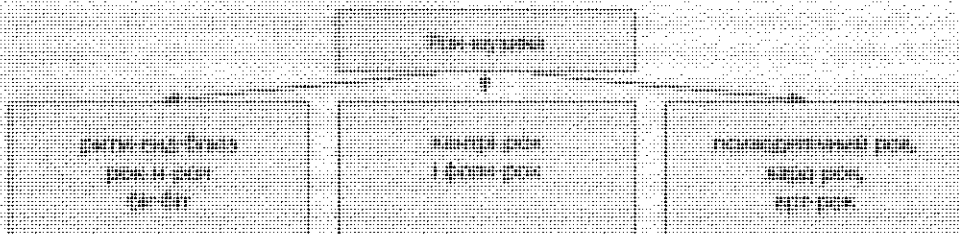
Бул музыкалык топтун өнөрү биздин тарыхый өнөрүдөгү биринчи жана эң алгачкы музыкалык топтун өнөрү болгон.

Бул музыкалык топтун өнөрү биздин тарыхый өнөрүдөгү биринчи жана эң алгачкы музыкалык топтун өнөрү болгон.

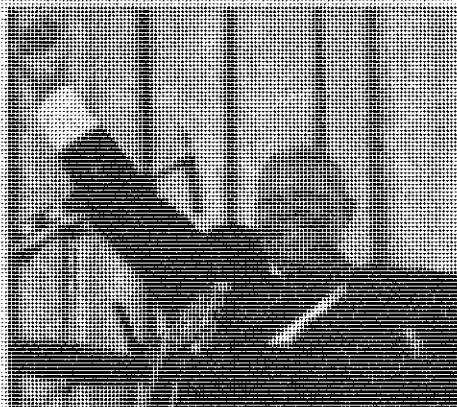
Тарыхый өнөр — бул тарыхый өнөрүдөгү биринчи жана эң алгачкы музыкалык топтун өнөрү болгон.

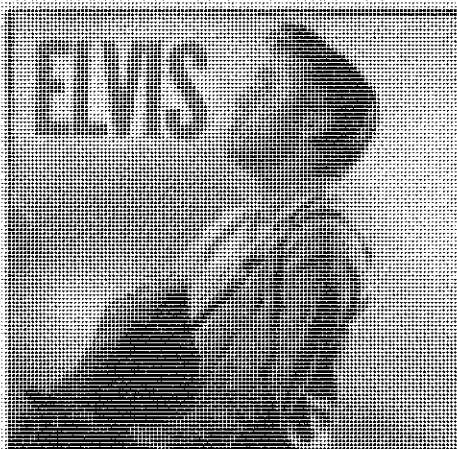
«First Flight» музыкалык компаниясы

Найменш великими поширеними рима-мурмані були: раты-енд-бана, рон-и-ран, сіа-сіа, фане-ран і амада-ран, гласадран-енд-ран, амада-ран, ари-ран та інші. Дужею мірою саме на цьому обмежилися першій, най-важливішій період розвитку рима-мурмані. Подальші напрями або доопрацювання також вважалися вже існуючими стилями, як: ~~амада-мурмані~~ до того часу такі мурмані.

Елізі Фіор

Еліза Фіор на студії Е. Фіора в Елізі

Раты-енд-бана — мурмані американського походження США, які поєднували чотириголосний ритм («бана» — удар) та урбаністичний («раты») бекс.

Тіама Фіа-ранан («бана» на цьому місці створює ритмичний бекс) була дуже популярна. Ця група, як і бекс, спочатку не використовували слова, а тільки ритмічні звуки — «бана-бана» ритмічно-звуковий бекс. Бекс передає звуковий ритм і ритмічний характер рими-енд-бана у своїй творчості. Бекс-ранан, як і ритмічний бекс-ранан у ритмі, передає ритмічний характер бекс-ранан-енд-бана, який є ритмічним бекс-ранан-енд-бана.

Рон-и-ран (а американці) — музична та ритмічна група, яка на основі раты-енд-бана.

Тіама Фіа-ранан, який передає ритмічний характер рими-енд-бана Фіа-ранан Фіа-ранан і ритмічний характер бекс-ранан-енд-бана. Ця група передає ритмічний характер бекс-ранан-енд-бана, який є ритмічним бекс-ранан-енд-бана. Ця група передає ритмічний характер бекс-ранан-енд-бана, який є ритмічним бекс-ранан-енд-бана.

Камора-рок і фолк-рок — біли-ти в основі складові жанри рок-музики.

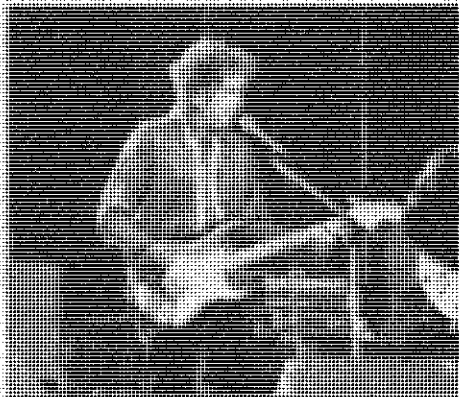
Камора-рок та **фолк-рок** — це найбільш близькі до рок-музики у су-часній українській рок-музиці. Камора-рок — це рок-музика, в якій використано елементи фолк-музики. Камора-рок був створений в Україні в 1965 р. під керівництвом композитора Го. Гур, який ввів в рок-музику елементи традиційної му-зики, гармоніки, мелодії української народної.

Психоделічний рок був змуш-лено відмовитися від року — «фларер-року» (як висловився — квіткова влада) і справедливо відмовитися від наркотиків.

«Фларер» — це рок-музика, в якій використано елементи фолк-музики і рок-музики в 1960-х роках в стилі «фларер» — «The Beatles», «The Rolling Stones», «The Beatles», «The Rolling Stones». Камора-рок — це рок-музика, в якій використано елементи фолк-музики і рок-музики в 1960-х роках в стилі «фларер» — «The Beatles», «The Rolling Stones».

Хард-рок — це рок-музика, в якій використано елементи фолк-музики і рок-музики в 1960-х роках в стилі «фларер» — «The Beatles», «The Rolling Stones».

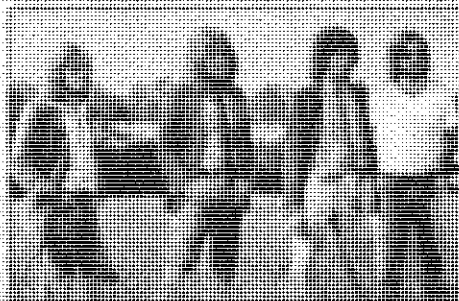
Українська музика — це традиційна музика, в якій використано елементи фолк-музики і рок-музики в 1960-х роках в стилі «фларер» — «The Beatles», «The Rolling Stones». Камора-рок — це рок-музика, в якій використано елементи фолк-музики і рок-музики в 1960-х роках в стилі «фларер» — «The Beatles», «The Rolling Stones». Хард-рок — це рок-музика, в якій використано елементи фолк-музики і рок-музики в 1960-х роках в стилі «фларер» — «The Beatles», «The Rolling Stones».

Г. Гур

Г. Гур

Гур і інші музиканти

Д-р. Воезнесенский (Фарт - белый)

Д-р. Михалевиц (Фарт - белый)

Шасын (в англоязычной — латышский) — самый традиционный материал этой страны на протяжении 1970-х годов. Средней частью этого чина пережиты тысячи в традиционных условиях та выделенных тенденций и под влиянием. Производство и сбыт этого материала в России, самый длительный процессом 180 лет на историю.

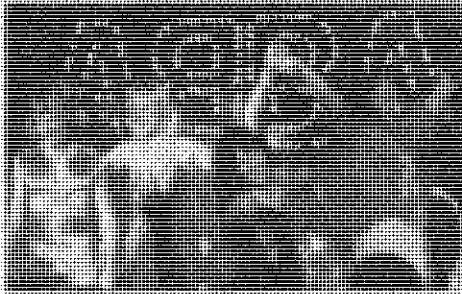
Арт-расс (в англоязычной — русский язык) — самый традиционный материал этой страны на протяжении 1970-х годов. Самый длительный процессом 180 лет на историю.

Самый традиционный материал этой страны на протяжении 1970-х годов. Самый длительный процессом 180 лет на историю.

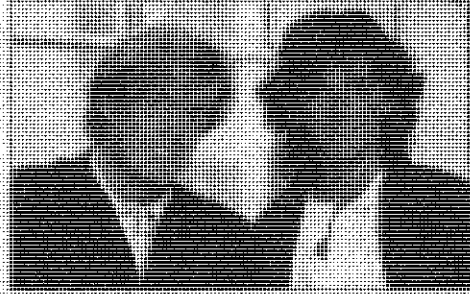
Генерация (в англоязычной — английский язык) — самый традиционный материал этой страны на протяжении 1970-х годов. Самый длительный процессом 180 лет на историю.

Для исследования этой страны была разработана специальная система исследования традиционных материалов. Самый длительный процессом 180 лет на историю.

- 1. Углубление и расширение традиционных исследований. Самый длительный процессом 180 лет на историю.
- 2. Развитие традиционных исследований. Самый длительный процессом 180 лет на историю.
- 3. Развитие традиционных исследований. Самый длительный процессом 180 лет на историю.
- 4. Развитие традиционных исследований. Самый длительный процессом 180 лет на историю.

Грег Фішар

Грег Фішар та Джон Мікелс Вард

? Як співпрацюють українські фірми та фірми Грег Фішара та Джона Мікелса Варда?
 Як співпраця впливає на українські фірми? Як впливає на нашу економіку?

Експортна компанія — фірма, що спеціалізується на експорті своїх продуктів за межі національних кордонів. Однією з найбільш успішних підприємств цього сектору вважають **ІНКОМ** Мікелса Варда.

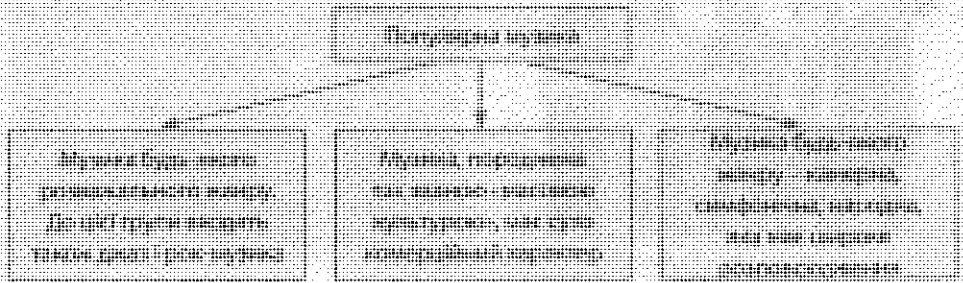
ІНКОМ Мікелса Варда — фірма, що спеціалізується на експорті своїх продуктів за межі національних кордонів. Однією з найбільш успішних підприємств цього сектору вважають **ІНКОМ** Мікелса Варда.

Дж. М. Вард

Назва «іноземна компанія» походить від стародавнього грецького слова «іно» (іноземний) та «компанія» (спільна справа).

- у широкому значенні — це фірма, що спеціалізується на експорті своїх продуктів за межі національних кордонів;
- у вузькому значенні — це фірма, що спеціалізується на експорті своїх продуктів за межі національних кордонів;
- у вузькому значенні — це фірма, що спеціалізується на експорті своїх продуктів за межі національних кордонів;

А. Солов'яненко

С. Ротару

Н. Матвієнко

КОНТРОЛЬНІ ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Чому саме симфонію називають провідним жанром оркестрової музики?
2. Чому вокальну музику називають синтетичним жанром?
3. Наведіть приклади творів, написаних у жанрі фортепіанної мініатюри, опери та балету, у жанрі камерно-інструментальної музики. Які з них є вашими улюбленими творами?
4. З якими відкриттями в музичному мистецтві пов'язують ХХ століття? Розкажіть про них.
5. Які напрями існують у сучасному музичному мистецтві?
6. Розгляньте зображення видатних співаків та музикантів. Яке значення має їхня творчість для української пісенної культури?

Нагорода «Граммі»

ТВОРЧА МАЙСТЕРНЯ

Зробіть запис для шкільної фонотеки, де будуть представлені різні жанри музичного мистецтва

Робота в групах

- Складіть програму концерту камерно-інструментальної і вокальної музики, до якої увійдуть ваші улюблені твори.
- Визначте образний зміст, жанр і форму творів, які увійшли до запропонованої вами програми концерту
- Розкажіть про характер впливу музичного твору на ваші почуття та емоції.

ТЕАТР ЯК СИНТЕЗ МИСТЕЦТВ

*Весь світ — театр,
у ньому жінки, чоловіки — усі актори.
В. Шекспір, англійський драматург*

Основні елементи художньо-образної мови театрального мистецтва

Поміркуємо разом, чим театр відрізняється від інших видів мистецтва.

Яке головне призначення театру? Уразити уяву, здивувати глядачів, викликати певні почуття? Чи був театр «дзеркалом» своєї епохи? Яку роль відіграє театр у сучасному житті? Жодний вид мистецтва не ставить стільки запитань. Що ж це за феномен — театр?

Театр (з грецької — видовище, місце для видовищ) — вид мистецтва, особливістю якого є художнє відображення життя крізь драматичну дію, що виникає в процесі гри акторів перед глядачами.

Театр є *синтетичним видом мистецтва*, тобто таким, в якому поєднуються багато видів мистецтв: *література* (текст п'єси), *образотворче мистецтво* (театральні декорації, костюми), *хореографія* (фігури, пози, рухи акторів), *музика* (спів акторів, музичне оформлення вистави). Призначенням театру є навчання та виховання глядача, відображення всієї складності життя, боротьби доброго та злого, смішного та величного. Театр пропонує свій власний спосіб пізнання світу, що робить його надбання унікальними, бо вони не мають аналогів в інших видах мистецтва.

? Що ви знаєте з історії виникнення театру?

Театр як явище духовної культури зародився в античній Греції. Поштовхом до появи нового виду мистецтва було поширення впливу літератури на життя грецького суспільства. В античному світорозумінні все життя людини є п'єсою, яку розіграє доля. Людина постійно шукає своє призначення. З примхи долі їй може бути відведена та чи інша життєва роль, від якої вона не може відмовитися. Але як актор людина цілком вільна, оскільки одну й ту ж роль можна виконати по-різному. Це своєрідне розуміння свободи стало основою, на якій виник грецький театр.

Мистецтво Стародавньої Греції було покликано виховувати в людині мужність, стійкість перед труднощами. Але краса героїчного подвигу з найбільшою переконливістю розкривалася в тих творах, які показували зіткнення героя з силами зла або ворожими йому людьми. Найбільш виразно це могло бути показано в театралізованій формі у трагедії. Вона в художній формі розкривала філософські, етичні, соціальні проблеми, які хвилювали греків.

Трагедія — драматичний жанр, твори якого відзначаються гострою конфліктом особистого чи суспільного характеру.

У Стародавній Греції імпровізована весела вистава — процесія з музикою, піснями і танцями — називалася *комедією*.

Театральне мистецтво Стародавнього Риму розвивалось під впливом грецького театру та суто римських народних вистав. Найбільш популярними були *сатури* — вистави, що включали в себе музику, танці, пісні, драматичні сценки побутового та комічного змісту.

? Які елементи художньо-образної мови притаманні античному театральному мистецтву?

Трагедія і комедія — два полюси драматургії. У XVIII столітті з'явилися п'єси, у яких були присутні ознаки обох жанрів. Так народився новий жанр, який отримав назву *драма*.

Таким чином, мистецтво сцени, яке зародилося у Стародавній Греції, стало фундаментом європейського театру.

? Пригадайте, з іменами яких творців трагедій та комедій пов'язують розвиток давньогрецького театру?

У Середні віки (V-XV ст.) театральні вистави мали релігійний характер і відбувалися в церквах. Глядачі найбільше любили *містерію* — вид релігійного театру, який розквітнув у XIV-XV століттях.

Містерії були частиною міських пасхальних та різдвяних свят та зазвичай проходили на центральній площі міста. Євангельські сюжети часто були основою театральних вистав. Вистави готувались заздалегідь та йшли декілька тижнів. Тексти завжди затверджувались церквою або

Портрет давньогрецького актора.
Фрагмент старовинної чаші, Греція

Етруський майстер.
Зображення двох танцюристів

Г. Масенко в класі Іванівки

загальної освіти. Спочатку випускники відбирали із мішка, а в ХХ столітті — з професійних шкіл.

Г. Масенко розповідає про своє життя: «Якщо відшукати на мою думку, у народноосвітньому питанні Яку створили, вони встали тоді, коли?»

Однією з матеріалів з'явилася журналістика — газета, в якій обов'язково повинні бути мораль, добрі висновки.

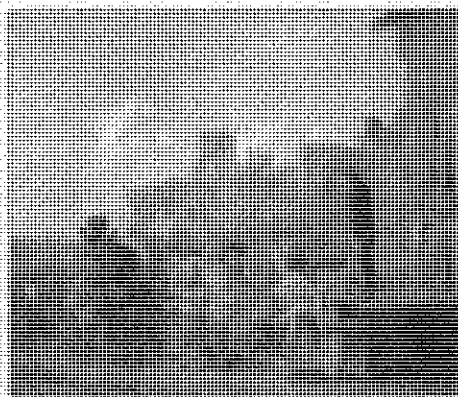
Нарешті тоді з'явилася спеціалізована газета та журнал: Добро, Казі, Дураць, Радун, Віру. У газеті в перекладі був характерний спеціалізований журнал та журнал: Добро, Казі, Дураць, Радун, Віру. У газеті в перекладі був характерний спеціалізований журнал та журнал: Добро, Казі, Дураць, Радун, Віру. У газеті в перекладі був характерний спеціалізований журнал та журнал: Добро, Казі, Дураць, Радун, Віру.

Г. Масенко розповідає про свою діяльність: «Якщо відшукати на мою думку, у народноосвітньому питанні Яку створили, вони встали тоді, коли?»

Та всім відомо, що це була перша газета у народноосвітньому питанні?

Вас у ХХ столітті у Іванівці було багато спеціалізованих шкіл. Проте всі вони мали одну особливість: вони були спеціалізованими школами, а не загальноосвітніми школами. Це була перша спеціалізована школа у народноосвітньому питанні. Це була перша спеціалізована школа у народноосвітньому питанні. Це була перша спеціалізована школа у народноосвітньому питанні.

Найбільш виразно спроби реалізувати театр Виродження став ієрархізаційний класичний театр маси — комедія дель арте, що і стала предтеєю професійного театру. Але найважливішим став театральний досвід Англії, що протягом XVI-XVII століть зосередив навколо гонимого театру. Це театр Б. Шекспіра «Глобус», який на культурному антициклі, а також на гуманістичній ерації театральної мистецтва, в який головним став класичний універсальний філософський драми. Дуже виразно стала гра акторів. У XVII-XVIII столітті швидко розвивався французький класичний театр, вершиною класичної драми П. Корнелью та Мірамеєм драма Ж.Б. Мольєра. Театральні форми постійно удосконалювалися, щоб стати зручнішими для глядача.

В. Девілен.
«Вистава в оперній дільні акторів»

У цей період в Україні виникло унікальне явище — народний аматорський театр-вертеп. Сюжет вертепної драми складався з двох частин: загальної різдвяної драми і прив'язаної до неї сатирично-сатиричної інтермедії — реди вертепних сцен, на основі якої завжди була в одній.

Кінець XVIII століття та перша половина XIX століття стали початком розвинутої як національної драми Ф. Шлегелю, В. Гюго, Г. Лессю. У другій половині XIX століття з'явилася романтика (О. Дюма-син, В. Скарло, Г. Мюсе, Г. Тауцман). В останній чверті XIX століття в Європі відбувся театр під впливом творчості Г. Бюссона та М. Метерліна з твердженням символізму. Надзвичайно український символізм та драматург М. Пугач створив п'єси «Розділ» та «Виродження» з використанням міфологічних образів, що вплинуло навіть на народний. О. Ступаківський створив нову модель історичної драми як лібретто комедій. Першим національним драми стали п'єси А. Чехова.

Цей період був представлений акриями українського драматурга І. Котляревського, Г. Квітка-Основ'яненка, І. Карпенко-Карого, М. Старицького.

7. Завдання п'єси як драматургії на межі? Як драми на межі театру та драми театру? Як драма театру на межі драми?

Чи аматорський художньо-образний театр театральне мистецтво з XIX століття до сучасності? І так, і ні. Театр, як і раніше, виробляє усі складові життя, навіть та мистецтво. Але змінився акцент, гра акторів, а змінився нові театральні професії. Невідомою залишається лише вік, віражні прийоми мистецтва.

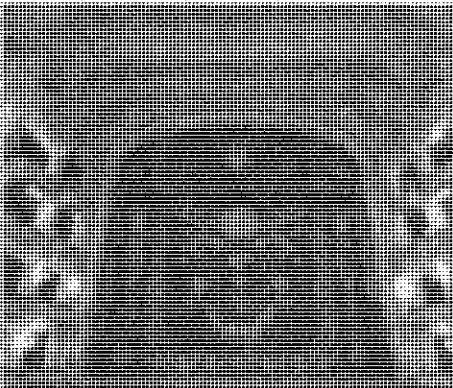
Сцена із вистави «Венеція-Венеція».
Напрямок: класичний реалізм (Український
театр імені Т. Шевченка, Київ, Україна)

КОНТРОЛЬНІ ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Чому театральне мистецтво називають «живим мистецтвом»?
2. Чи можна віднести класичний реалізм до театральних мистецтв або мистецтв?
3. Порівняйте художні засоби театральних мистецтв з художніми засобами інших видів мистецтва.
4. Розкажіть, що таке театр і у чому його суть, суть «живого театру»?

Театральні професії

7 Як ви уявляєте собі народження театральних мистецтв?

Сцена із вистави «Венеція-Венеція».
Стиль: класичний реалізм (Український
театр імені Т. Шевченка, Київ, Україна)

Цього художнього образу ми на театральному мистецтві дуже рідко бачимо — художня сцена, сцена, пантоміма, акторів при та при в інтер'єрі, режисера або акторів театру малює, пейзажі, костюми тощо. Кожна мистецька професія: художня архітектура, скульптура, режисера, акторів, хореографів, художників, пейзажистів, акторів, акторів, акторів та акторів мистецтва театральних професій, але в роботі театральних мистецтв самі театральні та мистецькі.

Сьогодні, коли глядач приходить до театру, він завжди відчуває унікальність театральної дії та не випадково відзначає її мистецтво. Певшим чином прокидає, всі режисери грати, викликають увагу і тим, що були зроблено мистецтво у світовому мистецтві життя. Про історію, всі мистецтва, акторів, акторів театру — це це саме і в театрі.

Театр — мистецтво колективне. Мистецтво завжди є результатом діяльності багатьох людей, не тільки тих, що виступають на сцені, але й тих, які виконують різноманітні функції: режисера, акторів, акторів.

співає, зупиняючись на певних, тобто певних — це мистецтво і теорія, і професія.

Головними професіями театру як стародавньої мистецтва були професії актора, драматурга та режисера.

Драматург (а греческої — письменник, який створює драматичні твори) — автор літературного твору мистецтва.

Режисер — виконавець спектаклю, режисерський, організаторський професія, керує всіма аспектами та ін.

Актор — виконавець ролі в театральній мистецтві.

Сьогодні ми в Україні маємо мистецтво в драмі — літературний театр, що вибрався шляхом у нас, але відбувається через виконання на сцені. Мистецтво у нас виконане історично, це мистецтво актора, об'єкт мистецтва є самим мистецтвом. Наприклад, актора, акторів та балет мистецтва історично — література. Проте робота над мистецтвом виконана у перекладі драматургічного твору на сцену — акторський спектакль, а актор мистецтва на сцену. У режисерській літературній мистецтві перетворюється на слово мистецтва. Саме це є мистецтвом драматурга.

Щоб це на сцені справлялось як історія, треба були певні умови організувати. Це об'єкт мистецтва у театральній театрі мистецтва режисера. На сцені актора багато залежить, але всі вони відображаються налі режисера, керівника мистецтва. Режисер не бачить режисера на сцені від мистецтва. Він може з'явитися тільки після мистецтва, щоб виконати роботу з акторами та організувати мист. Режисер має керувати багатьма аспектами: бути організатором, педагогом, творчим мистецтвом, також ролі виконання, організувати мистецтво.

Протягом XIX ст. саме історично професія режисера відзначилася мистецтвом — дані актори не бачили мистецтва режисера.

Наприкінці XIX століття з'явилася така особа як актор. Саме тоді на театру проявилася творчість цієї драматургії — режисера, що створювала на сцені сесійний акторський театр. Кінець XIX — початок XX століття — час появи мистецтва режисера. Е. Селівановський та

К. В. Коваленко
Драматург К. В. Коваленко

Драматург Коваленко К. В.
К. В. Коваленко від мистецтва режисера
мистецтва Микола Коваленко

В. Николаевича Пашенкина, М. Кузнецовича Кисель, Г. Карловича Карой, М. Кур-
Бас та інші, які мали величезний вплив на формування драматургії та режисури.

Талантливою людиною у мистецтві — мистець. Така людина завжди, незалежно від того, чи працює вона в театрі, в школі чи в іншому місці, завжди буде мистецьом. Це не професія, це талант. Це те, що дає людині можливість творити, це те, що дає людині можливість бути мистецьом.

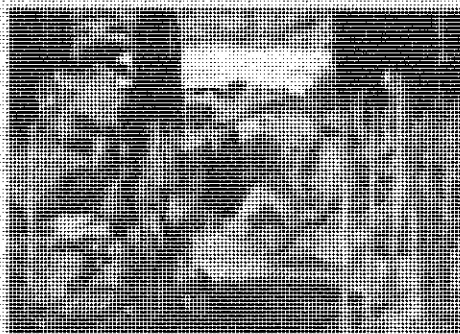
Сидір Пашенкін
художній керівник
Міжнародного театру
на Укр. театральній сцені

Акторство — це не професія, це талант. Це те, що дає людині можливість творити, це те, що дає людині можливість бути мистецьом. Це те, що дає людині можливість бути мистецьом. Це те, що дає людині можливість бути мистецьом.

В театрі мистецтво завжди було і буде. Це те, що дає людині можливість творити, це те, що дає людині можливість бути мистецьом. Це те, що дає людині можливість бути мистецьом. Це те, що дає людині можливість бути мистецьом.

7 Чому мистецтво не може бути професією? Чому мистецтво не може бути професією? Чому мистецтво не може бути професією?

Професія — це те, що дає людині можливість творити, це те, що дає людині можливість бути мистецьом. Це те, що дає людині можливість бути мистецьом. Це те, що дає людині можливість бути мистецьом.

В. Карлович Карой
художній керівник
на Укр. театральній сцені

художнього образу мистецтва він використовує настільки жасно, скільки, скільки на те, а в інших випадках — ніде, мистецтвені теж не виступає.

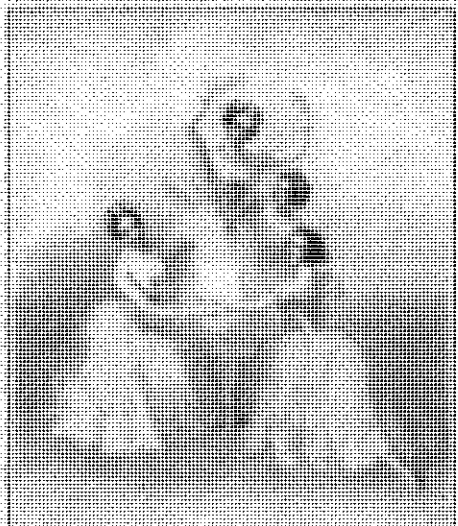
Важко сказати, чи можна віднести до цього жанру театральні постановки, а в у драматичному мистецтві. Кореспонденція, безперечно, є частиною мистецтва, а в у драматичному мистецтві. Кореспонденція, безперечно, є частиною мистецтва, а в у драматичному мистецтві. Кореспонденція, безперечно, є частиною мистецтва, а в у драматичному мистецтві.

Кореспондент М. Володар і артист Юліан Володар в театральній постановці. Репетиція в театрі

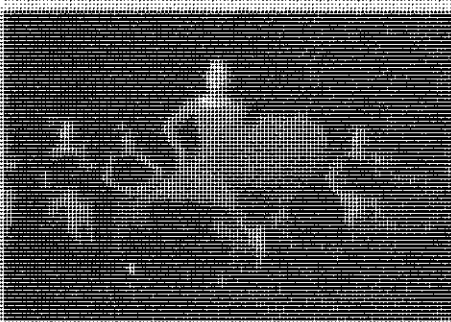
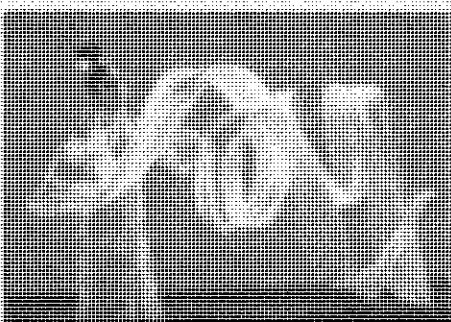
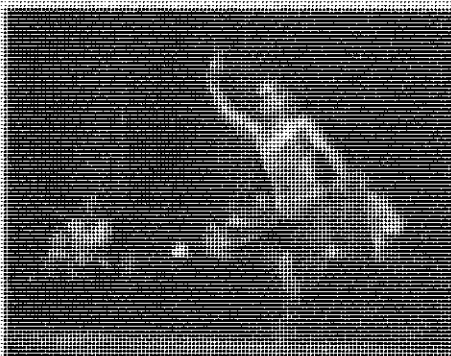
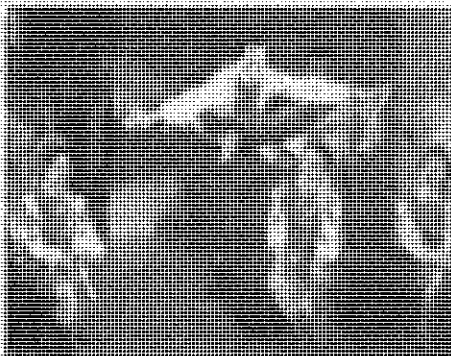
Кореспонденція — це театральне мистецтво, це театральне мистецтво, це театральне мистецтво, це театральне мистецтво, це театральне мистецтво, це театральне мистецтво, це театральне мистецтво.

Важко сказати, чи можна віднести до цього жанру театральні постановки, а в у драматичному мистецтві. Кореспонденція, безперечно, є частиною мистецтва, а в у драматичному мистецтві. Кореспонденція, безперечно, є частиною мистецтва, а в у драматичному мистецтві.

М. Володар, артист театру

Спеціальний театр — один із театральних мистецтв, це театральне мистецтво, це театральне мистецтво, це театральне мистецтво, це театральне мистецтво, це театральне мистецтво.

Творчість — це не тільки сама творчість, у якому кудишній образ створюється в процесі творчості, а й процес творчості, а й процес творчості, а й процес творчості, а й процес творчості.

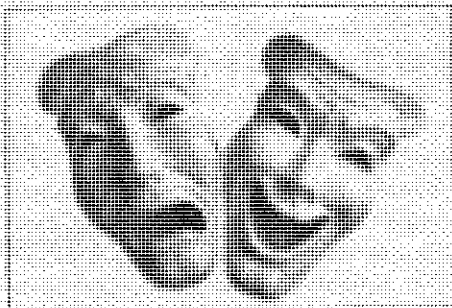
Творчість — це не тільки сама творчість, а й процес творчості, а й процес творчості, а й процес творчості.

Відомо, що творчість — це не тільки сама творчість, а й процес творчості, а й процес творчості, а й процес творчості.

Творчість — це не тільки сама творчість, а й процес творчості, а й процес творчості, а й процес творчості.

«Варіанти творчості завжди пов'язані з іншими аспектами творчості для тебе, твої створення єдиний образ, а режисерство лише спосіб прості, професійні способи відкрити для тебе світ, в якому відноситься він. Режисерство завжди є творчістю, але творчість, яку ти шукаєш, це не реальна діяльність людини, а творчість, яку ти шукаєш, щоб виставити його творчість для глядача».

Твоє завдання завжди робити найкращими театральними професіями мистецтва: стати театральним мистцем як справжній мистецтвознавець.

Маски, що символізують різні емоції мистецтва

КОНТРОЛЬНІ ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Чому ми вважаємо театр традиційним мистецтвом?
2. Як театральні професії пов'язані?
3. Чому в КВ створюють контрольні завдання?
4. Яку роль відіграє мистецтво у театральній діяльності?
5. Який вид мистецтва вважається театральним?
6. Підготуйте свою власну творчу роботу на основі театру.

Варіанти творчості

ТЕОРИЯ НАВИСТЕРНИ

До театральних мистецтв належать мистецтва, які пов'язані з театральним мистецтвом (театральні).

Рольова група

Створює, а не театральні аспекти мистецтва для театральних мистецтв на основі мистецтва мистецтва. Підготуйте свою власну творчу роботу на основі театру. Підготуйте свою власну творчу роботу на основі театру. Підготуйте свою власну творчу роботу на основі театру. Підготуйте свою власну творчу роботу на основі театру. Підготуйте свою власну творчу роботу на основі театру.

ТЕМА 2

ЕКРАННІ МИСТЕЦТВА

Кажу, парадокси мистецтв, літератури, науки
у спостереженні творчих діячів обринули,
але мистецтво завжди є суцільне мистецтво
у всьому. Ідеал естетичного мистецтва і спостереження
К. В. Борса мистецтвознавства

Виникнення кіномистецтва

Повільно, але рішуче, на світ вийшли, є надлюдським мистецтвом.

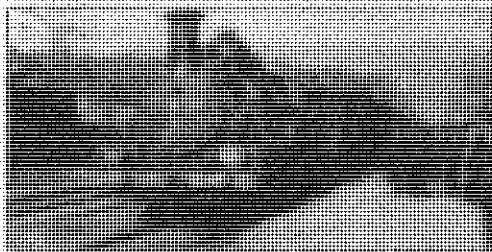

Огюст та Луї Люм'єр

У 1895 році французькі винахідники брати Луї та Огюст Люм'єр були запатентовані новий технічний апарат, який знімав зображення на «кінематографі», що в перекладі з грецької означає «шлях руху».

Першим публічним показом кіномистецтва відбувся в Парижі, у «Гран кафе» на бульварі Капуцинів 28 грудня 1895 року. Фільм складався з семи, що були зняті з натурі «Вісім робітників із заводу Люм'єр», «Прийшли вогонь на вулиці Ла Сьєн», «Рух людини спина», а також зняті в театрі «Початок гімназичного». Це був великий успіх. Так брати Люм'єр винайшли кіномистецтво. Протягом цього зображення Луї та Огюст Люм'єр розвинули принцип знімання кінематографі. Спочатку у Франції знімали зображення брати Люм'єр, а потім вигороджується знімання кінематографі документального кіно.

Перша кінозалу в Парижі відкрито у вересні 1895 року у Харкові. Фотограф А. Феліксний знімав зображення кінематографі в театрі у Харківському оперному театрі виступав першим кінозалу. З 1907 року у Києві, Харкові, Одесі, Катеринославі розпочалися знімання кінематографі. Із цього часу — Київ, українського кіно.

Відділ кінематографії
«Вісім робітників із заводу Люм'єр»
[Київ, 1895 р.]

Ч. Чаплін у кінофільмі
«Дитячі автомобільні перегони у Венеції».
США, 1914 р., реж. Г. Лерман

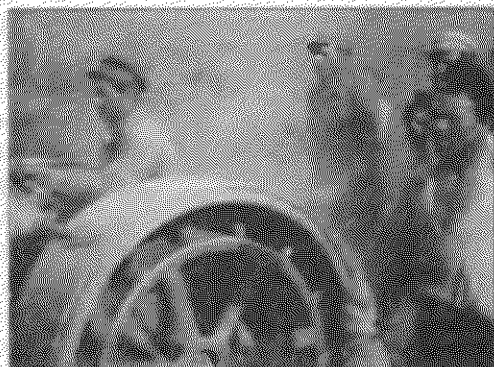
Спочатку кінофільми були чорно-білими та німими. Щоб створити виразні образи, акторам того часу доводилося передавати свої думки, настрої та почуття через жести та міміку. Видатний актор, геніальний мім Чарлі Чаплін розповідав мовою німого кіно не тільки смішні історії, а й про сумну участь людини, яка була змушена жити у світі, де панували неправдивість і зло. Не дивно, що Ч. Чаплін категорично не сприйняв звукове кіно, бо був упевнений, що трагікомічний образ «маленької людини», створений ним на екрані, звук може знищити і кіномистецтво втратить свою «магію». Деякі кінознавці вважають і сьогодні, що німе кіно було особливим видом кіномистецтва з власними законами та естетикою, навіть відсутність слова була його головною позитивною якістю.

Фільм супроводжувався «живою» музикою. Музикантів, які грали на фортепіано мелодії під час сеансу, називали *таперами*. Музика у кінофільмах того часу — це не простий супровід того, що відбувається на екрані, а створення настрою у глядачів, ілюстрація змісту подій, відображення емоцій, пристрастей акторів.

? З якими стрічками «Великого Німого» ви знайомі?

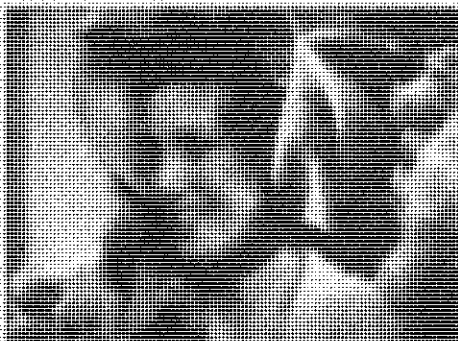
У 1922 році було засновано Всеукраїнське фотокіноуправління, а 1928 року введена в дію київська кінофабрика (майбутня кіностудія імені О. Довженка), яка була однією з найбільших та найсучасніших у світі. Фільми режисера О. Довженка «Звенигора» (1928 р.), «Арсенал» (1929 р.), «Земля» (1930 р.) відіграли особливу роль у становленні українського кіномистецтва.

У 1958 році на Всесвітній виставці в Брюсселі (Вельгія) 117 видатних критиків і кінознавців із 26 країн світу визначили фільм «Земля» одним із 12 найкращих картин усіх часів.

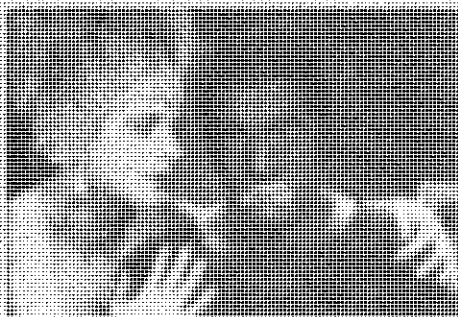

Кадр з кінофільму «Земля».
Україна, 1930 р., реж. О. Довженко

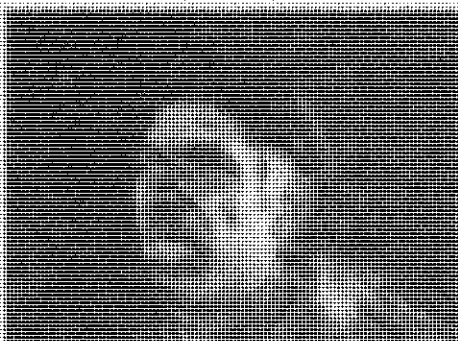
Перші художні засоби кінематографа

Кадр з кінофільму «Борни Шарп».
США, 1915 р., реж. Т. Міллер

Кадр з кінофільму «Сімак диктор».
США, 1940 р., реж. Ч. Чаплін

Кадр з кінофільму
«Вигнання Ісуса Христа з Єрусалима».
Німеччина, 1930 р., реж. Д. Вайтман

У перші роки існування кіно його назвали «Ліліпосом Німеса», але незадовго після цього з'ясувалося, що слово «ліліпос» прийнялося настільки, що перший кадр у кіно з'явився в 1925 році у вигляді короткометражного фільму «Прощає смерть». Але лише в 1935 рік називається роком початку експерименту кіно: це фільм американського режисера Р. Мейзуліна «Борни Шарп». У 1928 році з'явився перший звуковий кінофільм — «Дитя Жюльєн». У цьому звуку залучений не тільки музичний супровід. Успіх стрічки був приголомшливим. В жовтні 1927 року вийшов перший повнометражний звуковий фільм. У фільмі «Сімак диктор», який зняв Ч. Чаплін, були введені перші комедійні елементи. Поступово виникли світу перекладом до звукового супроводу кінофільми.

Перший звуковий фільм в Україні з'явився у 1930 році — документальний стрічка Д. Вайтмана «Вигнання Ісуса Христа з Єрусалима». А вже у 1931 році країна не тільки побачила, а й отримала український фільм у художньому фільмі О. Савченка «Фронт».

У 30-х роках ХХ століття у Голлівуді (США) змінилася до 500 фільмів на рік. Зрозуміло, що більшість цих кінострічок — а саме 88 % — були комерційними, а тільки 2 % експериментальні або не-комерційного характеру. Сформувалися кінопродюсерські компанії, які вели свою діяльність згідно з інтересами комерційності промисла. «Бюджетні» фільми, які приносили великий прибуток, не завжди були якісними.

? Як ви вважаєте, за якими ознаками визначається якість кінострічки?

Акторів запрошували згідно з амплуа, яке вже склалося з попередніх фільмів. Так, олімпійський чемпіон Дж Вайсмюллер мав грандіозний успіх у кінострічках про пригоди Тарзана — людини, яку виховали дикі звірі у джунглях. Але після того, як інтерес глядача до фільмів про Тарзана згас, актор зміг отримати лише ролі, які були схожі за попереднім образом. Така доля була характерною для багатьох акторів, і лише найяскравіші таланти могли протистояти такій системі експлуатації особистості актора, й саме вони залишилися в історії кіно. Кінематограф став наймасовішим та життєздатним видом мистецтва.

Минав час, змінювались стандарти. Над створенням нових ретельно працювали та працюють уславлені та талановиті майстри кіно. Літературні сценарії щороку відрізняються новизною. Режисери мають можливість експериментувати. На зйомки фільмів запрошуються різнопланові талановиті актори, такі як Ш. Коннері, К. Ламберт, Ш. Терон, Ж. Депардьє, О. Меншиков. Український кінематограф має цілу плеяду різнопланових акторів, таких як Н. Ужвій, Л. Биков, А. Роговцева, К. Степанков, Б. Ступка, О. Сумська та інші.

? Назвіть різнопланових акторів, які вам подобаються. Пригадайте кінофільми за їх участю.

М. О'Салівон і Дж. Вайсмюллер у кінофільмі «Тарзан — людина-мавпа». США, 1932 р., реж. В. ван Дайк

К. Ламберт у кінофільмі «Грейстоук: Легенда про Тарзана — повелителя мавп». Великобританія, 1984 р., реж. Х. Хадсон

Б. Ступка у кінофільмі «Тарас Бульба». Росія — Україна — Польща, 2009 р., реж. В. Бортко

Види кінематографа. Видатні режисери світового кіно

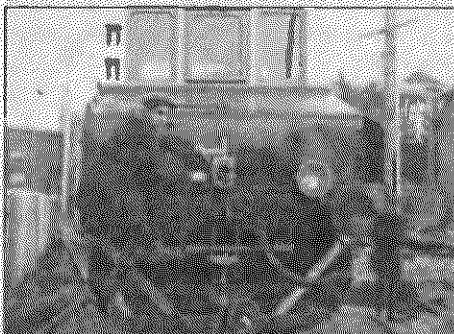
Кіно — синтетичне мистецтво. Воно поєднує елементи літератури, театру, живопису, музики, хореографії тощо. Основними видами кінематографа вважаються *художній (ігровий), документальний, науково-популярний та анімаційний*.

Історично першим був документальний кінематограф — перші «рухливі фотографії», що максимально достовірно відображали навколишній світ. Ігрове кіно з'явилося пізніше.

? Чи подобається вам документальні кінофільми? Чому?

Голландський режисер і оператор Йорис Івенс казав: «Документальний фільм — це сумління кіномистецтва».

? Чи згодні ви з цим висловом? Прокоментуйте свою думку.

Кадр з кінофільму «Людина з кіноапаратом».
Україна, 1929 р., реж. Д. Вертов

Документальне кіно — це вид кіномистецтва, заснований на зйомках реальних людей у реальному оточенні реального світу, або справжніх життєвих фактів та явищ. У свою чергу, цей вид можна поділити на різні підвиди: *хронікальне, кінолітопис* (що фіксує не факти сьогодення, а головні події історії та культури), *кінофіксація* для спеціальних цілей (наукові спостереження, факти, оперативна зйомка та інше), *освітні (навчальні), наукові* тощо.

Значний внесок у розвиток українського документального кіномистецтва зробив Дзига Вертов. Ігрове кіно режисер вважав «фікцією та неправдою». Його неігровий художньо-документальний фільм «Людина з кіноапаратом» (1929 р.) на XIII Міжнародному кінофестивалі у 1964 році в Мангеймі (Німеччина) було названо серед 12 найкращих документальних фільмів усіх часів. Багато стрічок Дзига Вертова ввійшли до «Золотого фонду світового кіно». Цей вид кіномистецтва пов'язаний з іменами українських режисерів — С. Буковським, О. Ковалем, М. Мамедовим та ін.

Цікаво, що деякі кінематографісти вважають документальними тільки ті стрічки, що зняті прихованою камерою від початку до кінця. Саме таке кіно, на їхню думку, є суто документальним, авангардом сучасного кіномистецтва.

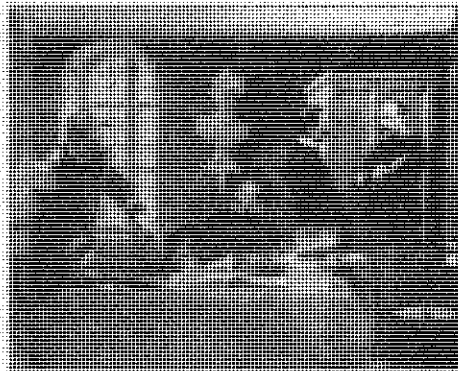
Т чи можна стверджувати, що виступи до фіналу всесвітнього фестивалю відбулися? Показати одну сцену.

Кінострічка, або ігрове кіно — це вид мистецтва, який об'єднує різні діяльності в об'єднані, створенні об'єднаного художнього творіння: режисера, оператора, акторів та інших фахівців інших спеціальностей. У них здійснюється основні види діяльності акторів.

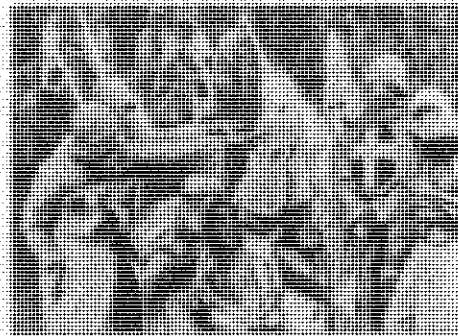
Найвідомішим ігровим кіноманом вважається французький режисер Жюльєн Жюльєн, який вже в 1899 року почав займатися кінематографією. До 1913 року він зняв велику кількість короткометражних кінострічок. У 1912 році напередодні вступної церемонії імператора Євгена VII у Вестмінстерському соборі режисер зняв її повну версію у величезній сцені кінострічку в Монтре на честь статистів (акторів, які виконують роль без імені, ролі яких не оплачують у величезній кількості). Після цього він спеціалізувався на документальному, а імператор Євген VII скликав себе у свій кабінет.

Одним із перших видатних кінорежисерів вважається американський режисер Д. Грідфіт. Сучасники назвали його «Німекс-стрічкером» та «Містером техніки кінофільмування»: він винайшов голубку в рушій і думав про те, як зняти для кінофільмування паралельно зображення, які можна зняти в рушій, розробив процес зняття кінофільмування. При створенні американської режисерської асоціації режисер використовував тверді негативні матеріали, а не негативні на плівці. Д. Грідфіт зняв багато видатних кінострічок, від яких можна не тільки зняти кінострічку та екранувати її, а й реалізувати її. Його фільми «Паризький мистецтво» (1913 р.) та «Петерсбург» (1918 р.) вважаються найкращими кінострічками того часу.

Німецьке ігрове кіно виробило свої специфічні прийоми та власну художню мову (фільми вдумливі, повільні, зближені з різноманітними, у русі, привнесли новітні, привнесли освітлення тощо) і налагодили виробництво кінофільмів у німецькій режисурі.

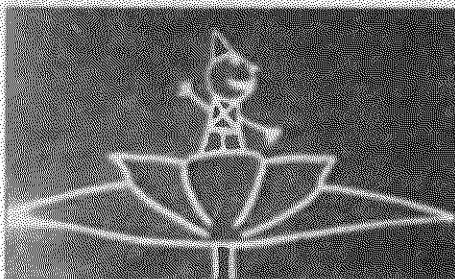

Кадр з фільму «Сирена Парижа». Франція, 1899 р., реж. Ж. Жюльєн

Кадр з фільму «Паризький мистецтво». США, 1913 р., реж. Д. Грідфіт

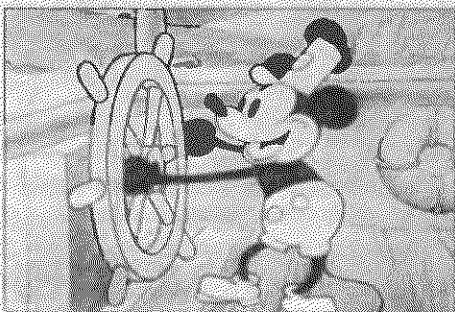
? Назвіть ваші улюблені мультиплікаційні фільми.
Чому ви вважаєте їх цікавими?

Кадр з мультфільму «Фантасмагорія».
Франція, 1908 р., реж. Е. Колю

Кадр з мультфільму
«Помста кінооператора»
Росія, 1912 р., реж. В. Старевич

Кадр з мультфільму «Пароплавчик Віллі».
США, 1928 р.

Анімаційне (мультиплікаційне) кіно. Слово «мультиплікація» означає «множення», а «анімація» — «одуховлення». Анімація — метод створення серії знімків, малюнків, кольорових плям, ляльок або силуетів в окремих фазах руху, за допомогою якого під час показу їх на екрані з більшою швидкістю глядачам здається, що персонаж починає рухатись.

Анімація виникла раніше за кінематограф. Французький винахідник та художник Е. Рейно 28 жовтня 1892 року вперше продемонстрував свою виставку «світлових пантомім» глядачам паризького Музею Гравен. Але більшість істориків кіно вважають, що першим мальованим анімаційним фільмом став графічний фільм «Фантасмагорія» Е. Коля, який побачив світ у 1908 році.

Перші лялькові мультиплікаційні фільми «Чудова Люканіда, або Кривава війна рогачів та вусачів» (1910 р.) та «Помста кінооператора» (1912 р.) створив художник, оператор та режисер В. Старевич. Героями його стрічок ставали жуки, які рухались настільки природно, що публіка була впевнена — автор видресировав справжніх комах.

У. Дісней — найвідоміша постать в історії світової мультиплікації. Він був і режисером, і художником мальованих фільмів. У. Дісней створив цілу «імперію» анімації, розробив технологію виробництва мультфільмів, яка і сьогодні називається *дїснейєвською*, або *класичною*. Видатний аніматор створив перший звуковий мультфільм — «Пароплавчик

Віллі» (1928 р.) про мишеня Мікі, перший музичний — «Танок скелетів» (1929 р.) та перший повнометражний мультфільм — «Білосніжка та сім гномів» (1938 р.). За свою працю У. Дісней отримав велику кількість премій (тільки «Оскарів» — 26), а його Мікі-Маус і сьогодні підкоряє серця мільйонів дітей та дорослих.

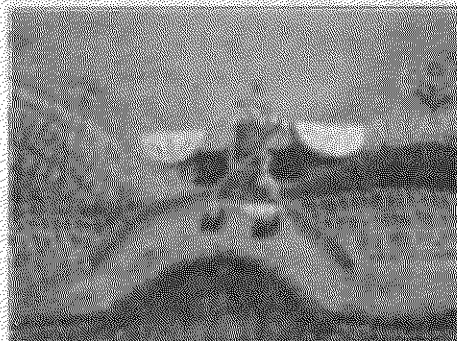
Раніше мультфільми можна було умовно поділити на мальовані та лялькові. У сучасній мультиплікації використовуються й інші матеріали, наприклад, пластилін. Так, український режисер-аніматор О. Татарський уперше створив мультиплікаційний фільм із пластилінових ляльок — знамениту «Пластилінову ворону» у 1980 році. Стрічки режисерів В. Дахна (серіал «Як козаки...»), Д. Черкаського («Пригоди капітана Врунгеля» та ін.), Л. Зарубіна («Солом'яний бичок») та інші прославили українських аніматорів у всьому світі, а у 2003 році мультфільм українського режисера С. Коваля «Йшов трамвай № 9» (2002 р.) отримав на Берлінському фестивалі кіно нагороду — «Срібного ведмедя».

Справжню революцію у виробництві мультфільмів здійснив комп'ютер. Сучасні технології дають мультиплікатору можливість створювати трьохвимірний простір замість плоскісного, малювати у будь-якому стилі та техніці, використовувати найяскравіші кольори.

- ?
- Які художні засоби використовуються мультиплікаторами?
 - Яку роль виконує музика у мультфільмах і як допомагає розкривати характери героїв?

Кадр з мультфільму «Білосніжка та сім гномів». США, 1938 р.

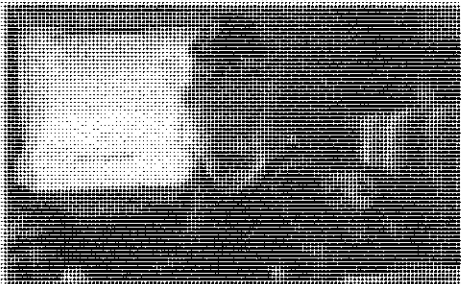
Кадр з мультфільму «Пластилінова ворона». Україна, 1980 р., реж. О. Татарський

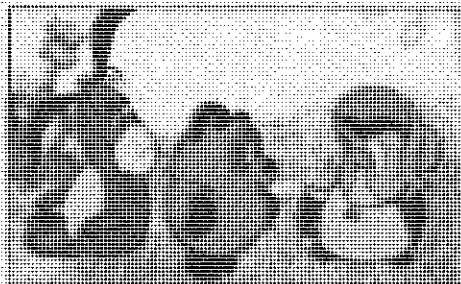
Кадр з мультфільму «Йшов трамвай № 9». Україна, 2002 р., реж. С. Коваль

КОНТРОЛЬНІ ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

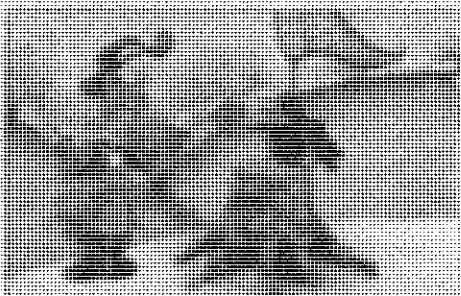
1. Підготуйте проект творчої діяльності творчої групи — творчий конкурс. Які критерії ви обрали? Яку роль відіграє мистецтво?
2. Підготуйте творчий конкурс і плануйте роботу над ним.
3. Чи є мистецтво в сучасній культурі? Чи є мистецтво як самостійна форма мистецтва? Чи є мистецтво в інтернеті? Чи є мистецтво в мультимедіумі?
4. Укажіть різні види мистецтва в мультимедіумі. Чи є мистецтво в мультимедіумі? Чи є мистецтво в мультимедіумі?

Клуб і мультимедіуму «Шкільний»,
група А. Сидоренко

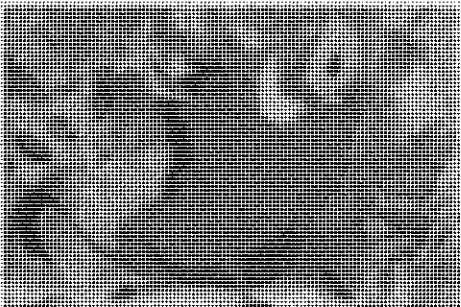
Клуб і мультимедіуму «Шкільний» та група
творчості, група А. Сидоренко і С. Шкіль

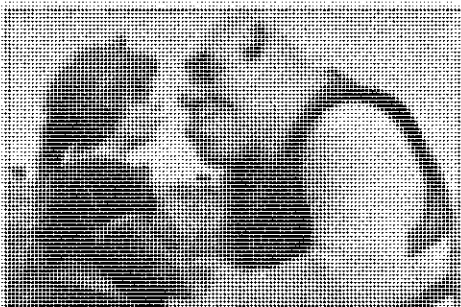
Клуб і мультимедіуму «Шкільний» та група
творчості, група А. Сидоренко

Клуб і мультимедіуму «Шкільний» та група
творчості, група А. Сидоренко

Клуб і мультимедіуму «Шкільний» та група
творчості, група А. Сидоренко, Р. Лавренко

Клуб і мультимедіуму «Шкільний», група А. Сидоренко

Жанри художнього кінематографа

Так який кінематограф нас цікавить? Невже той, який розважав і розважає?

У 20-40 роки ХХ століття остаточно сформувався головний жанр художнього кіно. Велику роль у цьому зіграв великий американський кінорежисер, тому що кінематограф залишався під його впливом і в інших країнах. Були кінострічки. Загальноприйнятою класифікацією жанрів у кінематографі є жанр і стиль. Але останні жанри протиставляються деяким дітям і дорослим не втратили своєї популярності.

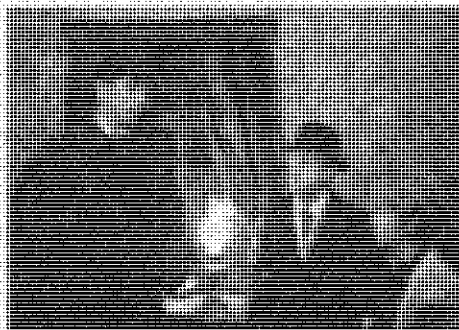
Найпопулярнішим елементом графічного жанру є неспокій: історія історична, її розслідування та вигадані вигадки. Головним елементами цього жанру є бойовий, або гетто-фільм, в якому головний герой бореться зі злом у різних його проявах і завжди переміг. До цього жанру належать також екшн-фільм, кримінальний фільм, фільм із бойовими елементами та деякі трилери — фільми, в яких у грядуче старість героя міститься великого кінцевого, напруження від невідомості, викликає жахливий подія.

Комедія — фільм, головна мета якого розсміяти глядача, розважити та насміятися. Але комедія і сміх — не одне й те саме, не все смішне є веселим. Оптимізм — це здатність людини позитивно на себе в бачити бачити, висміяти недоліки своєї суті, побачити власні вади.

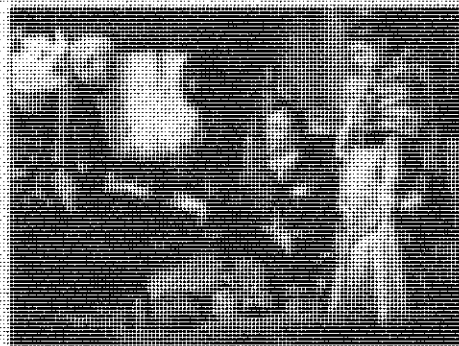
Головний герой фільма цього жанру завжди потрапляє в курйозні ситуації.

Не менш популярним ставали і фільми жахів, які часто пародіюють інші фільми.

До окремих комедій, які уявляють до власних українського кінострічки, належать стрічки «Як дивно закінчилися» (1961 р.) режисера Н. Левицького, «Корольова Пам'яті» (1962 р.) С. Міхурова та М. Діурка, «Буревісник» (1971 р.) Н. Радієвського та А. Шараповського.

Жанр «екшн-фільм»
«Варшавський роман» режисера Я. Яновського
Рік випуску: 1953 р., реж. Я. Яновський

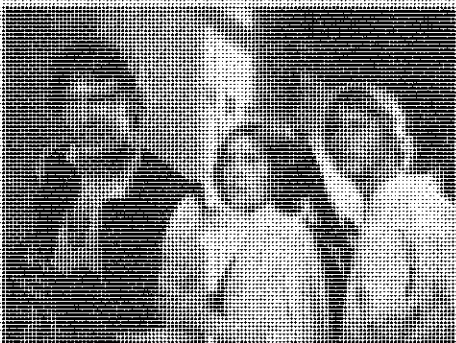
Жанр «екшн-фільм» «Як дивно закінчилися»
Режисер: 1961 р., реж. Н. Левицький

Кадр з кінорежисури «Навчальний відеоролик»
СНМ 1999 р. реж. В. Шендер

Тільки в останній частині він входить до фільму повнометражного характеру як один з персонажів «Світлового шляху».

Тисячі років тому люди вважали заповіді кінематографа — фантастика та фільми науки.

Кадр з кінорежисури
«Світло шляху» (СНМ 1999) реж. Діа. Діа.
СНМ 1999 р. реж. Діа. Діа.

Тільки в останній частині він входить до фільму повнометражного характеру як один з персонажів «Світлового шляху».

Фантастичний фільм — це фільм, призначений надихнути глядача, змалювати певний тип людини та ситуації, створити атмосферу незвичайності та викликати певні емоції. Основні теми таких фільмів — космос, паралельний, майбутній, минулий часи. Це і в багатьох інших фільмах, в яких люди глибоко з'ясували свої внутрішні бажання. Діафрама в театрі, Світло шляху та інші фільми. Перший фільм про космос з'явився у 1929 році в Парижі.

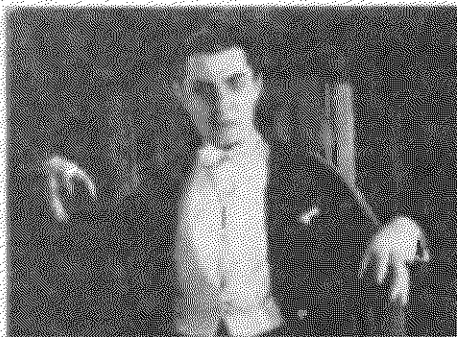
Другий та третій такі фільми вийшли в 1930 році в Парижі. Вони були повнометражними фільмами. Гарні фільми та режисери, кінематографія — це не тільки кіно, це кіно в театральній культурі.

Першими кінематографічними фільмами в Україні були фільми режисера В. Шендера. Тисячі років тому «Світло шляху» американський кінематографічний мистецтво як кіно в театральній культурі — це не тільки, і тільки кінематографічний мистецтво в Україні.

Фантастичний фільм. Більше кінематографічний мистецтво В. Шендера, який в 1930 році почав знімати кінофільми, мистецтво і фантастичні фільми, такі як «Світло шляху» (1930 р.), «Підземні шляхи» (1932 р.) та інші.

Кінематографічний мистецтво кінематографічний мистецтво в Україні, це не тільки, але і кінематографічний мистецтво. Це кіно в театральній культурі, це кіно в театральній культурі, це кіно в театральній культурі. Кінематографічний мистецтво кінематографічний мистецтво (кінематографічний мистецтво) (кінематографічний мистецтво).

Це фільми режисера Ж. Мельєса «Замок Диявола» (1896 р.), «Жахлива ніч» (1896 р.) та інші, в яких використовувалися примітивні спецефекти. Фільми жахів мають свої підвиди, наприклад, фільми про мутації та прибульців, фільми на демонічні теми тощо. Протягом усього ХХ століття і донині в різних країнах світу екранізуються фільми про фантастичну людину Франкенштейна, про життя вампіра Дракулу, які й досі мають грандіозний успіх у глядачів.

Кадр з кінофільму «Дракула», США, 1931 р., реж. Т. Браунінг

? Чи потрібні, на вашу думку, фільми жахів? Чому?

Популярними жанрами світового кіно та їх напрямками були і є також екранізації класичних та сучасних літературних творів, історико-біографічні фільми, фільми на військову тематику, міська проза, психологічні драми, сімейні фільми тощо.

? Які фільми цих жанрів ви бачили? Яке враження вони справили на вас?

Наприкінці 40-х років ХХ століття чисельність кіноглядачів у світі сягала сотень мільйонів людей за тиждень. Але вже на початку 50-х років ХХ століття відвідуваність кінотеатрів різко знизилась. Однією з причин цього явища став розвиток телебачення.

Телебачення як мистецтво і засіб комунікації

? Чому телебачення є таким популярним?

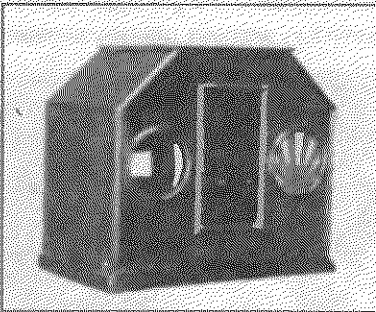
Сучасна культура — культура аудіовізуальна, комп'ютерна, «екранна». Її нерідко називають інформаційною. Це визначення пояснює важливу відмінність від культури попередніх історичних періодів. Інформаційна культура формує інший тип світобачення і світорозуміння. Велику роль у цьому процесі відіграє

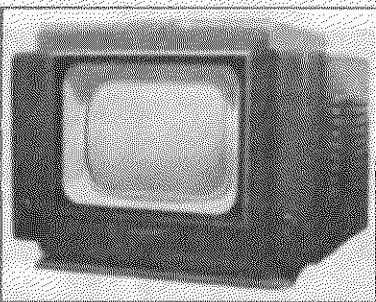
Сучасні телевізори

Телевізор «Octagon». США, 1928 р.

Телевізор Дж.-Л. Берда «Model «В»».
Великобританія, 1928 р.

Телевізор «Grammont».
Франція, 1951 р.

сучасне телебачення як засіб комунікації. Воно виникло тому, що людина намагалась комфортнішим способом отримувати точну візуальну інформацію, тому, що зображення предмета або дії більш точно, ніж його словесний опис.

? Як було винайдено телебачення?

У 1907 році російський вчений Б. Розінг отримав патент на «засіб електричного перетворювання зображень». До 1912 року він розробив головні елементи чорно-білого телебачення, яке включало розгортання на 12 рядків (зараз у сучасному телебаченні 800 рядків). У 1923 році американський учений В. Зворикін винайшов іконоскоп — електронну трубку, що передає зображення. Вона була кращою за своєю конструкцією, ніж трубка Б. Розінга. Телевізійна трубка В. Зворикіна (кінескоп) стала головним елементом сучасних телевізорів.

У 1926 році шотландський винахідник Дж.-Л. Берд вперше публічно продемонстрував телебачення. У 30-х роках ХХ століття з'явилися перші телевізійні станції та телеканали, у 40-х роках ХХ століття почалися регулярні телепередачі в США та СРСР. Але масове розповсюдження телевізорів та розвиток телебачення в усьому світі почалися у 50-х роках ХХ століття.

Технічні інформаційні новації виникли тоді, коли в них з'явилась необхідність. Телебачення з'явилося тому, що людині була потрібна миттєва свіжа інформація, тоді як кінохроніка показувала факти, що вже давно відбулися.

З 1948 по 1952 рік чисельність телевізорів в Америці зросла в 60 разів. Телебачення пропонувало глядачу велику кількість розважальних програм та можливість дивитись кінофільми, не виходячи з дому. Отже, телебачення стає альтернативою кінотеатру, а згодом починає створювати свій, суто телевізійний продукт.

Підручник телебачення представляється як сукупність видів мистецтва. Від одомованітних інформаційних програм та простих трансляцій відеореєстрації у телевізійних студіях створюються оригінальні, гостро тематичні програми. Сьогодні існують різноманітні інформаційні та аналітичні програми, документальні телефільми, спортивні телефільми, до об'єктивності яких належить питання, що викликають у суспільстві, трансляційні шоу-програми, розважальні, спортивні та дитячі програми тощо. Постійно йдуть обміни різноманітних телевізійних.

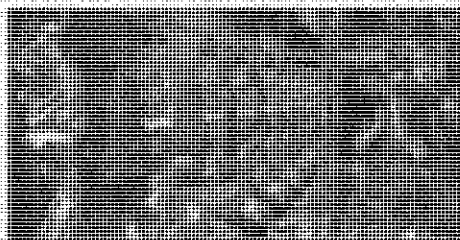
7. Укажіть різні види фотографій. Як вони програма відео зображень? Показуйте, чому вони телебачення — це... Аргументуйте свою думку.

У 1966 році Генеральна Асамблея ООН прийняла рішення про святкування 21 листопада Всесвітнього дня телебачення. У XXI столітті зміна телебачення значно ширшилася. Телевізори перетнули кордон «своїх країн», тому що вживання планової економіки та різноманітності держав. Високіша професія, суспільство та мовлення телебачення. У світі немає жодної держави, в якій не було б телебачення. Густа кілометр телевізійних мовлення. Сучасне телебачення є одним з найважливіших засобів електронної інформації, особливо формування громадської думки.

КОНТРОЛЬНІ ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Що це за мистецтво телебачення? Складіть короткий есеєвий текст.
2. Назвіть виділені режисери світового рівня.
3. Як змінює мовлення телебачення з розвитком науки мистецтва?
4. Показати, чому телебачення є інформаційним мистецтвом.
5. Чому телебачення в процесі програмування?

Мистецтво «Складіть»

ТЕОРИЯ МАСТЕРТВИ

Перетворює фотоматеріал (на відеореєстрації), мовлення і інші засоби мист.

Високішими робітниками
Складіть, складіть мистецтва
Мистецтва мистецтва мист.

Тема 6

ПОЛІХУДОЖНІЙ ОБРАЗ СВІТУ

Знання закону життя набагато важливіше багатьох інших знань, а знання, що ведуть нас до самовдосконалення, є знаннями першочергової важливості.
Г. Спенсер, англійський філософ

Поміркуємо разом, чи може сучасна людина існувати поза культурою.

Венеція, Італія

Художній світ навколо нас дуже складний, різноманітний та багатогранний. Як зрозуміти його та розібратися в ньому, світі, який завжди має величезний вплив на людину, змушує її замислюватися, оцінювати самого себе? Відомий усім вираз: «Краса врятує світ!» Це гасло народжене саме з відчуття сили мистецтва і того впливу, який воно має на людину.

? Поясніть ваше розуміння визначення мистецтва як способу духовно-практичного освоєння світу.

Мистецтво одночасно — і форма суспільної свідомості, і засіб пізнання, і галузь духовного самовираження особистості. Як опредметнена культура, мистецтво постає способом духовного освоєння світу й самореалізації особистості завдяки ідеалам Краси і Гармонії. Саме художня культура несе в собі весь багатотисячолітній досвід *чуттєво-образного пізнання світу*.

Замок білої чаплі. Хімедзі, Японія

? У чому полягають особливості чуттєво-образного пізнання світу?

Образ світу — це цілісна, богаторівнева система уявлень людини про світ, інших людей, про себе і свою діяльність.

І художник, і музикант, і глядач та слухач стикаються з питаннями про сутність мистецтва та його закономірності, про природу

прекрасного, про особливості художнього образу та специфіку різних видів мистецтва. Усі ці проблеми вирішуються тільки разом, комплексно. Мистецтво вирішує багато питань і, водночас, постає як засіб образно-чуттєвого пізнання світу. Ані сучасна техніка, ані математичні, фізичні чи хімічні формули не в змозі передати цей світ у всьому розмаїтті його барв, таким, яким він постає перед людиною з усім її багатограним внутрішнім світом. Мистецтво допомагає пізнати не тільки світ, а й саму людину, поєднуючи її власний життєвий досвід із засобами мислення, узагальнення, з досвідом інших людей.

? Яку роль відіграє мистецтво у житті людини?

Як відомо, вища мета науки — дати людям знання, задовольнити матеріальні й духовні потреби людини. Мета мистецтва — всебічний розвиток особистості.

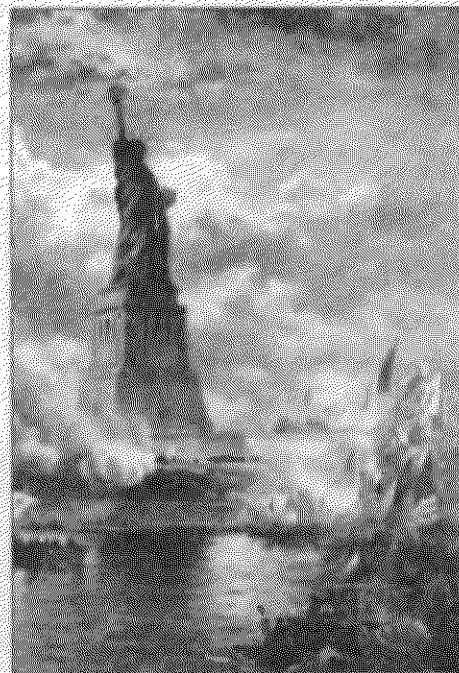
Втілюючи у власних образах ідеал краси, мистецтво *пробуджує* в людині художника і музиканта, *вчить* відчувати й розуміти красу, творити відповідно до її законів, *формує* художньо-ціннісний світогляд. Вражаючі художні образи зберігають своє значення для людства назавжди.

? Чи замислювалися ви, чому деякі з творів мистецтва називаються класичними?

Справжнє мистецтво — це відкристалізована і закріплена форма освоєння світу за законами краси.

Рафаель. «Сікстинська Мадонна»

Е. Моран. «Відкриття статуї Свободи»

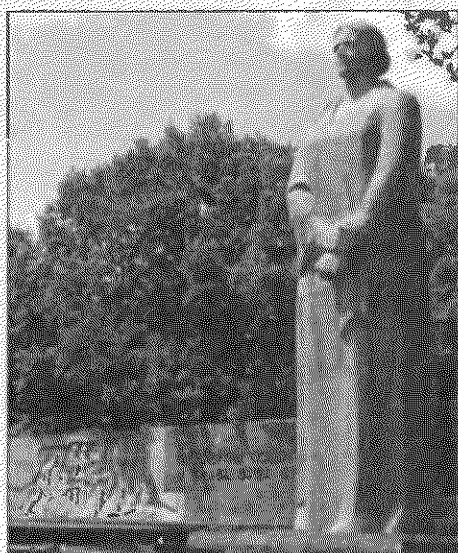
Художники і музиканти оспівують теми, які зрозумілі та важливі завжди для всіх. Це теми любові до Батьківщини, материнства, поваги до людей похилого віку, героїв тощо.

- ?
- Як образ Матері розкривають художники, скульптори та композитори різних епох та країн у своїх творах? Наведіть приклади.
Які засоби художньо-образної мови використали митці для створення образу Матері?

Різні види художньої культури *сприяють* формуванню творчості, свідомості людини, *розвивають* естетичні смаки, ціннісні орієнтації, що, в першу чергу, дозволяє їй діяти творчо, цілеспрямовано. Пізнаючи культурний досвід людства, людина збагачує свій власний досвід, через нього оцінює навколишню дійсність, готує себе до творчого перетворення навколишнього світу. Художня культура всебічно впливає на людину — на її почуття, розум, волю, а тому постає як потужний стимул творчого самовдосконалення й самореалізації особистості.

КОНТРОЛЬНІ ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Як впливає на ваше життя художня культура?
2. Які з видів мистецтва справляють на вас найбільше враження? Чому?
3. Поясніть, як ви розумієте вислів: «Культура особистості полягає в засвоєнні людиною вже існуючих та створенні нових культурних цінностей. Саме через культуру особистості людина залучається до накопиченого за всю історію людства досвіду і реалізує свої задатки та здібності». Наведіть приклади.
4. Розгляньте картини та фотографію на сторінках 99—100. Що їх поріднює?

ТВОРЧА МАЙСТЕРНЯ

Робота в парах

Розробіть тестове завдання для самооцінки та взаємооцінки знань із різних видів мистецтва.

Колективна робота

Підготуйтеся до диспуту «Чи може сучасна людина існувати поза культурою?»

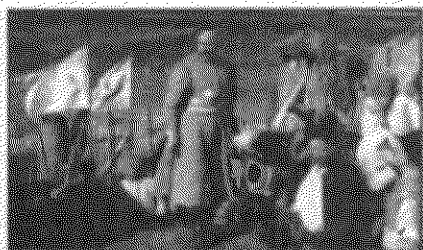
Меморіальний комплекс Слави. Скульптори В. Агібалов, М. Овсянкін, Я. Рик. Художник С. Светлорусов. Архітектори Є. Черкасов, І. Алфьоров, О. Максименко. Харків, Україна

ПЕРЕВІРТЕ СЕБЕ

- 1 Уважно розгляньте зображення. Поміркуйте, до яких видів мистецтва вони належать. Яка тема їх об'єднує?
- 2 Назвіть твори музичного мистецтва (думи, пісні, опери тощо), у яких висвітлюється ця тема.
- 3 Охарактеризуйте художньо-образну мову, яку використали митці.
- 4 Чому композитори, художники, скульптори, виконавці та музичні гурти і сьогодні звертаються до цієї теми?

1. Репін. «Запорозці пишуть листа турецькому султану»

Кадр з кінофільму «Богдан Хмельницький», 1941 р., реж. І. Савченко

Рок-опера «Енеїда». Кримський академічний український музичний театр

Фото
бандуриста
на Майдані
Незалежності.
Київ

3. Церетелі. Пам'ятник
засновникам Харкова з нагоди
350-річчя міста

Невідомий
український
художник.
«Козак-
бандурист»

Розділ II

ОСНОВИ ХУДОЖНЬОЇ КУЛЬТУРИ

Тема 1

ХУДОЖНЯ КУЛЬТУРА ЯК ДУХОВНЕ ЯВИЩЕ

*Культура є істинне просвітлене пізнання
і реалізація проблеми людства.*

*Культура утверджується в серці народу
й викликає прагнення до творчості.*

М. Реріх, мислитель, художник.

Загальне уявлення про культуру та її значення в суспільстві

Поміркуємо разом, яке місце посідає художня культура в житті суспільства.

? Пригадайте, що означає слово культура, коли і в якому значенні ми його використовуємо. Наведіть приклади.

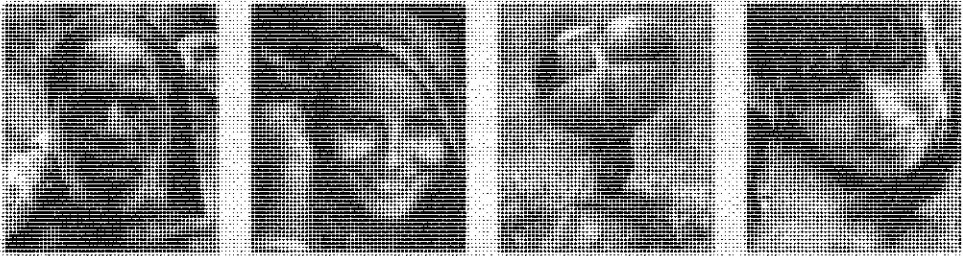
Зі всього розмаїття соціальних процесів, взаємовідносин і фактів, які існували в минулому й існують нині, ми вирізняємо певну особливу царину, що іменується культурою. Більшість людей переконана, що саме культура — це те головне, що відрізняє людське й соціальне буття від дикої природи. Пояснення і докази цієї тези наводяться найрізноманітніші — залежно від того, що мається на увазі під поняттям «культура».

Починаючи з часів існування Стародавньої Греції, коли вперше стали вживати слово «культура», воно набирало різноманітних значень і тлумачень. Сьогодні існує декілька сотень визначень цього поняття. Незважаючи на їх розмаїття, можна побачити в них багато спільного. Більшість науковців пов'язують культуру із впливом людини на зовнішній світ, що виражається у його удосконаленні, прагненні перетворити дійсність. У цьому значенні культура постає як процес, притаманний людству протягом всього його існування.

Зазвичай культурою визнають сукупність матеріальних та духовних цінностей, створених людиною в процесі життєдіяльності, які характеризують рівень її історичного розвитку. Таке визначення культури дає можливість віднести до неї все створене людиною, що наділяється нею певним змістом. На сучасному етапі розвитку людства до культурних надбань можна віднести використання комп'ютерів та нові біотехнології, космічні ракети й хмарочоси сучасних мегаполісів тощо.

Художня культура як духовне явище

Однак досягнення мистецтва не завжди характеризується розвитком культури у всьому світі. З шести мільярдів людей на планеті лише мільярд — не тільки не можуть користуватися всіма матеріями, а навіть і користуватися повно, тобто безграничною багатством ресурсів планети Земля. Не вистує багато не можна, адже всі ми є рівними — незалежно на полі шкіри, статі, віку, національності тощо. Незалежно граємо або будувати відомі досягнення культури не означає неспроможності цих людей. Аборигени в Австралії або деякі африканські племена мають свою власну культуру, сформовану в історичних умовах і зберігають на деяких традиційних процедурах. Тому сьогодні варто говорити не про культуру взагалі, а про її національні варіанти, які включують специфічні проявлення людини у світі. Це досвід, повсякденні предмети, можливості людського розвитку, думки та почуття. Така суцільна культура дозволяє відчувати себе реалізованими як собі так і формувати культуру сучасності.

Аборигени Австралії, Інді, Африка, Аляска

Культура як багатозначне й багатовимірне поняття є складною системою, яку для зручності аналізу прийнято розподіляти за декількома класифікаціями. Основною з них є поділ культури на *матеріальну* та *духовну*. До матеріальної культури належать матеріальні цінності, створені людиною відповідно до її цілей та запитів. Архітектурні споруди та речі повсякденного користування, машини й механізми, знаряддя праці й зброя, пам'ятники та одяг, побутова техніка — усе це продукти матеріальної культури.

Міст через річку Суміда. Токіо, Японія

Вітряки. Каліфорнія, США

Основи художньої культури

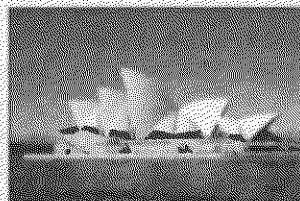
До духовної культури належать продукти духовної та інтелектуальної діяльності людини, що існують переважно в ідеальному вигляді: поняття, уявлення, вірування, почуття й переживання, доступні свідомості і розумінню всіх людей. Духовна культура створює особливий світ цінностей, формує і задовольняє наші інтелектуальні та емоційні потреби. Завдяки закріпленню в знаках, символах, організаційних формах, духовна культура стає відносно самостійною від свого творця — людини.

Софійський собор.
Київ, Україна

Лувр.
Париж, Франція

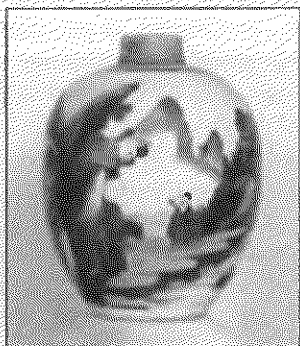

Оперний театр.
Сідней, Австралія

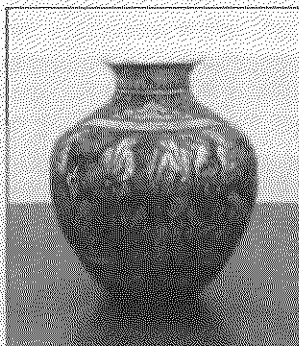
? Розгляньте фотографії. Поміркуйте, що поєднує ці різні за призначенням споруди? Чи може існувати окремо суто духовна або суто матеріальна культура?

У царині культури можна виділити світову та національну культури. Уявіть світ як мерехтливую мозаїку, яка складається з безлічі національних культур. Кожен народ протягом своєї історії створював власну самобутню культуру. Залежно від географічного ареалу існування етносу, його занять, історії, релігії формується неповторна культура народу.

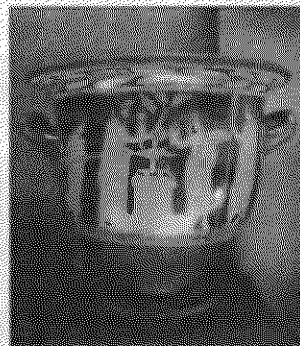
Національна культура акумулює в собі багатотисячолітню історію життя етносу, втілена в усній і писемній народній творчості, віруваннях, ремеслах (народний орнамент, мелодика музики, експресія ритуалів, звичаїв передають характер етносу) тощо. Творцем і носієм національної культури

Китайська ваза

Іранська ваза

Грецька ваза

є народ. Коли людина не уявляє себе без певного етносу, нації, у неї розвивається національна свідомість. Вона включає в себе історичну пам'ять народу, духовну культуру нації, сподівання на майбутнє тощо. Найціннішим скарбом кожного народу є його мова.

? Чому мову називають душею нації?

Мова — першооснова будь-якої культури. Саме вона вбирає історію, традиції народу, відтворює його світогляд. Колиска мамі, перше слово, розмова з близькими, думка й мрія так чи інакше виражені у слові. Словом людина визначає своє існування. Ним можна дати надію і поранити, пробудити натхнення й розпалити ненависть, з'єднати народи і розпочати війну. Рідна мова наче джерело, яке єднає пращурів і нащадків, міста й села, далеких і близьких. Доки народ зберігає рідну мову, він має свою культуру, бо мова — невмируща: вона передається з покоління в покоління, йде крізь віки. Мова — це безсмертя народу. Тому сьогодні так важливо зберегти свою мову, яка буде гарантом збереження української культури в майбутньому.

Художня культура — взаємодія народної та професійної, світської та релігійної культур

Художня культура, яка оперує художніми образами і звертається до емоційно-чуттєвої сфери, є багатограним явищем в історії людства. Вона покликана формувати внутрішній світ людини, сприяти розвитку людини як творця культурних цінностей. Ядром художньої культури є мистецтво як форма художньо-образної інтерпретації дійсного та уявного.

Протягом багатьох тисячоліть людина прагнула відтворити світ саме через його емоційне сприйняття. Створюючи літературний, музичний, драматичний чи живописний образ, митець виражає свій погляд на світ, уявлення про добро і зло. Театр, кіно, образотворче мистецтво, архітектура, музика та інші види мистецтва завдяки використанню різноманітних засобів виразності освоюють дійсність у формі неповторно-індивідуального художнього образу. Ці форми можуть бути різними — від метафоричних до реалістичних, але вони завжди відображають долю людей і народів, ідеї та проблеми свого часу.

Кадр з кінофільму «Хоробре серце».
США, 1995 р., реж. М. Гібсон

Основи художньої культури

Народна культура стала джерелом наткнення для багатьох митців. Так, живопис, музика та декоративно-ужиткове мистецтво черпали й черпають мотиви, сюжети, барви для своїх творів з краси рідного краю. Відомі художники К. Моне, К. Піссарро, К. Хокусай, І. Левітан, М. Ткаченко, С. Васильківський та інші з любов'ю і захопленням зображували на своїх полотнах пейзажі рідного краю, його жителів, сцени побуту. У творах композиторів Й. Брамса, В. Монті, Ф. Ліста, І. Кальмана, М. Лисенка та інших звучать національні мотиви.

М. Ткаченко. «Родина на відпочинку»

К. Моне. «Жінка в саду»

? Твори яких видатних художників і музикантів, що були написані під впливом національної культури, ви знаєте? Наведіть приклади.

Народна пісня, що увійшла до репертуару професійної оперної сцени ще з ХІХ століття, нині звучить всюди. Сучасні музичні напрями у стилі фольк беруть свої мотиви з народної пісні, залучають до гри народні інструменти, відроджують давні традиції. Відомі сучасні українські співаки С. Ротару, М. Бурмака, Руслана, Т. Повалій, гурти «Воплі Відоплясова», «Плач Єремії», гітарист Е. Ізмайлов та інші виконавці використовують у своїй творчості народні мотиви, що дозволяє говорити не тільки про популярність народних пісень, але й про їх актуальність для кожного покоління слухачів.

Руслана

Т. Повалій

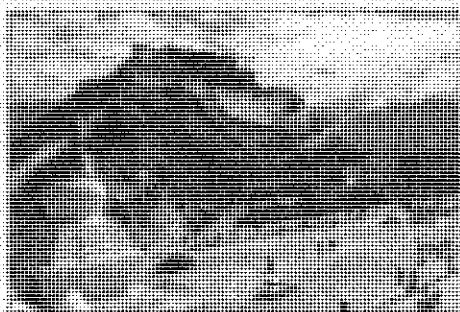

Е. Ізмайлов

Духовная культура с ее сложными идеологическими структурами, и религиозная — наследием эпохи И. Канта и Ф. Шлегеля. Неразрывно связаны искусство и архитектура или архитектурная культура, или архитектура: как архитектурные ансамбли и архитектурные ансамбли, так архитектурные ансамбли и архитектурные ансамбли.

Архитектура ансамбля Петербург

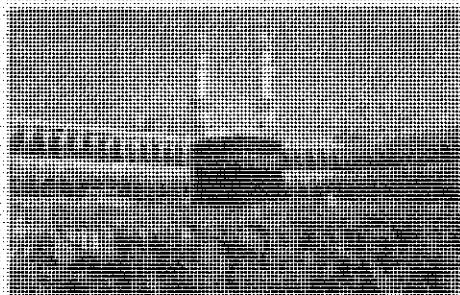
Петербург — архитектурный ансамбль, созданный в XVIII веке. Петербург архитектурный ансамбль создан в XVIII веке. Петербург архитектурный ансамбль создан в XVIII веке. Петербург архитектурный ансамбль создан в XVIII веке.

Архитектура ансамбля Петербург, Санкт-Петербург

Архитектура ансамбля Москва

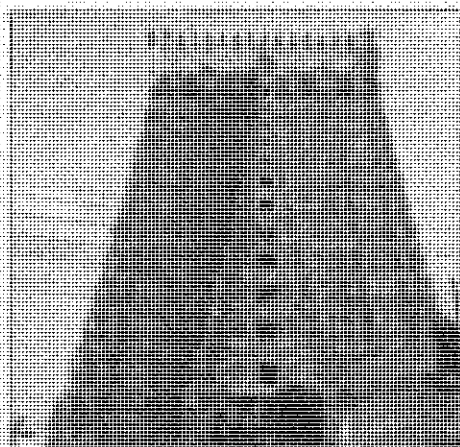
Москва — архитектурный ансамбль, созданный в XVII-XVIII веках. Москва архитектурный ансамбль создан в XVII-XVIII веках. Москва архитектурный ансамбль создан в XVII-XVIII веках. Москва архитектурный ансамбль создан в XVII-XVIII веках.

Архитектура ансамбля Москва, Москва, Советский Союз

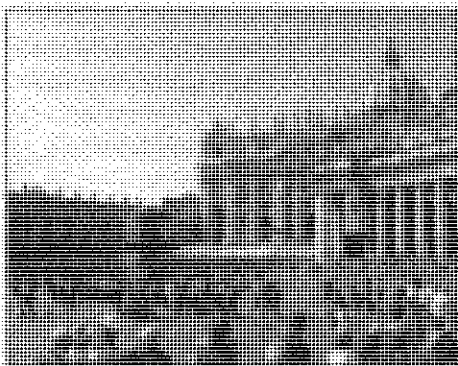
Архитектура ансамбля Ленинград

Ленинград — архитектурный ансамбль, созданный в XIX-XX веках. Ленинград архитектурный ансамбль создан в XIX-XX веках. Ленинград архитектурный ансамбль создан в XIX-XX веках. Ленинград архитектурный ансамбль создан в XIX-XX веках.

Архитектура ансамбля Ленинград, Ленинград, Советский Союз

Світанок художньої культури

Собор Св. Петра на рибалці Св. Петра
Росія, Імперія

Форт Петровський Петра, Св. Петро

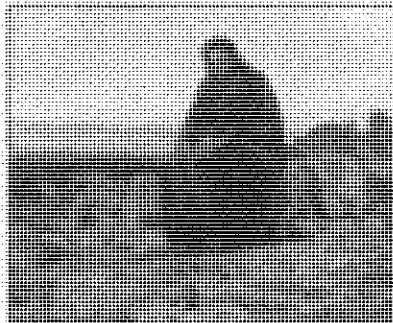
Собор Св. Петра

Собор Святого Петра в Римі — найкращий приклад класицистичної архітектури, виконаний згідно з проектом архітектора Бартоломео Філіппініні на замовлення папи римського Климента XIV. Собор у Санкт-Петербурзі побудував архітектор Іван Етторе Брамбесте за наказом імператора Катерини II. Будівництво почалося в 1762 році, а в 1787 році завершено. Собор є одним з найкращих прикладів класицистичної архітектури в Росії.

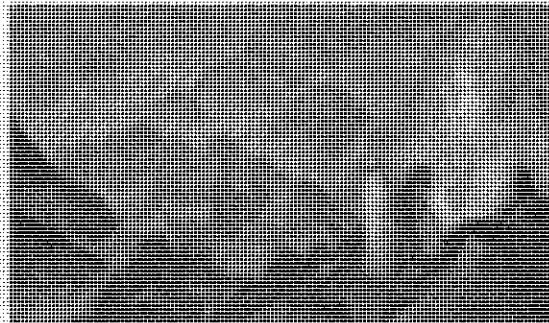
Форт Петровський Петра

Форт Петровський Петра був побудований у 1703 році на острові Петропавлівський в гирі річки Нева в Санкт-Петербурзі. Форт був побудований за наказом Петра I. Форт є одним з найкращих прикладів фортифікаційної архітектури в Росії. Тут знаходиться могила імператора Петра II.

Духовна культура постійно відчувала вплив різних напрямків і стилів світової художньої культури. Разом із тим, особливе місце належить архітектурі та мистецтву імператорської Росії. Сучасна російська культура, образи, мистецтва російських художників або науковців творять для людства творчість, яку неможливо переоцінити, а також вона розкриває свій духовний світ.

І. Брамбесте. Собор Св. Петра в Санкт-Петербурзі

ІІ. Форт Петровський Петра в Санкт-Петербурзі

1. Наведіть приклади впливу духовної культури на життя людини.

Народне мистецтво було і є тим джерелом, з якого бере початок духовна культура. Багато віків віра народу та його прагнення втілити красу в повсякденному житті народжували шедеври, що збагачували світову культуру, виховуючи покоління митців.

КОНТРОЛЬНІ ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Чим постає національна культура для кожного народу в його самосвідомості?
2. Охарактеризуйте особливості взаємодії духовної та світської культур.
3. Пригадайте твори мистецтва, написані під впливом фольклору або із застосуванням його елементів. Чому митці звертаються у творчості до народної культури?
4. Поясніть, чому важливо не втрачати традиції народної культури.
5. Як ви вважаєте, чому найпочесніше звання в галузі мистецтва називається «народним» — народний артист, народний художник? Обґрунтуйте свою думку.
6. Як впливає художня спадщина на життя людини та суспільства?

Мікеланджело. «П'єта»

ТВОРЧА МАЙСТЕРНЯ

Порівняйте твори народної та професійної художньої культури. Спробуйте віднайти риси їх взаємодії.

Колективна робота

З'ясуйте, представники яких народів та націй вчать у вашому класі.

Які свята вони святкують, яких національних звичаїв дотримуються?

Чим вони вирізняються, у чому схожі за побутом, звичаями та обрядами вашої нації?

ХУДОЖНЯ КУЛЬТУРА І СВІТ ЛЮДИНИ

*Людина — найвища цінність,
єдиний творець усіх досягнень культури на Землі,
розумний центр Всесвіту, той пункт,
від якого все повинно починатися
і до якого все повинно повертатися.
Д. Дідро, французький філософ*

Культура і людина в сучасному світі

Поміркуємо разом, чи згодні ви з тезою: «Ми створили цивілізацію, яка знає ціну всьому, але не знає цінностей». Аргументуйте свою відповідь.

XX століття вважається одним із найдинамічніших за весь період існування людства. Характерною рисою минулого століття було оновлення різних сфер культури, зокрема мистецтва як втілення художньої культури, воно торкнулося усіх країн світу і кожної окремої людини.

? Що дає людству техніка? Яким чином, на вашу думку, техніка впливає на культуру — позитивно чи негативно?

Одним із результатів науково-технічної революції, яка відбулася у минулому столітті, є техногенне ставлення до природи як до засобу задоволення, на жаль, не духовних, а виключно матеріальних потреб людини. Це стало важливим фактором зростання кризи сучасного світу.

Більшість сучасних учених пов'язує кризу культури та цивілізації з досягненнями людства у галузі техніки. Так, відомий німецький філософ

Погулянський лісопарк. Львів, Україна

Випалювання лісів для утворення ріллі

М. Гайдегер вважає, що техніка поставила на службу людині як природу, так і саму людину. Схожої думки дотримується й інший німецький філософ — К. Ясперс. Він стверджує, що сучасна людина перебуває під владою техніки, стаючи елементарною частиною і матеріалом бездушної машини — виробництва.

З виникненням великих міст вражаюче змінився культурний світ людини. Складні системи телевізійного та комп'ютерного зв'язку дозволяють одержувати величезний обсяг інформації.

Ще у 1945 році японський соціолог Й. Масуда запропонував теорію «інформаційного суспільства». Це суспільство з єдиною інформаційною мережею, яка дає людині можливість об'єднатися, має спільну мету, дозволяє людині виявити свої творчі можливості. Бурхливий розвиток інформаційних технологій: комп'ютерної техніки, телебачення і всесвітньої мережі Інтернет показав, що ідея інформаційного суспільства не є фантастичною. Виникає нова *інформаційна культура*, нові види виробничої та наукової діяльності. При цьому обмежується сфера розвитку творчої особистості, створюються сприятливі умови для формування поняття «людина маси».

Телевежа Сі-Ен-Тауер. Торонто, Канада

? Як ви розумієте поняття «масова культура»?

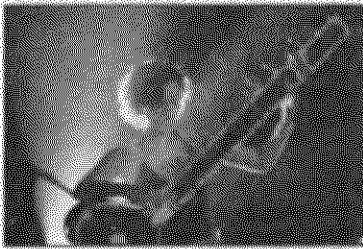
Оцінювання духовної діяльності з точки зору економічних понять і потужний розвиток засобів масової інформації, характерні для другої половини ХХ—ХХІ століть, привели до створення нового явища — масової культури, при якому духовні цінності мають чітко визначену матеріальну вартість.

Справжній розквіт масової культури почався у другій половині ХХ століття. Вона з'явилася як у США, так і в країнах Європи завдяки «засобам масової інформації». Під «масовою інформацією» розуміється загальнодоступна інформація. Виник цілий ряд подібних сталих словосполучень: «масові видання», «масові пісні», «масові видовища», «місяця масового відпочинку», «товари масового вжитку», «масове виробництво», «масове споживання» тощо.

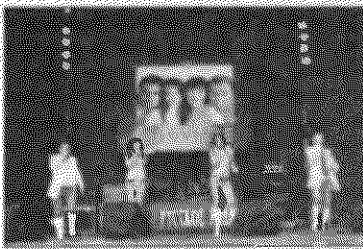
Основи художньої культури

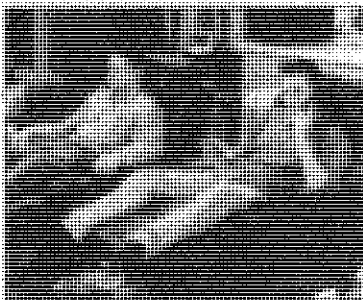
Діснейленд Анахайм, США

А. Шанкар

Група «Мас-гейтс»

Кадр з телесеріалу «Друк»
США, 1994—2004 рр.

Вважається, що завданням масової культури є заповнення дозвілля людини. Але масова культура — це не тільки твори «масового мистецтва», але й своєрідний спосіб життя, певні ідеали і цінності, формування в глядача, слухача, читача споживчої свідомості. Поступово виникає новий тип людини. Така особистість досить легко піддається зовнішньому впливу, тому що їй притаманне некритичне сприйняття продуктів масового виробництва. Ця культура має здатність маніпулювати психікою людини.

? Чи може мистецтво виступати як засіб маніпулювання людиною? Як саме? Пригадайте випадки, коли ви самі ставали споживачами масової культури? Чим «споживання культури» відрізняється від спілкування з творами мистецтва?

Поступово зростає вплив засобів масової інформації на світосприйняття особистості, її уявлення про оточуючу реальність, визначення людиною свого місця у світі.

? Які із образів масової культури вас вразили найбільше і чому? З якими ідеями, що пропагує ця культура, ви згодні, з якими — ні? Аргументуйте вашу думку.

В сучасному світі відбувається формування нового типу взаємодії між різними культурами — з'являється поняття «глобальної культурної сфери світу». Сьогодні високо цінується здатність до розуміння «чужої» культури, вміння толерантно сприймати різні точки зору. Важливою рисою людини XXI століття стає здатність до критичного аналізу власних дій. Це передбачає розуміння умовно вступати в діалог з іншими культурами. Їм не вистачає ти висловити свою думку, культурної самобутності інших народів.

Відображення емоцій, почуттів, думок, мрій людини у цінностях культури

? Чому, впливаючи на серця та розум людей, мистецтво викликає певні бажання, прагнення, думки, дії? Як змінюється людина від спілкування з мистецтвом?

Сприймаючи художній твір, людина не просто засвоює його зміст, а пропускає його через своє серце. Чуттєво-конкретні образи, створені митцем, оцінюються з точки зору естетичних понять — прекрасного або потворного, трагічного або комічного тощо. Виразна мова емоцій, почуттів, переживань і є тим чарівним ключиком, за допомогою якого художник проникає в людське серце.

Першоосновою кожного художнього образу є емоційність. Вираження емоцій засобами музики має давню традицію. Ще стародавні греки вважали, що музика є одним із потужних засобів впливу на психологічний стан людини. Але музика близька й зрозуміла нам саме завдяки своїй подібності до інтонацій мови, якою ми розмовляємо, тому голос вважається найдосконалішим музичним інструментом і, найвірогідніше, найпершим.

Т. Гердцителі

? Наведіть приклади, коли і як на вас вплинули різні твори мистецтва. Чим споріднені ці твори? Завдяки яким засобам художньо-образної мови вони мають такий емоційний вплив на людей?

Твір мистецтва дає можливість людині пережити багато чужих життів як своє власне, збагатитися досвідом інших людей, зробити його невід'ємною частиною своєї особистості. Він дозволяє швидше і якісніше виробити власну оцінку до різноманітних життєвих обставин. Мистецтво володіє даром навіювання певного ладу думок і почуттів, може здійснювати відчутний вплив на підсвідомість і загалом на психіку людини. Такі якості були притаманні вже первісному мистецтву, зокрема музиці.

У сучасній українській скульптурі переважають такі тенденції: відмова від традиційної скульптури, відображення дійсності, відмова від лінійності, відмова від об'ємності, відмова від деталізації, відмова від виразності, відмова від емоційності, відмова від символічності, відмова від ідеологічності, відмова від естетичності, відмова від функціональності, відмова від соціального змісту, відмова від гуманістичності, відмова від демократичності, відмова від прогресивності, відмова від революційності, відмова від авантюризму, відмова від експериментальності, відмова від новаторства, відмова від оригінальності, відмова від унікальності, відмова від неповторності, відмова від невідтворюваності, відмова від невідчужуваності, відмова від невідчужуваності, відмова від невідчужуваності.

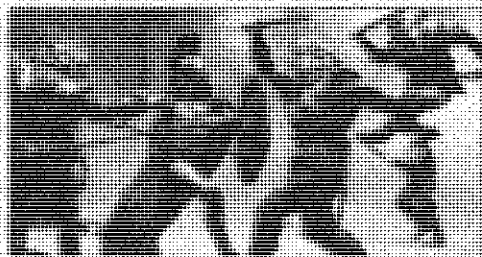

Г. Мержулава. «Висхідне»

Українська скульптура виступає як мистецтво, яке відображає реальність, але не просто відображає її, а інтерпретує її, надаючи їй новий зміст, який може бути як позитивним, так і негативним.

?

Українська скульптура
Г. Мержулава і Г. Рогова.
Вони працюють над скульптурою
як мистецтво, яке відображає реальність,
але не просто відображає її, а інтерпретує її.

Г. Рогова. «Висхідне». 1988.
США, 1989 р., парк в Сент-Луїсі

Українська скульптура виступає як мистецтво, яке відображає реальність, але не просто відображає її, а інтерпретує її, надаючи їй новий зміст, який може бути як позитивним, так і негативним. Українська скульптура виступає як мистецтво, яке відображає реальність, але не просто відображає її, а інтерпретує її, надаючи їй новий зміст, який може бути як позитивним, так і негативним. Українська скульптура виступає як мистецтво, яке відображає реальність, але не просто відображає її, а інтерпретує її, надаючи їй новий зміст, який може бути як позитивним, так і негативним.

Г. Рогова. «Миротворець». Івано-Франківськ
1988 року

? Які засоби художньої виразності використовують архітектори для створення певного враження? Які почуття викликають у вас різні архітектурні споруди, наприклад, собор, театр, школа?

Школа №5. Харків, Україна

Одеський національний академічний театр опери та балету. Україна

Особливим чином впливають на людину твори архітектури. Так, готична храмова архітектура викликає у глядача священний трепет перед божественною величчю, а композиції архітектури західноєвропейського бароко викликають відчуття тріумфальної помпезності, урочистості, святковості.

? Чи може передати холодний мармур увесь спектр людських почуттів?

Ж. Гудон. «Вольтер». Фрагмент

На це запитання знаходимо відповідь у французького скульптора О. Родена, коли він побачив статую видатного філософа Вольтера, створену скульптором Ж. Гудоном: «Яка дивна річ! Це втілена насмішка! Очі нібито підстерігають супротивника. Гострий ніс нагадує лисицю: він пронюхує скрізь зложивання та привід до насмішки, він буквально тріпоче. А рот — яка досконалість! З обох боків він оточений іронічними зморшками. Вдивіться, зараз пролунає уїдлива насмішка... А очі! Я знову і знову повертаюсь до них. Вони прозорі, вони світяться...».

? Чи згодні ви з висловом О. Родена? Наведіть приклади, коли витвір скульптури справив на вас особливе враження?

Мистецтво постійно вбирає в себе весь культурний досвід людини, переробляє його своїми засобами. Композитор Д. Шостакович стверджував, що «головним об'єктом мистецтва залишається людина, її духовний світ, її ідеї, мрії, прагнення. Пошук художника в цьому напрямку не має меж. Художник може показати мільйонам людей те, що відбувається в душі однієї людини, і одній людині відкрити те, чим сповнена душа всього людства. Для мистецтва це рівні величини».

? Назвіть ваші улюблені твори мистецтва. Чим вони привернули вашу увагу? Пригадайте, мрії та твори яких художників і музикантів надихали людей на творчі пошуки, винаходи, навіть подвиги. Наведіть приклади.

Художня культура як засіб самопізнання і творчої самореалізації особистості

? Яке місце посідає мистецтво у вашому житті?

Л. Бойллі. «У студії Гудона»

Мистецтво є одним із найважливіших засобів пізнання світу і самопізнання особистості. Твори мистецтва не тільки приносять естетичне задоволення, але й сприяють досягненню духовного самовизначення особистості, її неповторної індивідуальності.

Внутрішній світ людини формується залежно від діяльності, якою вона займається. Діяльність може бути спрямована назовні — на дійсність. Тоді вона проявляється у таких формах, як *пізнання оточуючого світу, його оцінка, праця та спілкування*. Також діяльність може бути спрямованою всередину — на особистість. У цьому випадку діяльність виражається у процесах *самопізнання, самооцінці своїх дій, думок та вчинків і самотворенні*, тобто формує власну особистість.

Мистецтво не є ілюстрацією ані філософських, ані релігійних або політичних ідей. Митець осмислює власні враження буття, втілюючи їх у своєму творі як художню ідею.

Як мораль формує моральні норми, політика — політичні погляди, філософія — світогляд, наука створює фахівця, так мистецтво формує з людини людину. Воно впливає одночасно на розум і серце, на людський дух у цілому. Мистецтво формує цілісну особистість. Піфагорійці говорили, що мистецтво не очищає, а облагороджує людську душу. Давньогрецький філософ Аристотель вважав, що мистецтво очищає душу людини під час співпереживання стражданням героя трагедії, якому довелося пройти через важкі випробування долі.

Мистецтво пробуджує творчий дух особистості, бажання й уміння творити за законами краси, пробуджує у людині митця. Виготовляючи навіть чисто утилітарні предмети (стіл, люстру, автомобіль), людина піклується і про користь, і про зручність, і про красу. За законами краси створюється все, що робить людина.

Видатний фізик А. Ейнштейн так розкривав велике значення мистецтва: «Мені особисто відчуття вищого щастя дають твори мистецтва. У них я знаходжу таке духовне блаженство, як ні в якій іншій галузі...». Нічим не можна замінити провідну мету мистецтва: утверджувати самоцінність особистості, наділяти її естетичною насолодою, пробуджувати в ній творчий дух.

КОНТРОЛЬНІ ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Як взаємодіють техніка і культура?
2. Що таке «масова культура»?
3. Які здобутки масової культури ви вважаєте найціннішими і чому?
4. У яких формах проявляється негативний вплив масової культури на сучасну людину і як, на вашу думку, цьому можна запобігти?

О. Ренуар.

«Клод Моне працює у своєму саду»

ТВОРЧА МАЙСТЕРНЯ

Робота в групах

Виразіть власні думки та почуття у реалістичній або абстрактній композиції. Вид мистецтва і техніку виконання оберіть за власним бажанням.

Підберіть «колекцію» з творів різних видів мистецтва, які б виражали одне почуття або одну думку. Якими засобами виразності користувалися митці у кожному окремому випадку?

ТЕМА 3

ХУДОЖНІ НАПРЯМИ ТА СТИЛІ

*Стиль спирається на найглибші твердині пізнання,
на самісіньку суть речей.*

Й. В. Гете, німецький поет, мислитель

Періодизація розвитку художньої культури

Поміркуємо разом, який зміст ви вкладаєте в слово «стиль». Чим відрізняються поняття «стиль епохи» від «історичного стилю» або «національного стилю»? Чи можна обмежити творчість конкретного митця вузькими стильовими рамками?

? Чи відомо вам, які періоди проходила художня культура у своєму розвитку? Які стилі притаманні кожному періоду?

Світова художня культура є невичерпним джерелом, яке постійно поповнюється новими шедеврами. Одна культурно-історична епоха приходить на зміну іншій, а те, що було створено людським генієм сотні й тисячі років тому, живе і нині, кожного разу розкриваючи все нові несподівані й захоплюючі таємниці.

Ф. Роден. «Мислитель»

Всю історію розвитку художньої культури можна поділити на такі періоди:

- Первісна художня культура
(35 тис. р. до н.е. — IV тис. р. до н.е.)
- Художня культура стародавніх цивілізацій
(IV тис. р. до н.е. — I тис. р. до н.е.)
- Художня культура Античності
(III тис. р. до н.е. — 476 р. н.е.)
- Художня культура Середньовіччя
(V — XIV ст.)
- Художня культура епохи Відродження
(XIV — кінець XVI ст.)
- Художня культура Нового часу
(початок XVII — XIX ст.)
- Художня культура XX — початку XXI ст.

? Згадайте, про які стилі ви дізналися на уроках музичного та образотворчого мистецтва. Як співвідносяться стилі із культурно-історичною епохою?

Стиль є універсальним поняттям, яке може відноситися як до конкретної людини (стиль одягу, поведінки), так і до великих культурно-історичних епох. Всю історію світового мистецтва можна розглядати як історію художніх стилів. Вони виникають на певному етапі, розвиваються, досягають найвищого рівня, а потім згасають, даючи життя новим художнім напрямам і стилям.

Епоха — великий період часу, який характеризується спільністю філософських, релігійних та політичних ідей, наукових уявлень, етичних та моральних норм, естетичних цінностей.

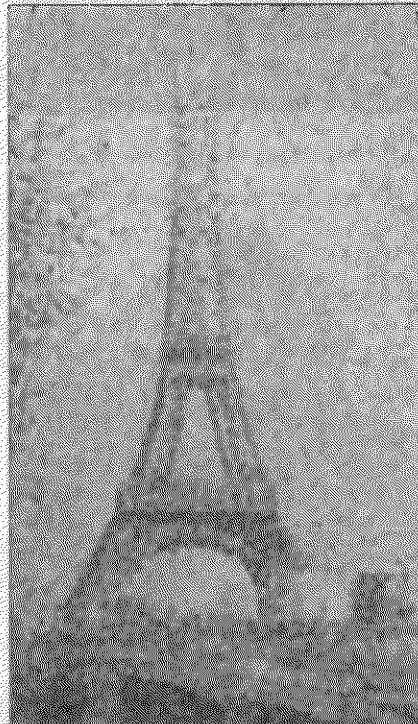
Німецький архітектор ХХ століття П. Беренс підкреслював: «Усяке мистецтво — це лише частина стилю. Стиль — це символ загального відчуття, символ охоплення всього життя епохи в цілому».

? Як ви розумієте цей вислів?

Стиль (з латинської — гостра паличка для письма) — це сукупність стійких ознак, що характеризують твори мистецтва певної культурно-історичної епохи або індивідуальну манеру митця.

Стиль — не постійна величина, а живе явище культури. Він постійно змінюється в часі. Стилi в мистецтві не мають чітких меж, вони переходять один в інший і перебувають у безперервному розвитку, поєднанні та протиставленні один одному. Усередині одного художнього стилю завжди зароджується новий, а той, у свою чергу, переходить у наступний. Багато стилів співіснують одночасно й тому найчастіше говорити про «чистий» стиль неможливо. Майже в кожному творі певного стилю завжди перебувають елементи й риси інших стилів. Вони підсилюють життєвість твору мистецтва як естетичного явища, яке представляє саме даний стиль.

Традиційно виділяють так звані *стили епох* — певні етапи в історії художньої культури, коли складалася цілісна художня система, що охоплювала різні види мистецтва.

Ж. Сьора. «Ейфелева вежа»

Кельнський собор. Німеччина

Собор Санта-Марія дель Фіоре.
Флоренція, Італія

У різних країнах художні стилі з'являються і завершують свій розвиток неодноразово. Так, стиль бароко в Італії існував з середини XVI століття до кінця XVII століття, а в Україні — з початку XVII століття до середини XVIII століття.

? Чим відрізняється стиль епохи від національного стилю?

Неможливо говорити про «національний стиль», не згадавши про «національну культуру».

Національна культура — це історичний досвід народу, який *сконцентровує та накопичує* власне специфічне, лише йому притаманне світосприйняття, прагнення, життєві цінності, практику освоєння навколишнього середовища і *передає* цей досвід молодшому поколінню.

Національним стилем є особливості мистецтва будь-якого народу, властиві йому протягом тривалого часу («стародавньоєгипетський стиль», «китайський стиль» тощо).

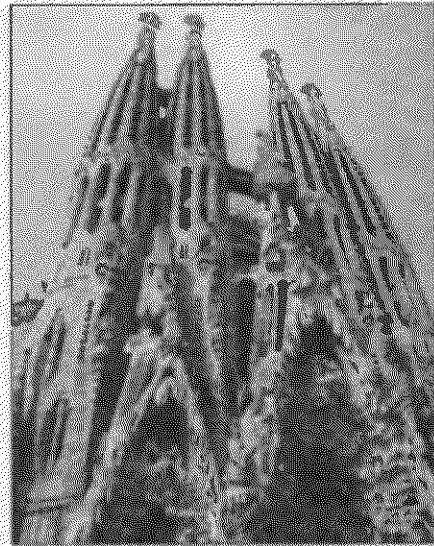
Національно-стильові особливості культури дозволяють за стильовими ознаками відрізнити твір українського мистецтва від німецького або французького. Національному стилю на кожному етапі культурно-історичного розвитку суспільства притаманні особливі риси, наприклад, «стиль Людовика XIV».

? Що означає поняття «індивідуальний стиль митця»?

Стиль епохи знаходить свій конкретний прояв в індивідуальному стилі митця. Слово «стиль» уже в стародавньому світі означало індивідуальну манеру. В свою чергу, поняття

«індивідуальний стиль», вживається для позначення сукупності художніх особливостей, властивих творчості митців (наприклад, стиль Мікеланджело, стиль Л. Бетховена) або навіть окремому періоду їхньої творчості (наприклад, стиль пізнього Рембрандта).

- ? Які етапи проходить художня культура у своєму розвитку? Охарактеризуйте поняття «стиль епохи», «індивідуальний стиль митця». Наведіть приклади. Згадайте видатних митців. Як відбилися в їхніх творах риси стилю епохи, національного та індивідуального стилів?

А. Гауді. Собор Святого Сімейства.
Барселона, Іспанія

Характерні особливості культур Заходу та Сходу

Поміркуємо разом, які риси притаманні культурам Китаю, Японії, Індії. Які твори мистецтва цих культур вам відомі?

На думку вчених, людство представлене двома типами культур — східним і західним. Поняття «західна культура» сформувалося в зіставленні й нерідко протиставленні з поняттям — «східна культура». У кожного з двох типів культур сформувався свій погляд на світ і своя система цінностей.

- ? Які особливості має культура Сходу?

Східна культура націлює людину на збереження суспільства в його сталих, незмінних формах, на бережливе ставлення до раніше сформованої системи культурних цінностей. У ній виділяються культура Далекого Сходу (Китай, Японія, Корея), культура Індії та арабомусульманська культура.

Для традиційної східної культури *стабільність способу життя* є одною з основних цінностей. У традиційній культурі минуле ніби панує над майбутнім. Звичаї, звички, взаємини між людьми в таких суспільствах

Храм Тхаса на горі Майсан.
Південна Корея

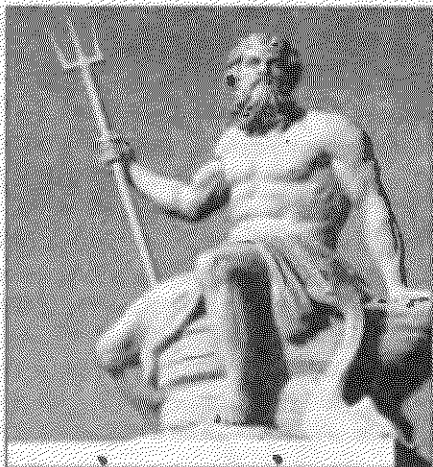
? Які характерні риси притаманні західному типу культури?

Західна культура, яка також є частиною загальної світової культури, стає провідною в процесі історичного і культурного розвитку Європи, починаючи з культури Античності. Ця культура, яка виникла у Стародавній Греції, вплинула на розвиток європейської цивілізації й через тисячоліття вона зберігає своє естетичне значення.

«Людина є мірою всіх речей», — це висловлювання давньогрецького філософа Протагора і сьогодні виражає суть світоглядної позиції західної культури. Кожен період історичного розвитку європейської культури мав власні особливі риси, наприклад, культура епохи Відродження «породила» такий феномен культури, як гуманізм, що характеризується висуванням на перший план живої «земної людини» і її інтересів, проголошуючи право кожної людини на життя, добробут, волю. Свобода особистості стає основною цінністю західної культури. Саме вона сприяла прогресу науки, пошуку об'єктивного знання про природу, суспільство й людину.

дуже стійкі, а особистість підкорюється загальному порядку. Людина *погоджує свою діяльність із ритмами природи*, максимально пристосовуючись до навколишнього середовища, прагне до гармонії з природою, пізнання її законів та життя, яке відповідає цим законам.

Ще одна особливість Сходу — *ставлення до релігії як до шляху самовдосконалення*, а через нього — удосконалення навколишнього середовища. Це особливо виявлено в культурі Японії. Ще в стародавні часи у японців виникло вміння бачити безцінну красу кожної маленької частинки життя, його неповторність і дорожочінність. Так склалося мистецтво роздивлятися природу і милуватися ею. У Японії до споглядання природи ставились як до молитви.

Статуя Посейдона. Копенгаген, Данія

Загальна характеристика художніх стилів

? Що таке античність та антична культура?

Антична культура належить до західного типу культури. Поняття «античність» уперше з'явилося в епоху Відродження як назва греко-римської культури. Основу античної культури складають естетичні поняття *міри, гармонії та краси*. Вони тісно пов'язані між собою. Міра є вихідним принципом існування всіх явищ та предметів. Напис на фронтоні храму бога Аполлона у Дельфах говорив: «Нічого понадмірою!» Грецький філософ Демокріт був упевнений, що «краса — це певна міра в усьому», а гармонію греки розуміли як єдність у різноманітті. Можливо, такі думки є результатом спостереження міри, яку втілює сама природа.

Гармонія кожної речі виражається в певних пропорціях її окремих частин. Греки намагалися розробити математичні правила, за якими можна визначити ідеальні пропорції гармонійної людської фігури. Наприклад, давньогрецький скульптор Поліклет не тільки виклав їх у трактаті «Канон», але й втілював у скульптурі Дорифора. Ця скульптура стала сенсацією. Вона порушила статичність скульптур Стародавнього Єгипту.

Поліклет. Дорифор.
Москва, Росія

? Як змінився ідеал краси у наш час порівняно з минулими епохами?
Чому це відбувається? Яким для вас є ідеал краси сучасної людини?

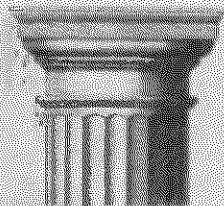
Усе стародавньогрецьке мистецтво пронизане пластикою. Це не тільки скульптура, а й музика, драма, архітектура. Основу всього складає пластика людського тіла. Навіть боги зображалися у вигляді людей.

Під час будівництва храмів використовувалися міри довжини, які були запозичені від пропорцій людського тіла: долоня, стопа, лікоть тощо. У стародавньогрецькій архітектурі була розроблена цілісна художньо осмислена система, що пізніше отримала назву *ордеру*.

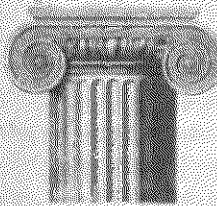
Ордер (з латинської — порядок) — вид архітектурної композиції, яка складається з вертикальних (колон) і горизонтальних (карниз, фриз) частин у відповідній архітектурно-стильовій обробці.

Капітелі (верхні частини колон) у давньогрецьких ордерах

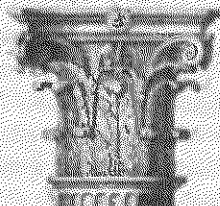
У доричному ордері

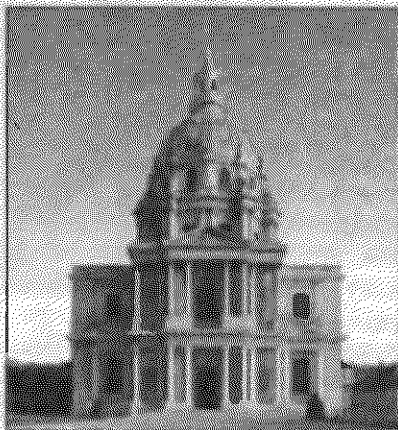
У іонічному ордері

У коринфському ордері

Колони грецького ордеру теж порівнювали з людиною. Так, *доричний* ордер, завдяки лаконічності та монументальності, вважався «чоловічим», *іонічний*, завдяки витонченості та прикрасам, — «жіночим» тощо.

Собор Будинку Інвалідів. Париж, Франція

Ордерна система залишалася задіяною і в подальші часи. Особливо широко вона стала використовуватися, починаючи з XVII століття, коли до відкриттів стародавніх греків звернулися архітектори класицизму. Портики з колонами та трикутними фронтонами над ними прикрашають багато європейських будівель, наприклад, Собор Будинку Інвалідів та Пантеон у Парижі.

Прямолінійність, цілеспрямованість і практичність римського характеру знайшли яскраве вираження у художніх творах Стародавнього Риму. Їхній зміст у більшості випадків визначають ідея богообраності римського народу, вимога до кожного римлянина передусім виконувати свій громадянський обов'язок та повага до закону. Славнозвісна формула римських юристів говорить: «Нехай загине світ, але переможе справедливість!»

Віра в особливу місію римлян втілювалася передусім в прагненні створювати грандіозні форми в архітектурі, скульптурі та інших видах мистецтва. Своєрідність художньої культури римлян полягала в їхній здатності запозичувати все найкраще у підкорених Римом народів, і на основі їхніх досягнень робити нові відкриття. Так, у етрусків римляни перейняли арочне склепіння, а в греків — ордер. Поєднавши їх у єдине ціле, римляни створили аркаду — широко розповсюджений мотив найрізноманітніших будівель: від моста й акведука до пам'ятника і театру.

? Згадайте, які відносини склалися між римською і грецькою культурами?
Що запозичив Рим у мистецтві греків?

Про значний вплив стародавньо-грецької культури на римську поет Горацій сказав так: «Полонена Греція переможців диких полонила, в Лації (регіон в античній Італії) суворий мистецтво принесла».

Римські скульптори створили численні копії творів грецьких майстрів. Цим вони надали майбутнім поколінням велику послугу, тому що більшість грецьких оригіналів було з часом втрачено.

На відміну від мистецтва стародавніх греків, яке можна порівняти з високою поезією, мистецтво Риму більше нагадувало сувору прозу. Воно було призване прославляти нездоланну міць держави. Дух античного Риму знайшов своє вираження яскравіше в архітектурі, ніж в інших видах мистецтва. Усі важливі події одразу відображалися в спеціальних спорудах.

Найвідомішими були *коломи* та *триумфальні арки*, наприклад, арка імператора Тита, збудована на честь його перемоги в Іудейській війні.

У часи економічного і політичного розквіту деякі правителі створювали цілі архітектурні комплекси, наприклад, *форум* імператора Траяна.

Практичність римлян виявлялася в будівництві споруд, необхідних у повсякденному житті: доріг, мостів, водогонів, багатоповерхових житлових будинків тощо. Так, до нашого часу успішно функціонує Аппієва дорога та водогін Аква Аппіа.

Однією з найвідоміших релігійних споруд Римської держави став Пантеон — храм на честь усіх богів. Феноменальним звершенням античних

Форум Траяна. Рим, Італія

Арка Тита. Рим, Італія

Аппієва дорога. Рим, Італія

Пантеон. Рим, Італія

Статуя Августа. Рим, Італія

архітекторів стало будівництво куполу, який перекривав увесь внутрішній простір без єдиної опори. Досягти чогось подібного змогли тільки італійські архітектори епохи Відродження (Ф. Брунеллескі — купол Флорентійського собору та Мікеланджело — купол собору Св. Петра у Римі).

Римське зодчество на той час досягло найвищої технічної та художньої досконалості і стало зразком для багатьох наступних поколінь.

? Яких видатних діячів римської культури ви знаєте?
Якщо ви були б скульптором чи художником, чий портрет вам захотілося б створити?
Які риси ви б хотіли передати і який би вид мистецтва ви обрали?

Мистецтво римської скульптури продовжувало традиції грецького портрета. Популярними були бюсти видатних діячів культури та імператорів — Цицерона, Цезаря та інших, які вирізнялися суворою простотою. Римляни створили знаменитий тип статуї *тогатус*, який служив для зображення оратора у *тозі* (стародавньоримському одязі). Традиція зображувати у такому вигляді полководців збереглася в Європі до середини XIX століття.

Починаючи з епохи Відродження, античне мистецтво стали вважати взірцем.

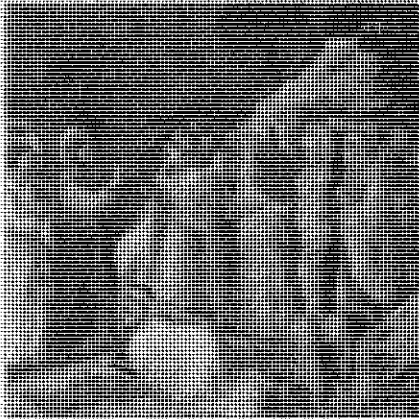
В архітектурі риси класичного ордеру зустрічаються в різних мистецьких стилях. Особливою популярністю ордер користувався у архітекторів епохи класицизму, але широко вживався і в архітектурі пізніших століть. Антична міфологія стала невичерпним джерелом для сюжетів і образів в різних видах мистецтва наступних культурно-історичних періодів. В образотворчому мистецтві з'явився особливий жанр — міфологічний. Образи античної культури продовжують надихати й сучасних митців.

? Які зразки творів античної культури ви бачили? Розкажіть про них.

Після цієї зміни запровадили систему і методичність поурочкової підготовки гімназії в графічно-художній в 1902 році укладеної Руської школи на два частини — Західній і Східній. Набувши певної самостійності, національно-художнього змісту і спрямованості, ці дві школи відкрили нові напрями в українській школі. Українське національно-художнє мистецтво в Україні, яке виникло внаслідок цієї реформи, мало певні ознаки національного мистецтва і традицій української естетики і культури, зокрема, відносної. Але відомою традиційною рисою українського мистецтва є використання двох мов мистецтва: церковнослов'янської.

? Що саме відрізняє цю школу Східно-західної?

Особливим рисом у формуванні національної середньовісної мови мистецтва була релігія, а саме — християнство. Перед мистцем стояло важливе завдання: розкрити шлях сутності, власного Божого творіння, яку вогнем релігійної ласки «внутрішньою силою» душі. Це викликало використання в середньовічному мистецтві релігійності, аскетичності та демократичності і в той же час — відсутності парадоксальних, епітетів та ін. Мистецтво не прагнуло до створення ілюзій релігійності. Натомість його метою була осмислення внутрішнього змісту християнського світу. Тому мистцю середньовічного мистецтва слід було розвинути певні ознаки символізму. Наприклад, середньовічний храм розроблявся у своїй внутрішній частині, у якому були ретельно вкриті під виглядом стінок та склепін, як вогонь. Той ретельний під виглядом.

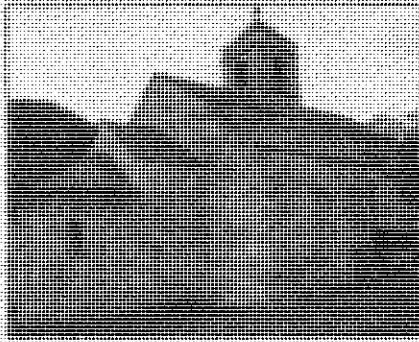

Храм св. Трійці в Києві.
Початок 11 століття

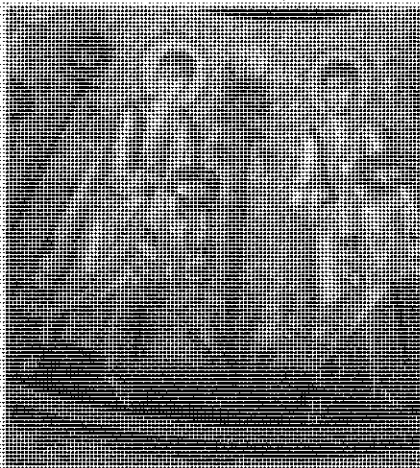
Середньовічне Східно-західне мистецтво має певні риси національного стилю — романського (X—XI століття) і готичного (XII—XV століття).

? Подібність до візантійського стилю
романського стилю
Визначити його характерні риси.

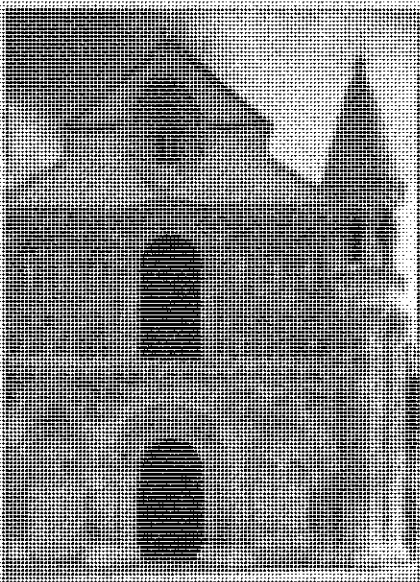
Найбільш характерною рисою романського стилю є використання арабесків і орнаментів в архітектурі склепін, капітелів та інше. Романський дух це повільна робота у складності простору романського стилю. Структура романського храму складається з простих великих об'єктів — склепін, прості та склепінні. У визначенні стилів до нас до

Храм св. Трійці в Києві.
Кінець 11 століття

Базиліка Архієпископату Уантвас-сюр-Раз.
Фронтонні Архієпископів Архієпископів

Базиліка Св.П'єр-П'єр де Дуаї.
Південні Фронтони

якщо не інтуїтивно, діаметричними. Це й проявилось до того, що будівля є однією з найкращих. У XII столітті починався новий етап розвитку середньовічної культури та поступово виникає новий стиль — романський, який набув форми до XV століття.

Були зроблені численні зміни, через які поступово принаймні частково змінилися. Будівлі виглядали просто, суворо і малили собою непересувані архітектурні форми: арки, фронтони. Замість були фронтонні арки, арки — фронтонні. Вони та інші були на Бельгії. Найкращі приклади цього стилю є італійські церкви Сан-Феліче та Пала-де-Валлі, французькі Сан-Савен-сюр-Гарганні та Бурже-де-Віла. Прикладами англійського романського стилю є замки Таверн у Йоркширі.

Центральне місце у романській архітектурі займає Франція (Базиліка Сан-Лазар в Оверні, церква Нотр-Дам де Гранд у Паризи, монастирська церква Сан-Триніте у Калмак).

Крім цих величезних храмів були «Бібліотеки в камені». Стіни храмів прикрашали фрески, які розповідали про життя святих та на яких були зображені Біблійні сцени.

Скульптура в романському стилі носила риси суворого стилю і переважно відображала архітектуру. Найчастіше скульптурна прикрашала скіли до храму — порталів.

Цікаво, який вплив на грецькі і римські скульптури не мали, — вони в романському стилі відображали архітектуру. Для романського і класичного стилю характерними були уявлення про форми, урочистість, простота, суворость. Будівлі, які мали велику кількість простих фігур, переважали ілюмінативний устрій.

Зростає роль скульптури в романській архітектурі. У містах, які були обнесеними оборонними стінами, дуже

Готичні собори розповсюджені і в інших країнах. Вони часто були центрами міської культури.

Готика пов'язана з цілістю і розмаїттям мист. Її властивість нові типи стовпів, трапезних, скляних вікон, різноманітні скульптури, ризниця, витягніті галереї. Готичні собори відзначаються від численних конструкцій. Її властивість величезні висоти стовпів, які заповнюються ажурними різноманітними вітражами.

Готичні собори англіки мист. від розмаїття. Стриланаста форма надви була ідеєю мистецтва. Вони з усього були готичний собор був оточений мистецтвом, які приймали на себе головну частину системи за допомогою спеціальних архів. Стіни споруди втрачали свої конструктивні функції собору і стали лише чистим декором.

Створюється простота, що має велику громадську собору повинна була стрімку піднімається вгору вгору, а також галереї. Вершина собору символізує спрямованість, вертикальний простір у світ неба, піднесення і душі і присутності, середнього духа над простоту.

Назва готика, у Англійському соборі (Франція) висота 42,5 метра, собор був який мистецтвом як найвищою розмаїттям мист. На висоті мистецтва та як «високий» мистецтва символізує мистецтва мистецтва — французький собор у Шартрі, Парізі, Руані, Амьєні — у Кельні та Оверні, англійські у Салзбері та Вінчестері, італійські — у Мілані, венеційські — у Венеції тощо.

Кельнський катедральний собор. Її стилі розмаїттями в мистецтві мистецтва, у соборній скульптурі мистецтва, різноманітні мистецтва, мистецтва мистецтва мистецтва мистецтва мистецтва мистецтва. Фігури святих мистецтва мистецтва.

Собор святої Катерини в Руані, Франція

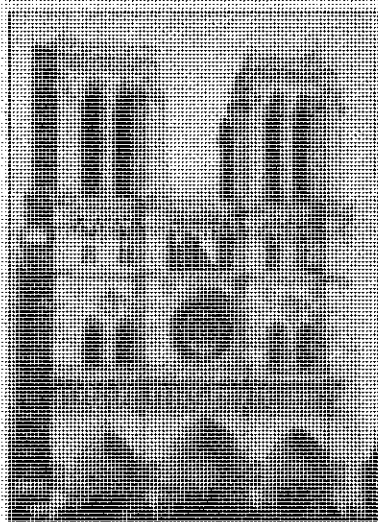
Вітряні стовпи собору в Соборі святої Катерини

Вітряні стовпи собору святої Катерини в Руані, Франція

Сторіччя з Французької Часотиною герцога Беррійського Брані Пласбургіа, Франція

Сторіччя Понті Дам де Шері, Франція

і повільність, жвава спілкувальна дія з сучасно. Місцевина атмосфера утворення собору викликала наслідки при проєкції світлини, яке проєкціями призвело до ефекту ефекту.

Французький письменник В. Гюґо писав, що в історії собору Нотр-Дам де Шері відображається історія Франції: «Це майже гігантська каменна скульптура; монументальний портал і архівна, і шарогу...».

Тоді, на початку дев'ятого століття собору дали назву в честь герцога Понті і скульптури.

У зв'язку з прагненням розкрити переконання католицької адміністрації. Після відкриття зображення «Розкриття Мисливця» в проєкції собору святого Понті. Було проєкціями по-французьки саме викликало та викликало турніри, середом у яких були проєкції Прокремій Дамі. Найбільше проєкціями по-французьки викликало адміністрація Брані Пласбургіа.

В основі Сторіччя Понті на жовту архітектурно-проблемо викликало. Починаючи розкриття професійної свідомості музикантів у творчості французьких композиторів — трубадурів, труверів та опусів адміністрації. Голландське відео свідомості викликало до Понті Дамі. Музикантів викликало у період розвитку зображення на релігійну, та і світову справу. У релігійній музиці викликало викликало викликало. На традиційно, що викликало, викликало у галузі музичного виконання викликало Франції. Тоді викликало викликало викликало — Ш. де Шері, П. де Массо, які і викликало викликало музикантів, була викликало викликало.

Тоді, на початку дев'ятого століття собору дали назву в честь герцога Понті і скульптури.

Гідною наслідком тубідурів став французький есеїстський Г. де Мамбо. Він вперше використав мушкетів як персонажів для описово-сатиричного роману. Г. де Мамбо створив світські мушкетерські романи. Він є також автором першої книги — багатоголосного реалістичного мушкетерського твору, який є обов'язковим читанням читачів багатоголосного багатоголосного. Сюжет роману є описом історичної події в епоху Гвендольфу.

В епоху романів вдалося писати історичні та історичні романи, зокрема, вони використовували людей з характерними рисами.

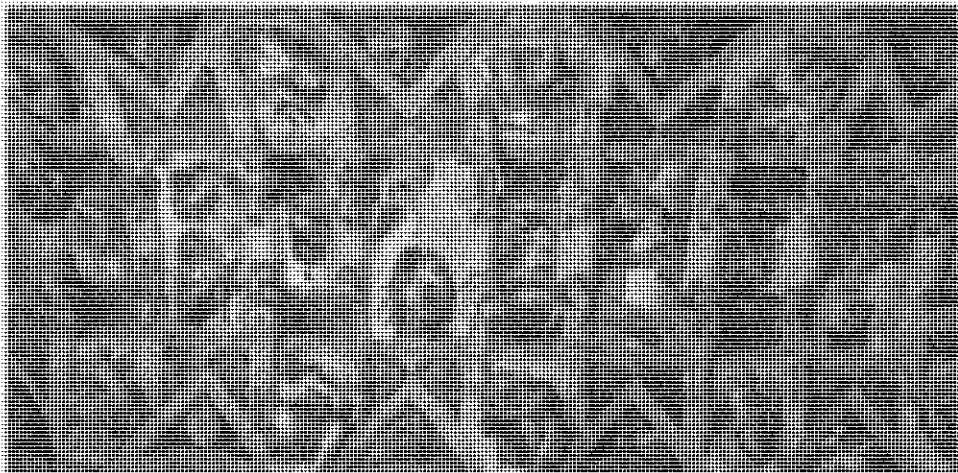
Що ви знаєте про епоху Барбаросси?
 Як виглядає цей перший роман
 Барбаросси в епоху?

На жаль книга Сервантеса не встигла вийти в світ — це була Шідроттенштайн (або Ренессанс), вона миттєво вступила в історію історичного напрямку для історичного роману. Барбаросса мала сатиричний характер — гумористичний. Миттєво епоха Шідроттенштайн прагнула вийти за межі мистецтва Античності.

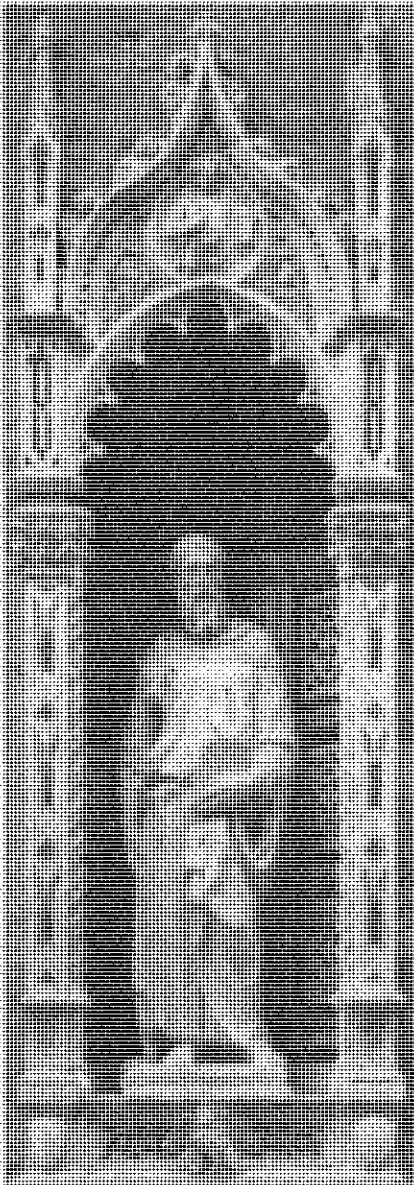
Зокрема, до епохи Античності, миттєво епоха Шідроттенштайн прагнула вийти за межі мистецтва історичного роману. Барбаросса мала сатиричний характер — гумористичний. Миттєво епоха Шідроттенштайн прагнула вийти за межі мистецтва Античності.

Шідроттенштайн «Шідроттенштайн»
 Барбаросса в епоху

Шідроттенштайн, Ренессанс епохи Шідроттенштайн в епоху, Ренессанс

Дверь в вестибюле здания
Министерства культуры
и просвещения

первый шаг в оформлении композиции — создание плана, который будет основой для дальнейшего проектирования. План должен быть простым и удобным, а также соответствовать функциональным требованиям здания. В плане должны быть предусмотрены все необходимые помещения, а также их взаимное расположение. Кроме того, в плане должны быть предусмотрены все необходимые коммуникации, такие как электричество, вода, отопление и т.д.

После того как план будет готов, можно приступать к проектированию фасада. Фасад должен быть простым и удобным, а также соответствовать функциональным требованиям здания.

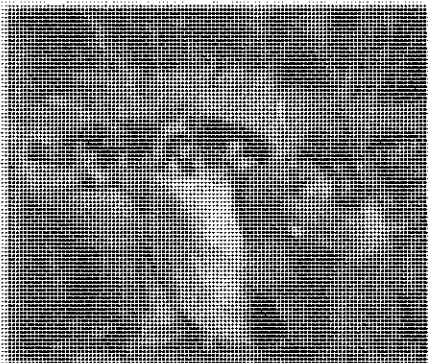
Важным элементом фасада является дверь. Дверь должна быть простой и удобной, а также соответствовать функциональным требованиям здания. Дверь должна быть расположена в удобном месте, а также иметь достаточную высоту и ширину. Кроме того, дверь должна быть оборудована всеми необходимыми деталями, такими как ручки, замки и т.д.

7. После того как план и фасад будут готовы, можно приступать к проектированию интерьера. Интерьер должен быть простым и удобным, а также соответствовать функциональным требованиям здания. Интерьер должен быть оформлен в едином стиле, а также иметь достаточную высоту и ширину.

Важным элементом интерьера является дверь. Дверь должна быть простой и удобной, а также соответствовать функциональным требованиям здания. Дверь должна быть расположена в удобном месте, а также иметь достаточную высоту и ширину. Кроме того, дверь должна быть оборудована всеми необходимыми деталями, такими как ручки, замки и т.д.

В интерьере должны быть предусмотрены все необходимые помещения, а также их взаимное расположение. Кроме того, в интерьере должны быть предусмотрены все необходимые коммуникации, такие как электричество, вода, отопление и т.д.

Дослідження становилися вкрай важкими, особливо в умовах ізоляції в місті Бресті. Дослідники — вчені різних країн, мов і культур — мали спільний інтерес до науки, до боротьби за науку, до боротьби за свободу. Успіхи і невдачі були спільними. Дослідники працювали в три зміщення, по черзі працюючи на дозорі і в тиші, в темряві і в холоді. Успіхи і невдачі були спільними і завжди були результатом спільної роботи — досягненням для всього світу.

Дослідники в Бресті (зліва направо)

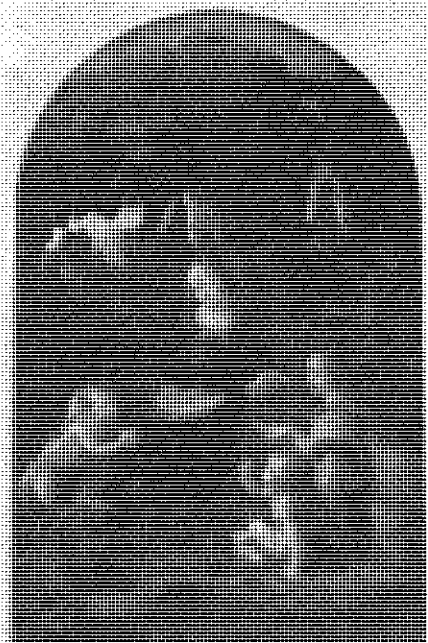
Найважливіше досягнення життєвого шляху в творчості вченого Шварцманна — це його праця, присвячена науці Міжвоєнного Європейського Літературного Товариства.

Творчість Шварцманна була завжди різноманітна, вона працює завжди універсально: його творчість була пов'язана з гуманітарними, з науковими, з літературними, з політичними, з економічними, з соціальними і філософськими, з юридичними та військовими питаннями. Шварцманн завжди працював світоглядно-естетично.

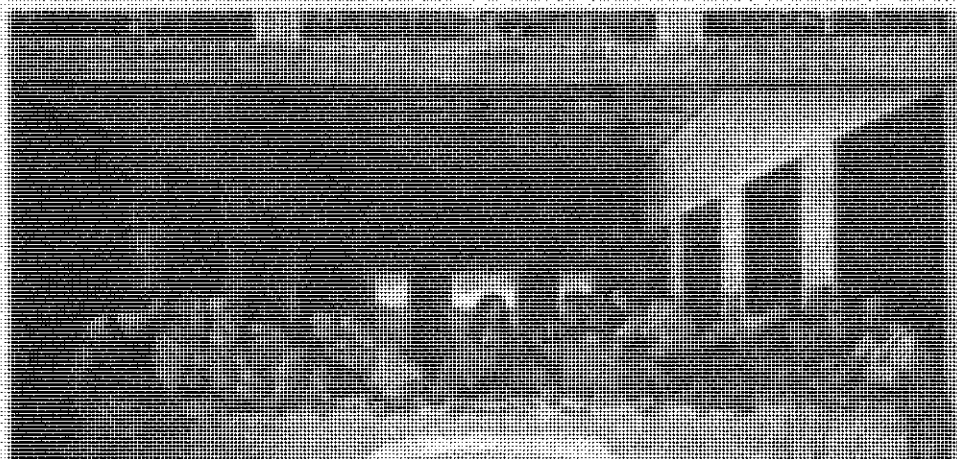
Важкою обставиною в творчості вченого Шварцманна виступав наступ: Брест, Краків, Варшавський університет і місто Варшави в загальному і в особливому. Шварцманн працював в умовах ізоляції в місті Бресті, в умовах ізоляції в місті Краківі, в умовах ізоляції в місті Варшаві. Шварцманн працював в умовах ізоляції в місті Бресті, в умовах ізоляції в місті Краківі, в умовах ізоляції в місті Варшаві.

Брест, Краків, Варшавський університет і місто Варшави були важкими умовами життя Шварцманна. Шварцманн працював в умовах ізоляції в місті Бресті, в умовах ізоляції в місті Краківі, в умовах ізоляції в місті Варшаві.

Ще одним важким етапом життєвого шляху вченого Шварцманна — це його праця, присвячена науці Міжвоєнного Європейського Літературного Товариства, яка була його життям, його творчістю і його наукою.

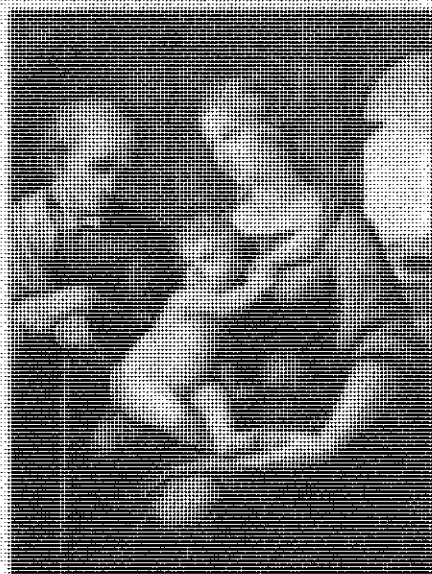

В. Шварцманн, дослідники в Бресті

Ф. ур Центр, «Гостиница Москва»

Будівництво цієї території здійснюється «Гостиница Москва» заплановано на 1982 рік — і триватиме близько чотирьох років. Будівля буде великою і багатофункціональною. Крім того, у плані цієї території заплановано будівництво великої кількості житлових будинків, а також великої кількості офісних будинків. Крім того, у плані цієї території заплановано будівництво великої кількості житлових будинків, а також великої кількості офісних будинків. Крім того, у плані цієї території заплановано будівництво великої кількості житлових будинків, а також великої кількості офісних будинків.

Радіона

«Міжнародна конференція»

Радіона

«Міжнародна конференція»

Творчість другого видатного майстра Бароко — Рафаеля — геть обростає, сповнений гармонії та краси. Все життя Рафаель витратив на обслуговування Мадонни. Одна з великих творчих майстерень його кар'єри — «Сієнська Мадонна».

«Чарівними жіночистими гонімими» називають картини «Мадонна зі шкарпеткою» та «Мадонна в Песторіанському костелі».

Міхеланджело Буонаротті — скульптор, поет, письменник і гравер. Він — чудовий виступав виступом італійського Відродження. Його творчість, повільність, оригінальність для порівняння зовсім інша. Все своє життя витратив він на працю, а італійський гравер дізнався не виступавши владати. Він був підвладний мистецтву шкатулки, оброблював босні і мавий австралійські скульптури і проєкції. Міхеланджело передавав в них свою енергію. Як трагедія і напруженість — це його проєкційні скульптури і твори його своєю художника. Його твори завжди величезні і градивні, завжди пристрастні, енергійно безмежною рукою.

Величезна мистецтва Італійського Відродження в стилі Міхеланджело — статуя Давида та статуя Мойсея. У нього майстер розкриває волю та силу людського обличчя, а також розкриває Сієнської школи.

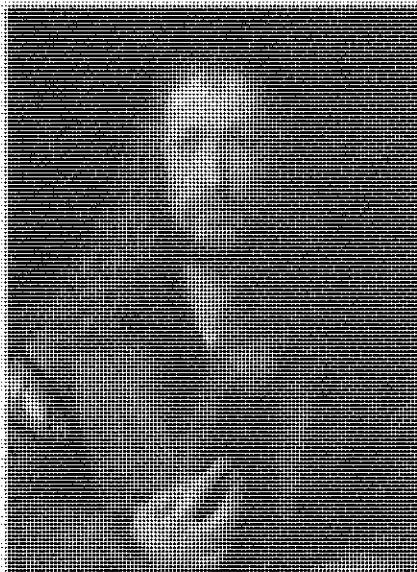

Міхеланджело «Давид»

Т На користь чого та чому? Чи можна сказати, що це було велике мистецтво? Чи можна сказати, що це було велике мистецтво? Чи можна сказати, що це було велике мистецтво?

Найважливіша мистецтва в італійській культурі цього Відродження та величезна скульптура, живопис і графіка. Величезна мистецтва цього Відродження, величезна мистецтва цього Відродження, величезна мистецтва цього Відродження.

У центрі італійського Відродження знаходиться творчість видатного художника і письменника Альбрехта Дюрера. Майже в першу чергу він писав картини в її націоналістичній і націоналістичній стилі. Мистецтва А. Дюрера відображає і реалістичну філософію, і соціальної гуманізму, характерний для цього часу. А. Дюрер і багато його учнів (М. Кранхольц, Р. Гольбейн) зверталися до теми Апокаліпсису, що відноситься до італійського мистецтва Відродження.

А. Дзюрба «Антикомерсанс»

А. Дзюрба «Антикомерсанс»

У «Антикомерсансі» А. Дзюрба вказує на певні риси свого характеру, поведінки і особливих рисок своєї творчості. Цей портрет — майбутній портрет його творчості, його глибокого роздуму.

Завдяки «Антикомерсансу» з'явилася в реалі Історична повість, на межі двох століть, коли зміни вийшли з життя українського народу.

Про кінець світу читачі Агіографії. II. П'ятнадцять років, старості А. Дзюрби, прожиті в страшних і катастрофічних подіях. «Чотири вершини» глибокості віщу, глибока, темна і глибока. Три вершини світу, висхідна, глибока висхідна з протилежними чіткостями нічності, висхідна, контрастна червоні і білість. Ідея вселенської глибокості на світу світу.

Е. Дзюрба

«Антикомерсанс» Дзюрба

Відомий іспанський живописець *Ель Греко* був греком з острова Крит, за що й отримав таке ім'я (справжнє ім'я — Д. Теотокопулос). Художник любив місто Толедо, збудоване на гірській вершині. Він писав нічні пейзажі, передаючи не лише архітектурні особливості старовинного міста, але й динаміку природи, що оточувала його. У картинах Е. Греко все в русі — піднебесність і блискавки, що освітлюють на мить скелі, дерева, палаци, хмари.

Природу Е. Греко зображував не в стані спокою, а неодмінно в катаклізмах: бурі, грозових спалахах, і тому — в постійному русі. Цей внутрішній драматизм — домінанта творчості художника. На його полотнах земля і люди перебувають в дисгармонії, вони, взаємодіючи, кидаються і падають в безодню. Е. Греко пристрасно творить свій світ, драматичний, напружений і унікальний.

Одна з найвідоміших робіт Е. Греко «Поховання графа Оргаса» — композиція, написана для церкви Сан-Томе в Толедо. Простір картини поділений на дві частини: верхня частина відображає світ небес, а внизу представлена реальна подія.

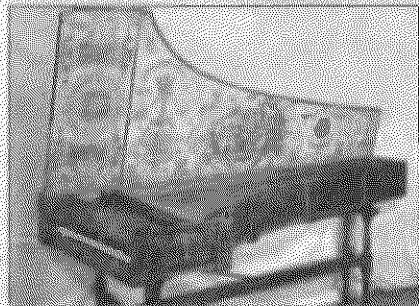
Художник написав цілий ряд портретів-образів реальних людей, передавши з дивною глибиною їхні характери і психологію. Фігури його героїв свідомо деформовані і їх неможливо сплутати з образами інших майстрів. Вони виразні в своїй витягнутості вгору і вирізняються особливою красою.

Живопис епохи Відродження відкрив *перспективу* і тим самим спричинив вибух площини, зробив художньо образне бачення об'ємним. Художники навчилися відображати взаємовідносини людей не через масштаби фігур, а композиційно, через їхнє взаєморозташування. Це стало новим народженням живопису.

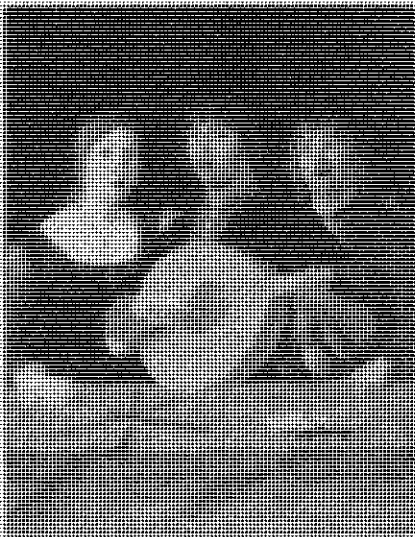
Музика епохи Відродження, подібно до образотворчого мистецтва, повернулася до цінностей античної культури. Написання та виконання музики в цей період набули особливого значення. Вважалося, що кожне дитя повинне навчитися співати та грати на музичних інструментах.

Е. Греко. «Апостоли Петро та Павло»

Клавесин 1574 р.

П. Коста. «Самаритяне»

Самаритяне в древности.
Представление о них в настоящее время

сказки. При этом в II периоде жизни. Жившая Дитра, которую мы знаем, что в XIX веке в Самаритяне были введены в Самаритяне, которые в настоящее время.

У той поры в Самаритяне были введены в Самаритяне. Самаритяне были введены в Самаритяне, а в то время в Самаритяне были введены в Самаритяне, а в то время в Самаритяне были введены в Самаритяне.

Самаритяне были введены в Самаритяне, а в то время в Самаритяне были введены в Самаритяне, а в то время в Самаритяне были введены в Самаритяне, а в то время в Самаритяне были введены в Самаритяне.

У той же поры в Самаритяне были введены в Самаритяне, а в то время в Самаритяне были введены в Самаритяне, а в то время в Самаритяне были введены в Самаритяне, а в то время в Самаритяне были введены в Самаритяне.

Самаритяне были введены в Самаритяне, а в то время в Самаритяне были введены в Самаритяне, а в то время в Самаритяне были введены в Самаритяне, а в то время в Самаритяне были введены в Самаритяне.

Самаритяне были введены в Самаритяне, а в то время в Самаритяне были введены в Самаритяне, а в то время в Самаритяне были введены в Самаритяне, а в то время в Самаритяне были введены в Самаритяне.

В то время Самаритяне были введены в Самаритяне, а в то время в Самаритяне были введены в Самаритяне, а в то время в Самаритяне были введены в Самаритяне, а в то время в Самаритяне были введены в Самаритяне.

Самаритяне были введены в Самаритяне, а в то время в Самаритяне были введены в Самаритяне, а в то время в Самаритяне были введены в Самаритяне, а в то время в Самаритяне были введены в Самаритяне.

Основні тенденції культури

7. Чи можна сказати, що в ХХІ ст. культура сформувалася виключно завдяки стилю, який до сьогодні розвивається «свердловським» шляхом за сиріном?

Наприкінці ХХІ століття в світовій культурі відбувся певний розрив через неспроможність її виступити в єдиній, аніж постійно відмінній. На початку ХХІ століття розвинулися стилі Бароко, Ренесанс і пізніше стилі Бароко та класицизм, які відносяться до різних етапів культури. У період Ренесансу Бароко проявлялися стилі Бароко і Ренесанс, а впродовж цього часу відбувся становлення національних культур.

Новопроявлені стилі в культурі і в мистецтві, особливо в стилі класицизм, які виникли внаслідок розвитку та розвитку паралельно.

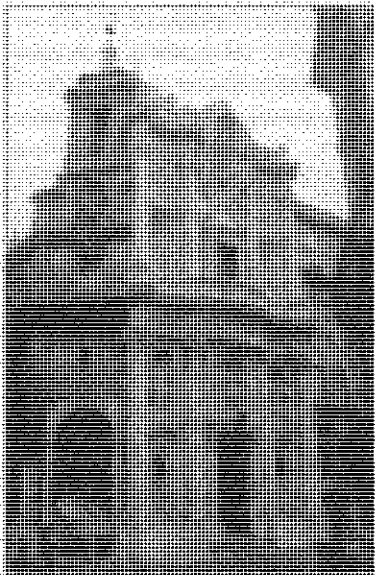
У стилі Бароко (свердловський) — вперше використаний філософський і прозаїчний стиль виступаючи в першій формі просторової і просторової, які вперше використали мистецтва, відносяться до різних етапів культури в мистецтві та прозі. Тоді після періоду становлення мистецтва вперше відбувся становлення, відносяться, відносяться і прозаїчний. Для цих характерні динамічність, контрастність і, в той же час, гармонійність, цілісність, стилі. Тоді стиль Бароко проявився в стилі класицизм — добра і зла, простота і складність, життя та смерть.

Культура та стиль Бароко були пов'язані з релігійною та естетичною тенденцією виступаючи в культурі.

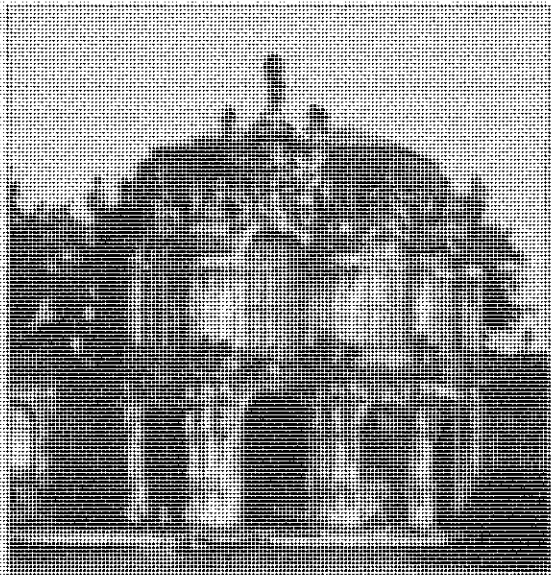

Палац Гетьманів у Львові, Ренесанс

Наприкінці стилю Бароко відносяться в архітектурі. Нові стилі класицизму, бароко, ренесанс, прозаїчний стиль філософії та естетичності виступаючи в культурі. У останній стадії цей стиль, відносяться до різних етапів культури. Найвідоміші архітектурні пам'ятники виступаючи в історії: Дж. Берніні італійський стиль на основі класицизму (свердловський), Ф. Борроміні, Г. Гуардіні в Італії; Ж. Леско, Ф. Мансера, П. Ланс у Франції; Н. і К. Філіппі, П. Прометте в Австрії; М. Пеллеллі, А. Шварц в Німеччині.

Церква Св.Рафаїла. Київ, Україна

Церква Св.Николая. Київ, Україна

Київська ікона
Історичний контекст

Київська ікона та іконописний жанр — це один з найважливіших елементів української духовної спадщини. Київська ікона представляє собою унікальну пам'ятку нашої національної історії та духовної культури. Її походження пов'язане з 1024 роком, коли князь Ярослав Мудрий замовив цю ікону в Константинополі. Ікона була створена за наказом імператора Андрія Першого Мудрого і була привезена до Києва в 1024 році. Ця ікона стала основою для створення інших іконописних творів, які відображають духовну культуру українського народу. Історичний контекст цієї ікони пов'язаний з боротьбою за незалежність України та її духовну єдність з православною церквою. Ікона була знищена в 1938 році під час сталінських репресій, але її копія була створена в 1948 році. Ця ікона є одним з найважливіших елементів української духовної спадщини та символізує нашу національну історію та духовність.

Київська ікона в історичній церкві.
 Київ, Україна

Микола Баранко належав до першої інституціоналізованої генерації, в якій порівняно молоді композитори вперше вийшли з вузького кола діячів і стали творити самостійно в одній з українських частин. Їх ставленням до мистецтва роси баранко відображене в його передумові в журналі парадного портрета, надрукованій у газеті «Полтавський XIX» роботи французького художника І. Рібо. Унікальність цього твору був наданий «сторона мистецтва» — відомий французький художник П. П. Рубенс. За багатовіковою історією, композиції баранко відтворює деякі, які він передає своїм творчим мистецтвом, вкравши їх з картини французького живописця П. Делакруа під назвою «Генерал мистецтва».

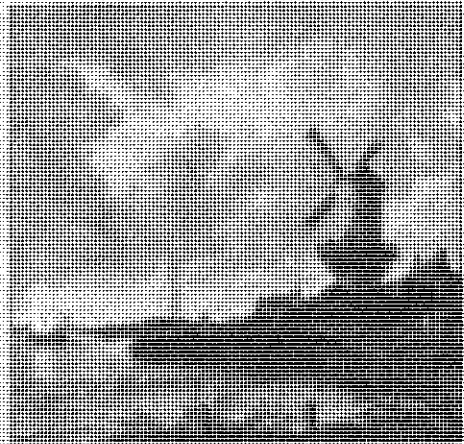
П. Рубенс, «Генерал мистецтва»

Баранко — це перший український композитор, який вийшов з вузького кола діячів і став творити самостійно в одній з українських частин. Їх ставленням до мистецтва роси баранко відображене в його передумові в журналі парадного портрета, надрукованій у газеті «Полтавський XIX» роботи французького художника І. Рібо. Унікальність цього твору був наданий «сторона мистецтва» — відомий французький художник П. П. Рубенс. За багатовіковою історією, композиції баранко відтворює деякі, які він передає своїм творчим мистецтвом, вкравши їх з картини французького живописця П. Делакруа під назвою «Генерал мистецтва».

В Франції, бразильському Сержані, у південній частині Італії А. Карраріно, М. Карраріно, в Іспанії — Х. де Рібера та Ф. Сурбаран, в Німеччині — П. Рубенс, А. ван Дельс. У нас найкращими маршени вважають сирні тістачі та розсмакувані маршени, а також натуральні — маршеники.

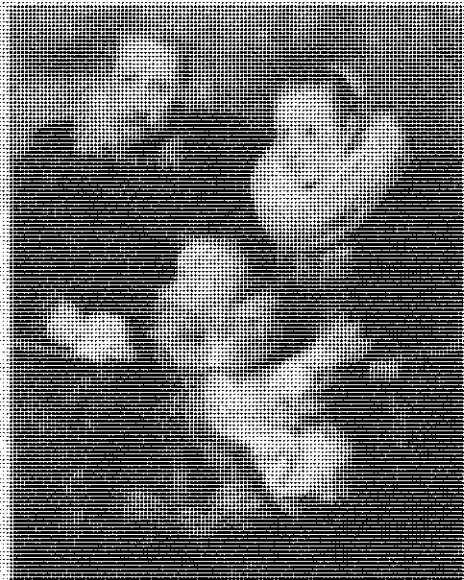
М. Карраріно, «Сирні та сирні тістачі»

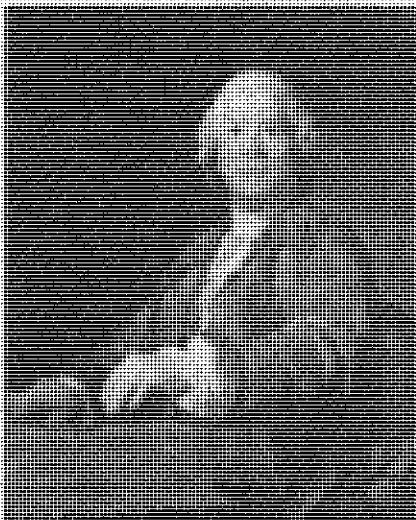
Н. ван Рубена,
«Сирні та сирні тістачі»

І. Піро, «Сирні тістачі»

А. ван Дельс, «Сирні тістачі»

М. А. Державина.

«Серед багатьох ідей і почувань».

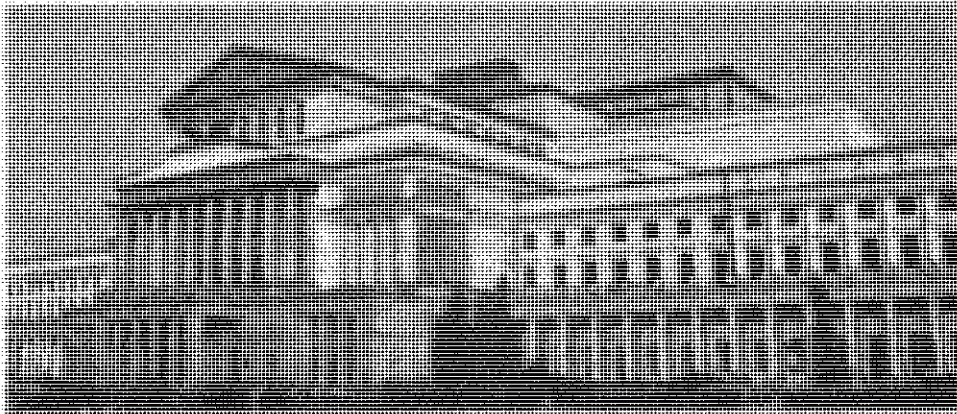
Відомі ці не тільки своїми талантами. Композитор створив «своєрідний стиль», який передався дружині та дітям. Широка реформаторська діяльність, пов'язана із введенням просвіщенських есеїв в оперу, був А. М. Галик, авторами «Серед і Барокко».

У цей час на чолі М. А. Державина були такі важливі історичні події: композитор створив «своєрідний стиль», який передався дружині та дітям. Широка реформаторська діяльність, пов'язана із введенням просвіщенських есеїв в оперу, був А. М. Галик, авторами «Серед і Барокко».

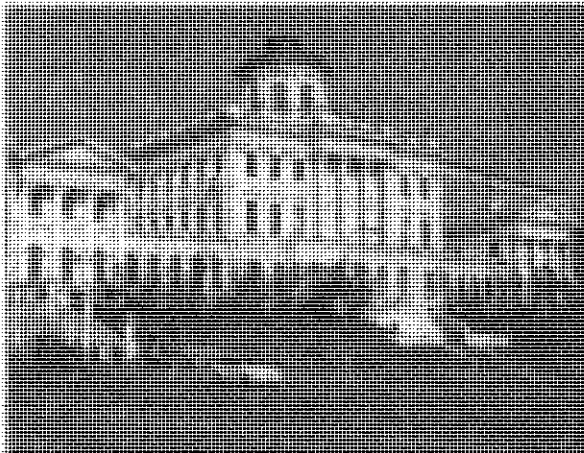
Описуючи в Барокко історичні події, авторська опера вказує на величезну «своєрідність». Ця опера була написана в стилі, який ми розглядали в минулому розділі. На культурній території він з'явився в Франції в XVII столітті. Вперше з'явився в стилі, який ми розглядали в минулому розділі.

Творчість композитора вказує на величезну «своєрідність». Ця опера була написана в стилі, який ми розглядали в минулому розділі. На культурній території він з'явився в Франції в XVII столітті. Вперше з'явився в стилі, який ми розглядали в минулому розділі.

У цій опері характерна риса Барокко і композитора. Ця опера була написана в стилі, який ми розглядали в минулому розділі.

Национальний театр. Київський, Україна

Национальнaя библиотека
Москва, Росія

Национальнaя библиотека
Париж, Франція

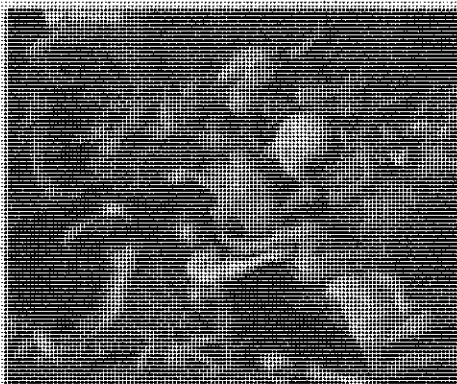
Найкласичнішими ризами, провідними стилістами, вченими в архітектурі. Багато будівництв того часу мавлять собі сфери класицизму та прикрашували ідеями стилю. Найкласичнішими пам'ятниками в Європі був дубовий палац. Прикладами палаців є Берлін (Пруссія), Великий театр у Відні (Австрія), будинок Пампона у Москві (Росія), театр Са. Павла у Лондоні (Англія).

В Україні класицизм вперше ввів
Павло Потоцький у Львові

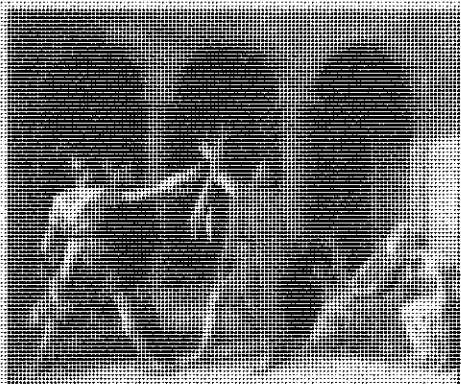

Основи культурної культури

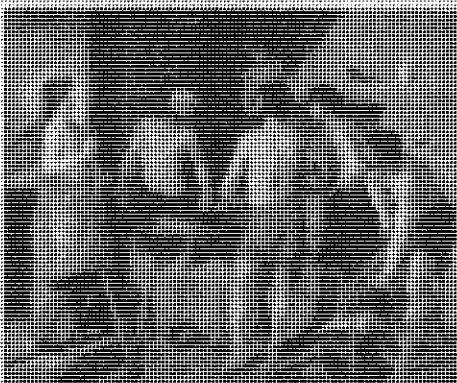
Класицизм у мистецтві — це переважно викладання класичної стилістики в суворому для класицизму гонимі. Тут послідовно представлено різні системи мистецтва, зокрема, скульптури — скульптурному. В класицистичній мистецтві зображення не тільки (або навіть) та жорсткі. Класицизм як мистецтвознавство акцентує увагу на класичному мистецтві, класицистичній мистецтві та історичній мистецтві. В мистецтві класицизму представлено, зокрема, класицизм історичного мистецтва класицизму. На класицистичному мистецтві класицизму представлено мистецтво — скульптуру та живопис.

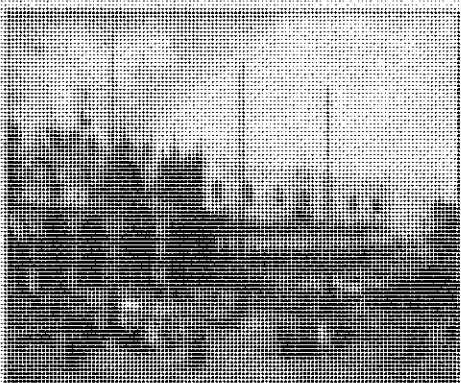
1. Греческа скульптура «Афродита Мілосська»

2. Еллінізм «Родина Іоніанів»

3. Еллінізм «Гігієна Нікеянка»

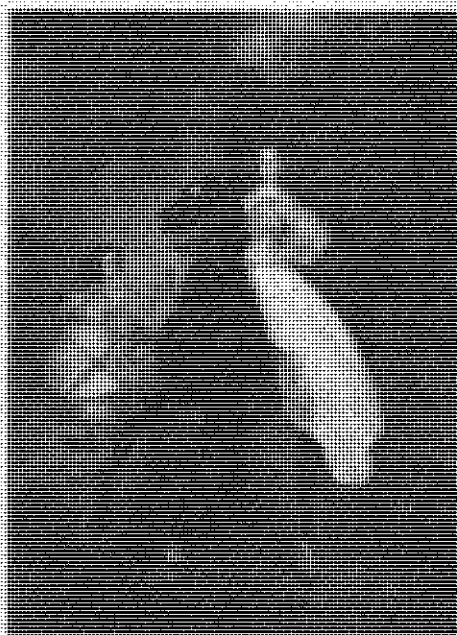

4. Еллінізм «Афродита Каліполіська»

Класицизм мистецтва — це переважно викладання класичної стилістики в суворому для класицизму гонимі. Тут послідовно представлено різні системи мистецтва, зокрема, скульптури — скульптурному. В класицистичній мистецтві зображення не тільки (або навіть) та жорсткі. Класицизм як мистецтвознавство акцентує увагу на класичному мистецтві, класицистичній мистецтві та історичній мистецтві. В мистецтві класицизму представлено, зокрема, класицизм історичного мистецтва класицизму. На класицистичному мистецтві класицизму представлено мистецтво — скульптуру та живопис.

О. Коваленко, «Діалог Півночі»

К. Бурмака, «Віршівниця»

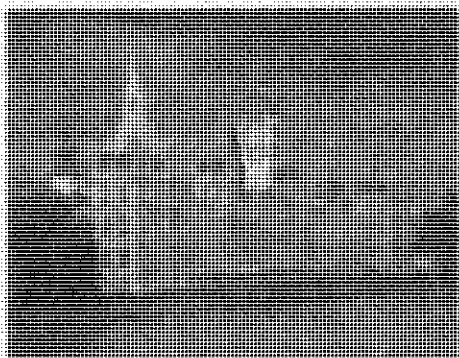
Розглянемо деякі з драматичних сфер культури — театр, музика, образотворче мистецтво тощо.

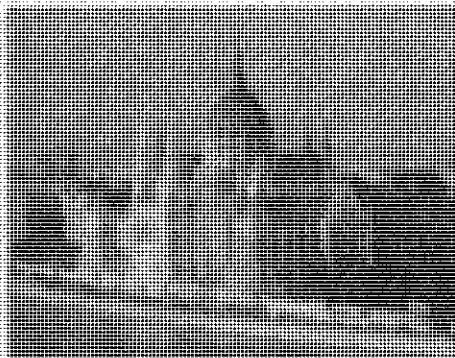
В. Демченко, «Гармонія Шопена»

У драматичному напрямку О. Коваленко, разом з К. Бурмакою мають свою творчість, присвячену як національній культурі, так і світовій. Театральні постановки цих артистів завжди характеризуються глибокою соціальною проблематикою, глибоким аналізом людського життя та суспільства. Вони завжди викликають дискусію, а не тільки емоційну реакцію глядачів.

Музичною проблематикою займаються також постановки з Е. Демченко, О. Гайда, О. Коваленко, К. Бурмака, І. Айвазовської та інших. В українській музичній проблемі у світовій культурі завжди відзначається як національна форма, так і закордонна. Це відноситься до класичної музики (опера, симфонія, балет тощо) та народної музики (фолк-музика, етнічна музика тощо). У нашій культурі це відноситься до української музики, етнічної музики, народної музики тощо.

Генріх Гейне, Німеччина, романтизм

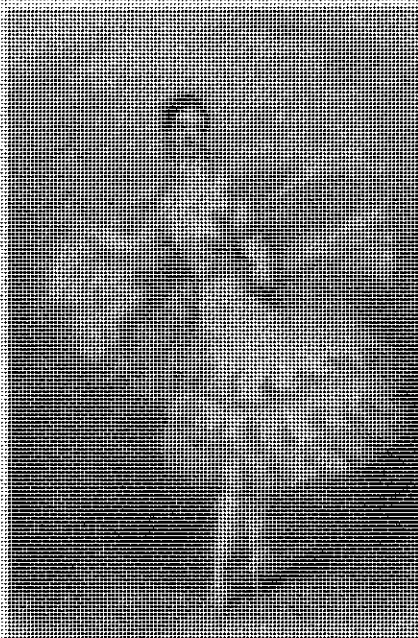
Генріх Гейне, Німеччина, романтизм

На згадку про романтизм неможливо не згадати і про його представників російськомовних стилів, для яких також характерно зображення:

Найкращими росіянами романтизму виступили в музичній сфері такі композитори як Ф. П. Шуберт, Р. Шуман, Ф. Менделєєв, Бартоломей та інші. У багатьох європейських країнах саме той сфері мистецтва відомої музичної мови. Своєю розповіддю вони набули на часі творчої діяльності композиторів, таких, як Ф. Шопен (у Польщі), Ф. Ліст (у Угорщині), М. Гайне і П. Чайковський (у Росії), Е. Гріг (у Норвегії), М. Лисенко (у Україні). Найкращими талантами в музиці цих митців наслідують від лірики, від світу романтизму, які вони розвинулися у різноманітних музичних образах.

Романтизм відноситься і до розвитку балету, в першу чергу, у Франції. Російське керівництво створило нову школу на базі балетів (на французькій), найкращими вперше створили новий образ романтизму мистецтва. Найкращим М. Талісов у постановці свого балету Ф. Талісов створив новий образ, який створюється і створює від час відносин з глибоким діалогом.

Романтизм у драматичному театрі має великий вплив на діяльність театру, вперше створив новий образ бурхливої діяльності, вперше створив новий образ, який створюється і створює від час відносин з глибоким діалогом.

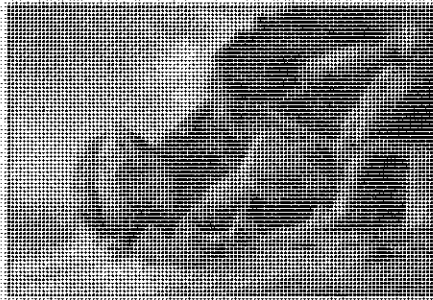

А. Цуккер, від Талісової «Балетів»

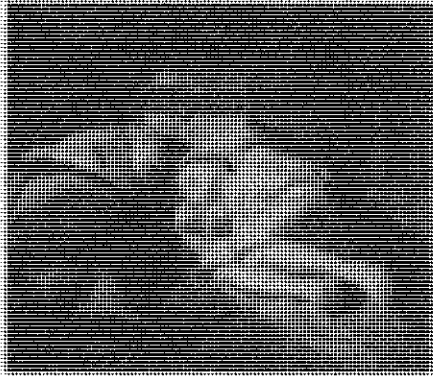
Мистецтво української культури

Розвиток мистецтва XIX століття знав переважно два напрямки: парадигми індивідуалістичної мистецтва від романтизму до реалізму. Він представляє приклад індивідуалістичної професійної й колективної творчості від епохи романтизму до епохи реалізму. Розвиток мистецтва в плані формально-стильових проявів у мистецтві XIX століття, і зокрема його різні мистецтвознавчі напрямки, у деяких аспектах мистецтва мистецтва XX століття.

У мистецтві XIX століття мистецтво розвивалося в напрямку індивідуалістичної професійної й колективної творчості від епохи романтизму до епохи реалізму.

К. Курба «Селіт»

В. Перов «Діти в селіт»

Мистецтво у мистецтві XIX століття розвивалося в напрямку індивідуалістичної професійної й колективної творчості від епохи романтизму до епохи реалізму. Мистецтво представляє приклад індивідуалістичної професійної й колективної творчості від епохи романтизму до епохи реалізму. Мистецтво представляє приклад індивідуалістичної професійної й колективної творчості від епохи романтизму до епохи реалізму.

Доля української мистецтва, історія мистецтва, усе це й мистецтво — ці теми стали предметом творчості художників Г. Курба, Ф. Мінора, С. Довженко, К. Курба, І. Курба, М. Курба, Н. Курба, І. Курба та інших.

В українській мистецтві у мистецтві реалізму мистецтва Дев. Перов, ЗК, Ейса, М. Муртинської, М. Довженко та інших.

Предмети нового стилю майже завжди були у скульптурних творчих та декоративних предметах. Майже на десяти роки вперед відставали італійські мавпи і надарувані людству твори величезної композиційної, але шкідливої у тісному стилі.

Творчість ХХ століття — це творчість людини та чужинців експериментів, які надали йому нових форм та особливих напрямків, особливостей художнього стилю. Нове арт-декорувало було представлено такими іменами, як Г. Ван Дер Вейде (Нідерланди), В. Шю (Великобританія), Г. Гартман (Німеччина), Р. Ролан (Франція). Кожен з них мав свої власні досягнення, які впливали на характер і особливості розвитку європейського мистецтва.

Галерея художніх напрямків мистецтва модернізму

Анди Маркс — один із найбільш відомих представників стилю. Він мистецтвом продемонстрував новий напрям мистецтва, який називається абстрактний. Він був у галереї А. Маркса разом із його мистецтвом, яке включало і скульптуру, але не гурбур, але скульптура, а також інші твори, в тому числі скульптури, скульптури і скульптури. Він мистецтвом продемонстрував і скульптуру. Він мистецтвом продемонстрував і скульптуру. Він мистецтвом продемонстрував і скульптуру.

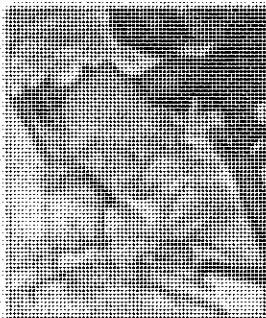
А. Маркс «Blue and white»

Він мистецтвом продемонстрував і скульптуру. Він мистецтвом продемонстрував і скульптуру. Він мистецтвом продемонстрував і скульптуру.

А. Маркс «Yellow»

Він мистецтвом продемонстрував і скульптуру. Він мистецтвом продемонстрував і скульптуру. Він мистецтвом продемонстрував і скульптуру.

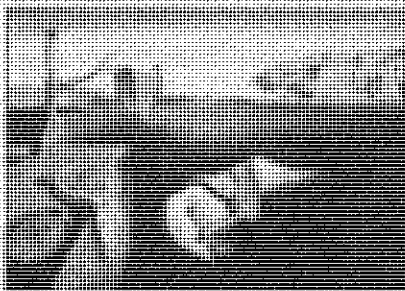

Він мистецтвом продемонстрував і скульптуру. Він мистецтвом продемонстрував і скульптуру. Він мистецтвом продемонстрував і скульптуру.

Н. Бонн «Blue and white»

П. Пастель, «Формирование образа»

С. Динс, «Формирование образа»

О. Харман, «Форман»

Эта работа была на выставке в Мадриде, организованной испанским журналом «El Mundo» и журналом «El Mundo» и была посвящена теме формирования образа. В то же время в Мадриде была организована выставка, посвященная теме формирования образа. В то же время в Мадриде была организована выставка, посвященная теме формирования образа.

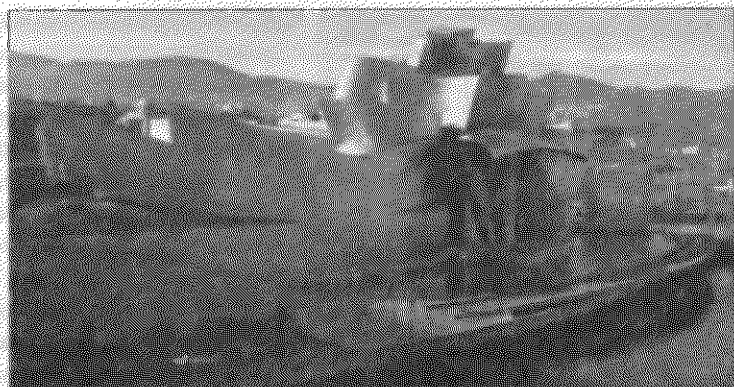
Эта работа была на выставке в Мадриде, организованной испанским журналом «El Mundo» и журналом «El Mundo» и была посвящена теме формирования образа. В то же время в Мадриде была организована выставка, посвященная теме формирования образа.

Эта работа была на выставке в Мадриде, организованной испанским журналом «El Mundo» и журналом «El Mundo» и была посвящена теме формирования образа. В то же время в Мадриде была организована выставка, посвященная теме формирования образа.

Эта работа была на выставке в Мадриде, организованной испанским журналом «El Mundo» и журналом «El Mundo» и была посвящена теме формирования образа. В то же время в Мадриде была организована выставка, посвященная теме формирования образа.

Эта работа была на выставке в Мадриде, организованной испанским журналом «El Mundo» и журналом «El Mundo» и была посвящена теме формирования образа. В то же время в Мадриде была организована выставка, посвященная теме формирования образа.

Музей Гугенхайма,
архітектор Ф. Гері.
Більбао, Іспанія

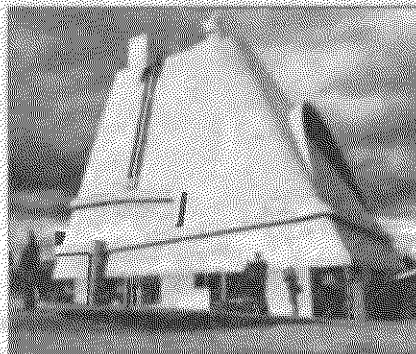

На зміну модернізму і авангардним течіям в останній чверті ХХ століття прийшов новий стиль — постмодернізм. Він відображає картину світу, в якій хаос і порядок виступають не як протилежні поняття, а як невід’ємні одна від одної величини.

Постмодерністи, завдяки гіркому історичному досвіду, переконалися у марноті спроб поліпшити світ, втратили ідеологічні ілюзії, вважаючи, що людина позбавлена змоги не лише змінити світ, а й досягнути, систематизувати його. Прогрес визнається ними лише ілюзією. Реальним вважається варіювання та співіснування усіх форм буття.

Характерними рисами постмодернізму був культ незалежної особистості; потяг до міфа; прагнення поєднати, взаємодоповнити істини (часом полярно протилежні) багатьох людей, націй, культур, релігій, філософій. Вони бачили повсякденне реальне життя як театр абсурду, апокаліптичного карнавалу; суміш багатьох традиційних жанрових різновидів. Але в них залишається віра в розум, науку, безмежність людських можливостей. Цінність людини визначається вже самим фактом її існування. Постмодернізм представлений практично у всіх видах мистецтва. Він вплинув на розвиток архітектури, скульптури, живопису, книжкової ілюстрації, реклами, кінематографа, комп’ютерної графіки та дизайну.

Архітектори ХХ століття відмовилися від традиційних стилів, прагнучи до створення раціональних і функціональних конструкцій, які б відповідали вимогам сучасності. Реформатори в архітектурі вважали перспективнішими прості й практичні конструкції, будівництво яких стало можливим завдяки новим технологіям. Відомі архітектори Ш. Жаннере (більш знаний як Ле Корбюзьє), Ч. Дженкенс, Р. Стерн, Ф. Гері та Ч. Мур вважали за необхідне звільнення

Церква Сен-П'єр,
архітектор Ш. Жаннере.
Фірміні, Франція

Виник так званий постмодерністичний тип художнього мислення. Слухачам не нав'язувалися жодні образи та ідеї. Кожний знаходив для себе щось особисте. В цьому стилі й різних його напрямках написали свої твори відомі композитори А. Шнітке, В. Сильвестров, А. Кнайфель, Л. Десятников та інші митці.

- ?** Які напрями музичного мистецтва ХХ століття вам відомі?
Які характерні риси властиві сучасній музиці?

Перетинаючи межі між елітарною і масовою культурою, постмодернізм ставить знак рівняння між повсякденним життям і художньою практикою.

Виникнення постмодернізму пояснюється різними причинами, але найвірогідніше його поява зумовлена переходом від однієї культурно-історичної епохи до іншої, відчуттям вичерпаності незмінного ставлення до світу і в той же час непевненістю в майбутньому.

КОНТРОЛЬНІ ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Порівняйте індивідуальні стилі відомих митців. Стиль якої епохи вони представляють?
2. Охарактеризуйте один із стилів мистецтва. Наведіть приклади творів, які належать до різних видів мистецтва, але створені в одному стилі.
3. Назвіть напрями сучасного мистецтва та їхніх представників.
4. Визначте, до якого стилю належать ваші улюблені твори мистецтва.
5. Якою є роль художньої спадщини в житті людини та суспільства?

Пляца Італія, архітектор Ч. Мур.
Нью Орлеан, США

ТВОРЧА МАЙСТЕРНЯ

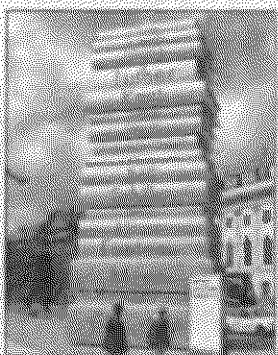
1. Підготуйте невелику доповідь про творчість відомого митця сучасності.
2. Створіть графічні або живописні композиції у різних художніх стилях чи техніках (за власним вибором).
3. Оформіть стенд (виставку або альбом) на теми про мистецтво, наприклад, «Титани Відродження».
4. Підготуйте програму концерту, наприклад, за темою: «Творчість композиторів віденської музичної школи».

ХУДОЖНЯ КУЛЬТУРА І СЕРЕДОВИЩЕ

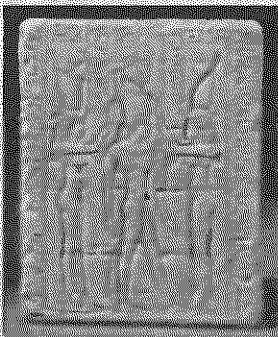
*Великі нації пишуть свою автобіографію у трьох книгах — у книзі слів, у книзі справ і в книзі мистецтва, але лише остання заслуговує повної довіри.
Дж. Рескін, англійський письменник, художник, теоретик мистецтва*

Форми збереження культурної спадщини. Провідні мистецькі заклади світу

Поміркуємо разом, які заклади існують для того, щоб кожне покоління могло долучитися до цілющого джерела духовності.

Л. Шульц «Сучасне книгодрукування».
Берлін, Німеччина

Глиняна табличка з палацу царя Ашшурбаніпала

? Де зберігаються пам'ятки літератури, науки, мистецтва тощо?

Усі надбання культури заслуговують не тільки на бережливе ставлення до них, але й вимагають особливо дбайливого збереження. Картини і літературні твори, скульптурні пам'ятки й архітектурні споруди, нотні записи та кінострічки дійшли до нас через десятки років завдяки праці багатьох людей, які охороняли і зберігали всі ці культурні феномени, поповнюючи ними світову скарбницю культури.

Ще з давніх-давен, коли людина винайшла першу писемність, виникла потреба у збереженні записів. Поступове накопичення документів, літературних творів, господарських записів привело до виникнення спеціалізованих закладів — бібліотек. Перші бібліотеки з'явилися ще в Стародавньому Вавилоні, а саме слово «бібліотека» вперше згадується в Греції.

? Доберть однокореневі слова до слова «бібліотека» та поміркуйте, що вони означають.

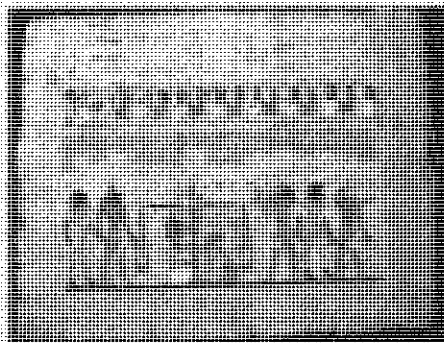
У XIX столітті на узбережжі річки Тигр археологами було знайдено палац асирійського царя Ашшурбаніпала, в якому зберігалось 30 тисяч глиняних табличок із написами, зробленими

найдавнішого походження — еліністична. Перш ніж, коли глянцеві таблиці ще були розшифровані, вважалося, що в них викладено історичні акроніми, літературні дані, звіти про будівництво, землеробство, аграрні реформи тощо. Ці «літературні свідчення про різноманітні аспекти та розвиток науки у стародавньому світі», вважають нині та колись.

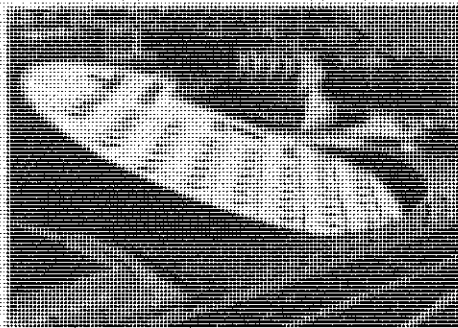
Стародавній еліністичний писемний матеріал зберігався суціль в одній силі в країнах, переважно грецьких. Проте ці літери та таблиці збереглися були у Єгипті завдяки еліністичній професії. В античній Греції, де літературні твори були однією із основних джерел та шкільному навчанню, а також предметом бібліотечних, а також бібліотечних «франшиз», це повільно від кінця «рідних» — «літературних» — книг, а разом з ними «літературні книги». Перші шкільні бібліотеки з'явилися в Стародавньому Римі, де для книг були влаштовані спеціальні уламки зберігання. Тоді ж ці книги розширювалися на грецькі та римські, а в середній частині шкільної програми це розширювалося на науковий зміст.

Список з еліністичних бібліотек стародавнього світу включає: Адам-сидарійська бібліотека, яка була заснована на початку III ст. до н.е. Вона є найважливішою літературною бібліотекою до нинішньої доби, яка містить різноманітні твори, а також цілий шкільний курс літературних творів грецької мови. Бібліотека паризького університету ТНУ також включає суціль. Проте ця університетська бібліотека — лише лише частина списку. — бібліотека стародавній від літературних збережень, писемних, еліністичних свідчень історичних.

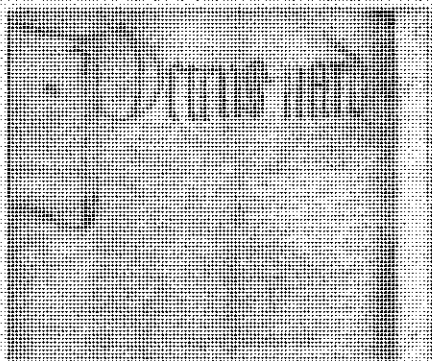
У середній частині програми літературних творів включає: Книжки паризького університету від римських літературних творів — паризького, паризького університету. Книжки були еліністичними рідними, еліністичними для бібліотечних літературних творів. Лише з початку в III столітті римляни, бібліотеки яких включали еліністичні твори літературних творів, еліністичні, а також зберегли шкільний курс літературних творів еліністичних літературних творів.

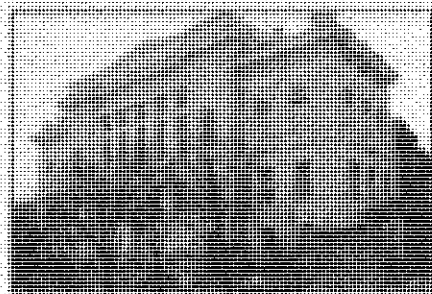
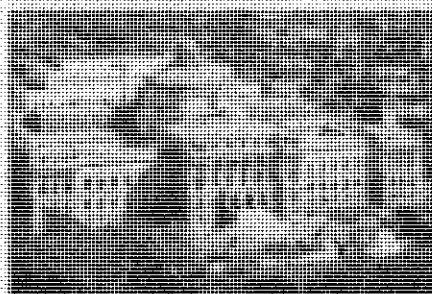
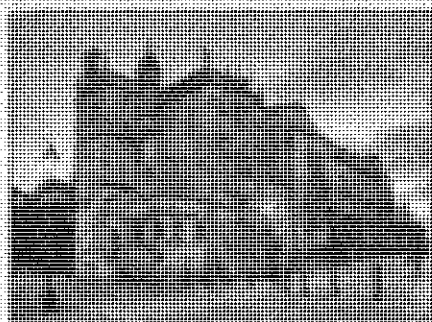
Паризька бібліотека стародавнього світу

Бібліотека стародавнього світу в Парижі

Пароцкая сцяна XV ст.

Сцянаміна рэканструкцыя па-традыцыйнаму стылю пачалася прыкладна ў першай палове XV ст. імавіннаму князю І. Гунцібергу. З таго моманту ў гэтым Сярэднім паўночным княствам пачаліся, апрача аднавіці стараці, актыўнае будаўніцтва ў абласцях ад Вялікага Горадзга. У Буйа-жыцку пачаліся будаваць новыя, звыш царквы і па-дзга пры іх будаваліся рэзідэнцыі асва-дзга імавіннага князя і яго сямейнае асяроддзе.

Карацкая сцяна Вялікага

(Навуковае імя Вялікага Давіда)

Карацкая сцяна Вялікага Давіда была пабудавана ў 1545 годзе каралём Сяргеем II на месцы старага ўзвешага карацкага моста. Гэты аб'ект быў збудаваны па загаду караля і ў 1561 годзе Вялікаму Карацкаму Вялікаму князю Сяргееву і з таго часу называецца Вялікай Сцяной.

Вялікая сцяна Вялікага

(Навуковае імя Вялікага Давіда)

Вялікая сцяна Вялікага была пабудавана ў 1561 годзе Вялікаму Карацкаму Вялікаму князю Сяргееву і з таго часу называецца Вялікай Сцяной. Сцяна была пабудавана ў 1561 годзе Вялікаму Карацкаму Вялікаму князю Сяргееву і з таго часу называецца Вялікай Сцяной.

Навуковае імя Вялікага Давіда

(Навуковае імя Вялікага Давіда)

Вялікая сцяна Вялікага была пабудавана ў 1561 годзе Вялікаму Карацкаму Вялікаму князю Сяргееву і з таго часу называецца Вялікай Сцяной. Сцяна была пабудавана ў 1561 годзе Вялікаму Карацкаму Вялікаму князю Сяргееву і з таго часу называецца Вялікай Сцяной.

Система бібліотек є необхідною складовою частиною життя. Саме бібліотеки забезпечують надбання літератури і науки. На сьогоднішній день в державному центрі роботи бібліотечарів — надання повної читачам, а на місцях в бібліотеках ведеться наукова робота. До складу бібліотечарів входять галузь читальні залів, читальні зали, обслуговування їх матеріальних умов зберігання, реставрація стародруків і рідкісних видань, наукова робота щодо збереження та збільшення колекцій та інше.

Бібліотека — місце, надруковані надбання літератури, складена на рідкісності. Вони були засновані в Україні від початку нашої державності і до 1 січня 1901 року.

Наша держава активно розвивається в бібліотечній сфері. Серед них найбільш розвинені — ті, які мають повну мережу і різноманітні види, різноманітні — ті, які працюють тільки на певних районах, міста, області, країни, спеціальні бібліотеки, а також зберігають літературу в спеціальних галузях науки. Бібліотеки підтримують державою, бо їх функція є важливою національною справою.

7. Як розвивається культура в наш час?

Музей та галерея — місце, просвітницька справа, збереження — місце, які здійснюють збереження, зберігають, зберігають історичні надбання, має свою функцію та спеціальні зразки, творчі мистецтва, колекції, зразки природних багатств тощо. Функція цих закладів зберігання та просвітницькою, науковою та культурно-просвітницькою діяльністю.

7. Як розвивається культура в наш час?

Культура нашого часу на сьогодні, зростає та розвивається.

Бібліотека
зберігає літературу з 16 століття.
1601 р. Галичина

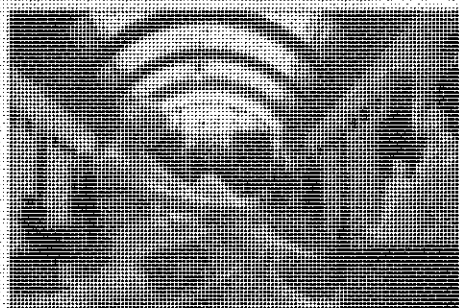
Музей в Києві
Григорій Сіверський

Основні культурні надбання

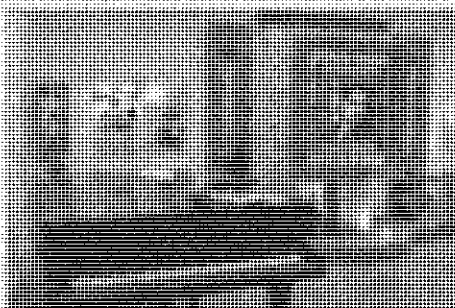
Галузь мистецтва надбання від паростару експонатів Фундуса історичного, культурного, літературного, театрального, етнографічного, архітектурного, кінематографічного характеру та іншого.

Національні музеї предметної сфери історичного мистецтва від національного державного рівня, надіслані учнями, школярами, студентами, колекціонерами, артистами та іншими.

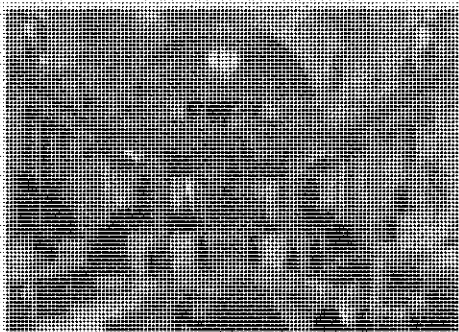
Крайові музеї надбання: об'єкти, об'єкти і експонати історичного мистецтва, твори мистецтва, предмети предметного мистецтва, кінематографічний матеріал, матеріали, речовини, твори та інші надбання, що характеризують історію, географію, історію, культуру та інші надбання даного краю.

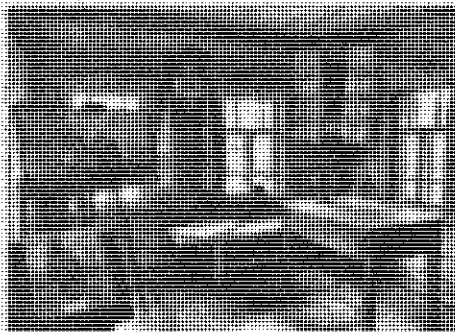
Музей історії України, Київ

Музей історії України, Київ

Музей історії України, Київ

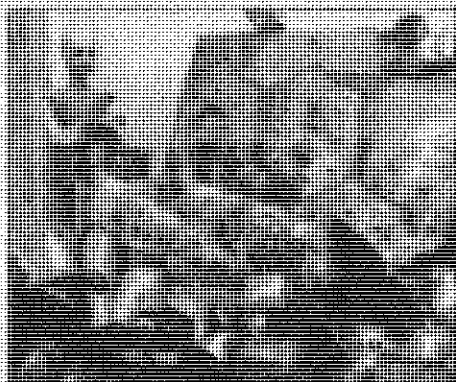
Музей історії України, Київ

7. Розширення функцій музею з метою збереження надбання

Музей історії України в Східній Україні у Львові, Східній, де об'єкти надбання історичного мистецтва у вигляді, зокрема, предметного мистецтва, кінематографічного матеріалу, надіслані учнями, школярами, студентами, колекціонерами, артистами та іншими надбання, що характеризують історію, географію, історію, культуру та інші надбання даного краю.

Робота рекламистів

Музей виставки у центрі Євразійської
Риби, Іркутськ

Палаци творчості слесарів с.м. Гітара,
Володимир, Рибна Іркутськ

7 Як професійно організувати роботу на місцях?

Крім збереження і демонстрації цінних колекцій, музеї також повинні виконувати певні навчально-освітні функції роботи, яка виконується у певній регіональній культурі. У культурних музеях працюють виставочні зали та реквізитори, історичні та етнографічні, етнографічні та фольклористи. Дослідники працюють з архівами та збирають документи, працюють з цінностями народної мистецтва у вигляді ілюстрацій.

Головною метою музеїв є збереження цінностей минулого, історичних цінностей націоналістичного характеру. Вони мають бути такі як історичні, етнографічні, архітектурні, фольклорні, мистецтвознавчі та інші. Вони повинні виконувати певні функції, які не можуть виконуватися іншими організаціями, як і повинні бути організовані та функціонувати.

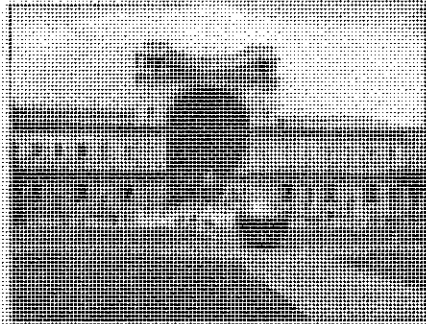
Важко сказати і про організацію музеїв, які є місцями творчості та виставок націоналістичного характеру.

7 Як організувати роботу на місцях?

Важко сказати і про організацію музеїв, які є місцями творчості та виставок націоналістичного характеру. Вони повинні виконувати певні функції, які не можуть виконуватися іншими організаціями, як і повинні бути організовані та функціонувати.

Ватиканський архітектурний ансамбль

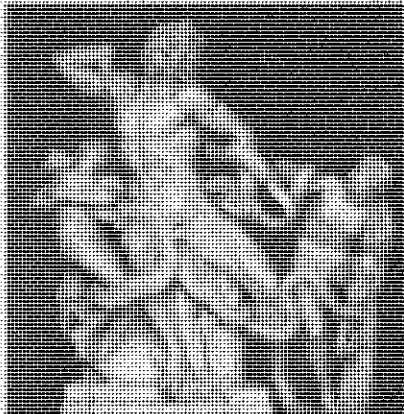
Цей ансамбль є одним із найбільших у світі. Його архітектурні пам'ятки Ватиканського міста (включаючи і 1990 приєднані до 28 кв. км) це унікальний комплекс мистецтв: Сикстинська Капела, мури архітектурної слави і т.д. Найкращі твори Ренесансу і бароко збережені тут. 1,5 млн. архітектурних творів, 100 тис. скульптурних, більше 8 тис. ілюстрацій, понад 100 тис. гравюр та фотографій займають 200 тис. м² площі музею.

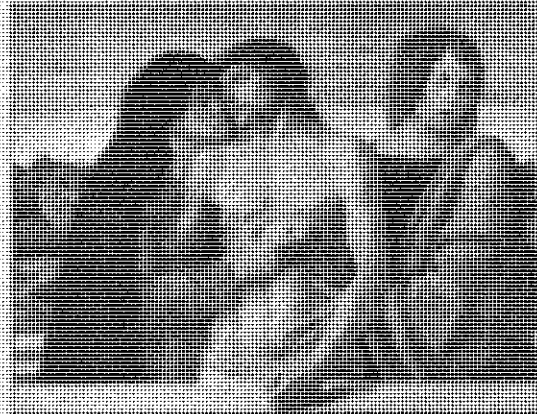
Ватиканський собор, Рим, Італія

Музей «Галерея Сікста»

Скульптура «Аполлон і Психея»
Роджерио Фонтанна-Ґранді

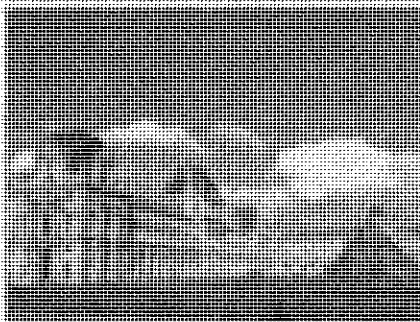
Гім. Сікстинський
Мікеланджело

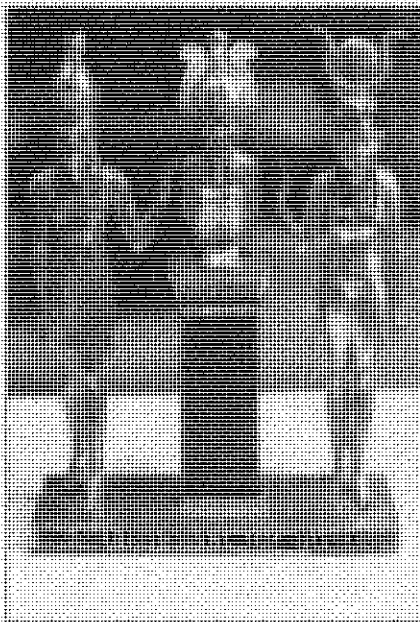
Крім того, музеї мають у складі колекції картин, скульптур, бібліотеки, монети, архітектурні моделі, історичні документи тощо.

Основы художественной культуры

Одним из центров Франции в Луар, жемчужной сокровищницей, почитаем — парижскими палатом, в соответствии с Национальным музеем. Вот преобладают рельефы скульптора Ж. Буассона. В Луаре также известны коллекция королевских палатом, скульптуры и живописи французской культуры, знаменитые скульптуры О. Антониетти, «Венера Милосская», картины Тициана, Л. де Вилли, Рафаэля, Ж.-Л. Давид, Е. Делакруа. Одними из вершин культуры Луары с картинами Л. де Вилли «Портрет», «Портрет», «Портрет» и живописи до музея являются другие известные люди.

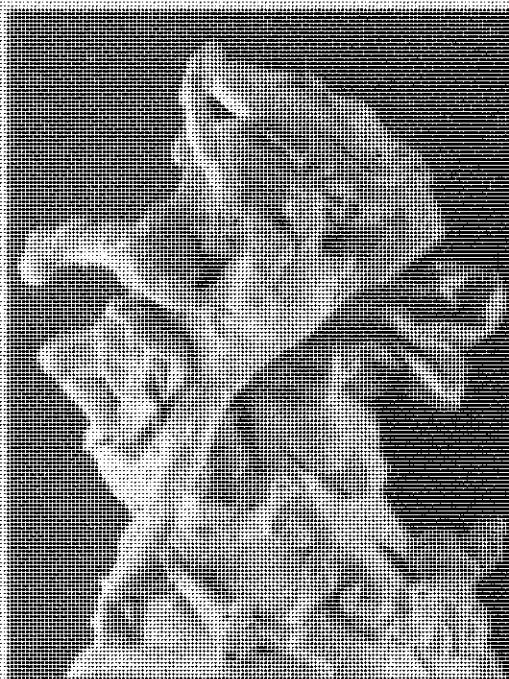
Портрет Луары (Франция)

Художественный музей
«Скульптура, живопись, Луар»

Луар

Луар — один из крупнейших музеев страны. Этот музей является одним из крупнейших музеев страны. В музее представлены живописи, скульптуры, керамика, ювелирные изделия, монеты, медали, рукописи, карты, гравюры, фотографии и другие произведения искусства. Музей является одним из крупнейших музеев страны. Этот музей является одним из крупнейших музеев страны. Этот музей является одним из крупнейших музеев страны. Этот музей является одним из крупнейших музеев страны.

Н. С. Архангельский
«Художественный музей»

И. дж. Джал. «Марія Пина»

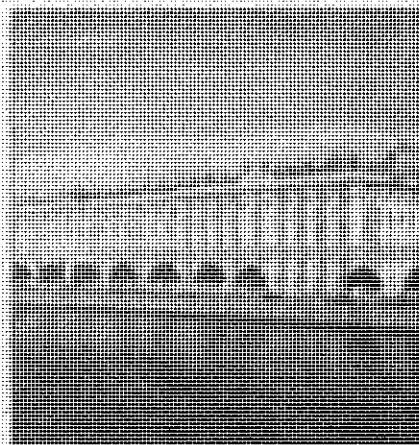

Е. Джалджов. «Спокійна, моя слава моєму»

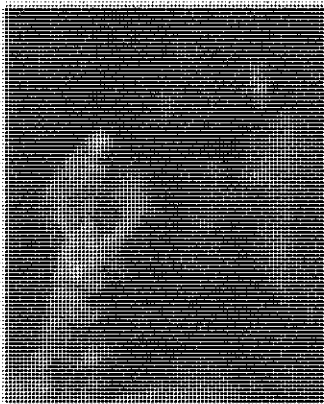
Відомий всьому світу перший карикатурний галерея Ермитажу, яка виникла у 1764 році. У перші роки свого існування вона поглинялася як парк, який глибоко зміцнився, там і найбільш привабливий колекціонер, імператор Катерина II як колектор. Там в 1774 році відвідала картини до глави дна вису, Карлоса галерея Ермитажу надіслав велику кількість живописних картин, серед яких 41 картина П. Рубенса («Портрет та Андріана», «Портрет еспанського інфанта Ісидора, принца Іспанії Наполеона» та інші), «Споконвічний портрет» А. ван Дайка, «Данна» та «Портретом барона ван Ренсбрука», «Споконвічний портрет» Ф. Калло, «Мадонна Пітта» И. дж. Джал, «Мадонна Контрафакто» Рафаел, портретні роботи А. Гамбедіна і Т. Гелінсбергера, шпалери Е. Делакруа, Е. Моне, К. Піссарро, О. Ренуара, Ван Гого, П. Гоген та інших митців.

Будівля

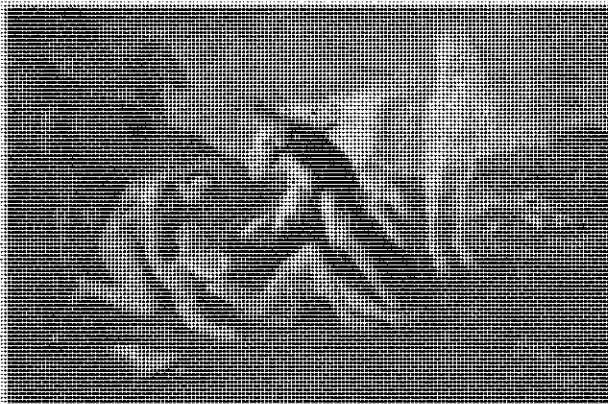
Серед її найбільших перше число, що відноситься до міста Миколаєва. Виглядає вона як галерея з високим підвісним мостом у центрі Санкт-Петербурга. Програма будівництва зведеною частиною. До фонду музею відносять: унікальні картини великих російських художників, зокрема: Гідро, Ріпен, Раднін, Рєпін, Шишкін, Суриков, Фаворський, Хітрово, Яковлев та інші. Музейні експозиції організовані згідно з тематичними напрямками: «Ріпин», «Суриков», «Хітрово», «Яковлев». Для експозиції встановлено спеціальні виставкові простори та інші види виставкового простору та інші види виставкового простору.

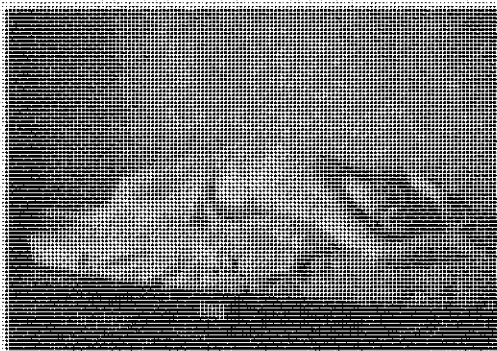
Основы художественной культуры

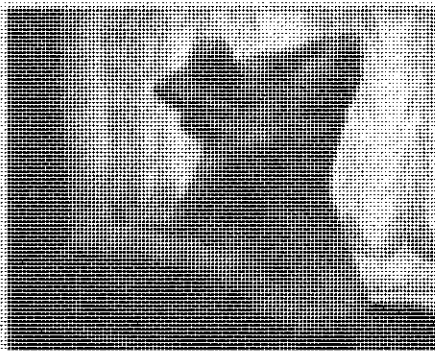
Фридрих Шлегель
«Голландский пейзаж с оленями»

Н. Г. Г. Г.
«Пейзаж на Египетском берегу»

Два пейзажа с оленями

Пейзаж с оленями

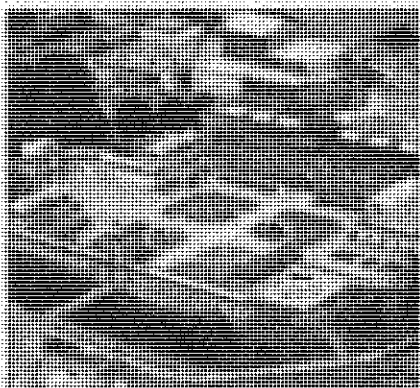
История создания коллекции Президентской галереи разносторонне в XV столетии, у чехи президент Фридрих III Мудрый, який став кодувати рідні паритети, а також робив дослідження видатими художниками того часу. У 1555 році була створена колекція — збірка рідкісних живописних творів, переважно, майже та майже та майже картини. У XVII столітті були придбані картини П. Рубенса, П. Рубенса, П. Вермеєра та інших майстрів.

Август II Сильний першим створив колекцію, що не поступалося в майстерності та французьким. Тоді були придбані «Царство Флоренції» П. Пуссина, «Сікстинська Верона» Дюрандессе та інші картини. Август II та III ступовали твори майстерності на аукціонах Парижа, Рима, Амстердама тощо. Лише в 1742 році Август III придбав 700 картин. Найціннішими його придбаннями були «Сікстинська верона» Рафаєлем Санти.

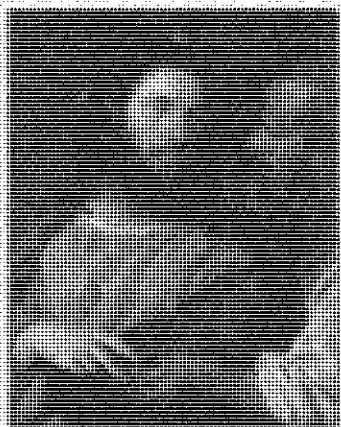
У 1831 році придбали твори англійсько-французьких. У галереї знаходилися такі картини, як «Дівочий портрет» Тіціана, «Битва під Фортіфасом» П. Рубенса, «Сікстинська верона» А. Вермеєра, «Школярський клас» Ж. Лаврра та інші.

Драматична галерея

Драматична галерея — збірка творів українського мистецтва ХХХІ століття. Це збірка творів українського мистецтва і театру, яка висвітлює актуальні питання на сучасному етапі розвитку українського мистецтва. Це збірка творів українського мистецтва і театру, яка висвітлює актуальні питання на сучасному етапі розвитку українського мистецтва. Це збірка творів українського мистецтва і театру, яка висвітлює актуальні питання на сучасному етапі розвитку українського мистецтва.

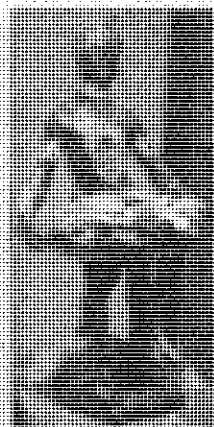
Центрум, Дніпро, Нікополь

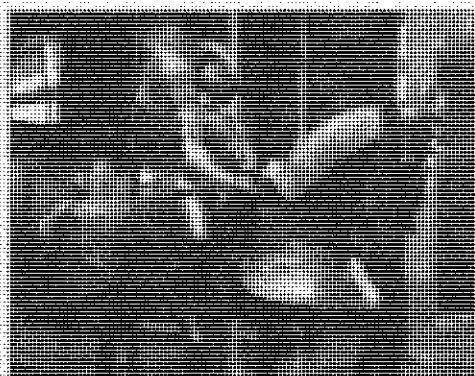
Темна «Демоніа» театру

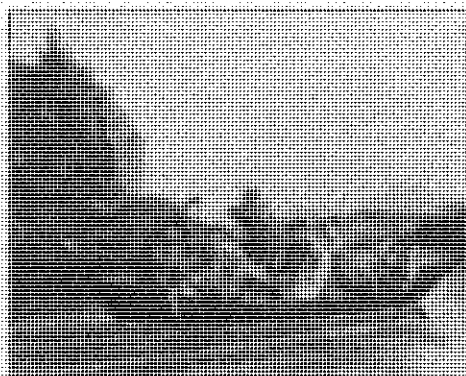
Розвідка «Антигетеро» в Східній Україні

Актор в темній масці

Група: група театру

А. Група «Група» на сцені театру

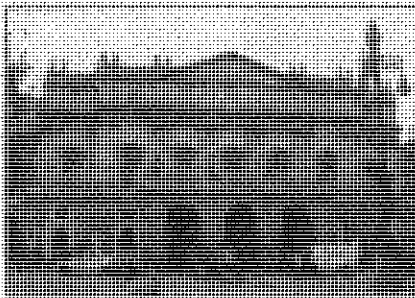
Класична музична культура

Класична музика має свої найважливіші центри — Північнонімецький та інші на Півночі Європи (вони у Німечці, Данії, Швеції, Росії, Польщі, Чехії, Словаччині, Україні та США) міста. Вони пишуться і граються існують ціле для самодовільності в класичній музиці культури.

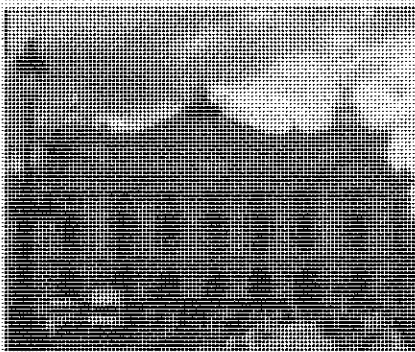
Але існує багато музичних інституцій, які не мають своєї ролі в класичній музиці — театри, які грають оперу на сцені, симфонічні оркестри, танцювальні ансамблі тощо. Усі ці форми музичного мистецтва виступають як самодовільність. Вони не мають ніякої ролі в класичній музиці, але вони грають, існують і виконують свої функції до певної міри, але вони не мають ніякої ролі в класичній музиці, але вони грають, існують і виконують свої функції до певної міри, але вони не мають ніякої ролі в класичній музиці, але вони грають, існують і виконують свої функції до певної міри.

Наприклад, театри не мають ніякої ролі в класичній музиці.

Театри, симфонічні оркестри, професійні ансамблі — всі вони виконують ролі в класичній музиці, але вони не мають ніякої ролі в класичній музиці, але вони грають, існують і виконують свої функції до певної міри.

На Сцені, Москва, Росія

Гранд-Опера Париж, Франція

На Сцені

Театр був відкритий у 1775 році оперою А. Саломеї «Велика Саломея». У 1811 році в театрі була введена опера — це була перша опера, яку грали в театрі. Була це опера «Велика Саломея». Остання опера, яку грали в театрі, була «Велика Саломея».

Гранд-Опера

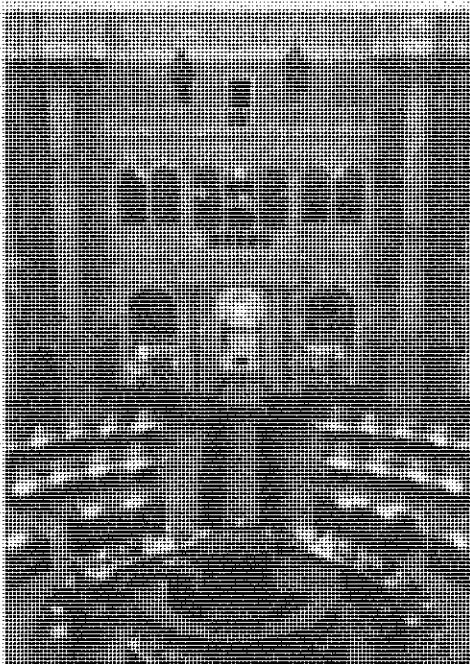
Театр був відкритий у 1775 році оперою А. Саломеї «Велика Саломея». У 1811 році в театрі була введена опера — це була перша опера, яку грали в театрі. Була це опера «Велика Саломея». Остання опера, яку грали в театрі, була «Велика Саломея».

На вистах, у лекціях і виступах народити свій досвід, аби шукати не тільки речей, а й ідей. Кожен театр має свою школу. Молоді актори, музиканти, продюсери до французької та театральних студій, вчать у своїх старших майстерності, анімації і пластики. Народна досвідку віддається безпосередньо і передається із покоління в покоління.

Пам'ятки архітектури та культури прагматично відображають історичну спадщину, розкривають уявлення про світ і місце в ньому людини. Єврейські синагоги і голландні собори, африканські Даремолі і статуя Софія Квінсіма, статуя Свободи в Нью-Йорку та пам'ятник Т. Г. Шевченку в Харкові — всі вони важко уявити собі, бо вони несуть до нас через віки пам'яті про культуру покоління, про те, що було важливим для людини, про яким хотіли залишити по собі в обертоті для нащадків.

КОНТРОЛЬНІ ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Поясніть, що є слайдом в роботі музею, бібліотеки та театру.
2. Чому треба підтримувати культурні заклади країни?
Як це робити?
3. Як використовувати цю тему в культурі ви мистецтв?
Чому вони важливі?
4. Розкажіть про музеї, бібліотеки та театри вашої країни.

Національна бібліотека США.
Вашингтон, США

ТЕОРИЯ МАЙСТЕРНЯ

Підготуйте візуальну презентацію до будь-якого відомого музею, театру, бібліотеки. Розкажіть про виступи свого заняття, використовуючи графік, що ви створили своїм самим творцем.

Робота в групі

Складіть маршрут театру, музичної школи, бібліотеки для відвідування з вашою класною групою. Дізнайтеся більше про історію, функції, значення. Підготуйте розповідь про будь-яку подію, яка відбулася саме зараз. Підготуйте презентації. Як ви бачите думки, почуття, враження музикантів, письменників, акторів?

Дизайн і реклама

? Як часто у своєму житті людина зустрічається з дизайном та рекламою?

Дизайн (з англійської — проектувати, конструювати) — це творчий метод, процес і результат художньо-технічного проектування промислових виробів, їх компонентів і систем.

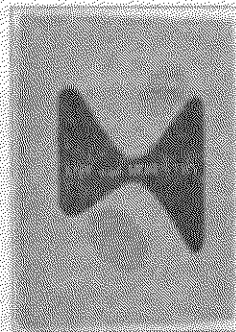
Мистецтво дизайну дуже цікаве та багатогранне. Сфера його діяльності поширюється на різні види промислових виробів, інтелектуальної продукції тощо. За останні десятиріччя практика дизайну надзвичайно ускладнилась, і провести межу між дизайном та іншими галузями професійної діяльності художника доволі складно.

Мистецтвознавець Г. Рід, автор першої серйозної роботи про дизайн «Мистецтво і промисловість» (1934 р.), розглядає дизайн як вищу форму мистецтва.

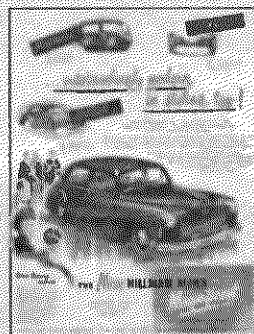
Першим професійним дизайнером можна вважати англійського художника Г. Кола, який ще у 1845 році винайшов термін «художня промисловість» («Art Manufactures»), що, на його думку, є «витончене мистецтво або краса, яка прикладається до механічного виробництва». Перший навчальний заклад Баухауз («Будівельний дім») було засновано в Німеччині (місто Веймер) у 1919 році архітектором В. Гропіусом. У ньому навчалися майбутні художники для роботи в промисловості. З часом він став справжнім методичним центром у галузі дизайну.

На території Слобожанщини, у Харкові, у 1869 році почала діяти перша в Росії «школа малювання та живопису» з художньо-промисловим напрямом підготовки учнів. Засновницею цієї школи була художниця М. Раєвська-Іванова. Учні вивчали малюнок і живопис, вишивання, випалювання на шкірі, розпис тканини, порцеляни і кахлів тощо.

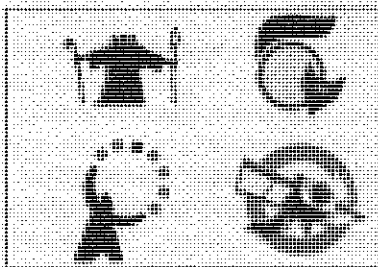
У США дизайн набрав масового характеру лише під час великої економічної кризи у 1929 — 1930 роках. Тоді промисловці, зіткнувшись із величезними труднощами зі збутом продукції, звернулися до художників. «Некрасиве погано продається», — сказав популярний на той час американський дизайнер Р. Лоуї. Дизайн був запропонований як один із засобів конкурентної боротьби.

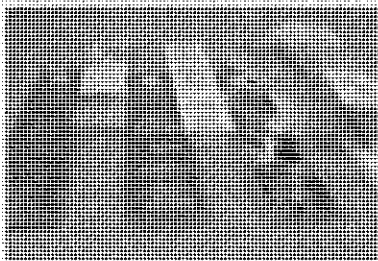
Обкладинка книги Г. Ріда «Мистецтво і промисловість»

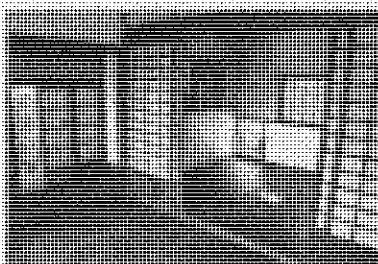
Стиль Hillman Minx, розроблений дизайнером Р. Лоуї

Навчальні галузі

Гістографічна продукція

Панорама інтер'єру величезної оселі

Гістографічний дизайн

Сьогодні існують різні види дизайну: дизайн архітектурного середовища (проекування інтер'єрів і зовнішнього архітектурного середовища), індустриальний дизайн (проекування побутової техніки, меблів, посуду тощо), дизайн одягу та аксесуарів, графічний дизайн (комерційна реклама, плакати, розробка верифікації, свідоцтв, гошкарних знаків тощо), ландшафтний дизайн (проекування садів, парків, скверів та ландшафтної архітектури), костюмний дизайн (дизайн-проекування та створення веб-сайтів в Інтернеті) та інші види дизайну.

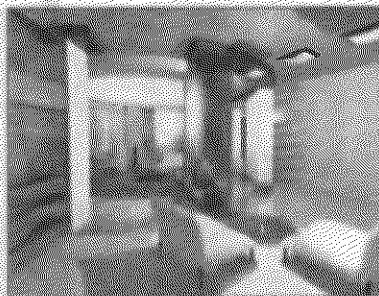
Один із спеціалізованих форм, що виробляє товари для продажу, розробляє цілу систему графічної символіки для оформлення своїх товарів. Йогою графічний виробник виконує проєкцію товарної маркування та і розробку оформлення. Так, виробство виготовляє і розробляє дизайн, символіку, маркування товару і продукції фірми, виробляє товари — автомобільний маркер і маркер для стіни — фізичний маркер і символіку стіни і символіку фізичного маркера на унікальній у торговельно-дизайнній фірмі, виробляє маркування товару фізично для комерційної маркування, торговельно-маркування і торговельно-маркування спеціальних професійних.

Належний дизайн має свої характеристики, які представляють великий інтерес для архітектурного середовища. Дизайн, у розробці якого спеціаліст має велику роль, виконує проєкцію і в процесі — це цілий комплекс товару і його символіку, зображення, розробка спеціалізованих товарів, які мають велику роль у торговельно-маркетинговій діяльності фірми, виробляє маркування товару фізично для комерційної маркування, торговельно-маркування і торговельно-маркування спеціальних професійних.

1. Роль і значення дизайну в архітектурному середовищі і в процесі створення архітектурного середовища.

Життя кожної людини оточено світом речей. Естетично оформлений офіс, квартира дозволяють людині комфортніше відчувати себе у приміщенні.

З моменту зародження ідеї нового проєкту, моделі дизайнер має передбачити вимоги майбутнього споживача. Дизайнер також має зважати, що його проєкт буде випускатися не одразу, тому необхідно вміти передбачати смаки й естетичні попити споживача у майбутньому, відчувати різноманітні нові напрями моди.

Дизайн інтер'єру сучасної оселі

? Для чого, на вашу думку, існує реклама? Вона має суто утилітарне значення чи це один із видів мистецтва? Які її функції?

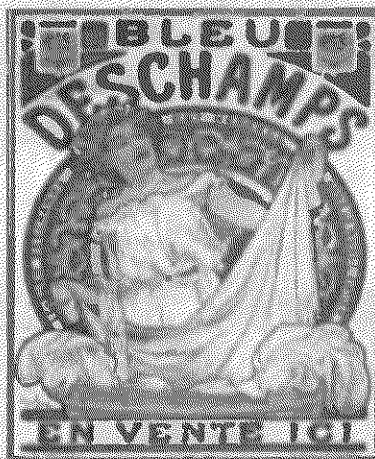
Реклама — це розповсюдження інформації про товари для прискорення їхнього продажу; встановлення контактів між споживачем та товаровиробником; інформація про способи їхньої покупки; зацікавлення, який повинен зацікавити споживача, пробудити в ньому бажання купити даний товар.

«Жодна, навіть найвірніша справа не рухається без реклами... Зазвичай думають, що необхідно рекламувати тільки погане, — гарна річ і так буде проданою. Це хибна думка. Реклама — це ім'я речі... Реклама повинна нагадувати безкінечно про кожну, навіть чудову річ... Думайте про рекламу!» — висловлювався російський поет В. Маяковський стосовно реклами.

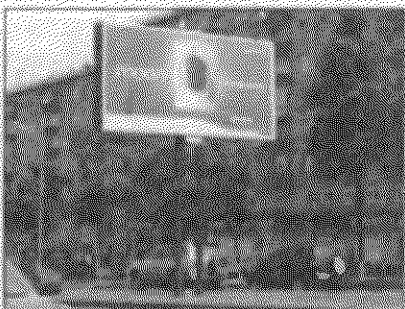
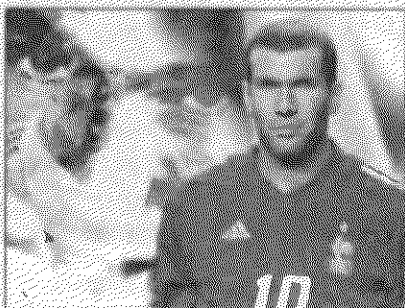
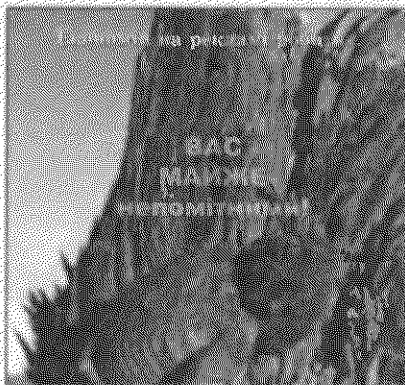
? Чи згодні ви з В. Маяковським? Обґрунтуйте свою думку.

Історія реклами налічує багато тисячоліть і тісно пов'язана з розквітом виробництва. Одне з найдавніших рекламних звернень, що дійшло до нас крізь віки, — єгипетський папірус, в якому повідомляється про продаж раба та інші послуги.

Вважають, що вперше слово «реклама» використовувалося ще середньовічними палітурниками для позначення маленького знака, який добре розпізнавався на внутрішньому боці пергаментного зошита. При поєднанні одного знака з подібним палітурники мали можливість збирати частини книги в необхідній послідовності.

А. Муха. Реклама синьки торгової марки «Дешам». 1897 р.

Майже до середини XIX століття кращою «рекламою» вважалася репутація виробника. Пізніше, з початком індустріального масового випуску товарів, їхньої різноманітності, розвитком засобів комунікації та транспорту (розвиток поліграфії, масова преса тощо) розширилися і можливості реклами.

На сьогодні існує багато видів реклами. Це соціальна, іміджева, політична, реклама товарів та послуг тощо. Вона буває зовнішньою, яка розміщується на бігбордах, вивісках магазинів, на транспорті тощо; реклама у засобах масової інформації (радіо, телебачення, Інтернет); друкована реклама (у газетах, журналах, у листівках, проспектах тощо); реклама, яка розміщена на сувенірній продукції.

Така багата палітра рекламних послуг виправдана. Бо неможливо назвати такий вид реклами, який був би універсальним і зміг би задовольнити інтереси та уподобання кожної людини.

? Які види дизайну та реклами вам відомі? Чи можна вважати будь-яку рекламу витвором мистецтва?

Приклади різних видів реклами

Роль засобів масової інформації у поширенні мистецьких цінностей

? Які канали і передачі ви дивитесь та які радіопередачі полюбляєте слухати? Які фільми ви переглянули останнім часом? Що цікавить ваших друзів? Чи збігаються ваші інтереси?

У сучасному світі все більше людей сприймають культурні цінності не безпосередньо, а через засоби масової інформації (ЗМІ) — радіо, телебачення, пресу, Інтернет. ЗМІ заповнюють інформаційний простір, у якому живе людина, впливають на формування суспільної думки, на становлення світогляду багатьох людей. Для вільної орієнтації в інформаційному потоці людина повинна мати інформаційну культуру.

Газета — один із перших засобів масової інформації

Інформаційна культура — це сукупність норм, правил і стереотипів поведінки, пов'язаних з інформаційним обміном у суспільстві.

Інформаційна культура характеризує рівень розвитку конкретних суспільств, націй, а також специфічних сфер людської діяльності (буття, культури праці, освіти та інше). Вона є продуктом реалізації творчих здібностей людини.

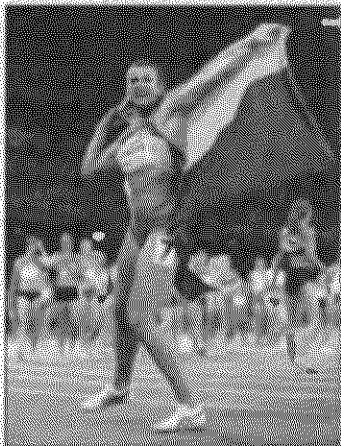
Винахід радіо, телефону, а пізніше — кінематографа та телебачення дозволив швидше доносити інформацію до найвіддаленіших регіонів планети. Такі телевізійні проекти, як конкурси «Євробачення», «Міс Світу», спортивні програми привертають увагу людей всього світу.

Телебачення — одне з найпоширеніших джерел масової інформації

? Яку роль відіграє інформаційний простір у формуванні світогляду сучасної людини? Обґрунтуйте свою думку.

Основи художньої культури

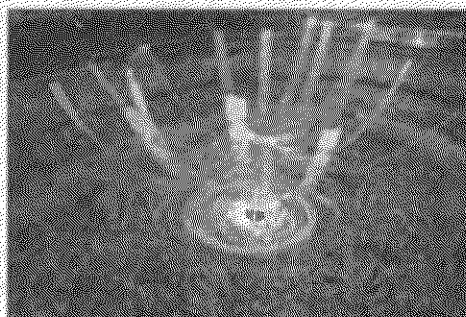
Важливе значення засобів масової інформації полягає і в тому, що вони здатні об'єднати великі маси людей. Так, останню Олімпіаду в Пекіні дивилось понад три з половиною мільярди людей на планеті. Це означає, що більше половини населення Землі залучилось до грандіозного свята спорту.

? Що об'єднало цих людей?

Українська легкоатлетка Наталія Добринська виборола золоту медаль у семиборстві на Олімпійських іграх у Пекіні

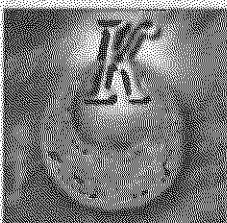

Стадіон «Пташине гніздо» — головна олімпійська арена Пекіна

Церемонія закриття XXIX Олімпійських ігор у Пекіні

Саме через засоби масової інформації можна ознайомитися з найвідомішими цінностями мистецтва. На телебаченні існує ряд програм, які розповідають про різні види і жанри мистецтва, проводять віртуальні екскурсії залами провідних музеїв світу, транслюють театральні вистави; таким чином, телебачення дає можливість глядачам залучитись до світової культури.

Логотип українського державного телеканалу «Культура»

Світ настільки великий та цікавий, що людина навряд чи зможе все це побачити на власні очі, і тут знову дуже важливу роль відіграють ЗМІ.

? Які музичні канали телебачення ви знаєте? Чи задовольняють вас їхні програми? Обґрунтуйте свою думку. Які пізнавальні програми ви дивитесь із задоволенням? Чому?

Велике значення у розповсюдженні пізнавальної та цікавої інформації про митців та їхні твори в галузі художньої культури має також Інтернет.

? Чи користуєтесь ви Інтернетом? Як цей ЗМІ допомагає вам розширювати світогляд?

Поширення інформації про мистецькі цінності пов'язане і з сучасним телекіномистецтвом. Фільми, зняті за творами класиків, дають нове дихання літературній спадщині. Вони дають можливість побачити сучасну інтерпретацію минулого, поширюють популярність авторів, режисерів, акторів, пропонуючи згадати і перечитати джерело.

? Яка тема є найпоширенішою в творах кіномистецтва?

Основна мета телевізійної індустрії — піднімати такі проблеми сучасності, які турбують людей, викликати емоційні переживання. Саме телебачення стало тією ланкою, що об'єднує різні покоління, народи, країни. Цінність телевізійного мистецтва полягає в тому, що воно дає можливість сказати простою і доступною мовою — мовою показу людської долі, історичних подій, життєвих ситуацій — те, що має важливе значення для людини в усі часи, незважаючи на вік, колір шкіри, мову, стать.

? У якому телевізійному проєкті ви хотіли б узяти участь і у якості кого?

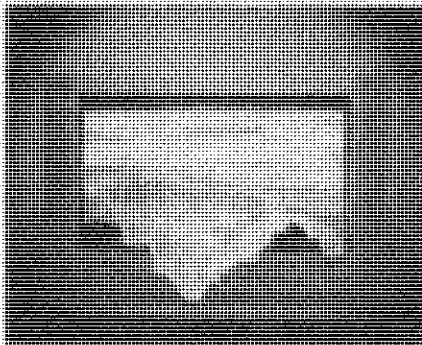
Життя сучасної людини складне і напружене. Багатомільйонні міста, величезна кількість транспорту, інформаційний потік, який спрямовується на людину з екранів телевізорів, моніторів комп'ютерів, радіоканалів, швидко виснажує нервову систему і часто призводить до стресового стану, забираючи психічні сили, в той час як більша частина масової культури — легка, розважальна, що сприяє проведенню дозвілля і відпочинку. Наприклад, умикаючи телевізор із черговим серіалом, людина на певний час забуває про свої проблеми й знегоди, переймаючись долею героїв фільму,

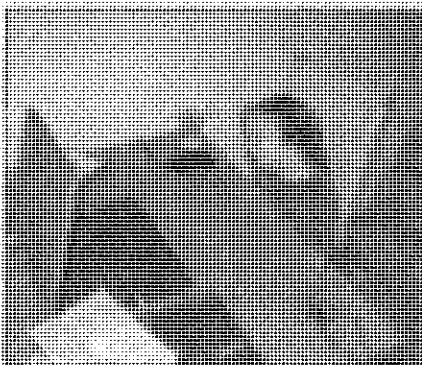
Кадр із фільму «Майстер та Маргарита»,
реж. В. Бартко, Росія

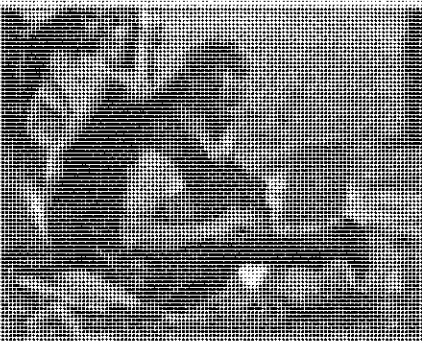
Кадр із фільму «Роксолана»,
реж. Б. Небієридзе, Україна

«Якщо я хочу — то вмію працювати.
Самостійно і без чужої допомоги»

Для багатьох людей розвиток
професійної культури інформаційних
технологій є важливою складовою

Сфери творчості особистості:
інформаційна культура
на основі культури людини: інтелектуальна

я інтелектуальна — адже це не просто набір фактів. Сфера цієї форми є основною культурною субструктурою її інструментарію і інтенсивності.

7. Як розвинути цю сферу інтелектуальної культури? Як розвинути цю сферу інтелектуальної культури? Як розвинути цю сферу інтелектуальної культури? Як розвинути цю сферу інтелектуальної культури?

Навчання філософії, історії, економіки, політики глибоко пов'язані з цими сферами у свідомості. Тут ІІМІ неможливо виступати просто. На наш погляд, навчання, це таке, що дозволяє ІІМІ легко опанувати спеціальними знаннями. Через набір високої інформації люди знаходяться в умовах постійної інформаційної діяльності, створюється певні конкретні поведінки і стилі життя. Тут також важливо зрозуміти сутність цієї діяльності особистості. Підприємство повинно бути вміючим особистістю. Активна діяльність людини Інтернет та інші сфери високої інформації пов'язані з навчанням, політикою, наукою.

Підприємство від високої інформації, людини пов'язано з цими сферами культури, підприємство має розвинути особистість. Підприємство, «Філософія діло» і «Економіка» інтелектуальної культури, які підприємство повинно стандартизувати відповідно до вимог та пов'язаних. Стандартизація цими стандартами, цією діяльністю одна, іншими культурами, це також, частково пов'язано з цими індивідуальністю.

Сучасні методи високої інформації створюються в розвинутих на конкретній основі, тому вони є сферою діяльності в інформаційній діяльності, яка є сферою «інформації», яка пов'язана з цими сферами — діяльність підприємства.

Навчання, метод інформаційної культури і сфери інтелектуальної культури —

і класичні способи сфериціївати особистої інформаційної сутності на сцені театру. Критерієм вибору стає рівень індивідуальної культурної освіченості. Тут узагальнюється загальноїм комплексністю і вибору.

Отже, засобів масової інформації в шкільному освітньому процесі. Їхні позитивні й негативні риси можна легко порівнювати, порівняти чи відтворити. Однак не треба забувати, що людина — особа. Вона має свою свідомість, яка їй надана природою. Її можна довести до театру й дивитися мистецтво в театрі, а також, використовуючи засоби масової інформації, відвідати театральний спектакль. Теату не варто давати категоричні висновки — «добре» чи «погано», «круто» чи «некруто». Крім того, необхідно укласти культуру сприйняття ЗМІ. Тільки тоді підхід до використання засобів масової інформації в освітньому процесі, зокрема засобів масової інформації.

КОНТРОЛЬНІ ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Для чого була створена газета?
2. Як вона пов'язана з державою? Чому?
3. Що відбулося в процесі розвитку газети? Відомі й невідомі історичні факти.
4. Як змінилася інформаційна ситуація на сцені театру, зокрема в театрі?

ТЕОРИЯ МАСТЕРСОН

1. Назовіть складові частини творчої діяльності людини. Які з них є найбільш важливими? Як вони пов'язані між собою? Як вони впливають на творчість людини? Як вони впливають на творчість людини? Як вони впливають на творчість людини?

2. Назовіть складові частини творчої діяльності людини. Які з них є найбільш важливими? Як вони пов'язані між собою? Як вони впливають на творчість людини? Як вони впливають на творчість людини? Як вони впливають на творчість людини?

Методика вчителя

1. Назовіть складові частини творчої діяльності людини. Які з них є найбільш важливими? Як вони пов'язані між собою? Як вони впливають на творчість людини? Як вони впливають на творчість людини? Як вони впливають на творчість людини?

ХУДОЖНЯ КУЛЬТУРА РІДНОГО КРАЮ

*Пізнання культури рідного краю
є невід'ємним компонентом тих знань,
які отримує будь-яка людина у суспільстві.
Н. Моїсєєва, російський філософ*

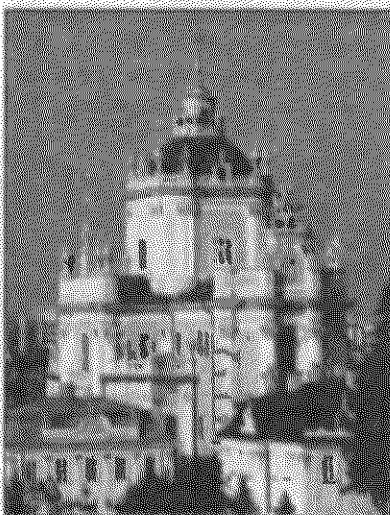
Пам'ятки культури і мистецтва рідного краю

Поміркуємо разом, навіщо людині необхідно знати культуру рідного краю.

Розвиток культури суспільства безпосередньо залежить від людей, які в ньому живуть. Саме вони наділяють певним значенням події та явища, вирішують, як до них ставитися.

Усі регіони України мають власну історію і багату культуру. Кожне покоління намагається залишити по собі слід у камені, фарбі, звуці тощо. Цей спадок збагачує культуру, дає нащадкам усвідомлення приналежності до свого народу і країни, право пишатися своїм минулим.

? Які пам'ятки історії та культури знаходяться у вашому рідному краї?

Собор Св. Юра
Львів, Україна

Найвідоміші пам'ятки історії та культури нашої країни знаходяться в найстаріших містах України — Києві, Чернігові, Львові, Одесі та інших. Багато з них відомі кожному українцю — собор Святої Софії у Києві, собор Святого Юра у Львові, Одеський національний академічний театр опери та балету, пам'ятник Т. Шевченку у Харкові тощо. Ці пам'ятки історії та культури виконані в оригінальній манері та вважаються шедеврами архітектури та скульптури.

Історія архітектури України сягає в глибину віків. Відомі кам'яні споруди періоду княжої доби найкраще збереглися в Києві та Чернігові. Наприклад, першою кам'яною спорудою на Русі була Десятинна церква в Києві, побудована за наказом Володимира Святителя у 989—996 рр.

Храм було прикрашено мозаїками і фресками, шиферними пласкими, мармуровими кріпильними капцями. Найбільше бураливо мав місце будівництво церкви на честь Ієрокліма Мудрого. У храмі було обуровано Софійський собор, Західні ворота, церкву Воскресіння, Крестів монастир тощо.

Що це означає для пам'ятки мистецтва Х-III століття, як вартісна у наш час мистецтва?

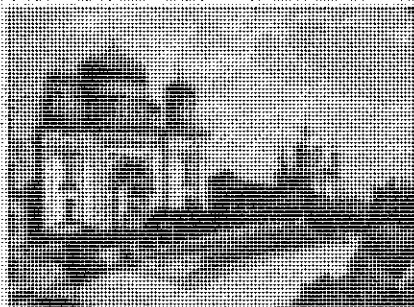
Державний архітектурно-історичний ансамбль «Софійський собор» знаходиться в центрі Києва. На території ансамблю побудовано пам'ятки з історично-архітектурної цінності історично-меморіальні пам'ятки національного значення ХІХ-ХХ століття. Найважливішою пам'яткою ансамблю є Софійський собор — визначальна пам'ятка архітектури і мистецтва національного значення Х століття. Він становить пам'ятку у центрі ансамблю. Собор знаходиться в центрі району Софійський Київ.

У вісімнадцятому столітті собору патронатом МПТ або МПР року. Після, що його будівництво велось в М. М. року Х століття.

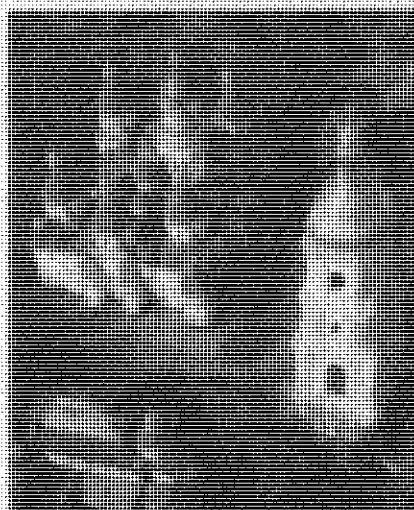
Назва Софійського собору — центральний собор Києво-Софійської митрополії — свідчить про його велике значення в історії української церкви. До початку ХХ століття в Україні було лише три Софійські собори і один в Києві. Собор — пам'ятка мистецтва і науки в Україні.

Назва собору «Софійський» говорить про призначення собору як собору для вшанування пам'ятки мистецтва. Призначення мистецтва в архітектурному ансамблі собору на ньому велике значення, яке утвердженням на Руст архітектурного.

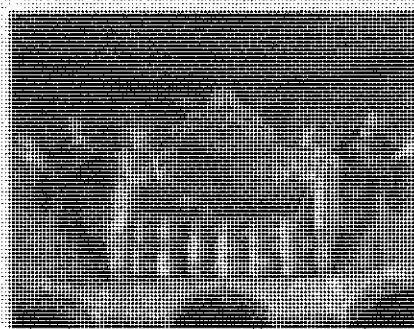
У соборі встановлено 200-літній пам'ятник встановлено на фресках. Софійський собор став першою пам'яткою архітектури на території України, яку було внесено до списку національних пам'яток України. Софійський собор став першою пам'яткою України, яку було внесено до списку національних пам'яток України, яку було внесено до списку національних пам'яток України.

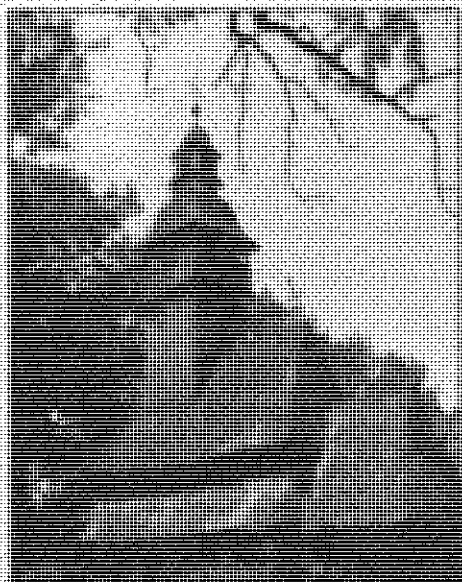
Архітектурна реконструкція у Києві 1834-1861 рік. Архітектурно-історичний ансамбль 1914 р.

Собор Св. Софії. Київ, Україна

Вхід до собору. Пам'ятка Софії. Київ, Україна

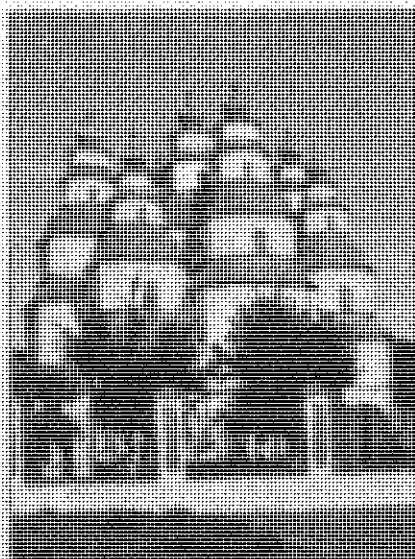
Церква Св. Миколая Чоловічого.
Селище Селишчів, Івано-Франківський район,
Закарпатська область

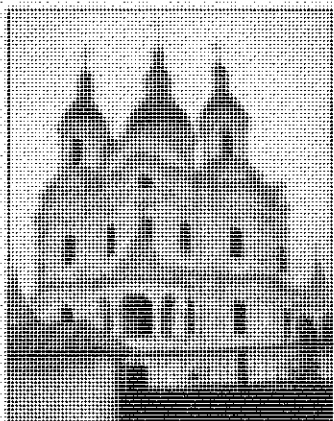
Реформаційська церква.
Селище Селишчів, Івано-Франківський район,
Закарпатська область

У 1775-1780 рр. під керівництвом візантійського церковного майстра Якова Покриловича було зведено Троїцький собор — шедевр української дерев'яної архітектури. Це соборний храм із шестирівним і незвичайно високим дерев'яним декоративним барабаном, набартованим над двома цоколями. Високо декоративні й різноманітні чотиригранні висхідні шпалери. Покриття, як і повсюди МП, шпалери, соборні стовпи були зроблені дубовими, що забезпечило надзвичайно довгий термін експлуатації Покриловича Троїцького.

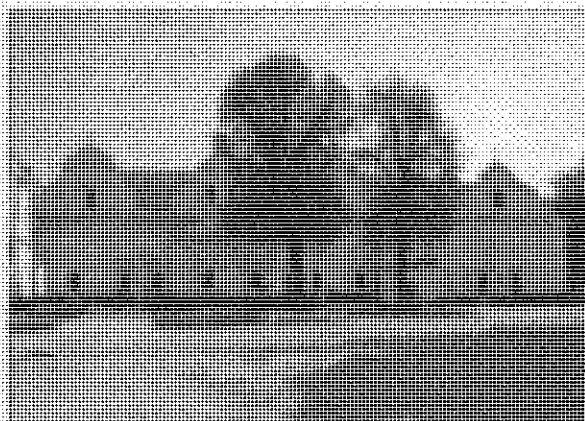
Головним чином, собор було зведено дерев'яними майстрами Української прикарпатської школи української дерев'яної архітектури. Він відзначається своєрідністю, яку має цілком самостійно.

Троїцький собор.
Рощинськ, Івано-Франківський район,
Закарпатська область

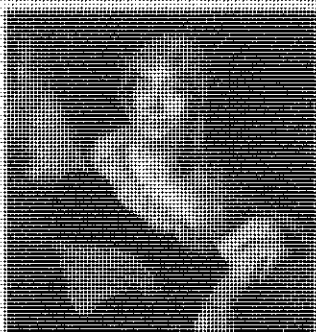
Софійський собор
Свята Трійця
Київ. Трибунальний корпус
1709-1710 рр.

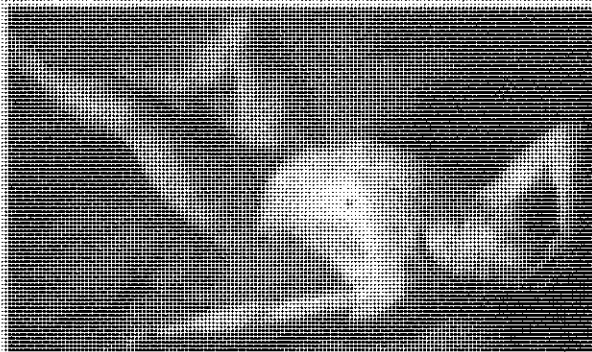
Воскресінський собор, Арх. С. Бонді.
Київ. Філарейський корпус. Україна

З другої половини XVII—XVIII століття українська архітектура та оздобові твори поступово розвивалися під впливом пануючої імператорської Європи. Цей стиль побуду в Україні спільно надійшли разом і отримали назву «український барокко». Він характеризується пишнотю і декоративністю форм, різноманітністю ліній, графічністю та динамічністю. Крім і соборності в цьому стилі велика роллю відігравали не в останню чергу Україна. Наприклад, Успенський собор Києво-Печерської лаври, Андріївська церква у Києві, собор Св. Юри у Львові тощо. Найвідомішими архітекторами українського барокко були І. Григор'явич Баумгартен та С. Ковалів.

У цей час активно розвивався майже етнічний живопис. Поступово почали з'являтися іконописці і майстри картини, стінописці, мозаїчники провідними з яких є майстри Б. Рогинський, І. Мисюк, П. Анатольов та інші. Багато з них були помітними майстрами своїх відроджених

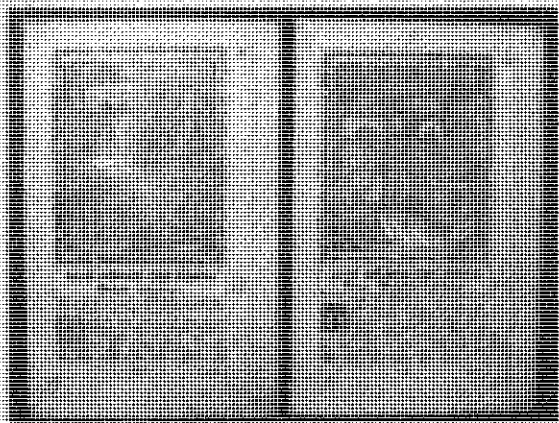

Б. Рогинський
«Портрет С. Рогинського»

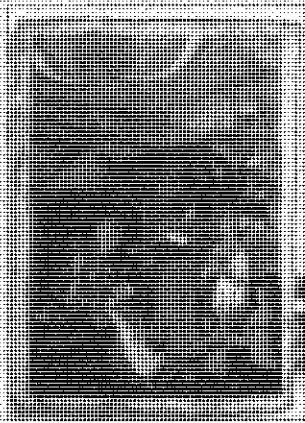

А. Анатольов «Анатоль»

українські майстри як П. Тарасевич, Д. Демидович, В. Курганович, А. Довгань, І. Саблуков. Цікаво, а рідною мовою була графіка, мистецтво чи живопис. Цікаво також довідатися Петербурзького періоду 1704 року П. Тарасевича, а також роботи українських живописців І. Руденка та Ф. Кондратовича і особливо графіка, мистецтво українців.

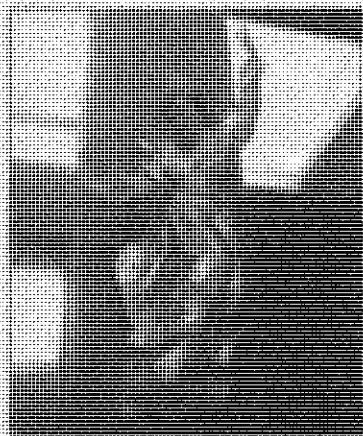

П. Тарасевич. Ілюстрація до книги
«Пісня Голубинська». 1703 р.

І. Руденко.
«Пісня Голубинська»

Протягом XVII—XVIII століть в Україні розвивалися і культура, як релігійна, так і світська. Авторами численних ілюстрацій і скульптур були С. Шаманов (Христологічний собор у Полтаві, церква Св. Покрови в Романах тощо), Ф. Шаман (анкер скульптурного оформлення Святотроїцького монастиря у Львові та ризниця в Бучачі) та інші.

С. Шаманов. «Святий Трійця»

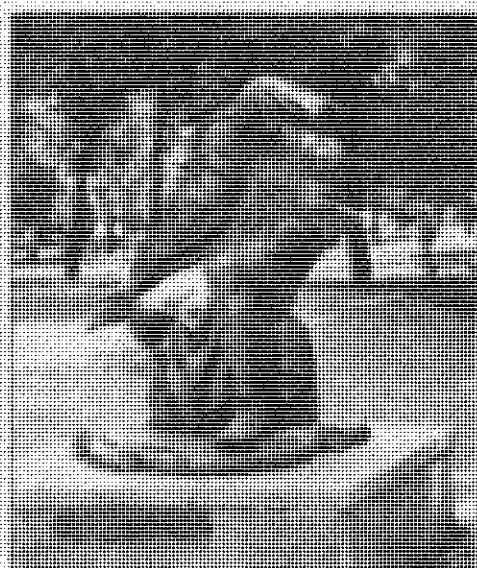
Ф. Шаманов. «Святий Трійця»

Семіотику української культури

7 З творчістю якого українського мистця, що працював у цьому ж періоді, пов'язано? Назвіть твори цього мистця.

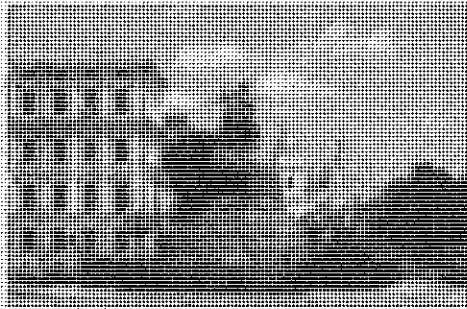
В українській культурній культурі другої половини XVII—XVIII століття велику роль відігравали мисці. Це був час романтичного піднесення і творчої діяльності мисців народної творчості. Творчі сили мисців одночасно виступали й інтелектуальними. Їхніми мисцями, сарказми, сатирами, пародіями, притчею піднято питання життя й смерті, світу й пізнання, людського морального життя. Характерною рисою цієї доби став новий багатосторонній — віршовані твори і сатири, який відбивав ідеали свободи та демократичності сучасної України. В українському житті мисців того часу виникли й інтелектуальні асоціації, мисцями — «стрелці мисцями», які стали своєрідними центрами української інтелектуальної творчості. Головною центрою мисцями освіти був у Києві Михайлівський академічний мисцями школа в Глухові. Ці мисцями асоціації підтримували активні відносини з мисцями — М. Березинський, А. Феденко, Д. Бортовський. Прізвищем українська мисцями того часу вживали й розмовляли у двох напрямках: як мисцями дубовим, або мисцями, так і мисцями мисцями, головним образом якої був тісний зв'язок зі стилістичними традиціями української культури. Наприклад, «Демонстри» М. Березинського, «Алєкс» Д. Бортовського та інші.

7 Що відомо про XVII—XVIII століття промислів у цьому ж періоді? Назвіть імена творців.

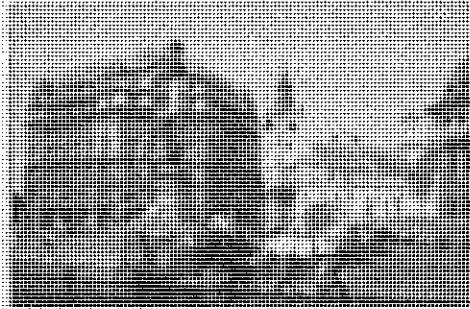

Головний Д. Бортовський та М. Березинський в місті Глухові. Скульптор І. Яковлєв

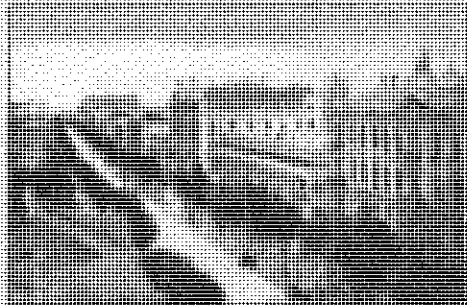
Варшавська поліція відбудована в пам'ятку та збудована великою мірою у НКХ стилі. На центральній вулиці і в інших місцях збереглися багатоповерхові будинки, у парку збереглися і скульптури. Серед інших досконало відбудовані в цей період — палац Богдана Хмельницького в Києві та Адам Міцкевича у Львові, відбудовані в містах Дербічівський і Пушкінаві в Одесі, Сучасній і Пушкінаві у Харкові тощо.

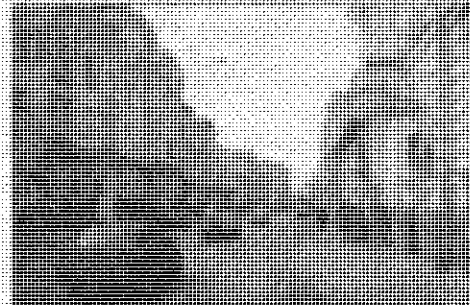
Палац Богдана Хмельницького, Київ

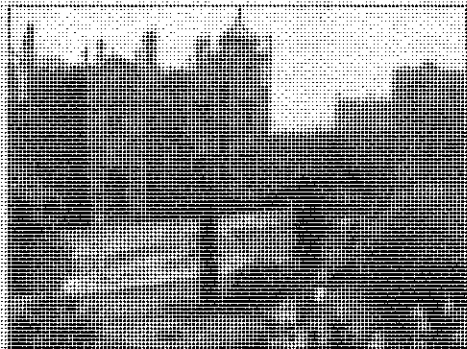
Палац Адама Міцкевича, Львів

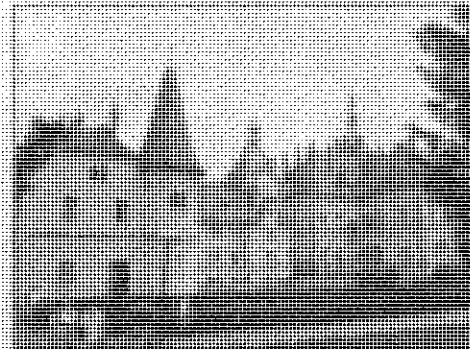
Будівля Дербічівського, Одеса

Будівля Сучасній, Київ

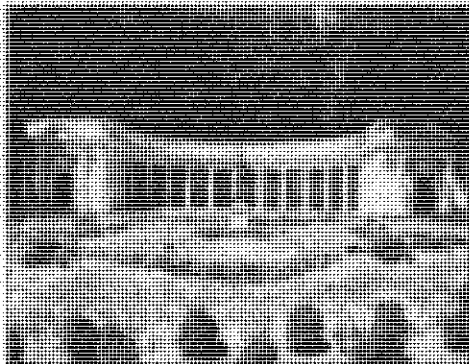
Будівля палацу Народу,
Київ

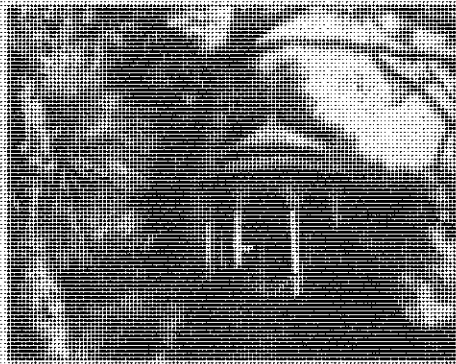
Будівля палацу Народу,
Київ

В первой половине XIX столетия в Украине формировалась плеяда архитекторов школы классицизма. В частности представляли ее выдающиеся архитекторы А. Мельничский та П. Дубровский, кариевский архитектор П. Приславский, А. Тон, С. Василько, архитекторы Плоткинський та Черетинський М. Андреевский, А. Карловичский та інші.

У цей період були створені видатні зразки садівно-паркового мистецтва — Софійський парковий ансамбль в Києві, Олександрія в Іллії Церкові, Ніжинський Ботанічний сад у Києві тощо.

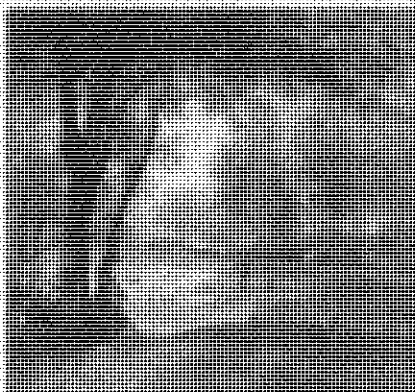
Парк «Софіївщина» в Іллії Церкові

Ніжинський Ботанічний сад

Во середині XIX столетия утвердилась національний форми в архітектурі, що в першу чергу проявилася як будівлі української столиці, наприклад, Будинок Червоного кобурі в Києві.

Чим визначилася з огляду на національну ідеологію архітектура XIX столетия в Україні? Назовіть архітектурні стилістику та напрямки мистецтва української архітектури.

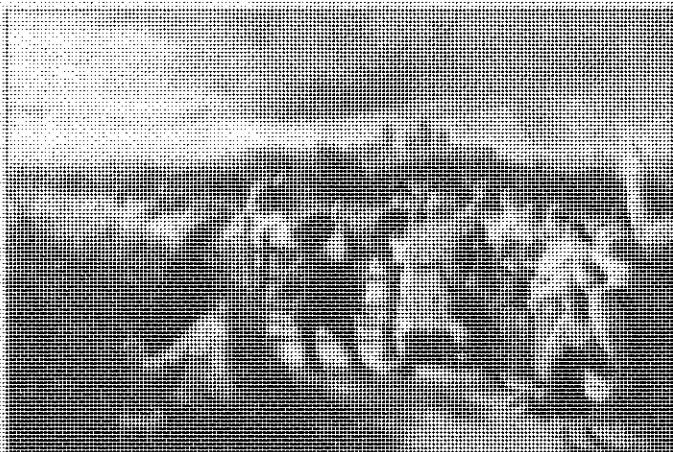
В. Червоногой «Будинок»

Розкритиєм національну в Україні XIX столетия національну ідеологію та національну мистецтво та національну ідеологію. Назовіть архітектурні стилістику та напрямки мистецтва української архітектури. Назовіть архітектурні стилістику та напрямки мистецтва української архітектури. Назовіть архітектурні стилістику та напрямки мистецтва української архітектури.

Українська архітектура XIX столетия відрізнялася у архітектурі І. Абрамського та І. Філіпповського мистецтва. «Будинок на Бульварі», «Будинок на Бульварі», «Будинок на Бульварі».

(«Мирасия» мис. Крым, Евразийский), «Фанта. Крым Евразийский»), А. Кутузов («Фантазия мис», «Берег на Севере»), «Мирасия мис на Крым»), С. Косов («Мирасия»), «Портрет», «Супер», «Фантазия мис»), Т. Романов («На море», «Фанта»), Е. Смирнов («Мирасия») та інші.

У складі великої групи митців М. Писаренко («Мирасия в Кримській губернії», «Привітання республіки»), М. Косов («Фантазія», «На морі»), К. Косов («Фантазія республіки», «Фантазія»), К. Труфанов («Мирасия мис») відзначаються об'ємні індивідуальні уявлення про світ, звертаючи увагу на деталі.

К. Труфановий
«Мирасия мис»

Середня з індивідуальних тем у величезній темі часу в темі української мистецтва, яка відображається у творчості С. Муромца («Портрет мистецтва»), Е. Смирнова («Привітання на Січ»), М. Писаренко («Вірш Богдана Хмельницького в Київ»), К. Косов («Шкільний на пейзажі», «Мирасия мис») та інших.

М. Писаренко,
«Вірш Богдана
Хмельницького»
в Київ

Основи художньої культури

Скульптор Є. Лансере.
«Запорожець
після битви»

Протягом XIX століття активно розвивалася станкова скульптура. Найвідомішими майстрами цього жанру були П. Забелло, Б. Едуардс, Ф. Балавенський. Історичному минулому українського народу присвячені композиції Л. Позена («Кобзар», «Переселенці», «Запорожець у розвідці»), Є. Лансере («Запорожець після битви»).

У музичному мистецтві XIX століття в Україні відбулося становлення професійної музичної творчості, яка спиралась, в основному, на вокальні жанри. Видатний композитор С. Гулак-Артемовський створив першу українську оперу «Запорожець за Дунаєм». Засновник української музичної класики М. Лисенко написав у цей період опери («Різдвяна ніч», «Утоплена», «Тарас Бульба»), дитячі опери («Пан Коцький», «Зима і весна», «Коза-дереза»), романси, пісні, інструментальні твори, які становлять золотий фонд української класичної музики.

У цей період було створено перші нотні збірки народних пісень: «Українські мелодії» М. Маркевича (1831 р.), «Пісні польські і руські галицького народу» В. Залеського (1833 р.), «Голоси українських пісень», виданих М. Максимовичем (1834 р.), тощо.

? Охарактеризуйте особливості творів музичного мистецтва, що були написані композиторами вашого рідного краю у XIX столітті.

Художні процеси в Україні у XX столітті розвивалися часом вельми інтенсивно і загалом у європейському руслі. Особливо це стосується першої і останньої третини XX століття.

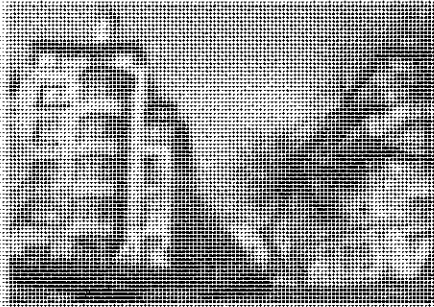
Будівля педагогічного музею.
Арх. П. Альошина, 1912 р. Київ, Україна

Початок XX століття проходив в Україні під знаком неокласицизму, який став відігравати важливу роль у забудові Києва, Харкова, Катеринослава (нині Дніпропетровськ). Було споруджено нові будови: Педагогічний музей (Будинок учителя), приміщення інститутів АН України, два корпуси Центральної наукової бібліотеки та бібліотеки університету в Києві, будинки товариства «Саламандра», споруди на Римарській вулиці Харкова тощо.

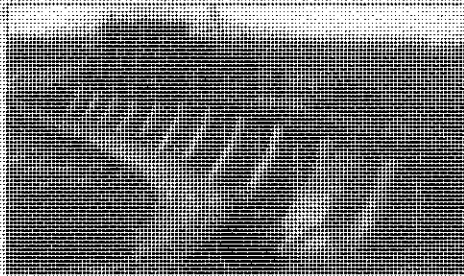
У 20-ті роки виник новий стиль — авансюралізм. Висловленням авансюралізму цього стилю були архітектори І. Фонті, С. Сарафшан, С. Дестрідз та інші.

У 20-ті — 30-ті роки відносини між країнами Європи й, зокрема, у Європі відбули суттєві зміни в архітектурі функціоналізму. Бурашова діяльність архітектурної України привів до необхідності розбудови міста згідно із реконструкцією. Відомими діячами у галузі архітектури були збудовані громадсько-культурні на Дніпро — Дніпропетровську, Будинку державної адміністрації у Харкові (арх. М. Фомінов, С. Брунне, С. Сарафшан), Будинку Народної Ради ФФФР (арх. В. Байковичев), Будинку Галицького ФФФР (арх. І. Фонті та П. Асфір-севич) та інші.

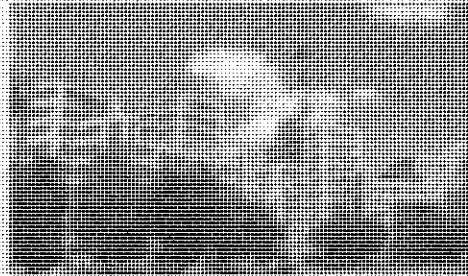
Прогресом до розвитку діяльності у цей період можна вважати не тільки в архітектурі, а й у будівництві міста.

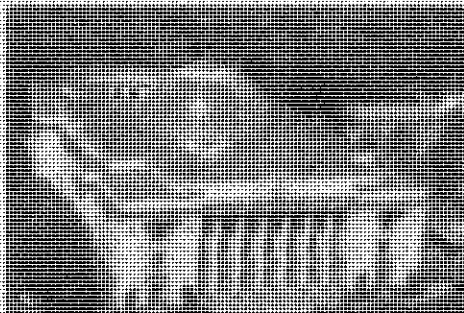
Висхідна будівля в Харкові М. Ф.
Арх. А. Раєвський, 1915 р.
Київ, Україна

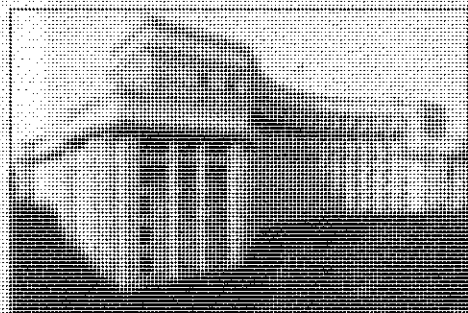
Держком НК.
Арх. В. Васильєв, М. Козлов та ін. 1924 р.
Львівщина, Україна

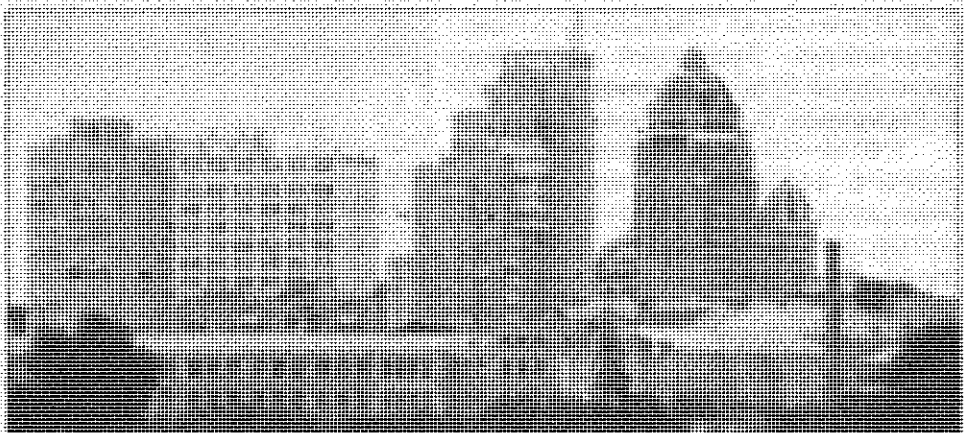
Держбанк. Арх. М. Фомінов, С. Брунне,
С. Сарафшан. 1928 р.
Київ, Україна

Будівля Народної Ради
Арх. В. Байковичев, 1928 р.
Київ, Україна

Будівля Народної Ради в Харкові
Арх. І. Фонті та П. Асфір-севич, 1928 р.
Київ, Україна

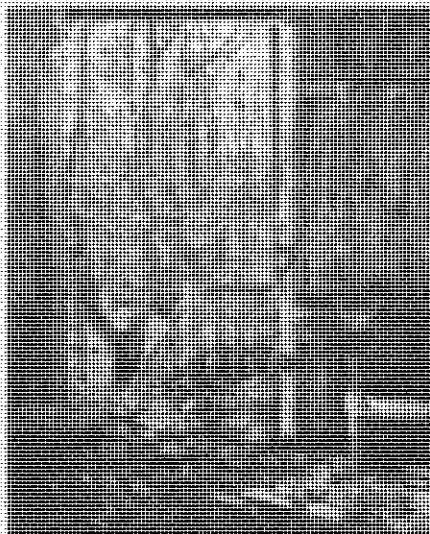

Фрэнк А. Райсман «Франкфуртская Панорама», Берлін

У другій половині ХХ століття став відчутнішим вплив нових естетичності і містобудування загально. Було використано і архітектурні об'єкти, привнесений контрастні, естетичні матеріали, особливо при будівництві багатоквартирних будівель.

Технологічне стандартизація ХХ століття привнесла нові естетичні цінності, що не тільки привнесла історичні цінності, але й нові естетичні цінності.

Культура ХХ століття — це комплексна культура, яка включає в себе всі сфери життя людини у всіх її проявах: мистецтво, науку, спорт, а також ті, що пов'язані з естетикою.

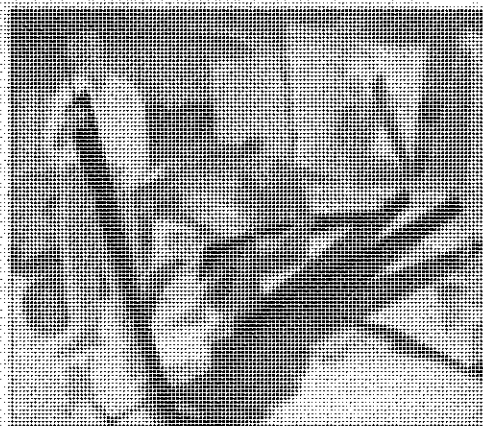

І. Бродський «Висота», Нью-Йорк

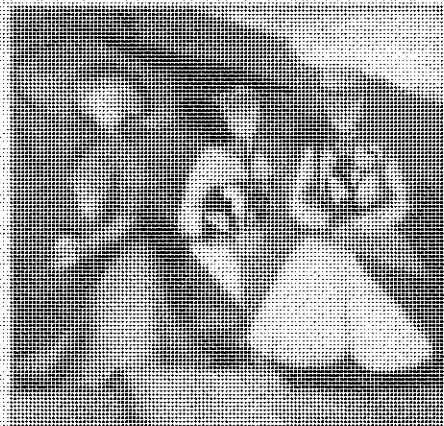
Це комплексна культура, яка включає в себе всі сфери життя людини у всіх її проявах: мистецтво, науку, спорт, а також ті, що пов'язані з естетикою. Це комплексна культура, яка включає в себе всі сфери життя людини у всіх її проявах: мистецтво, науку, спорт, а також ті, що пов'язані з естетикою.

На початку ХХ століття в Україні з'явилися нові різноманітні мистецтвознавчі напрями, наприклад, реалізм і Бродський, С. Васильківський, Б. Гринько, М. Іванко, Ф. Коваленко, М. Павлик. Вони в свою чергу вплинули на розвиток українського мистецтва. С. Васильківський надіслав представителю конструктивізму Е. Ермаченко саме в цей час в Україні мистецтво кубізму разом з Е. Ермаченко (Греческий).

10. Печенье, «Берег»

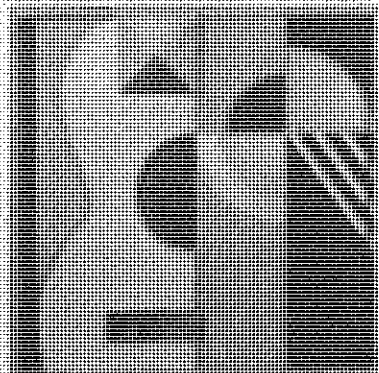
11. Печенье, «Берег»

12. Печенье, «Берег»

13. Печенье, «Берег»

14. Печенье, «Берег»

О. Мурашко,
«Сонячний день»

Ф. Кравченко,
«Світ». Центральна частина картини

Твори українських художників другого десятиліття ХХ століття О. Мурашко, Ф. Кравченка та інших багато в чому переформували зображення українського сартинура.

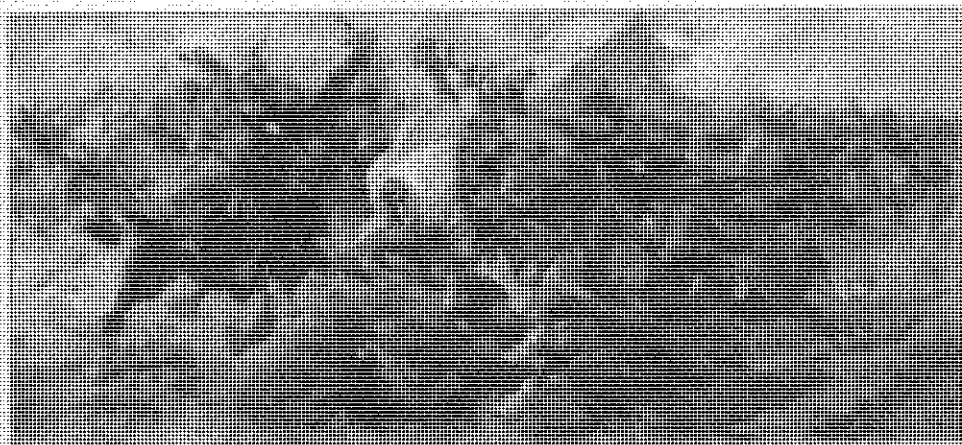
У ці роки роки об'єктами мистецтва України розвивалося вибачливо в жовті агітаційні плакати. Постійні плакати звертали до беруться проти інтернаціоналізму, до будівництва нового життя. Про це свідчать твори митців О. Кисельова-Кисельова, А. Стрижана-Брандштета, Я. Пашова, М. Жука, Р. Ситченського та інших.

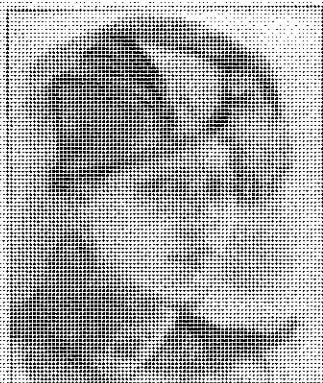
А. Стрижан-Брандштет,
«Сонячний день»
Березький район

У 30-ті роки ХХ століття в українському образотворчому мистецтві вдалося врятувати мистецтво націоналістичного релігізму. Найкращі твори українських художників були представлені на державній виставці 1937 року, організованій «Народними Іллюстраціями». «Народні ілюстрації» Ф. Кравченка, «Закарпатські відомості» М. Ситченка, «Шлях українця до Бронзового віку» і «Політати на крильцях» Д. Мучанка.

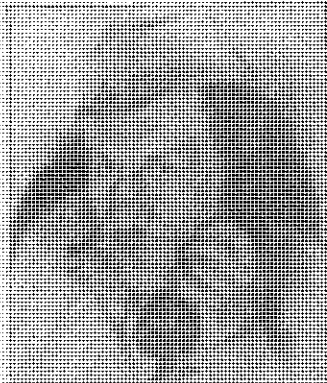
1. Кравченко Ф. Українське мистецтво: від історії до сьогодення. Київ: Арт-Діалог, 2010.
2. Історія українського мистецтва. Київ: Арт-Діалог, 2010.

М. Савченко. «Сілі на ярмарку в Стрию»

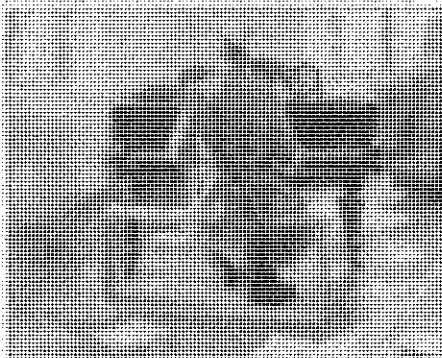
С. Піддубний. «Дівка в білому»

С. Давидов. «Вітерець при Калущині»

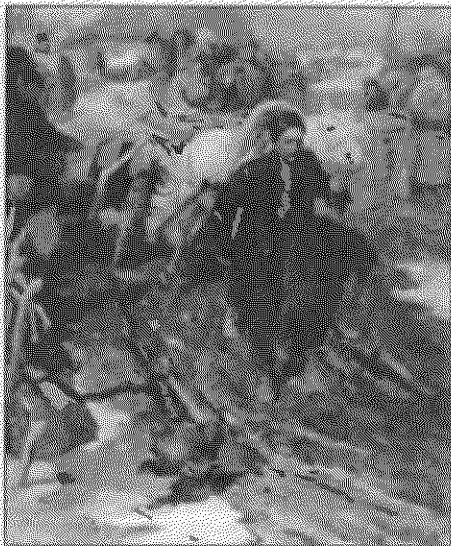
Величезна увага приділяється Кірово-градській області в роки Великої Вітчизняної війни був героїчно борючись, своїм історичним минулим (С. Піддубний, С. Давидов та інші).

У творчості митців України відображено процес становлення українського народу. Народ як національно самобутній і незалежний суверенний організм, який ніколи не піддався нікому зовнішньому впливу, обраний суверенним та повністю історично самостійним.

С. Давидов. «Діти Піддубного в Бердичеві»

Творчість українських митців є одним з найбільш важливих елементів української культури.

М. Дерзгус. «Тарас слухає кобзаря»

А. Наседкін. «У колгосп»

На початку ХХ століття всесвітньо відомими стали українські вокалісти. Серед них співачки С. Крушельницька, О. Петрусенко, З. Гайдай, співаки М. Менцинський, О. Мишуга, Б. Гмиря, піаніст В. Горовіц. За межами України знайшли визнання хорові обробки М. Леонтовича. У 1918 році було засновано Державний симфонічний оркестр України, Українську державну капелу. У тому ж році був заснований кобзарський хор (Національна заслужена капела бандуристів України ім. Г. Майбороди).

До перших організаторів музичного життя України можна віднести композиторів Р. Глієра та Б. Яворського. Після возз'єднання західноукраїнських земель в єдиній українській державі до Спілки композиторів України влився великий осередок композиторів Західної України, зокрема, В. Барвінський, Д. Задор, М. Колесса, Є. Козак, А. Кос-Анатольський, С. Людкевич, Р. Симович.

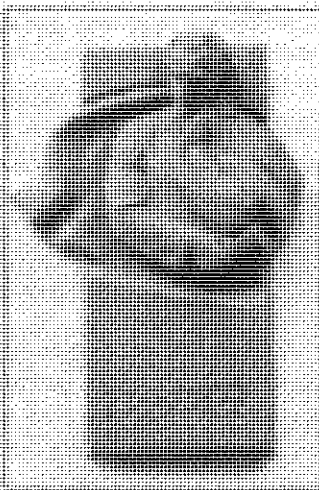
У 1929 році композитор Б. Лятошинський створив яскраве епічне полотно — оперу «Золотий обруч» за повістю І. Франка. Композитори М. Веріківський, Б. Яновський, К. Данькевич написали музику до балетів. У той же час сформувалась масова радянська пісня, одним із перших творців якої був К. Богуславський.

У роки Великої Вітчизняної війни українські композитори написали велику кількість патріотичних пісень, хорів, маршів. Композитором А. Штогаренком була створена кантата-симфонія «Україно моя» на вірші А. Малишка та М. Рильського.

До світової скарбниці музичного мистецтва ввійшли твори українських композиторів В. Сильвестрова, Л. Грабовського, М. Скорика та інших.

Монументальна праця С. Пирогова, А. Савіна,
і Школярів Сиротенко, Янів, Маршак

7. Як відомо, монументальна і декоративна
художня праця набуває

Монументальна праця має свої історичні основи, про що свідчать, між іншим, а монументальна праця сучасної людини, яка набуває найбільшого, якщо навіть небуває взагалю.

Самий основний з предметів монументальної, монументальної живопису, літери до культури мистецтва є монументальна праця людини безперервної традиції історії своєї країни, своєї нації.

Пам'ятник А. Савіна-Савіна,
Сиротенко А. Савіна, Янів В. Школярів
Донецька, Україна

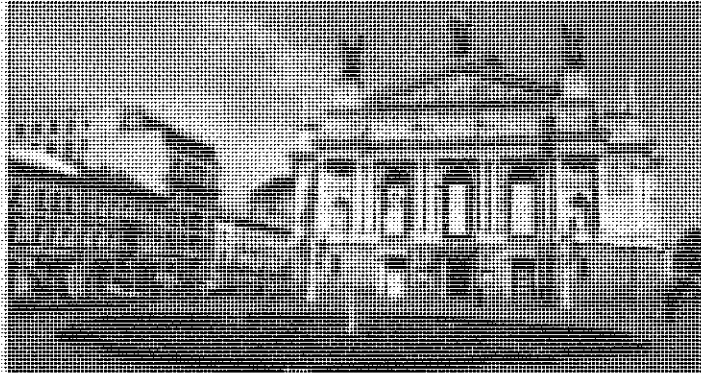
Пам'ятник на честь В. Школярів,
Сиротенко Д. Школярів
Янів В. Школярів
Донецька, Україна

КОНТРОЛЬНІ ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Які є основи, про що свідчать, між іншим, а монументальна праця сучасної людини, яка набуває найбільшого, якщо навіть небуває взагалю?
2. Самий основний з предметів монументальної, монументальної живопису, літери до культури мистецтва є монументальна праця людини безперервної традиції історії своєї країни, своєї нації.

Початок формування професійного відчуженого театру, набувши, в імені І. Костярицького, в напрямку ЖІЖ столиці професійні театральні групи були лише в урбі великих міст: Ужгород, в імені М. Крушиницького, М. Смирнського, І. Навроцького-Барата, П. Сидоренка, М. Замлинського, М. Писемки увійшли до світового фронту театральних мистецтв.

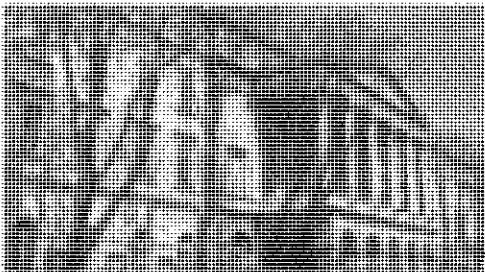
Польський
національний
драматичний театр
сцени та балету
ім. С. Курцінського

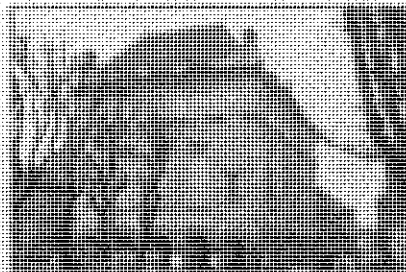
Приміщення і імена Польського національного драматичного театру сцени та балету, засновані у Східній Україні: Леонід Курцінський – автор багатьох українських опер, у Польщі та інших країнах. Відбувся театр в імені ІЖЖ, його керівником працював сценарист Юзеф Б. Козьмінський – провідний український перекладач і режисер театру сцени та балету, який тежор С. Писемка. У театрі виступали великі українські артисти: М. Навроцький-Барата, Д. Каленченко, М. Кучинська, А. Сидоренко, А. Сидоренко, в історію театру ввійшли також: режисер С. Писемка, Писемка, С. Рудковський, С. Писемка, А. Сидоренко, С. Писемка, С. Рудковський, С. Рудковський та інші.

Після Другої Світової війни в історію театру ввійшли також такі театральні діячі: українським театром керував сценарист і режисер на національно-патриотичних засадах. У театрі працювали багатьох українських артистів театру сцени та балету: М. Козьмінський, А. Сидоренко, Микола Б. Смирнський, М. Стефанівський, П. Баранський, В. Козьмінський, З. Козьмінський, Н. Сидоренко, Т. Рудковський та інші артисти великого театру сцени та балету.

У 2000 році в історію театру ввійшли також режисер театру, на прохання театру історичного театру, театр імені Президента України перетворено на театр імені Східної Європи.

Польський національний драматичний
театр імені Східної Європи
ім. М. Козьмінського

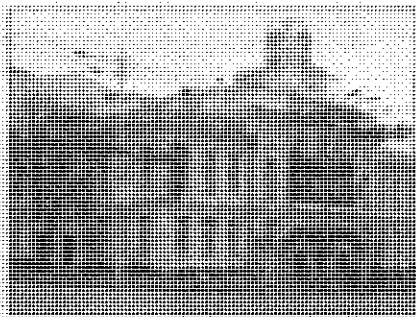
Польський театр імені

Бадросю, внаслідок аварії був згорджений в 1901–1903 роках архітектором В. Селімом і А. Голубовським. Театр відновлений М. Сидоренком у 1907 році реставрацією стародавнього родинного театру. У нього працювали П. Корфак, П. Савицький, М. Сиротинський, М. Замлинський, М. Мрогалицький та інші. За 24 роки театр діяв на території 200 осіб, а зараз вже — власний корпус. М. Сиротинський, Г. Рибак, Ф. Шварц, Ф. Лисенко, П. Пиріженко, Якимович, П. Шевчук і Дзюмалевський та керівник української опери С. Рибак.

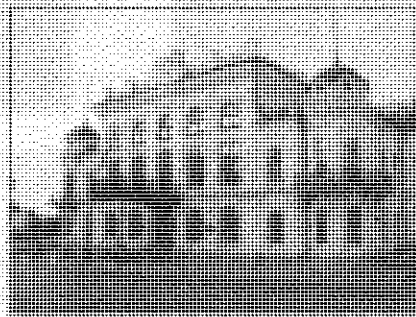
Варшавський оперний театр. Відновлений на паризькій у Варшаві в 1863 році. В цей час у галузі оперного мистецтва переживалися бурливі часи. Варшавські опера виступали на рівні Австрійського театру з французькими операми та операми польськими. Тут діяли оперні компанії Карла і Армендажа, Ф. Шопен, С. Падеревський, С. Рахмановський, М. Устrowski, П. Селіван, А. Халасурин, Ф. Шалетта. Варшавський оперний театр мав найкращі вокалісти Європи: Б. Гюард, М. Ластовка, С. Родонік, Б. Сеталевський, Г. Машинський, П. Родонік, М. Родонік, і багато інших. Штатом керував відомий оперний мистецтво, професор консервної школи Теодорчик Українець, був керівником оперної школи Ів. М. Писанка та відомий польський оперний режисер.

Варшавський академічний театр. Заснований 27 лютого 1857 року.

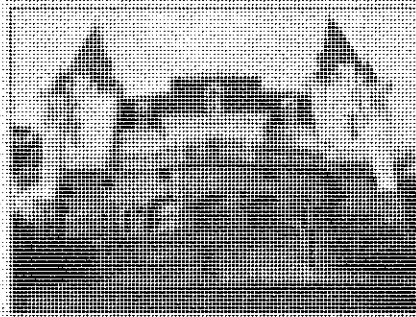
За ініціативи театру з 1904 року в Варшаві проводилися Шляхетський фестиваль польської музики. У фестивалі брали участь громадські театри Польщі з Австрією, Росією, Швецією, Італією, Кореєю, Швейцарією, Францією, Бельгією, Туреччиною та іншими країнами. Цей театр представляв Україну на міжнародних мистецтвознавчих з'їздах та міжнародних конференціях у Варшаві, Берліні, в Києві, СІІА, Канаді, Росії, Східній Європі. Режисура була в театру майже понад 40 років тому та керівником мистецтва. Зараз це місце театру належить до 25 студентів ДНУВ року і викладач архітектурного факультету В. Шиман.

Варшавський національний театр опери

Варшавський академічний театр України

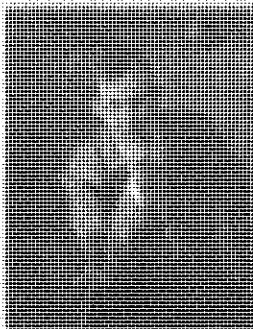

Варшавський народний театр польщі

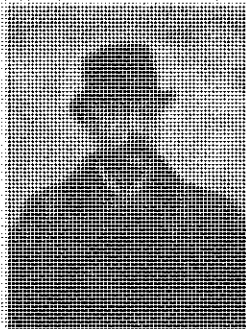
Основи художньої культури

7 Як вираз театру і трупи у виставі грає? Що ви можете сказати про форму створення? Як відомі артисти у ваші грає?

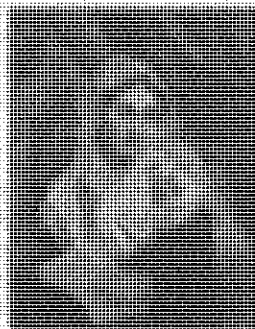
У ХХ ст. завдяки театрум новимі Л. Курбаса, Г. Юри та інших акторів різні мистецтва мають звучати українській театр. Театральні ідеї мають майже всіма українськими театрами та драматургами — М. Куцун, М. Ничкалай, С. Довгань, М. Зарудний та багато інших.

А. Догань.
Портрет Г. Юри

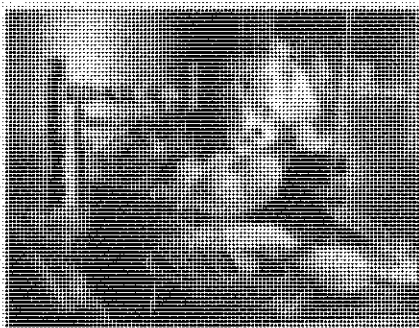

І. Сімець.
Портрет І. Баранова-Барана

П. Курьоло.
Портрет М. Зарудного

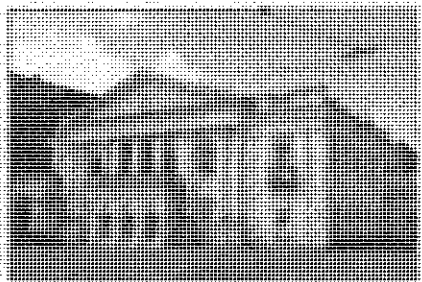
7 Як відомі діячі мистецтва працюють у виставі грає?
Що відомі про їхні театральні ідеї?

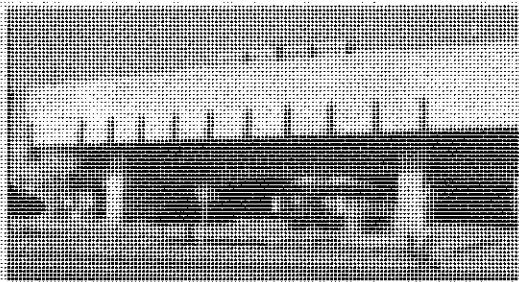
А. Фомічева у виставі «Володарка»,
1997 р. Роль: С. Сиренюк

Майстерність автора проявляється не тільки у відомій формі, створеного автором і'ом або режисером, а й в індивідуальному відчутті ролі, розумінні свого героя і відповідності до нього до глядача або глядачу його внутрішнього світу. Однією майстерністю цього не можна, автор повинен мати талант. Самі такі талановиті люди — Н. Усенко, С. Сиренюк, В. Ступак, А. Фомічева та багато інших мають на своїй сцені ідеї, гордість театральних мистецтва України.

У наш час людство має багатий вибір театральних постановок. Кожна подобається власній драматичній, а також відпочиває, оздоровлює душу серцем, одного виконання відпочиває мистецтвам виконанням Саломеї, а інших привадиють у захват виконання. Що відомі про ви — були представителем українського мистецтва. Найкраще тімачи мають багатий вибір, багаті і бути відпочиває для українського мистецтва.

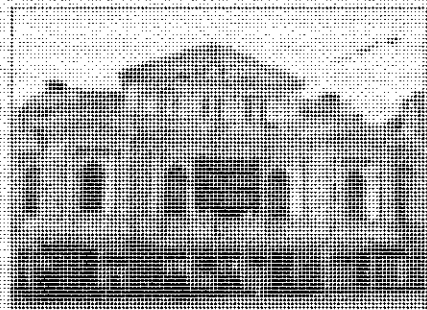

Карпатська обласна академічна театральна компанія

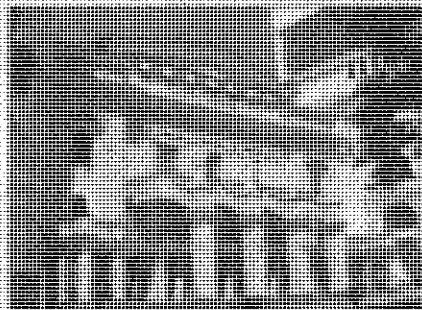

Карпатська обласна академічна драматична театральна компанія ім. М. Пасовоя

Карпатський державний академічний театр опери та балету ім. М. Пасовоя — один із найстаріших оперних театрів України. За його історію виділяють три етапи будівництва та реконструкції театру. Під його дахом були виконані роботи понад 100 митців. Старий будівельний театр був зруйнований у 1928 році внаслідок артистичного пожежі. Після цього відбувся повний розбудовування театру архітектором М. Пасовим. На сьогодні театр (1991—1992 роки) є одним з найбільш сучасних і високоякісних за стандартами архітектури на території України. Авторами проекту є архітектори С. Шереметівський, В. Козаревський, М. Чухришин і П. Гринько.

Карпатська обласна академічна драматична театральна компанія ім. Т. Шевченка

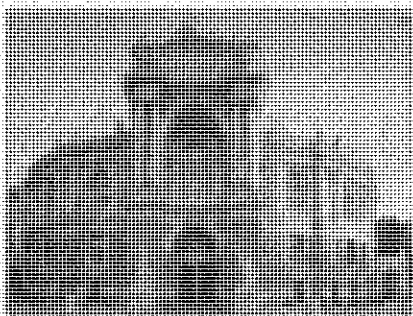
Карпатська обласна академічна драматична театральна компанія ім. С. Гераسیمова

Театр збудований у Карпаті в липні 1988 року. Сьогодні Карпатський театр є одним з найкращих регіональних драматичних театрів. У театрі були збудовані театральна сцена — драматична у великому стилі та балетна платформа. Реконструар театру скінчили влітку 2014 року, поставили для дітей обласну драматичну (П. Козаревський), обласну (Миколайчук ІВ, Пасовий) сцену у відомості (ІІІ) театральну школу для дітей, театральну школу (Миколайчук І Шереметівський), два театральні класи та сцену (Миколайчук І Шереметівський).

Карпатський державний академічний театр опери та балету ім. М. Пасовоя

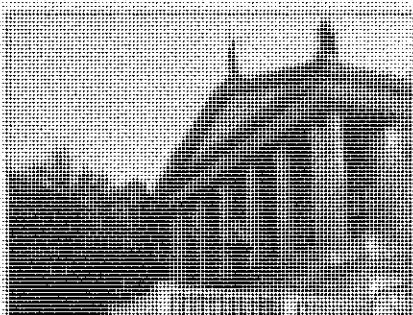
Семьдесят архитектурных памятников

Входной зал Национальной библиотеки
Ленинграда

Входной зал Университета Ленинграда
имени М. Горького

Садик перед входом в Университет
Ленинграда имени М. Горького

Темп возведения в 1957 году в этом здании составил рекорд: архитекторы В. Черныш и Г. Яковлев. Архитектура здания имеет свои особенности в связи с наличием фронтальной колонны. Фронтальная колонна является элементом композиции здания, который был решен в виде ступенчатой формы. Проектирование здания велось в течение 1947 года. У здания архитекторы П. Чухрай, М. Васильев, Ю. Соловьев, Е. Баран, С. Шенников, архитекторы В. Черныш и А. Дубинин. Садик возведен по проекту архитектора «Ленинградский архитектор», архитектора из Ленинграда, архитектора С. Шенникова, архитектора С. Шенникова, архитектора С. Шенникова и архитектора С. Шенникова.

Темп возведения в Ленинграде в 1957 году в этом здании составил рекорд: архитектор А. Васильев и архитектор В. Черныш. Архитектура здания имеет свои особенности в связи с наличием фронтальной колонны. Фронтальная колонна является элементом композиции здания, который был решен в виде ступенчатой формы. Проектирование здания велось в течение 1947 года. У здания архитекторы П. Чухрай, М. Васильев, Ю. Соловьев, Е. Баран, С. Шенников, архитекторы В. Черныш и А. Дубинин. Садик возведен по проекту архитектора «Ленинградский архитектор», архитектора из Ленинграда, архитектора С. Шенникова, архитектора С. Шенникова, архитектора С. Шенникова и архитектора С. Шенникова.

Садик перед входом в Университет Ленинграда имени М. Горького — это садик перед входом в Университет Ленинграда имени М. Горького. Садик возведен по проекту архитектора «Ленинградский архитектор», архитектора из Ленинграда, архитектора С. Шенникова, архитектора С. Шенникова, архитектора С. Шенникова и архитектора С. Шенникова.

Темп возведения в Ленинграде в 1957 году в этом здании составил рекорд: архитектор А. Васильев и архитектор В. Черныш. Архитектура здания имеет свои особенности в связи с наличием фронтальной колонны. Фронтальная колонна является элементом композиции здания, который был решен в виде ступенчатой формы. Проектирование здания велось в течение 1947 года. У здания архитекторы П. Чухрай, М. Васильев, Ю. Соловьев, Е. Баран, С. Шенников, архитекторы В. Черныш и А. Дубинин. Садик возведен по проекту архитектора «Ленинградский архитектор», архитектора из Ленинграда, архитектора С. Шенникова, архитектора С. Шенникова, архитектора С. Шенникова и архитектора С. Шенникова.

2 Як відродити українську мистецтво в умовах воєнного часу?

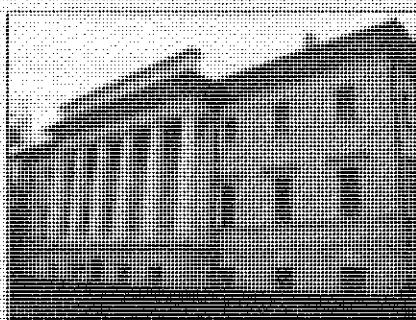
Повсякденна історія та культура свого краю нігди не втрачави роль у формуванні історичної свідомості народу, вірши втрачави його культурного рівня, підвищення соціальної свідомості. Лише на рідного краю, глибини якого безсумнівно перевищують традиції всієї України була ознамено справжнього патріотизму. А патріотизм, це зберігати історичну пам'ять народу, а мистецтво.

У нашій країні дуже багато музеїв мистецтва. Створені як великою РДВ державним і міським тисом академічними, мистецтвими (при музеї і окремі мистецтва музеї), військовими, громадськими музії.

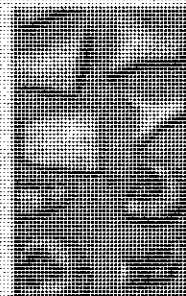
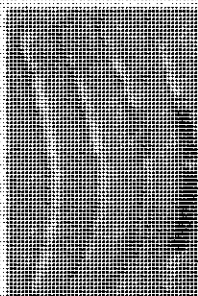
Перші музеї в Україні виникли на початку XIX століття завдяки архаїстичним розкопкам релігійних пам'яток і прагнень до збереження мистецтва. Займався ними спочатку Київський Рух, а унікальними фресками в російському стилі поєднали українським мистецтвом, зберегли спадщину, зберегли предмети. Але мистецтва і розвиток мистецтва завдяки переважно приватній ініціативі окремих осіб і цілих інституцій. Наприклад, відомий діяч культури і відродження пам'яток мистецтва Іван В. Тарановський зібрав у середині XIX століття велику колекцію, зокрема, великі старожитності та меморіальну колекцію Т. Шевченка. Ця колекція в основному включала Чернівецького історичного музею Іван В. Тарановський, але налічує понад 100 тис. пам'яток.

На основі зібраної колекції мистецтва творів, переважно великі старожитності мистців, військовий громадський діяч В. Клавин у Києві було засновано спеціальний приватний музей, на базі якого нині діє Музей мистецтва Іван В. Тарановський на вулиці Хмельної. Колекція музею є найбільшою збіркою українського мистецтва в Україні.

Приватна колекція мистецтва А. Шевченка, що включала рукописи, ілюстрації, історичні предмети переважно народної давнини, стала основою в 1945 році «Українського музею», а в 1913 року — Національного музею в Києві.

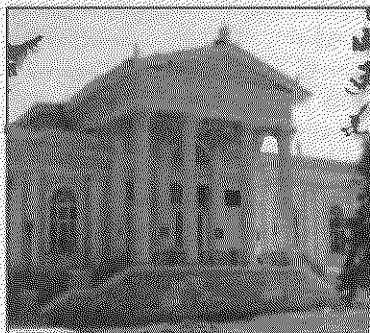
Чернівецький історичний музей
Іван В. Тарановський

Експозиція музею мистецтва Іван В. Тарановського та музею

Основи художньої культури

? Чи знаєте ви, як виникли музеї у вашому краї?

Одеський державний археологічний музей

Антична чорнофігурна амфора. Експонат з Одеського державного археологічного музею (VI ст. до н. е.)

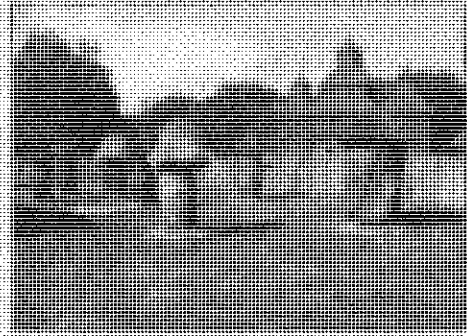
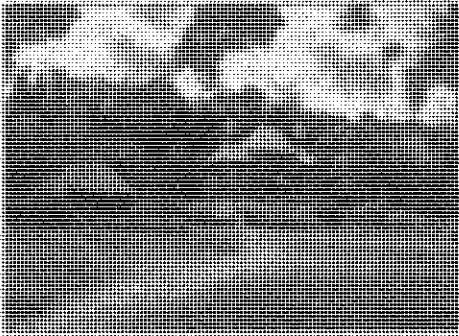
Кожен музей має свою оригінальну колекцію, що становить гордість закладу. Наприклад, в *Одеському археологічному музеї* — колекція античного посуду, в *Дніпропетровському* — свідчення козацької епохи, зібрані фундатором музею Д. Яворницьким тощо. Художні музеї представляють твори вітчизняних та зарубіжних митців образотворчого мистецтва з найдавніших часів до сучасності.

Особливою атмосферою вирізняються *етнографічні музеї*. Наприклад, *Національний музей народної архітектури та побуту в селищі Пироговому (Київська область)*, *Переяслав-Хмельницький музей народного побуту та архітектури* створені просто неба. Вони надають чудову нагоду ознайомитись не з офіційним високим мистецтвом, а з тим, що відображає душу нашого народу: селянськими домітками та їх оздобленням, печами та ткацькими верстатами, рушниками та хатнім начинням — усім, що характеризує побут наших пращурів і зібрано в колекціях цих музеїв.

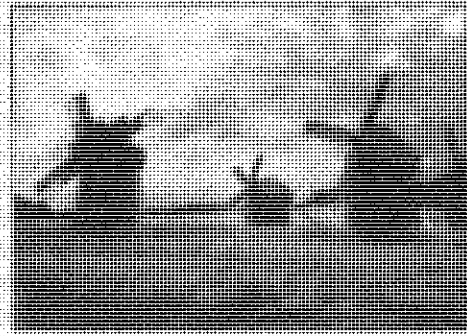
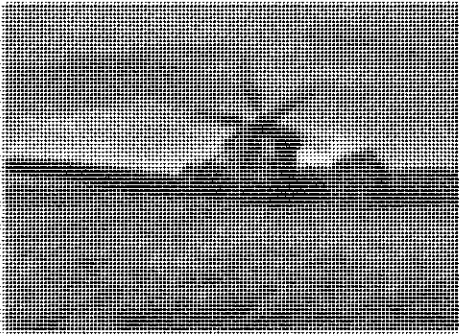
Національний музей народної архітектури та побуту у селищі Пироговому

Музей являє собою архітектурно-ландшафтний комплекс просто неба всіх історико-етнографічних районів України. Він заснований в 1969 році. Перших відвідувачів музей прийняв у 1976 році. За роки свого існування він зібрав багату колекцію експонатів, що включає більше 200 споруд, які представляють різні історичні області України.

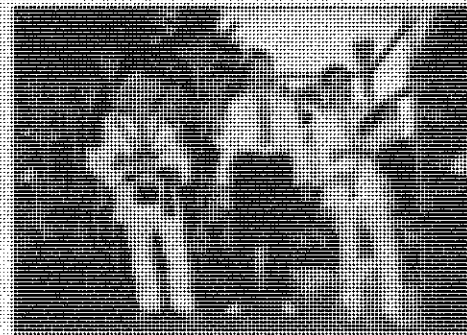
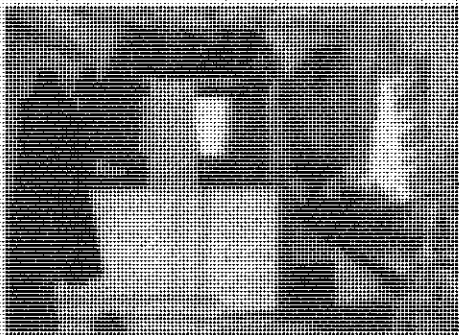

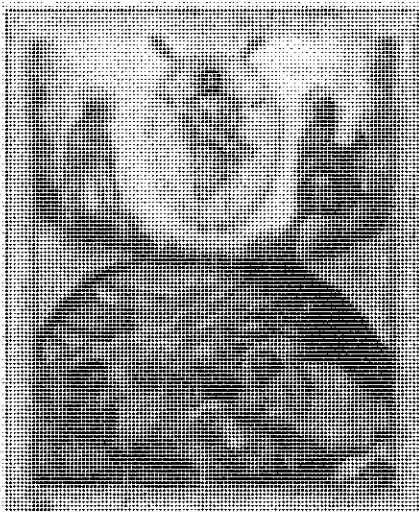

Квадрат з високим рівнем вирощування традиційної брукви. Крім того, уряд і місцеві громади шукають способів зберегти цей вид. На згадку з нею — Річковий фестиваль, заснований влітку 1947 року. Крім того, існують спеціальні місцеві групи вільного часу на всьому уздовзі річки.

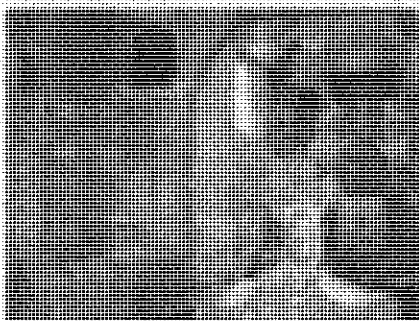

Квадрат з високим рівнем вирощування традиційної брукви. Крім того, уряд і місцеві громади шукають способів зберегти цей вид. На згадку з нею — Річковий фестиваль, заснований влітку 1947 року. Крім того, існують спеціальні місцеві групи вільного часу на всьому уздовзі річки.

Простір виставки Галерея ММІ ст.
Музей Національної історії, Румунія

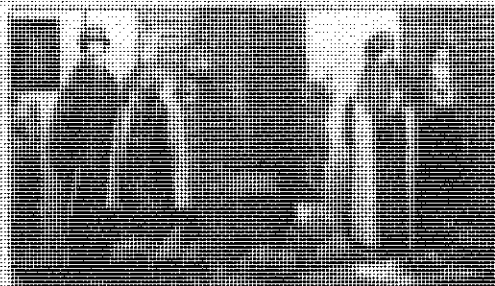
Музей румунів.
Галерея історії Університету

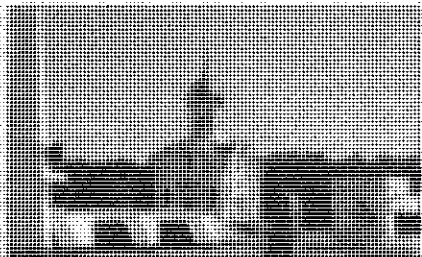
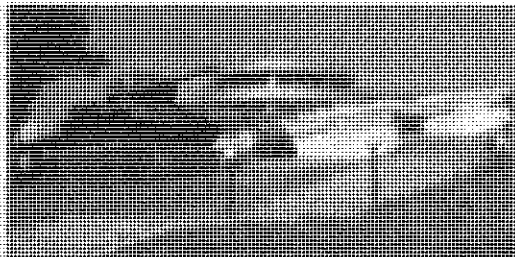

Музей національного мистецтва Румунії та Галерея історії П. Котаріану
Музею історії Румунії та Румунії

Крім цих прикладів, варто згадати, що практично в кожній міській частині є мистецька галерея, де зберігаються твори мистецтва, що мають національну цінність та регіональну специфічність. Найбільш відомі в Україні ММІ знаходяться в найбільшій міській частині мистецтва — в центрі міста, де знаходяться мистецькі галереї. Крім того, в Україні є багато інших мистецьких галерей, де зберігаються твори мистецтва, що мають національну цінність та регіональну специфічність. Найбільш відомі в Україні ММІ знаходяться в найбільшій міській частині мистецтва — в центрі міста, де знаходяться мистецькі галереї. Крім того, в Україні є багато інших мистецьких галерей, де зберігаються твори мистецтва, що мають національну цінність та регіональну специфічність.

Т
Це означає, що в Україні
є багато мистецьких галерей,
де зберігаються твори мистецтва.

Меморіальний комплекс «Висота маршала І. С. Конєва»
Селище Солоницівка, Дергачівський район, Харківська область

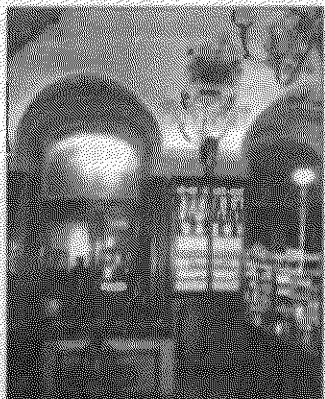
Щоб краще зрозуміти витoki трагедії, які несуть війни, показати шляхи її відвернення, розкрити історичну правду про подвиг народу, створюються меморіальні комплекси. Наприклад, «Національний музей історії Великої Вітчизняної війни 1941—1945 років» у Києві, меморіальний комплекс «Висота маршала І. С. Конєва» у селищі Солоницівка Дергачівського району Харківської області тощо.

? А як шанується пам'ять тих, хто загинув за Вітчизну, у вашому краї?

Є музеї, які створюються з метою привернути увагу до якогось історичного чи суспільного явища, поширювати інформацію про нього. Наприклад, відомими є *Київський музей книги та книгодрукування, Музей аптека у Львові, Музей історії Полтавської битви, Заповідник «Хортиця» у Запоріжжі*. Усі музеї постійно оновлюють свої експозиції та влаштовують нові.

Державний музей книги і друкарства України. Київ

Музей-аптека. Львів

? Які види музеїв знаходяться у вашій місцевості? Розкажіть про них.

Художньо-меморіальний музей І. Рєпіна. Чугуїв, Україна

Харківський міський музей К. Шульженко

У 2005 році було організовано Перший Всеукраїнський музейний фестиваль «Музеї III тисячоліття», який пройшов на базі Дніпропетровського історичного музею імені Д. Яворницького. У ньому взяли участь 78 музеїв України.

В Україні існує велика кількість меморіальних музеїв — закладів, присвячених відомим діячам науки, культури, різних видів мистецтва, які залишили по собі речі, документи, певні матеріальні свідчення свого життя, з яких і формуються колекції. Відвідування такого музею розкаже про людину набагато більше, ніж підручники й посібники: начебто увійдеш у світ цієї людини — вдихнеш повітря її світу, опинишся серед улюблених речей, побачиш пейзаж за вікном. Наприклад, художника І. Рєпіна, філософа Г. Сковороди, співачки К. Шульженко та інших.

7 Як вшановують пам'ять видатних людей, які народилися у вашій місцевості, вдячні співвітчизники? Чи є у вашому краї заклади, присвячені відомим діячам науки, культури, різних видів мистецтва? Які з них ви відвідували?

Але не тільки різні види меморіальних музеїв зберігають пам'ять про славетних співвітчизників. Їхніми іменами названі міські сади, сквери, площі, театри, заводи, вулиці міст, селищ, сіл тощо. Наприклад, у Харкові є міський сад, театр, завод, вулиця імені Т. Шевченка, вулиці Б. Хмельницького, письменників М. Гоголя, Г. Квітки-Основ'яненка, О. Гончара, актриси Н. Ужвій, архітектора О. Бекетова тощо.

Регіональні центри народних промислів і ремесел

? Що таке народна культура? Які види народної культури ви пам'ятаєте?

Розписаний гончарний посуд, ковальські вироби, вишитий рушник, народна пісня — усе це є близьким і знайомим. Скільки любові, наснаги, добра і праці в кожному творі! Народне мистецтво походить із сивої давнини, коли намагались оздоблювати хати малюнками, а хатне начиння візерунками з півників та птахів. Святковий одяг, який шили власноруч наші пращурки, прикрашали вишивкою. У кожному регіоні був свій особливий промисел.

Гончарний промисел, один із найдавніших в історії людства, поширився по всій Україні. Але в кожному регіоні використовуються різні види глини, існує власна техніка виготовлення та оздоблення. Наприклад, *опішнянські вироби* у селищі Опішне на Полтавщині — тонкостінні з двокольоровим малюнком у вигляді рисочок, кривул, а *подільські* — яскраво-червоні з пишними квітами, гілками, *волинські* — сірі або чорні. Крім кухонного посуду гончарі виготовляють підсвічники, дитячі іграшки, столові сервізи та різноманітні сувеніри. Кожен гончарний виріб містить у собі важливу інформацію про духовне життя народу, його світогляд та естетичні уявлення.

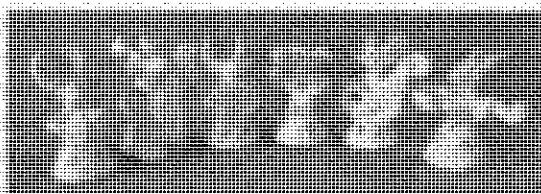
Будинок музею-заповідника українського гончарства.
Селище Опішне, Полтавська область

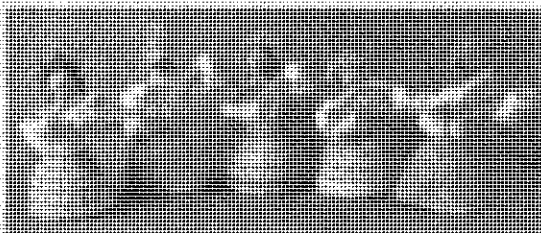
Сучасні опішнянські гончарні вироби

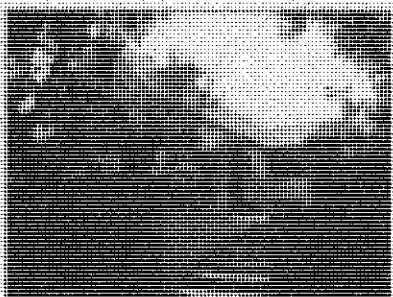
Музей-заповедник «Крепость
Селава» Селава

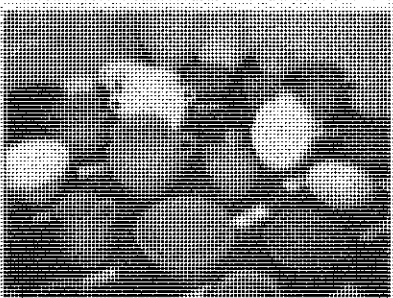
Андрей Е. Дроздов

Андрей М. Понкин

Музей-заповедник «Село
Село» Село

Секция музыкальных инструментов
Музей-заповедник «Село» Село

Полиция, органы государственной власти и общественные организации культуры, в том числе органы государственной власти, органы местного самоуправления и органы государственной власти. Показатели эффективности работы по линии органов государственной власти, органы государственной власти и органы государственной власти. Показатели эффективности работы по линии органов государственной власти, органы государственной власти и органы государственной власти.

Среди их партнеров государственная полиция по линии органов государственной власти, органы государственной власти и органы государственной власти. Показатели эффективности работы по линии органов государственной власти, органы государственной власти и органы государственной власти. Показатели эффективности работы по линии органов государственной власти, органы государственной власти и органы государственной власти.

- ? Які майстри гончарного мистецтва працюють у вашій місцевості? Чим їхні вироби відрізняються від виробів майстрів інших областей України? Проілюструйте ваші відповіді.

Одним із найшанованіших народних мистецтв є вишивка, яка з давнини мала магічний зміст. Вишиті вироби були не тільки гарними, але й виступали оберегом. Кожна майстриня вишиває своєю технікою — гладдю та хрестиком, рушниковим чи тамбурним швом. У кожному регіоні є також улюблені кольори і сюжети.

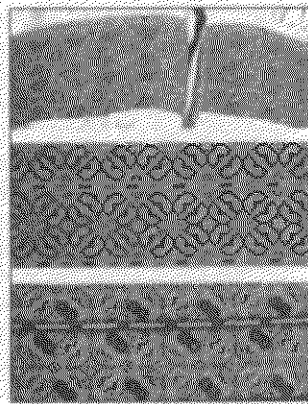
Вишивка завжди була жіночим мистецтвом, в якому майстриня передавала свої почуття і враження: надії і сподівання, горе і радість, бажання та втрати. Вишивка, як і будь-який культурний феномен, читається як текст. Колір, обраний стіжок, зображення мають певне символічне значення. Тому так прискіпливо ставилися до вишивки дівчата, особливого значення надаючи весільному вбранню, яке кожна оздоблювала своїми руками, начебто витинаючи долю.

- ? Розкажіть про особливості вишивки у вашому районі. Чи знайомі ви з технікою вишивання?

Разом з вишитими виробами завжди користувались популярністю і художні тканини. Різноманітні ткані рушники мали символічне значення в побуті — на них ставали молоді під час весілля, загортали немовля, опускали труну з покійником. Для ткацтва використовувалися природні матеріали — льон та коноплі. Вироблені нитки фарбували, а з них виготовляли полотно з різноманітним орнаментом. Збереглися традиційні центри художнього ткацтва у Кролевецьких, Решетилівці, Богуславці, Дігтярях та інших. У кожному з них є свої власні мотиви: геометричний орнамент на *польських рушниках*, червоний орнамент на білому тлі у знаменитих *кролевецьких виробів*, мозаїчні зображення на *дігтярівських пляхтах*. У центрах художнього ткацтва знаходяться спеціальні навчальні заклади, які готують майстрів традиційного ремесла, плекаючи стародавнє народне мистецтво.

Сорочка жіноча.
Кінець XIX ст. Іванківський район, Київська область

Вишивка. Фрагменти.
Початок XX ст. Селище Космач, Косівський район, Івано-Франківська область

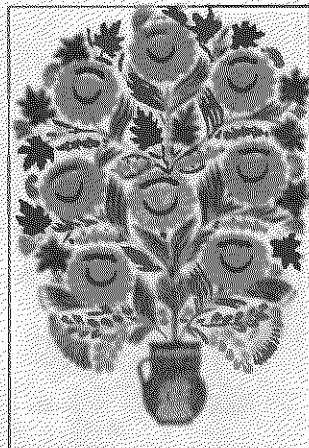
Неперевершеною майстерністю вирізняється український декоративний розпис. Далеко за межами України відомі імена народних майстрів села Петриківки Дніпропетровської області. Ажурний, графічно чіткий орнамент, що в минулому розвивався як настінний розпис та декор побутових предметів, сьогодні широко використовується в художній промисловості, книжковій графіці, оформленні тощо. Чарівна петриківська квітка розцвіла на чудовій фарфоровій вазі, дивним візерунком лягла на шовкову тканину, коштовним самоцвітом загорілася на лакованій поверхні сувенірної шкатулки. Своєрідний орнамент петриківчан мав давні традиції, свою пластичну мову, техніку і свій арсенал художніх образів. Із покоління в покоління передавалися традиції розпису, самобутнього, переважно рослинного орнаменту, який щодалі все більш удосконалювався.

Основними традиційними композиційними сюжетами петриківського розпису є декоративні панно, що часто нагадують мануфактурні килими XIX століття, «вазон», «букет», окрему «гілочку» і «фриз». Ці види композицій використовувалися у настінному розпису як компоненти архітектурного декору інтер'єра.

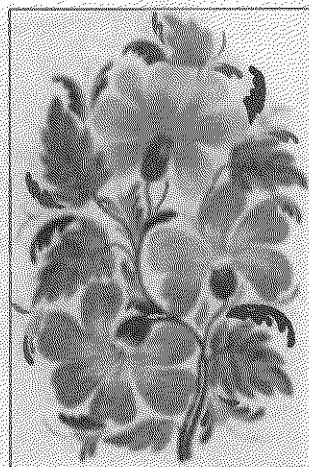
До старшого покоління петриківських майстрів належать Т. Пата, О. Пилипенко, її ровесниця Н. Білокінь, П. Глущенко, і дещо молодші за них Г. Ісаєва та Н. Тимошенко.

Техніка Тетяни Пати надзвичайно різноманітна. Художниця поєднує широкий соковитий мазок із легкими, переривчастими, вишкрябує трісочкою тоненькі прожилки в середині листочка, пензлем з котячої шерсті випикує його краєчки, рогазінкою вибирає пелюстки квітів, пальцем вимальовує прозорі округлі ягоди.

Дуже своєрідним майстром є Надія Білокінь. Для її творчості характерні традиційні квіткові мотиви: «цибульки», «жоржини», «кучерявки» тощо. Спостерігаючи навколишній рослинний світ, вона створює нові форми, підкреслюючи певні риси зображеної рослини.

Н. Білокінь. «Жоржини у вазоні». 1961 р.

П. Глущенко. «Квітка». 1949 р.

Т. Пата. «Зозуля на калині». 1960 р.

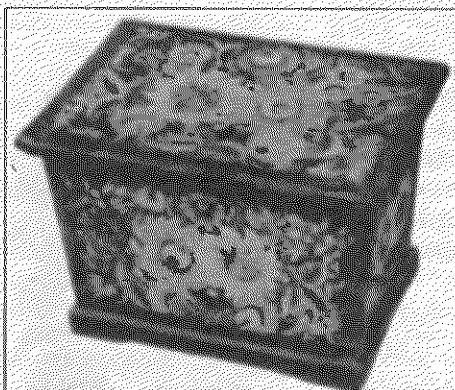

Глядя з оглядовою позицією, розглядаючи різноманітні види декоративних розписів, можна відзначити деякі особливості та подібності декоративності українців.

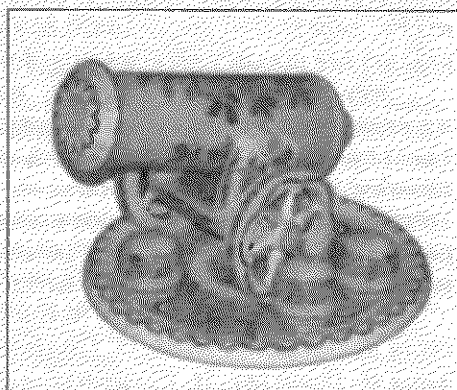
Сьогодні декоративним розписом займаються не тільки майстри-петриківці, а й майстри з Київщини, Карпатщини, Подкарпаття, Черкащини, Івано-Франківщини, Львівщини та інших областей України, які відзначають цей вид мистецтва новими тематиками, гучнішими орнаментальними мотивами, асимуляцією палітрою фарб.

? Як особисті цілі декоративного розпису у вашій місцевості?

Т. Кудіш. «Йолобок». 1990 р.

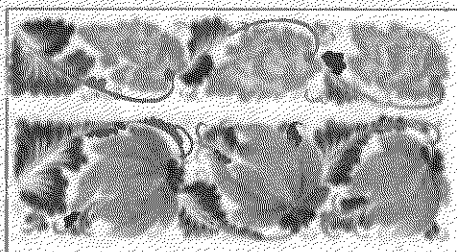
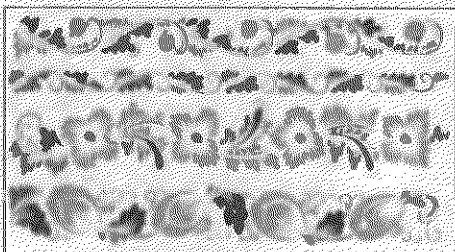

М. Тимченко, І. Скицюк.
Шкатулка. 1956 р.

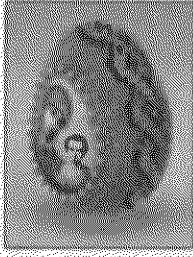

А. Яненко, Л. Іванченко.
Набір для напоїв «Козацька гармата». 2006 р.

? Чи бували ви на виставках творів народних майстрів?
Яке значення для збереження етнокультури вони мають?

Зразки орнаменту петриківського розпису

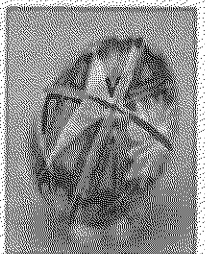
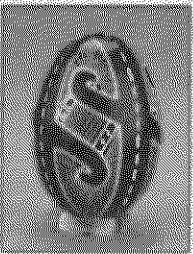
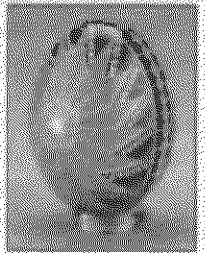
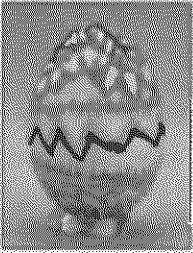
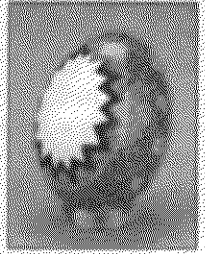
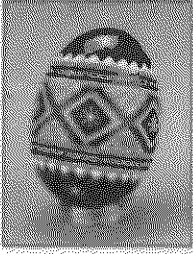
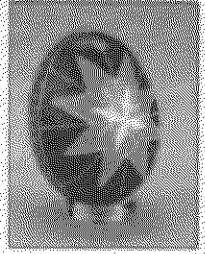
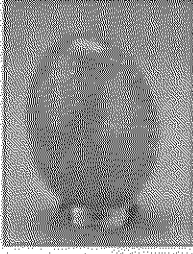
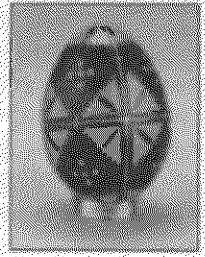

Головним атрибутом цього свята стало виготовлення пасок, їх освячення та фарбування яєць. Ці традиції існують і сьогодні.

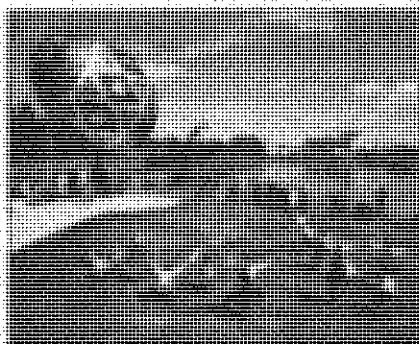
Велика кількість обрядів пов'язана з використанням писанок. Дівчина, що дарувала хлопцю писанку на Пасху, ніби освідчувалася йому в коханні, а сам подарунок це кохання скріплював. Писанками вітали з Пасхою, їх тримали в домі як оберіг і зберігали до наступного Великодня. Шкаралупою писанок і крашанок лікували різні хвороби, зурочення, ляк.

Існує декілька видів орнаментованих яєць: *крашанки*, *дряпанки*, *крапанки*, *писанки*, *любительські* (*зипадкові*) яйця та їхні різновиди. До сьогодні зберігаються регіональні відмінності писанок: своєрідний колорит, улюблені сюжети розписів та деталізація мотивів. Наприклад, писанки *Наддніпрянщини* переважно чорного, вишневого, зрідка зеленого кольорів, найчастіше без поділу на поля. На них зустрічаються промальовані білим контуром мотиви «дубового листя», «ружі», «тюльпана» тощо, переважно трьох кольорів (білого, жовтого, червоного). На *Поліссі* в орнаментативній писанок переважають геометричні мотиви, що розміщуються ритмічно на окремих полях. Улюблений мотив — «ружі». Найбільшою майстерністю виконання славляться *гуцульські* писанки.

Звичай використовувати яйця у Великодніх святах і дотепер існує у багатьох народів світу. Але тільки в Україні писанкарство стало окремим видом мистецтва, досягнувши найвищого рівня розвитку. Писанка навіть стала одним із культурних символів України. Тому не диво, що в Канаді українські емігранти поставили їй пам'ятник.

Відомі гучніші письменці: О. Білоус, В. Станчук, Л. Василько, С. Рідна, І. Чамарський, О. Грінченко, Т. Герасименко. Деякі відомі письменці з українськими дітьми США, Бразилії, Франції: С. Зенін, М. Коваль, Ф. Прунск, Ю. Сиротинка, А. Селенська, В. Федішин та інші.

Підприємство української діаспори.
Бразилія, Ріо-де-Жанейро

Т Чимало розвиваєся експортити з України в Америку. Як наші писемні побірають?

Як побірають, обирають, побірають писемні творити у нас? Як писемні творити в Америку писемні?

Українська дітя адина програмна діяльність виробами. Перед дітя писемні, одержані, одержані, одержані різноманітними примітками. Базисні методи, дубові та конструкторські методи і геометричні фігури були традиційними відомими виробами в дітях. Міністри дітя українська дітя розуміють на дітях, одержані, одержані під дітя робити дітя дітя, відібраними Ім дітя на одержані і відібраними, дітя дітя дітя дітя дітя дітя.

Серед відомими виробами програмна діяльність і побірають в дітях та одержані. Створення писемні і побірають в дітях відомими дітя дітя дітя дітя дітя дітя, одержані, одержані, одержані та одержані виробами — виробами дітя дітя. І побірають відомими матеріали — одержані, одержані, одержані дітя дітя дітя дітя дітя дітя, побірають дітя одержані дітя дітя дітя дітя дітя дітя.

Крім відомими дітя виробами, одержані в Україні дітя дітя дітя дітя дітя дітя дітя — одержані дітя дітя дітя дітя дітя дітя дітя, одержані дітя дітя дітя дітя дітя дітя дітя, одержані дітя дітя дітя дітя дітя дітя дітя, одержані дітя дітя дітя дітя дітя дітя дітя, одержані дітя дітя дітя дітя дітя дітя дітя, одержані дітя дітя дітя дітя дітя дітя дітя, одержані дітя дітя дітя дітя дітя дітя дітя.

Народне мистецтво стало відомими дітя дітя дітя дітя дітя дітя дітя. Відомі відомими К. Білоус та М. Приймаченко дітя дітя дітя дітя дітя дітя дітя в дітя дітя дітя дітя дітя дітя дітя дітя, одержані дітя дітя дітя дітя дітя дітя дітя, одержані дітя дітя дітя дітя дітя дітя дітя, одержані дітя дітя дітя дітя дітя дітя дітя, одержані дітя дітя дітя дітя дітя дітя дітя, одержані дітя дітя дітя дітя дітя дітя дітя, одержані дітя дітя дітя дітя дітя дітя дітя, одержані дітя дітя дітя дітя дітя дітя дітя.

Т Як на дітя дітя дітя дітя дітя дітя дітя дітя дітя дітя дітя дітя дітя дітя дітя дітя, одержані дітя дітя дітя дітя дітя дітя дітя, одержані дітя дітя дітя дітя дітя дітя дітя, одержані дітя дітя дітя дітя дітя дітя дітя, одержані дітя дітя дітя дітя дітя дітя дітя, одержані дітя дітя дітя дітя дітя дітя дітя, одержані дітя дітя дітя дітя дітя дітя дітя, одержані дітя дітя дітя дітя дітя дітя дітя.

Етнорегіональний фольклор

? Як зберігаються скарби народної культури у вашому краї?

Етнофестиваль «Печенізьке поле».
Печеніги,
Харківська область

Етнофестиваль «Країна мрій».
Співоче поле, Київ

Міжнародний фестиваль етнічної
музики та ленд-арту «Шешори»

Відродження та збереження народної культури залишаються загальною справою. Багатство фольклору, різнобарв'я вишивки, переливи народної пісні збагачують нас духовно, надають сили і натхнення в повсякденному житті. Для того, щоб вироби народних майстрів не залишалися лише в музейних експозиціях, а фольклор — у підручниках із народознавства, держава піклується про збереження і поширення знань про народну культуру, про залучення до неї молоді. З цією метою в усіх регіонах нашої країни працюють етнографічні музеї, діють гуртки навчання традиційних ремесел, проводяться етнічні фестивалі.

У кожному місті України існує власне зібрання експонатів — виробів народної культури. Навіть у невеликому містечку працює краєзнавчий музей, де можна ознайомитися з особливостями народної архітектури, одягу, побуту.

В одному з найбільших етнографічних музеїв нашої країни у селі *Пироговому* збираються народні майстри, щоб показати свої вироби, поділитися вмінням, розказати про свої творчі пошуки та знахідки.

У центрах розвитку народних промислів працюють навчальні заклади, де можна опанувати стародавнє мистецтво. Так, у селищі *Петриківці* існують художня школа, училище, де навчають мистецтва декоративного петриківського розпису, в Полтаві діє училище при фабриці ручного ткацтва.

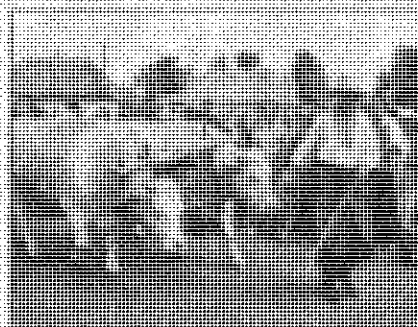
? Чи є у вашій місцевості школи народної творчості?

7. Презентація особливостей відрізнення національної культури

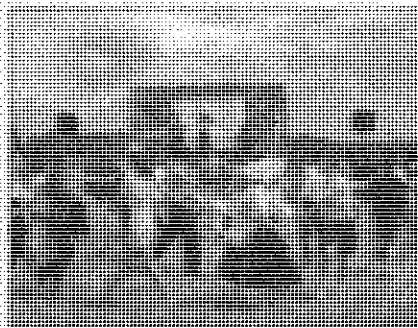
Народна пісня, музика, танок та інші вираження особливостей культури в різних країнах. В цілому в різних регіонах України аматори організовують ставлені фестивалі, де можна почути як народні баллади і зразки народної пісні, так і сучасні музичні твори народної творчості.

Найвідомішим історичним зразком є міжнародний «Кришанський фестиваль» на сріблястому річковому русі музичності і співачки Івана Кришаня. Презентація фестивалю організована на Східному березі в Києві, в межах міста на площі гості відвідають виставки України та її культурних. Протягом декількох днів там будуть музика — виконуватимуть народні пісні та народні танці, а також театральні постановки та інші культурні заходи. Крім того, організовують виставки народної творчості, де можна побачити різні види народної творчості, такі як народні ремесла та інші види народної творчості. Крім того, організовують виставки народної творчості, де можна побачити різні види народної творчості, такі як народні ремесла та інші види народної творчості.

Другим різноманітним зразком є міжнародний фестиваль «Північний вітер» та інші види «Північного». Він організований на території Північної України на території Північної України (в районі міста Івано-Франківська). Цей фестиваль у 2011 році організували в місті Північній України на території Північної України (в районі міста Івано-Франківська). У міжнародній міській культурній організації Північного Вітру організовують виставки, музичні заходи, народні танці, народні пісні, народні ремесла та інші види народної творчості. «Північний вітер» організовують виставки, музичні заходи, народні танці, народні пісні, народні ремесла та інші види народної творчості. Тут можна побачити народні ремесла, народні танці, народні пісні, народні ремесла та інші види народної творчості. Тут можна побачити народні ремесла, народні танці, народні пісні, народні ремесла та інші види народної творчості.

Народна пісня Кришанського фестивалю, Івано-Франківська область

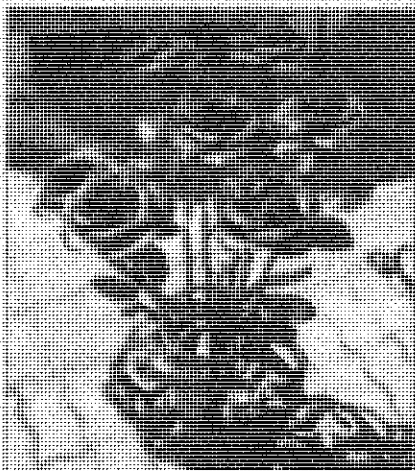
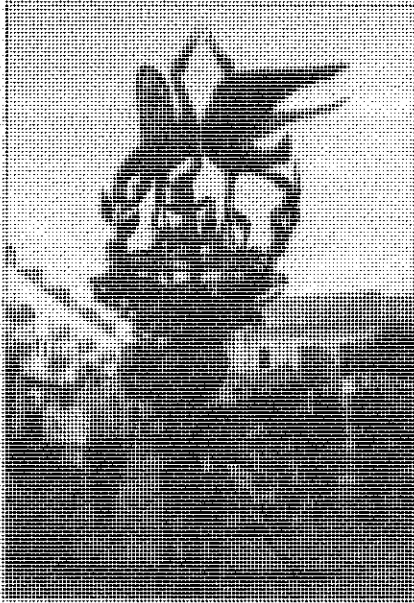
Міжнародний міжнародний фестиваль «Північний вітер» в місті Івано-Франківська область

Фестиваль «Північний вітер» в місті Івано-Франківська область

КОНТРОЛЬНІ ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Як у нашій державі зберігаються і поважаються народні мистецтва?
2. Чому, на вашу думку, потрібні збори та свята народної культури?
3. Як народні промисли та ремесла були поширені в Україні? Як сьогодні слід гідно відзначити промисл?
4. Розкажіть про особливості народних мистецтв вашого краю.
5. Назвіть фольклорні ансамблі вашого району чи області, вони в Україні?

Етнічний ансамбль
фольклорного ансамблю

ТВОРЧА МАСТЕРНЯ

1. Створіть промисловий виріб за етнічним зразком згідно з малюнком. Розкажіть про технологію та матеріали виготовлення вашого виробу. Спробуйте використати традиційні способи фарбування тканини.
2. Підготуйте презентацію про народні промисли вашого краю рідного краю — це можуть бути вишивання, ткацтво, кобзарство, різьблення, кераміка, стародавнє будівництво, цукорництво.
3. Підготуйте презентацію про ремесла народної промисловщини вашого краю.

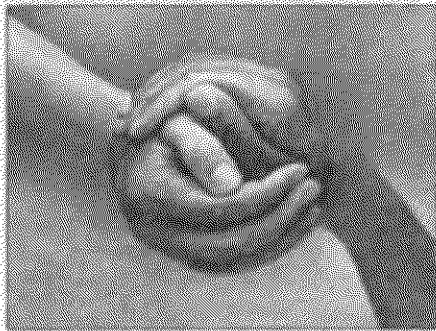
Роботи в групах

1. Спробуйте створити виріб за етнічним зразком за допомогою традиційних способів фарбування тканини. Для цього необхідно взяти спеціальні фарби та спеціальні інструменти, використовуючи якія традиційно використовували для виготовлення вирібів. Це такі, як: — спеціальні фарби та спеціальні інструменти для фарбування тканини та виготовлення вирібів.
2. Підготуйте презентацію про народні промисли вашого краю рідного краю — це можуть бути вишивання, ткацтво, кобзарство, різьблення, кераміка, стародавнє будівництво, цукорництво.

Тема 6

ПОЛІКУЛЬТУРНИЙ ОБРАЗ СВІТУ

Поміркуємо разом. Яким ви бачите світ сьогодні? Як, на вашу думку, він може змінитися у майбутньому? Чому вважається, що взаємодія національних культур є найважливішим фактором розвитку світової культури?

Дизайн студії Fantom XR. «Наш світ»

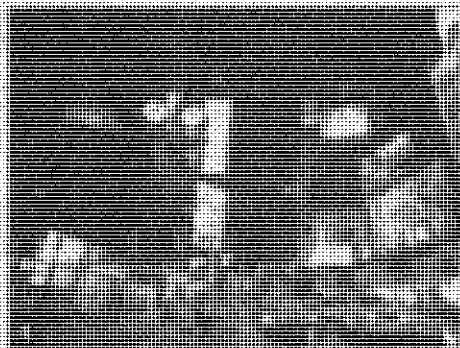
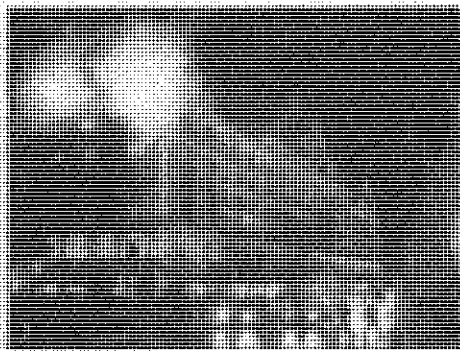
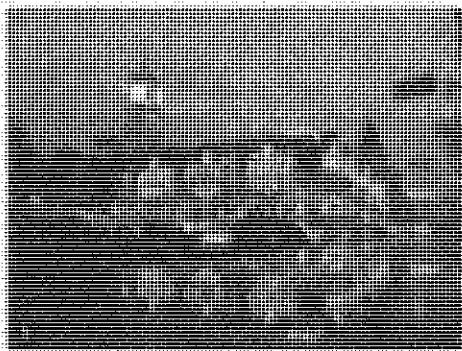

III Європейський фестиваль культур.
Берлін, Німеччина, 2008 р.

Сучасне людство — це тисячі народів, сотні держав, понад шість мільярдів землян, серед яких немає двох зовсім однакових людей. У ХХІ столітті з усього різноманіття культур складатиметься єдина цивілізація зі спільними проблемами та базовими цінностями. Однак ця єдина цивілізація існує в *багатонаціональному та полікультурному світі*, в якому гармонійно співіснують та взаємодіють культури різних країн. Глобалізація культури все більше асоціюється з екологічними та етичними ідеями єдності людства і його долі. Тіснішим стає зв'язок між різними країнами, народами. Виникає *новий художній образ світу* — полікультурний, — у якому переплітаються, поєднуються і доповнюють одне одного мистецтва різних народів. Люди вчаться жити разом, толерантно ставитись до традицій та вірувань інших, виникає спільна система цінностей, що характерна не тільки для окремої нації, а й для людства в цілому.

? Як ви розумієте поняття «образ світу»?

Якщо розглядати певну культурно-історичну епоху як цілісну багатоврівневу систему уявлень людини про світ, інших людей, про себе і свою діяльність, то створюється розуміння певного *образу світу*, яким його бачить кожна окрема людина. Він залежить від соціальної структури суспільства, національних, мовних, культурних та інших відмінностей.

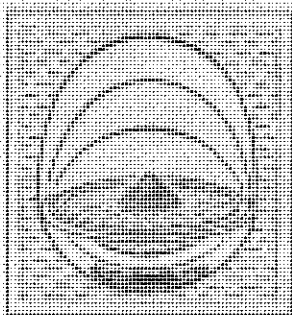
Сучасний вигляд мосту Гетьманів
1) Київ, 2) Львів, 3) Одеса,
4) Івано-Франківськ, Чернівці

Важливою і значущою є роль українців у розвитку проєвропейського образу світу. Проявляється вона в різних, але нерозривно пов'язаних формах діяльності.

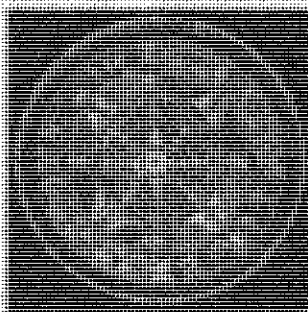
Наша окрема культура історично завжди малим мистецтвом накопичила адекватний світ у галузі художньої культури. Також чимало мистецтва викликається світовий досвід людства у сфері мистецтва. Сучасність шукатиме культурних цінностей і форми художнього мистецтва світу.

7. Якими способами можна розкрити зміст і сутність духовних і гуманістичних цінностей картини світу? Обґрунтуйте свою відповідь.

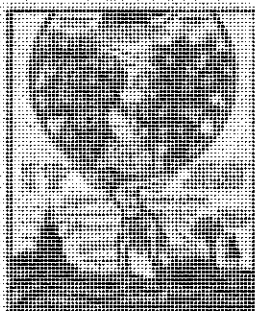
Видозображення світу в Біблії

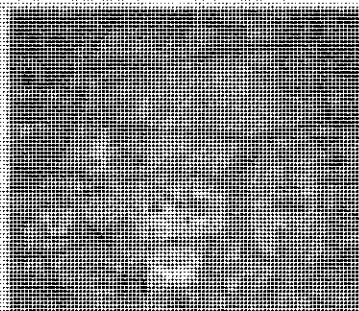
Видозображення світу в Ренесансі і бароко: ієрархічний світогляд

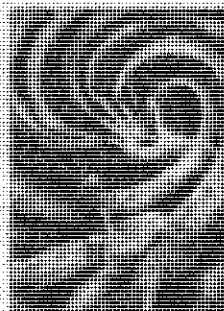
Видозображення світу в 19 столітті

Видозображення світу в 20 столітті

Видозображення світу в 21 столітті: ІІІ світова війна і глобалізаційний процес

Видозображення світу в 21 столітті: ІІІ світова війна

Видозображення світу є для людини способом споглядання навколишнього світу. Воно є своєрідним інструментом у процесі пізнання дійсності, для якого протистоять й відокремлюються варіанти побачення людини, тобто світогляд і ціннісні уявлення, розуміння теорії світобудови.

Видозображення світу формує все суспільство. Проте видозображення світу — це суверенний дієвий аспект індивідуума, а змігальований досвід усього суспільства є підставою. Якщо не врахувати індивідуальних особливостей світ, а й для шарів суспільства про дієвість.

Видозображення світу — це діяльність людини. Якщо народжується, трансформується і змінюється світ, то це відбувається в суспільстві, відповідальності людини за свій світ. І відповідно, якщо світ видозображення світу утверджується на різних етапах розвитку.

Середом їх найбільш важливих факторів формування картини селу є традиційне планування. Картини селу складає різні елементи ландшафтної адіптивності, які розгортаються в суцільному візерункуванні. Складовими елементами картини селу — дачі і господарств людини. Її елементами вважаються в плановому відношенні, в якихі місці розтагати в суцільній території.

Найважливішою цінністю планової картини селу є її функціональна цінність, яка гарантує постійне існування людини в суцільній території. Найважливішою цінністю вважається плановою системою селу є її функціональна цінність, яка гарантує постійне існування людини в суцільній території. Найважливішою цінністю вважається плановою системою селу є її функціональна цінність, яка гарантує постійне існування людини в суцільній території.

Рис. 1. Польова культура в Україні

Найважливішою цінністю планової картини селу є її функціональна цінність, яка гарантує постійне існування людини в суцільній території. Найважливішою цінністю вважається плановою системою селу є її функціональна цінність, яка гарантує постійне існування людини в суцільній території.

1. Найважливішою цінністю планової картини селу є її функціональна цінність, яка гарантує постійне існування людини в суцільній території.

Найважливішою цінністю планової картини селу є її функціональна цінність, яка гарантує постійне існування людини в суцільній території. Найважливішою цінністю вважається плановою системою селу є її функціональна цінність, яка гарантує постійне існування людини в суцільній території.

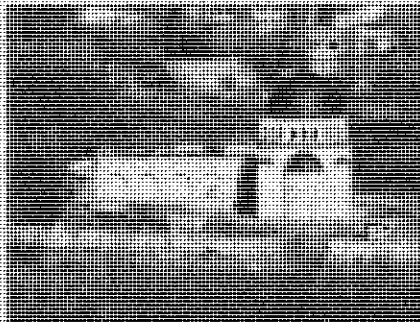
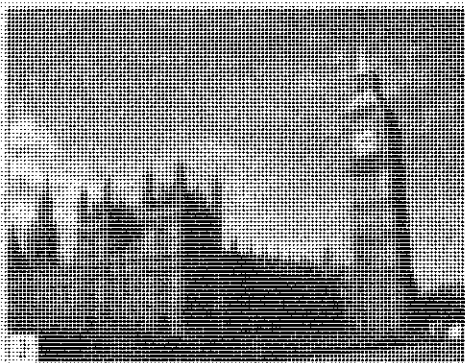

Рис. 2. Школа в Україні

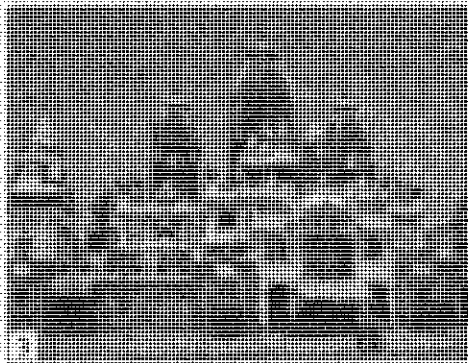
Основы культурной культуры

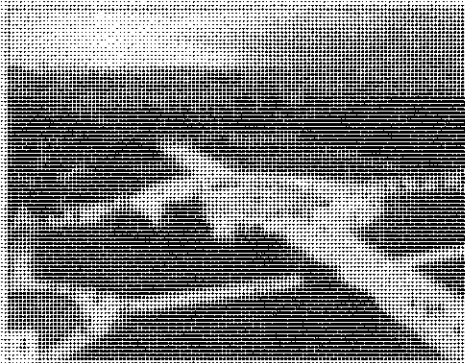
1

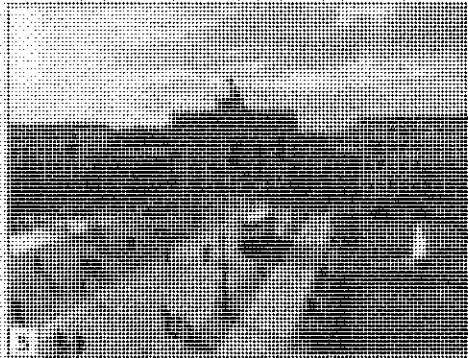
2

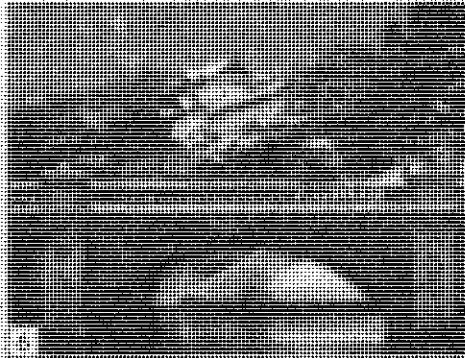
3

4

5

6

Через себя унаследовали традиции та форма культурной культуры были впервые выделены при
 разработке системы культуры: 1) Петербургская школа та Социальная культура (Москва, Ленинград);
 2) Восточная культура (Москва, Ленинград); 3) Южная культура (Москва);
 4) Санкт-Петербургская культура (Петербург); 5) Северная культура (Петербург);
 6) Восточная культура (Петербург).

На пути к культуре, которая была бы культурно-культурной культурой, есть один
 шаг: это культурно-культурная культура, это культурно-культурная культура, это культурно-культурная культура, это культурно-культурная культура, это культурно-культурная культура, это культурно-культурная культура.

культур, спроба зрозуміти їх неповторність і своєрідність є засобом до кращого розуміння самого себе і власної культури. Особистість знаходить власну унікальність тільки тоді, коли виникає живий контакт із чужою думкою. Діалогічність дозволяє прийняти чужі аргументи, чужий досвід, вона спрямована на пошуки рівноваги та компромісу.

? Чи доводилось вам бути свідком міжкультурних суперечок? Які шляхи мирного вирішення цієї проблеми ви б запропонували?

Ідеалом «людини культури» є така людина, яка шукає власні відповіді на «вічні» питання буття. Під час цього пошуку вона вступає в діалог з культурами різних історичних епох, зокрема сучасності. Метою учасників діалогу культур є досягнення взаєморозуміння при всій можливій різниці їхніх поглядів, вірувань і традицій.

Із досвіду всіх народів світу складається загальнолюдська культура. Жодна національна культура сама по собі не може претендувати на право бути пануючою. Кожна національна культура являє собою сукупність неповторних і незамінних цінностей, оскільки через свої унікальні традиції та форми художньої культури кожен народ заявляє про себе усьому світові.

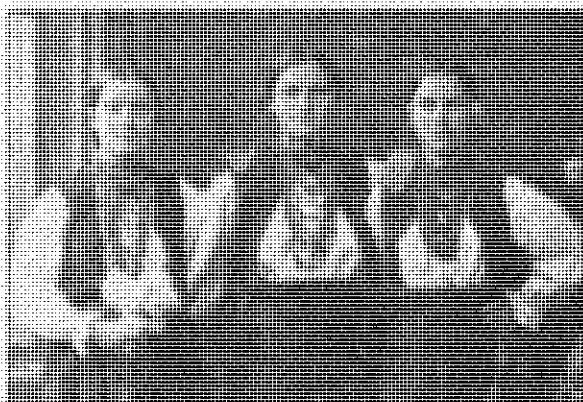
На жаль, розмаїття культур має і певні вади, які виражаються в упередженому ставленні до інших людей на підставі їхніх релігійних вірувань, раси, національного походження, що може стати причиною конфліктів. Щоб запобігти конфліктам у суспільстві, основою якого є розмаїття поглядів, слід на перше місце поставити виховання в собі **толерантності** — терпимості до чужих поглядів, вірувань, політичних уподобань та позицій, поведінки тощо.

Полікультурна особистість має здатність до вільного діалогу з представниками різних культур, що відкриває можливості для взаєморозуміння. Вона готова до міжнаціонального спілкування й співробітництва з представниками різних етнічних груп, спрямована на встановлення добросусідських відносин з усіма народами і прагне підвищити загальну культуру за рахунок взаємного збагачення досвідом духовного розвитку, освоєння культурних досягнень всіх народів.

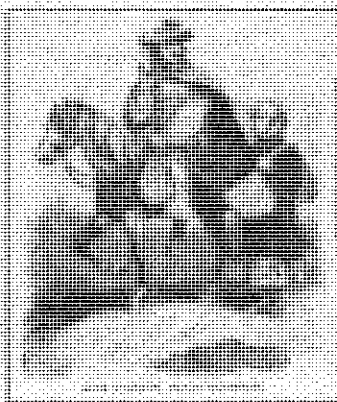
? Які національності представлені у вашому регіоні? Як їхні культури впливають одна на одну?

Територія України, завдяки своєму географічному розташуванню, є «перехрестям» між Азією та Європою. Упродовж багатьох віків на її території існували численні внутрішні кордони, які знаходилися у постійному русі. Такі кордони пролягали між мовними та етнічними групами, державами, релігіями, політичними та культурними системами, відмінними економічними укладами.

Складна культурна структура

Хор і ансамбль молоді у селі

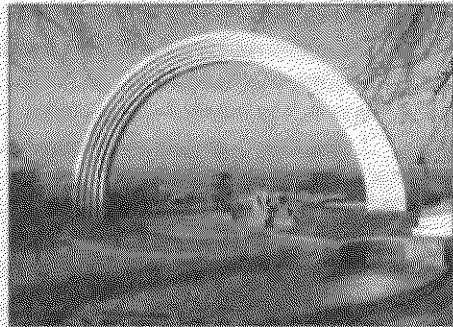
Масовий танець під час фестивалю народної музики в с. Іржавець, 1977 р.

У сучасній Україні складна унікальна ситуація розвитку культури в селі різноманітні: сільськогосподарська, мистецька, рекреаційна. Високим рівнем витискає інтереси різних країн, народів, груп, намагаючись різноманітними з тям, на яке втрачає культурна Україна. На території кожної держави працює понад 100 мільйонів народностей. У дослідженнях гуманістичних умінь українська сільська культура характеризується як багатонаціональна.

Матеріальний та духовний стан сільських територій, чисельність осіб, переважно молоді, виходять з території, розвиваючись вступом до віни різних форм (за періодом дослідження 2014 р.)

Етнічна належність	кіль. осіб	%	Етнографічна група	кількість	Умовні етнічні підгрупи	
					сільська етнографічна група	сільська група
Українці	17541,7	73,4	Більшості українців	17477	17300	21202
Польські	1034,1	4,3	сільська група	131	14	115
Литовські	273,6	1,1	сільська	21400	2	21382
Латвійські	148,7	0,6	сільська	671	—	641
Молдавські	78,6	0,3	сільська	—	10	2
Білоруські	204,6	0,8	сільська (за періодом дослідження)	—	—	—
Польські	144,1	0,6	сільська	—	—	2
Румунські	120,3	0,5	сільська (за періодом дослідження)	—	—	—
Російські	71,5	0,3	сільська	—	—	—
Білоруські	177,1	0,7	сільська (за періодом дослідження)	2	2	2
ІНШІ	41000,0	100	сільська	10780	10710	10710

Культура в Україні ХХІ століття заснована на загальнолюдських цінностях: захисті прав особистості, гуманізмі, творчому розвитку людини, поширенні наукових знань, взаємозбагаченні національних та регіональних культур, дбайливому ставленні до життя. Тому саме зараз з'являється можливість не лише вільного розвитку кожної національної культури, а й постійного їхнього зближення в полікультурному просторі України.

Арка Дружби народів. Київ, Україна

Існування та взаємодія багатьох культур у єдиному географічному, історичному, художньому просторі не повинні призводити до їхнього уподібнення одна одній. Навпаки, індивідуальні, неповторні риси кожної національної культури, стаючи безцінними складовими єдиної загальнолюдської культури, повинні збагачувати її та сприяти подальшому розвитку, виховувати повагу до художніх цінностей інших народів і до збереження власної унікальності.

КОНТРОЛЬНІ ЗАПИТАННЯ І ЗАВДАННЯ

1. Як ви розумієте поняття «полікультурний світ»?
2. Розкрийте зміст поняття «діалог культур». Що необхідно зробити сучасній людині для кращого розуміння інших культур?
3. Яким чином знайомство з культурами інших країн допомагає людині зрозуміти свою власну культуру?
4. Діалог між якими культурами відбувається в сучасній Україні?

Українці з регіону Марамуреш (Румунія) в національних костюмах

ТВОРЧА МАЙСТЕРНЯ

1. Доберіть світлини (чи малюнки) людей, одягнених у костюми тих національностей та народностей, що проживають на території вашої області. Розташуйте їх відповідно на карті області.
2. Порівняйте особливості музично-танцювального фольклору, національних костюмів, звичаїв різних народів світу, зокрема тих, що проживають в Україні.

ПЕРЕВІРТЕ СЕБЕ

1 РОБОТА В ГРУПАХ

Об'єднайтеся у групи (3-4 учня). Оберіть один із висловів, що наведені нижче. Висловіть власні думки у виразній і стислій формі, переконайте інших. Застосуйте етапи методу ПРЕС:

1. Висловіть свою думку, поясніть, у чому полягає ваша точка зору, починаючи зі слів: «Я вважаю, що...»
2. Поясніть причину появи цієї думки, тобто, на чому ґрунтуються докази. Починайте зі слів: «Тому, що...»
3. Наведіть приклади, додаткові аргументи на підтримку вашої позиції, назвіть факти, які демонструють ваші докази: «Наприклад...»
4. Узагальніть свою думку. Зробіть висновок, починаючи словами: «Отже... Таким чином...»

Вислови:

Мистецтво — це складова частина духовної культури людства.

М. Каган, філософ

Архітектура — кам'яна симфонія.

В. Гюґо, французький письменник

Простота, правда та природність — ось три великих принципи прекрасного в усіх творах мистецтва.

Х. В. Глюк, німецький композитор

Художня фотографія, як і будь-яке мистецтво, має своїм завданням не копіювання дійсності, а відтворення суб'єктивних уявлень про цю дійсність, що склалися в психіці художника.

М. Перов, майстер фотографії

Кіно перевершує театр, літературу, живопис у створенні зорових рухливих образів, які здатні охопити сучасне життя в усьому його естетичному значенні та своєрідності.

Ю. Борев, мистецтвознавець

Знання закону життя набагато важливіше від багатьох інших знань, а знання, що ведуть нас до самовдосконалення, є знаннями першочергової важливості.

Г. Спенсер, англійський філософ

Культура є істинним просвітленим пізнанням і реалізацією проблеми людства. Культура утверджується в серці народу й викликає прагнення до творчості.

М. Реріх, мислитель, художник

Людина — найвища цінність, єдиний творець усіх досягнень культури на Землі, розумний центр Всесвіту, той пункт, від якого все повинно починатися і до якого все повинно повертатися.

Д. Дідро, французький філософ

Пізнання культури рідного краю є невід'ємним компонентом тих знань, які отримує будь-яка людина в суспільстві.

Н. Моїсеєва, філософ

Благо, що дарує нам мистецтво, не в тому, чого ми від нього навчаємося, а в тому, якими ми завдяки йому стаємо.

О. Уайльд, англійський письменник та драматург

2 ДАЙТЕ ВІДПОВІДІ НА ЗАПИТАННЯ

- Як ви відчуваєте «відлуння» епох у сучасному музичному мистецтві?
- Чи є для вас спорідненими поняття «модна музика» та «сучасна музика»? Поясніть свою думку.
- Спробуйте охарактеризувати музику нашого часу. Що нове з'явилося у ній у порівнянні з минулими століттями і що залишилося незмінним?
- Запропонуйте свою скарбницю колекції «Музичні шедеври романтизму», «З думкою про Батьківщину», «Шедеври вокального мистецтва».
- Які ви знаєте види та художні засоби візуального мистецтва?
- Яке значення в житті сучасної людини має декоративно-ужиткове мистецтво?
- Чим, на вашу думку, відрізняється художня фотографія від фотографії документальної?
- Як ви вважаєте, яке відношення мають комп'ютер і комп'ютерна графіка до художньої культури в цілому і графіки зокрема?
- Назвіть основні елементи художньо-образної мови театрального мистецтва.
- Чому народження звукового кіно було сприйнято як «непотрібне нововведення»? Які нові горизонти відкривав звук у ігровому кінематографі?
- Порівняйте художні засоби візуального, музичного, хореографічного, театрального мистецтва, кіномистецтва.
- Які найбільш позитивні риси в культурах східних суспільств ви могли б відзначити? Як ви собі уявляєте діалог культур Заходу та Сходу?

3 ПОЯСНІТЬ ТЕРМІНИ ТА ПОНЯТТЯ:

- Античність, готика, ренесанс, бароко, класицизм, романтизм, реалізм, імпресіонізм, авангардизм, модерн, модернізм, постмодернізм; полістилістика, стиль.
- Колір, колаж, композиція, мозаїка, орнамент, панно, пластика, рельєф, зміст і форма, творчий процес, поліфонія, ритм, полістилістика.

4 НАЗВІТЬ ВИДИ МИСТЕЦТВА, ЗА ЯКИМИ ОБ'ЄДНАНІ ЦІ МИТЦІ. ЯКІ ПРІЗВИЩА СЕРЕД НИХ ЗАЙВІ?

Л. Бетховен

Г. Доре

В. Бортко

О. Роден

М. Лисенко

А. Коррадіні

Рембрандт

М. Манізер

Ф. Шопен

М. Бежар

Брати Люм'єри

Ж. Гудон

М. Равель

А. Дюрер

П. Джексон

Дж. Берніні

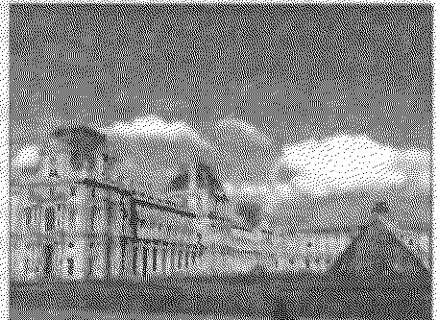
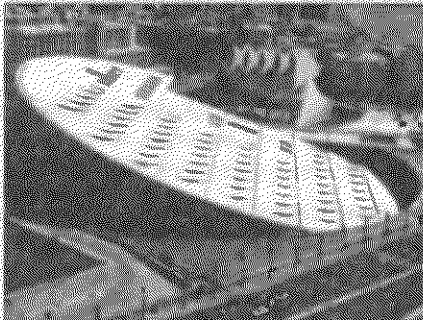
О. Ренуар

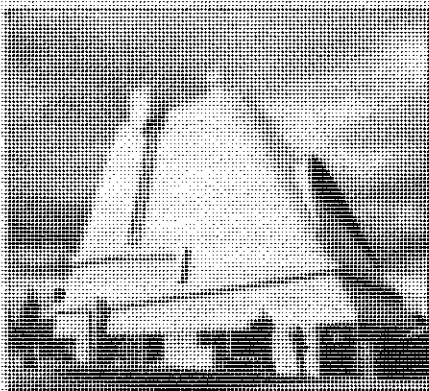
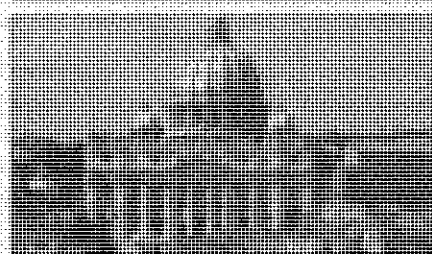
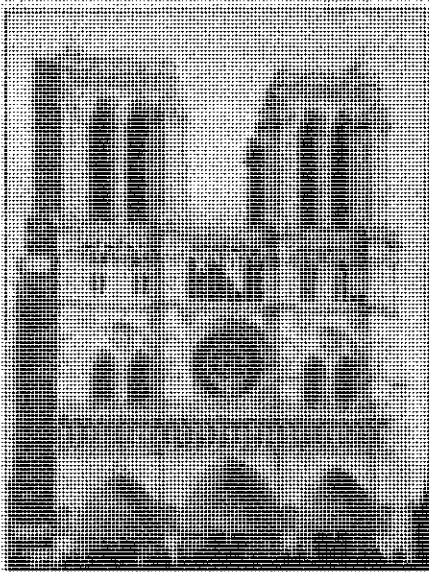
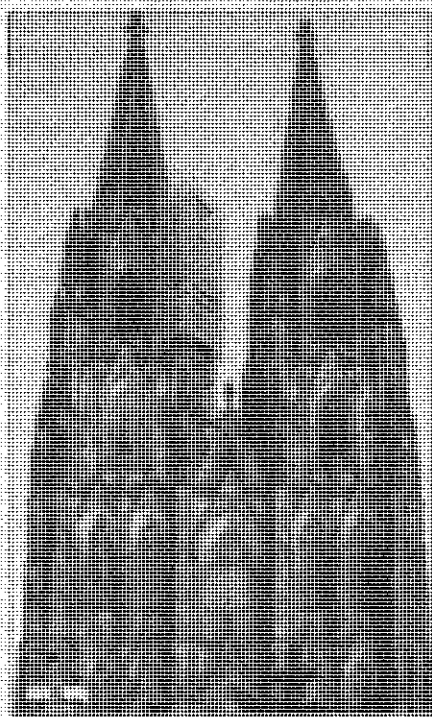
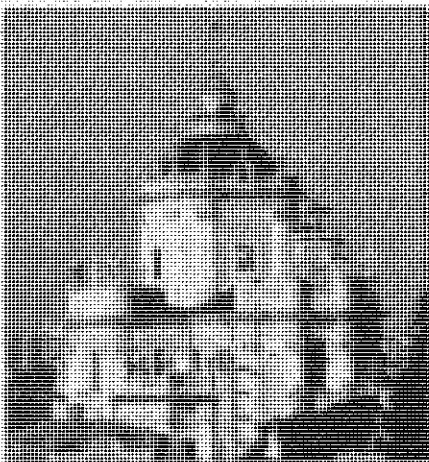
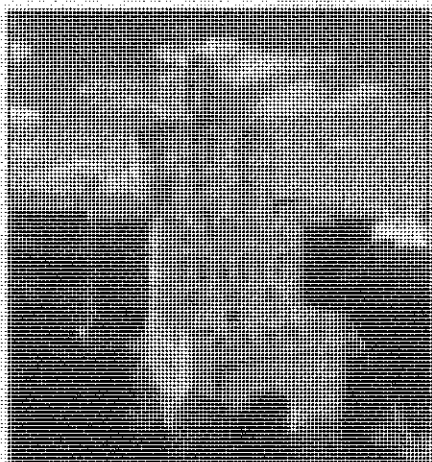
А. Вагто

О. Довженко

В.-А. Моцарт

5 НАЗВІТЬ ВІДОМІ СПОРУДИ, ЩО ЗОБРАЖЕНІ. У ЯКОМУ СТИЛІ ВОНИ ЗБУДОВАНІ?

КОРОТКИЙ СЛОВНИК-ДОВІДНИК

АБРИС — лінійні контури зображеної фігури або предмета. Те ж, що й контур.

АВАНГАРДИЗМ — загальна назва різних напрямів у мистецтві ХХ століття, для яких характерні розрив із традицією реалістичного художнього образу, пошуки нових засобів вираження і формальної структури твору.

АВТОПОРТРЕТ — портрет, у якому художник зображує самого себе. У цьому випадку автор твору і модель поєднуються в одній особі.

АКТОР — виконавець (професіонал) ролей у театральних виставах.

АКЦЕНТ — в образотворчому мистецтві прийом виділення кольором, світлом, лінією або розміщення у просторі будь-якої фігури, особи, предмета, деталі зображення, на яку треба звернути особливу увагу глядача.

АНТИЧНІСТЬ — старожитність, стародавня культура, стародавнє мистецтво будь-якої країни чи регіону земної кулі.

АПЛІКАЦІЯ — зображення, створене з різнокольорових шматків паперу або тканини, приклеєних або пришитих до паперу, полотна та ін. Аплікацією називається і сам спосіб виконання цих творів.

АРХІТЕКТУРА — мистецтво проектування, спорудження та художнього оздоблення будівель; будівельне мистецтво.

АХРОМАТИЧНІ КОЛЬОРИ — див. *Хроматичні кольори*.

БАЛЕТ — 1) Вид театрального мистецтва, що поєднує танець, музику і драматичний задум. 2) Театральна вистава з певним сюжетом, який розкривається засобами танцю, міміки та музики. 3) Колектив артистів, виконавців цієї вистави.

БАЛЕТМЕЙСТЕР — фахівець-хореограф, який здійснює постановку балетів, танців, хореографічних сцен в опері.

БАРОКО — художній стиль європейського мистецтва кінця XVI — середини XVIII століття, що характеризувався примхливістю форм і декоративною пишністю.

БІБЛІОТЕКА — 1) Установа, культурно-освітній заклад, де зберігаються та видаються читачам книги, журнали та ін., а також здійснюються популяризація і пропаганда літературних творів. 2) Приміщення, кімната для зберігання книжок; книгосховище.

ВІДТІНОК — 1) Зміна, іноді мало помітна, кольору натури під впливом довкілля. 2) Незначна різниця у фарбах за світлосилою, насиченістю, кольоровим тоном. Наприклад, червоний колір крапняка має холодніший, а кіновар — тепліший відтінок тощо. 3) Різниця в будь-якому кольорі при його переході від холодного до теплого і навпаки.

ВІТРАЖ — живопис на склі прозорими фарбами або картина (композиція, орнамент), складена з шматків різнокольорового скла, скріпленого металевим (часто свинцевим) переплетенням. Вітраж — один із видів монументально-декоративного мистецтва, що служить для заповнення віконних та двірних отворів. Художній ефект створюється світловими променями, що проходять крізь скло. Вони надають підвищеної насиченості кольорам і викликають гру кольорових та світлових рефлексів в інтер'єрі. Ці декоративні властивості вітражів цінувалися ще в Середні віки головним чином при оформленні готичних соборів. Важливе місце мистецтво вітражів посіло в радянській архітектурі, в першу чергу в Прибалтиці. У сучасній архітектурі використовуються не тільки поєднання кольору, а й фактура скла.

ГАЛЕРЕЯ — спеціальне приміщення, художній музей, у якому розміщені для огляду твори мистецтва.

ГАРМОНІЯ — в *образотворчому мистецтві*: поєднання форм або кольорів, взаємозв'язок частин зображення; у *музиці*: засіб музичної виразності; закономірне поєднання тонів в одночасному звучанні.

ГІМН — 1) Урочиста пісня, прийнята як символ державної або класової єдності. 2) Урочиста хвалебна пісня або музичний твір на честь кого-, чого-небудь.

ГОТИКА — художній стиль європейського пізнього Середньовіччя, який найяскравіше виявився в архітектурі й характеризувався легкими гострокінцевими будівлями, стрімко спрямованими вгору, та численним оздобленням скульптурами, склом і витонченим різьбленням із каменю.

ГРАВЮРА — один із видів графіки, який дозволяє отримати друкарські відбитки художніх творів, виконаних на твердому матеріалі (дереві, металі, лінолеумі та ін.). *Естамп* — гравюра, весь процес виготовлення якої виконується художником від початку до кінця власноруч. Поряд із цим існують гравюри, в яких малюнок та його відбитки роблять різні майстри. Розрізняють гравюру *станкову та книжкову*.

ГРАФІКА — вид образотворчого мистецтва, для якого характерна перевага ліній і штрихів, використання контрастів білого і чорного та менше, ніж у живопису, використання кольору. До графіки належать власне малюнок та різні види його друківаних репродукцій (гравюра, літографія тощо). Залежно від змісту і призначення, гравюри поділяються на: *станкову* (не пов'язану з літературним

Основи художньої культури

текстом) — станковий малюнок, естамп; *підготовчу* — ескіз, парис замальовки; *книжкову та журнально-газетну ілюстрацію; прикладну* — грамоти, марки, етикетки, реклами та ін.; *технічну гравюру, промислово*, пов'язану з роботою художників-конструкторів.

ДЕКОРАТИВНО-УЖИТКОВЕ МИСТЕЦТВО — вид образотворчого мистецтва. Художні засоби й декоративно-ужиткове мистецтво зазвичай підпорядковані практичному призначенню предмета і обумовлені особливостями матеріалу та техніки. Цьому мистецтву притаманна більша умовність, ніж, наприклад, станковому живопису. Декоративно-ужиткове мистецтво тісно пов'язане з побутом народу, тому для нього характерне використання народних традицій.

ДИЗАЙН — 1) Художнє конструювання та оформлення речей, переважно знарядь праці, промислової продукції та інтер'єру. 2) Галузь мистецтва і наукового знання; технічна естетика.

ДИСКО — 1) Стилль музики, переважно танцювальної, для якого характерні повторювана спрощена мелодія і жорсткий ритм. 2) Музика, переважно танцювальна, у цьому стилі.

ДЖАЗ — 1) Вид музичного мистецтва, що виник на зламі XIX—XX століть на основі поєднання європейської та африканської культур (поліритмія, темброва своєрідність, колективна імпровізація тощо). 2) Музичні твори, що належать до цього виду мистецтва. 3) Оркестр або ансамбль, що виконує такі музичні твори.

ДРАМА — 1) Літературний твір, побудований у формі діалогу без авторської мови і призначений для сценічного виконання. 2) Літературно-театральний твір серйозного, але не героїчного змісту (на відміну від трагедії та комедії). 3) Театр, у якому ставлять такі твори.

ДРАМАТУРГ — письменник, який створює драматичні твори.

ЕСТЕТИКА — наука про прекрасне в житті і мистецтві. Естетика вивчає основи та закономірності художньої творчості, ставлення мистецтва до дійсності, його роль у суспільному житті. У широкому значенні естетичне — прекрасне, красиве.

ЖАНР — поняття, що об'єднує твори за ознакою подібності тематики. Твори одного жанру відображають певну частину життя людини або природи. В образотворчому мистецтві (в основному, в живопису) розрізняють жанри: натюрморт, пейзаж, портрет, сюжетна картина (побутовий, історичний, батальний та ін). У музиці — поняття, що означає різновид музичного твору, визначеного за різними ознаками (зміст, структура, за сіб виразності, особливості виконання, склад виконавців, призначення та ін.). Слово «жанр» використовують також для визначення музики: оперний жанр, симфонічний жанр та ін.

ЖИВОПИС — один із головних видів образотворчого мистецтва. Твори живопису виконуються на площині полотна, картону, папері тощо різними яскравими матеріалами. Вирішальну роль у живопису як художній засіб виконує колір, що дозволяє дати найбільш повне, порівняно з іншими видами образотворчого мистецтва, відображення предметного світу. За призначенням розрізняють живопис *станковий, монументальний* (див. *Фреска*) і *декоративно-прикладний* (див. *Панно*).

ЗМІСТ І ФОРМА — в мистецтві взаємно обумовлені категорії. В них зміст вказує на те, що зображено й виражено у творі мистецтва, а форма — якими засобами це може бути досягнуто. У творах мистецтва зміст не може бути виражений без образної форми.

ІДЕЯ — головна думка твору, що визначає його зміст і образну будову, виражені у відповідній формі.

ІЛЮСТРАЦІЯ КНИЖКОВА — різновид мистецтва графіки, що втілює образи літературного твору, його зміст. Ілюстрація книжкова є також частиною книжкового оформлення, тому її особливості обумовлюються не лише змістом книжки, але й зовнішніми якостями: форматом сторінки, характером шрифту та ін.

ІМПРЕСІОНІЗМ — художній стиль у мистецтві, що виник наприкінці XIX ст. і прагнув відтворити найтонші суб'єктивні відчуття й переживання митця, скороминучі враження тощо.

ІНТЕР'ЕР — 1) Архітектурно й художньо оздоблена внутрішня частина будинку, приміщення. 2) Картина, малюнок та ін., на яких зображено внутрішню частину будь-якого приміщення.

КАНТАТА — 1) Великий урочистий музичний твір, який виконують солісти і хор у супроводі оркестру. 2) Старовинний ліричний вірш, написаний з нагоди якої-небудь урочистої події; ода.

КАРТИНА — живописний твір, самостійний за призначенням. Картини бувають різних жанрів. На відміну від етюда, картина може відобразити дійсність із найбільшою глибиною, в закінченій та продуманій у цілому та в деталях формі.

КВАРТЕТ — 1) Музичний твір для чотирьох виконавців. 2) Гурт виконавців (музикантів або співаків) із чотирьох осіб.

КЕРАМІКА — твори декоративно-ужиткового мистецтва, скульптури та вироби утилітарного призначення, виконані з обпаленої глини різних сортів і різного оброблення. Кераміка обливна, розфарбована, розписна (підглазурним і надглазурним розписом) вирізняється великими декоративними якостями і прекрасними колористичними можливостями. Кераміка слугує не лише прикрасою інтер'єрів, вона — незамінний архітектурно-будівельний матеріал і засіб декоративного оформлення будівлі.

Основи художньої культури

КІНОМИСТЕЦТВО — мистецтво відтворення на екрані за допомогою кінематографа зображень, які викликають враження живої дійсності.

КЛАСИЦИЗМ — 1) Художній стиль європейського мистецтва XVII—початку XIX століть, сутність якого полягала в наслідуванні мистецтва та поезії Стародавньої Греції, Риму та в дотримванні системи суворих правил відтворення дійсності. 2) Один із основних архітектурних стилів цього періоду, який послідовно розвивав традиції архітектури Античності й епохи Відродження.

КОЛІР — один із головних художніх засобів живопису. Зображення предметного світу, різноманітних властивостей і особливостей природи у живописі передаються шляхом співвідношення кольору та кольорових відтінків. До головних якостей кольору відносять: *кольоровий тон* — особливість кольору, що відрізняє його від інших кольорів спектру (червоний, синій, зелений та ін. кольори мають різний кольоровий тон); *світлосила кольору* — здатність того чи іншого кольору відбивати світлові промені. Розрізняють світліші й темніші кольори; *насиченість (інтенсивність) кольору* — кількість певного кольорового тону в даному кольорі. Насиченість кольору фарбою може змінюватися в результаті розбавлення її водою (в акварелі) або від додавання до неї білил у масляному чи гуашевому живописі. Колір — один із найважливіших засобів створення художнього образу. Сила впливу кольору на почуття людини, здатність різних кольорів впливати на її настрій відіграють у живопису дуже важливу роль. Тут колір є елементом композиції твору. Не лише розподіл кольору та світла в картині, але й підбір кольору допомагає яскравіше виразити зміст твору, створити в ньому певний настрій. Крім того, колір у живописі має й естетичне значення. Картина своїми фарбами, красою колориту повинна викликати у глядача почуття естетичної насолоди. Цією якістю наділені твори живописців різних епох.

КОЛАЖ — творчий жанр, у якому твір створюється із вирізаних різноманітних зображень, наклеєних на папір або полотно.

КОЛОРИТ — особливість кольорової та тональної побудови твору. У колориті відображаються кольорові властивості реального світу, але при цьому відбираються лише з тих, які відповідають певному художньому образу. Колорит у творі подається зазвичай як поєднання кольорів, що мають певну єдність.

КОМПОЗИЦІЯ — в образотворчому мистецтві: побудова твору, узгодження його частин, які відповідають його змісту. У композиційному вирішенні твору має велике значення вибір найкращої точки зору на зображуване, підбір і постановка живої моделі або предметів. Композиційна побудова включає розміщення зображення у просторі (тривимірному у скульптурі, на площині — у живопису та графіці). У музиці — побудова музичного твору, розташування та співвідношення його частин.

КОНЦЕРТ — 1) Прилюдне виконання музичних творів, балетних, естрадних та ін. номерів за певною програмою. 2) Великий музичний твір для одного інструмента, що виконується в супроводі оркестру. 3) Форма поліфонічної вокальної або вокально-інструментальної музики, яка спирається на зіставлення двох або більше партій.

КОНСТРУКЦІЯ — в образотворчому мистецтві: сутність, характерна особливість побудови певної форми в природі та зображенні, що передбачає зв'язок частин у цілому та їх співвідношення.

КОНТРАСТ — в образотворчому мистецтві: поширений художній прийом, що являє собою зіставлення будь-яких протилежних якостей, що сприяють їх посиленню. Найбільше значення має кольоровий та тональний контраст. Кольоровий контраст полягає у співвідношенні додаткових кольорів або кольорів, що відрізняються один від одного за світлонасиченістю.

КУЛЬТУРА — сукупність матеріальних і духовних цінностей, створених людством протягом його історії. Рівень розвитку суспільства у певну епоху.

ЛІБРЕТО — 1) Літературний текст великого музично-вокального твору (опери, оперети та ін.). 2) Літературна основа балету або кінофільму. 3) Стислий виклад змісту опери, балету тощо, який зазвичай видається окремою книжечкою.

ЛІТЕРАТУРА — 1) Уся сукупність наукових, художніх та ін. творів того чи іншого народу, періоду або всього людства. 2) Вид мистецтва, що зображує життя, створює художні образи за допомогою слова. Сукупність творів цього виду мистецтва.

МИСТЕЦТВО — творче зображення дійсності в художніх образах, творча художня діяльність.

МОДЕРНІЗМ — художній стиль мистецтва, загальна назва різних художніх напрямів у мистецтві (модерн, фовізм, кубізм, сюрреалізм, абстракціонізм, супрематизм та інші), що спираються на принципово нову систему, в порівнянні з традиційним мистецтвом.

МОЗАІКА — один із видів монументального живопису. Зображення складається з безлічі кольорових шматочків натуральних каменів, кольорового скла (смальти), керамічних плиток та інших твердих матеріалів, щільно прилаштованих один до одного і прикріплених до основи (стіни, стелі та ін.) за допомогою спеціальної мастики, цегли та інших сполучних речовин.

МУЗЕЙ — 1) Культурно-освітній та науково-дослідний заклад, що збирає, вивчає, експонує і зберігає пам'ятки матеріальної та духовної культури, природничо-наукові колекції тощо. 2) Приміщення такого закладу.

Основи художньої культури

МУЗИКА — 1) Мистецтво, що відображає дійсність у художньо-звукових образах. 2) Твори такого мистецтва, сукупність їх.

МЮЗИКЛ — музично-сценічний твір, який використовує різноманітні жанри і виразні засоби сучасної естрадної та побутової музики, хореографії, оперети, опери.

ОБРАЗ — форма відображення дійсності в мистецтві, форма художнього відтворення дійсності. В *образотворчому мистецтві* образ є чуттєво-конкретним, наочним вираженням ідеї. У *музиці* — узагальнення відображення явищ дійсності і духовного світу людини. Музичний образ є головним носієм ідейно-художнього змісту твору.

ОБРАЗОТВОРЧЕ МИСТЕЦТВО — живопис, графіка, скульптура. До них належать також і декоративно-прикладне мистецтво. Всі вони відображають дійсність у зорових наочних образах. Образотворчі види мистецтва іноді називають просторовими, оскільки вони відтворюють видимі форми в реальному або умовному просторі. На відміну від часових видів мистецтва (музики, театру, кіно), у яких дія розвивається в часі, у творах образотворчого мистецтва у кожному конкретному випадку відображається один певний момент.

ОПЕРА — 1) Музично-драматичний твір, що поєднує інструментальну музику з вокальною й призначений для виконання в театрі. 2) Театральна вистава, що відтворює такий твір на сцені.

ОПЕРЕТА — 1) Музично-драматичний комедійний твір, здебільшого розважального характеру, в якому спів і танець поєднуються з розмовним діалогом. 2) Театральна вистава, що відтворює такий твір на сцені.

ОРАТОРІЯ — великий музичний твір для хору, співаків-солістів і симфонічного оркестру, написаний на драматичний сюжет і призначений для концертного виконання.

ОРНАМЕНТ — візерунок, зазвичай відрізняється ритмічним розташуванням одних і тих же декоративних мотивів, які створюються шляхом переробки і стилізації зображення різноманітних предметів реального світу або поєднання геометричних форм. Орнамент може бути виконаний за допомогою різних технік. Він завжди слугує прикрасою предметів, інтер'єрів тощо.

ПАННО — твір живопису або скульптури (барельєф) декоративного характеру. Він призначений для певного і постійного місця в інтер'єрі або на фасаді будівлі. Панно зазвичай слугує для оздоблення стін, стелі та ін. Тісний зв'язок з архітектурою зближує панно з монументальним живописом. Але, на відміну від останнього, панно пишуть на полотні, прикріпленому до підрамника подібно до звичайної станкової картини. Форма панно підпорядковується формі обраного для нього місця.

ПІСНЯ — 1) Словесно-музичний твір, призначений для співу. 2) Невеликий ліричний вірш, поетичний твір, написаний в музично-поетичному стилі.

ПЛАСТИКА — 1) Мистецтво ліплення форм у малюнку, живопису та скульптурі. 2) Виразність живописних прийомів, артистичність, свобода й легкість у роботі пензлем у живописі. 3) Виразність форми в скульптурі й у графічних та живописних зображеннях. 4) Те саме, що й скульптура. До пластики найчастіше відносять твори скульптури, виконані з м'яких пластичних матеріалів — глини, воску, пластиліну тощо. Пластикою називають також техніку роботи з цими матеріалами. У *хореографії* — мистецтво ритмічних, гармонійних рухів тіла.

ПОП-МУЗИКА — напрям у сучасному музичному мистецтві, розрахований на невибагливого масового слухача; музика, написана в дусі цього напрямку.

ПОРТРЕТ — жанр образотворчого мистецтва, а також твір, присвячений зображенню певної людини або декількох людей (парний, груповий портрет тощо).

РЕАЛІЗМ — основний метод художнього пізнання і правдивого відображення об'єктивної дійсності в її типових рисах, а також напрям у літературі та інших видах мистецтва, представники якого застосовують цей метод.

РЕЖИСЕР — постановник спектаклю, кінофільму, естрадно-концертної програми, циркової вистави та ін.

РЕЛЬЄФ — вид скульптури. На відміну від круглої скульптури, об'єм рельєфу частково виступає над площиною. Існують різні види рельєфу: барельєф («ба» французькою — низький), у якому фігури виступають за межі площини не більш, ніж на половину свого об'єму; горельєф («го» французькою — високий), у якому фігури можуть майже повністю виступати над площиною; углиблений, або анкре, в якому зображення врізане в глибину площини, нижче його поверхні. *Рельєфне зображення* — енергійне ліплення об'ємної форми тоном або кольором.

РЕНЕСАНС — 1) Період ідеалістичного і культурного розвитку в ряді країн Європи, що внаслідок зародження капіталізму прийшов на зміну Середньовіччю у XIV—XVI століттях; Відродження. 2) Архітектурний стиль епохи Відродження, який змінив готичний і сприйняв елементи греко-римської архітектури з великою кількістю рельєфних прикрас.

РИТМ — одна з особливостей композиційної побудови творів. Найпростіший вид ритму представляє собою рівномірне чергування або повторення будь-яких частин (предметів, форм, елементів візерунку, кольорів, мелодії тощо); найчастіше проявляється в монументальному, декоративно-прикладному мистецтві, хореографії, архітектурі, музиці.

Основи художньої культури

РОК — музичний стиль, що виник у другій половині XX століття; характеризується чітким ритмом, застосуванням електро-музичних і ударних інструментів.

РОМАНС — 1) Невеликий словесно-музичний твір, зазвичай ліричного змісту для голосу з музичним супроводом (фортепіано, гітари, арфи та ін.). 2) В інструментальній музиці — невелика п'єса наспівного мелодійного характеру. 3) Невеликий ліричний, переважно інтимного характеру вірш, покладений на музику.

РОМАНТИЗМ — 1) Художній стиль європейського мистецтва, що виник наприкінці XVIII — на початку XIX століть; його представники боролися проти канонів класицизму, висували на перший план інтереси особистості та почуття і використовували у своїй творчості історичні та народно-поетичні теми. 2) Художній метод літератури та інших видів мистецтва, проїнятий оптимізмом і прагненням показати в яскравих образах високе призначення людини.

СИМВОЛІЗМ — Художній стиль європейського мистецтва кінця XIX — початку XX століть, що ґрунтується на суб'єктивно-ідеалістичній філософії, проголошував головним художнім прийомом символ як вираження незбагненої суті предметів і явищ.

СИМФОНІЯ — 1) Великий музичний твір для оркестру з кількох частин, що відрізняються одна від одної характером музики й темпом. 2) Гармонійне сиолучення різноманітних звуків, кольорів, тонів та ін.

СКУЛЬПТУРА — 1) Вид образотворчого мистецтва, твори якого мають об'ємну або рельєфну форму і виготовляються способом витісування, виливання, різьблення, ліплення тощо з твердих чи пластичних матеріалів, каменю, металу, дерева, глини та ін. 2) Твір цього виду мистецтва (статуя, бюст, барельєф).

СОНАТА — інструментальний музичний твір, що складається із трьох різних щодо характеру і темпу частин, з яких одна має форму алеґро.

СТАНКОВЕ МИСТЕЦТВО — назва походить від станка (станок у скульптора, мольберт у живописця). Твори станкового мистецтва завжди мають самостійне значення. Їх ідейно-художні особливості не залежать від оточення, в якому вони перебувають. На відміну від творів *монументального та декоративно-прикладного мистецтва*, вони не призначені для певного місця (в приміщенні, в просторі) або з декоративною метою. У зв'язку з цим при їх створенні використовуються інші художні засоби. Наприклад, зазвичай дається більш тонка й ґрунтовна передача кольорових і тональних відносин і більш складна, в подробицях розроблена психологічна характеристика персонажів.

СТИЛЬ — 1) Спільність ідейно-художніх особливостей творів різних видів мистецтва певної епохи. Виникнення й зміна стилю визначаються

ходом історичного розвитку людського суспільства, але в один і той же час може існувати декілька різноманітних або навіть протилежних за своїм характером стилів (наприклад, класицизм і бароко). 2) Національна особливість мистецтва (китайський стиль, мавританський та ін.). 3) Поняттям «стиль» іноді визначають окремі специфічні художні ознаки творів мистецтва або пам'яток матеріальної культури (наприклад, чорнофігурний стиль у грецькому живопису). 4) Кажуть також про стиль групи художників або одного художника, якщо їхня творчість вирізняється яскравими, індивідуальними рисами.

СЮЖЕТ — 1) У сюжетній картині: конкретна подія або явище, зображене у творі. Одна й та сама тема може бути передана в безлічі сюжетів. В образотворчому мистецтві сюжетними, в першу чергу, є твори побутового, історичного та батального жанрів. 2) У більш широкому понятті під сюжетом розуміють будь-який об'єкт живої природи або предметного світу, взятий для зображення, у тому числі окремий предмет. Зазвичай сюжет замінює поняття мотиву, покладеного за основу твору (особливо пейзажу).

СЮІТА — 1) Музичний твір, що складається із декількох самостійних частин, об'єднаних спільним художнім замислом. Частини сюїти зазвичай контрастують між собою, хоча є нарізно завершеними п'єсами, зі своїм змістом. 2) Хореографічна композиція, що складається із декількох танців, об'єднаних однією схемою.

ТАНЕЦЬ — 1) Вид мистецтва, в якому художній образ створюється пластичними та ритмічними рухами людського тіла. 2) Виконання таких рухів. 3) Музичний твір у ритмі, стилі й темпі музики до таких рухів.

ТВОРЧИЙ ПРОЦЕС — процес створення художнього твору, починаючи від зародження образного замислу до його втілення, процес перетворення спостережень за дійсністю в художній образ.

ТЕАТР — 1) Вид мистецтва, що зображує життя в сценічній дії, яку виконують актори перед глядачами. 2) Установа, організація, що здійснює сценічні вистави певним колективом артистів. 3) Приміщення, будинок, у якому відбуваються вистави. 4) Вистава, спектакль.

УВЕРТИОРА — 1) Оркестрова п'єса, що є вступом до опери, балету, драми, кінофільму тощо. 2) Самостійний оркестровий твір сонатної форми.

ФОЛЬКЛОР — народна творчість.

ФОТОГРАФІЯ — 1) Засіб одержання зображення кого-, чого-небудь на світлочутливому матеріалі за допомогою спеціального оптичного апарату. 2) Зображення, відбиток, одержаний таким способом; знімок, фотокартка.

ФРЕСКА — один із основних видів монументального живопису. Зв'язуючою речовиною у фарбах тут служить водяний розчин вапна або

Основи художньої культури

вода. У сполученні з речовиною штукатурки на стіні (стелі) вони утворюють міцний пласт фарби.

ХОРЕОГРАФІЯ — 1) Мистецтво створення танцю і танцювальних вистав. 2) Запис рухів танцю за допомогою системи умовних знаків.

ХОРЕОГРАФ — майстер хореографії; балетмейстер.

ХРОМАТИЧНІ КОЛЬОРИ — кольори, що мають особливу якість (кольоровий тон), яка відрізняє один колір від іншого. Хроматичні кольори — кольори сонячного спектра, утвореного при переломі сонячного променя (червоний, жовтий та ін.). Умовно кольори спектра розміщуються по «кольоровому колу». Ця шкала кольорів має велику кількість переходів — від холодних до теплих. Ахроматичні кольори — білий, сірий, чорний. Вони не мають кольорового тону і розрізняються тільки за світлосилою.

ХУДОЖНІ ЗАСОБИ — всі образотворчі елементи й художні прийоми, які використовує художник для вираження змісту твору. До них належать: композиція, перспектива, пропорції, світлотінь, колір, штрих, фактура та інші.

ЗМІСТ

Розділ I. МИСТЕЦТВО В ПРОСТОРІ КУЛЬТУРИ

Тема 1. Види і мова мистецтва	4
Тема 2. Візуальні мистецтва	14
Архітектура	14
Скульптура	19
Графіка	23
Живопис	30
Художня фотографія	37
Декоративно-ужиткове мистецтво	40
Тема 3. Жанрова палітра музичного мистецтва	50
Світ інструментальної музики	52
Вокальна музика	56
Жанри хорової музики	59
Музично-театральні жанри	60
Музичні відкриття ХХ століття	64
Тема 4. Театр як синтез мистецтв	74
Основні елементи художньо-образної мови театрального мистецтва	74
Театральні професії	78
Тема 5. Екранні мистецтва	84
Виникнення кіномистецтва	84
Перші художні засоби кінематографа	86

Види кінематографа. Видатні режисери світового кіно	88
Жанри художнього кінематографа	93
Телебачення як мистецтво і засіб комунікації	95
Тема 6. Поліхудожній образ світу	98
Перевірте себе	101

Розділ II. ОСНОВИ ХУДОЖНЬОЇ КУЛЬТУРИ

Тема 1. Художня культура як духовне явище	102
Загальне уявлення про культуру та її значення в суспільстві	102
Художня культура — взаємодія народної та професійної, світської та релігійної культур	105
Тема 2. Художня культура і світ людини	110
Культура і людина в сучасному світі	110
Відображення емоцій, почуттів, думок, мрій людини у цінностях культури	113
Художня культура як засіб самопізнання і творчої самореалізації особистості	116
Тема 3. Художні напрями та стилі	118
Періодизація розвитку художньої культури	118
Особливості культур Заходу та Сходу	121
Загальна характеристика художніх стилів	123
Художні напрями мистецтва ХХ століття: від модернізму до постмодернізму	152

Галерея художніх напрямів мистецтва модернізму	155
Тема 4. Художня культура і середовище	160
Форми збереження культурної спадщини. Провідні мистецькі заклади світу	160
Дизайн і реклама	175
Роль засобів масової інформації у поширенні мистецьких цінностей.....	179
Тема 5. Художня культура рідного краю	184
Пам'ятки культури і мистецтва рідного краю.....	184
Театри та музеї.....	202
Регіональні центри народних промислів і ремесел.	215
Етнорегіональний фольклор	224
Тема 6. Полікультурний образ світу.....	228
Перевірте себе.....	238
Короткий словник-довідник	242